

قەوژارتنا دکان

ژ دەغەلی خرابی وگۆنەهان

تە حسین ئیبراھیم دۆسکی

ناڤى كىيى: فەوزارتنا دلان
نقىسەر: تەحسین ئىبراھىم دۆسكى
دەرھېنانا نافەرۆكى: تەحسین دۆسكى
بەرگ: محەمەد مەلا حەمدى
چاپا ئىكى ۲۰۰۹
چاپخانە: ھاوار – دھۆك
ژمارا سپارتنى: ()

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَجْعَلْ لِي
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ وِرْثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ
لِأَيِّبَاتِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ
مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ ﴾

(سورة الشعراء: ٨٣-٨٩)

پیشگوئن

الحمد لله العليم الخبير، خلق الإنسان في أحسن تقويم وتقدير، وهداه إلى صراطه المستقيم بالتوفيق واليسير، والصلاة والسلام على محمد البشير النذير، الداعي إلى ربه ياذنه السراج المنير، وعلى آله الطاهرين، وصحابته أجمعين، نور الظلمات ومصايح الدياجير، وعلى من تبعهم، وسار على نهجهم أفضل مسير.

هندی نه فسا مرؤقیه نه شیئت سه عادهت وکه یفخوشیا ژ راستی و دورستی ب دهست خو ڤه بینت، کو که یفخوشیا ئاخره تی یره، حه تا خودانی وی هه می نه خلاقین کریت وره وشتین ره زیل ژ نک رانه کهت، وهه می نه خلاقین جوان وره وشتین قهنج وپاک ل نک خو ڤه پیدا نه کهت.. ونه فس د قی مهسه لی دا وهکی وهکی له شیبه، له ش - وهکی ئه م دزانین - چاره نابت حه تا ئه وهه می ئیش وعلله تان ژ خو ډویر نه ئیخت، ووان هه می نه گهران ب کار نه ئینت یین ئه و پئ ساخله م دبت، وکانی چاوا ساخله می بناخه یه د له شی دا، ونساخی تشته کی (طارنه) ژ بهر هندهک نه گهران ب سهر دا دئیت، وهکی خوارنا نه یا دورست یان گوهورینا حال وئه حوالان، وهسا ئه صل د نه فسی ژی دا ئه وه ئه و یا ساخله م بت و ل سهر وی خورستی و فطره تی بت یا خودی ئه و ل سهر دای، پاشی ئه و جهو وی ئه و تیدا دژیت کاری تی دکهت وگوهورینان ب سهر دا دئینت، وپیغه مبه ر - سلاڤ لی بن - ئیشاره تی یو قی چه ندی دکهت ده می دبیژت: ﴿كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلٰی الْفَطْرَةِ، فَاَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهٖ اَوْ يَنْصُرَانِهٖ اَوْ يُمَجْسِبَانِهٖ﴾ - هه ر زارو که کی بیت ل سهر فطره تی دبت، قیجا ده یبابین وی وی دکه نه جو هی یان فه له یان

مه جووسی ﴿١﴾ یه عنی: ده می ٚ ئه و دبت ٚ صل د وی دا ٚ وه ٚ وهی نه فسه کا ساخلم هه بت، به لی ٚ کی ماسی وره وشتین ره زیل و بی ٚ بها ٚ وه ژ ده ور و به رین خو ٚ وه ر دگرت.

وله ش کانی ٚ چاوا ده می ٚ په یدا دبت ل سه ری نه یی ٚ تمامه، به لکی ٚ وه ب په روه رده کرن و ب خودانکرن و چا فدی ریا دورست، و ب خوارن و فه خوارن ین پاقر تمام دبت، نه فس ژ ی هه ری یا وه سایه، ده می ٚ وه په یدا دبت ٚ وه ل سه ری دی ٚ یا کی م بت، به لی ٚ خودی ٚ وه وه سا یا ئا فراندی وی ٚ به ره ه شی هه یه کو ٚ وه ب پاقر کرن و فه و ژارتن و ب خودانکرن ٚ به ر ب تمامی ٚ فه بچت.

وهه ر که سه کی ٚ بخوازت له شی ٚ خو ٚ ژ ئیش و نه خو شیان پاراستی به یلت دقیت ٚ وه د (په روه رده یا ساخلمه می) یی ٚ دا خو ٚ شاره زا بکه ت، وه سا ٚ وه که سی ٚ بخوازت نه فسا خو ٚ ژ سه ردا چوون و علله تان به ریزت دقیت ٚ وه د (په روه رده یا ٚه خلاق) دا خو ٚ شاره زا بکه ت، وهه ر وه کی چاره کرنا له شی هندی دخوازت خودان ته ه مولا نه خو شی و ته حللیا ده رمانی بکه ت، وه سا چاره کرنا نه فسی ٚ ژ ی هندی دخوازت خودان سه بری ٚ ل سه ر نه خو شی و زه هه تا خو ٚ وه ستاندنی ٚ بکه ت هه تا ٚ وه بشیت دل ٚ خو ٚ ژ هه می ده غه ل و زیانان فه و ژیرت و پاقر بکه ت، وهه ر ئیک ژ مه هه تا بشیت دل ٚ خو ٚ پاقر بکه ت، دقیت ٚ وه دل ٚ خو ٚ بنیاست و بزانت دی ٚ چاوا شیت فی دل ٚ ژ هه می ده غه لان فه و ژیرت و ژ هه می کی ماسیان پاقر که ت..

* * *

نشتی ٚ مرؤفی ب سه ر هه می چیکریین دی دئخت، و سه راتییی ٚ دده تی ٚ ٚ وه مرؤف وه سا یی ٚ هاتییه ئا فراندن ٚ وه یی ٚ به ره ه فه کو خودایی ٚ خو ٚ بنیاست،

(١) بوخاری و موسلم فی ٚ ده دیسی ٚ فه دگو هیزن.

وکاری بو رازیبونا وی بکعت، وئهف نیاسینا وی بو خودایی وی ب دلی دبت، لهو دله - ژ مرۆفی - نهو پارچه یا ب بها یا وی دکه ته جهی خطابا خودی ووی هیژای هندی دکهت نهو بته (خهلیفی) خودی..

ومرۆف ب دلی خو خودایی خو دنیااست، و ب دلی کاری بو وی دکهت، و بهر ب وی فه دجت، و خو نیژیکی وی دکهت.. وهر نه دامه کی دی بی ههبت د لهشی مرۆفی دا بو فی دلی وه کی خزمه تکاره کییه، د ئه مر و فه رمانا وی دایه، وئه فه یه مه عنا وی حه دیسی یا ژ پیغه مبه ری - سلاؤ لی بن - هاتییه فه گوه استن و تیدا هاتی: ﴿.. أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ - و هندی له شه پارچه یه ک تیدا هه یه نه گهر نهو چی بیو لهش هه می دی چی بت، وئه گهر نهو خراب بو لهش هه می دی خراب بت، وئهو پارچه دله ﴿^(۱)

ژ فی چهندی گرنکیا دلی و پاقر کرن و فه و ژارتنا وی بو مه ئاشکهره دبت، چونکی نهو دلی ژ ده غه ل و زه غه لی گونه ه و خرابییان نه ئیته پاقر کرن و فه و ژارتن نهو بی به ره هف نابت کو رو ناهیا خودی وهر گرت.
و " دل " بو دو تشتان دئینه گوتن:

ئیک: نهو پارچه یا گوشتی نهوا د لهشی دا هه می، وئاخفتن ل دور فی پارچه بی دکه فته د بن ئختصاصی دختوران فه.

دو: نهو راستیا مرۆف خودایی خو بی دنیااست.

وپه یوه ندیه کا فه شارتی د نابه را فان هه ردو مه عنیان دا هه یه، به لی عه قلی مرۆفی د دیار کرنا وی په یوه ندییی دا حییه تی مایه، و د فی چهندی

(۱) بوخاری و موسلم فه دگو هین.

دا و ب قیّ مه عناییّ دل ژى وه کی عدقلی ونه فسیّ ورحیّ یه. و مرؤف دهمیّ
 هزرا خو د وان گیانداران دا دکهت بین خودیّ - د گهل وی - داناینه سهر
 روییّ عهردی، دیّ بینت ئەفّ گیانداره ههمی وهسا بین هاتینه دان ههر ئیک
 ژ وان - ب رپکا ویّ ئیلهاما بو هاتییه دان - لیّ دگه رپیت وان رپکان
 ب کار بینت بین نفسیّ خو بیّ بپاریژت، وه کی شه هوه تا خوارن و فه خواریّ،
 زیده بسوونیّ، ب کارئینانا هند هیژ وهست و پیحه سیانان بین ئەو پیّ بیته
 پاراستن.. و د قیّ ههمییّ دا مرؤف ژى پشکدارىّ گیاندارانه، وزیده تر ژ وان
 وی دو تایه تمه ندى هه نه:

ئیک: زانین، چ زانینا ب خودیّ و ناؤ و سالۆ خه تین وی بت، چ زانینا وی
 تشتی بت بیّ ئەو د ژینا خو دا مقایبی بو خو ژى دبینت.

دو: حکمهت و کاربنه جهی، وئه فه ئەو حاله تیّ نه فسییه بیّ مرؤف خه له تی
 وراستی بیّ ژیک جودا دکهت، د ههمی کار و کرباران دا.

فیبجا ههر مرؤفه کیّ تو ببینی کارىّ خو بکته تیر کرنا خو شیبین له شی،
 و ب کارئینانا وان رپکان بین ب تنی نفسیّ وی پیّ بیته پاراستن، و چو ددی
 نه، ئەو وی خو ئینا رپرا گیاندارین دی، فه رقا وی و وان نابت، وهه چیبیّ
 کارى بکته دا تایه تمه ندىیا زانینی و حکمه تیّ ل نک خو ب خودان بکته
 و پیش بیخت، ئەو وی لایى " مرؤفینی " ییّ ل نک خو زال کر، و دل ورحا
 خو بهر ب بلندییّ فه بر، و خو هیژای هندى کر ژ گیاندارین دی بیته
 جودا کرن.

و مرؤف ئەفّ چیکرییّ نم دبیین له شیّ وی وه کی قه له عیه کا ئاسیّ یه، دل
 تیدا میر و حاکمه، وحه تا ئەفّ حاکمه بشیت مهمله که تا خو ژ هپرشا دوژمنی
 بپاریژت دقیت ئەو هنده ک له شکهری بیخته خزمه تا خو و کارى پاراستنی پیّ
 بکته، وئهو له شکهرىّ دل سهر کیبشیا وی دکهت، پینج رهنگه:

ئیک: ئەندامین لەشی، وه کی دەست وپیان.

دو: هەر پینج ئەندامین هەست یی کرنی، وه کی چاڤ ودهڤ. وهتد.

سی: هیژ وشیانا کرنا کاری.

چار: ئیراده وحهز کرن یا کو کار یی دئینه ئەنجامدان.

پینج: زانین وهزر کرن.

ودل هەتا د کاری پاراستنی دا ب سەرکەفت دڤیت ئەو شان هەمی لهشکه‌ران بۆ خۆب کار بینت، وئەگەر هات ووی ئەو لهشکه‌ره ب کار نهئینان ونه‌فس هیلا د دەستی کهریی وشه‌هوتی دا مسۆگەر زیان دی ب وی کەفت، ودی خوساره‌ت بت خوساره‌ته کا ئاشکه‌را، چونکی ل وی دەمی عه‌قل دی بته پاله بۆ ب جهئینانا هه‌وجه‌یین شه‌هوتی.

وجهی زانین و حکمه‌تی دلە، به‌لی گه‌له‌ک جاران دل ژیی ڤالا دبت ژ به‌ر چەند ئە‌گه‌ره‌کان وه‌کی:

۱- ئە‌گەر دل یی خودان کیماسی بت، یه‌عنی: ئەو دل هیشتا نه‌گه‌هشت بت، وه‌کی دلی زارۆکی.

۲- ئە‌گەر دل یی بیزار بت، یه‌عنی: دلەک بت (عه‌جز) ل نک هەبت، و ژ به‌ر فی عه‌جزی نه‌شیت زانین و حکمه‌تی د ناڤ خۆ دا بجه‌وینت، وه‌کی دلی مروڤی جاهل ونه‌زان.

۳- ئە‌گەر دل یی بی‌ئاگه‌ه بت، وه‌کی دلی مروڤی غافل وئاگه‌ه ژ خۆ نه‌مای.

۴- ئە‌گەر دل هاته‌ په‌رده‌پۆش کرن، وه‌کی دلی مروڤی گوننه‌کار، ژ به‌ر گوننه‌ها وی په‌رده‌یه‌کی تاری ب سەر دی دا دئیت، ڤیجا زانین و حکمه‌ت ری‌کا خۆ بۆ وی دی نابینت.

۵- ئەگەر دل تارى بوو، وهكى دلى وى كهسى يى ههردهم نرميى
دخوازت، وچو جاران بهرى وى لى نينه ئهو بهر ب بلنديى قه بچت،
يهعنى: مهعنايىن مروفيى ل نك خو ب سهر مهعنايىن ههوانيى بيخت.

ودلى ئەگەر خو ژ شان ئاستهنگان دا پاش ئهو دى بته ئهو جه يى
ملياكهت لى داددهن، ورهه يى وسه كينه تى لى دبارينن، بهلى ئەگەر ئهو
نهشيا قى چهندي بكهت ئهو دى بته ئهو جه يى شهيتان خه رزى خو لى
ددانت، وهيلينا خو لى چى دكهت..

وژ ئەفا بۆرى بو مه ئاشكهرا بوو كو دل ژ سى لايان قه شىلى دبت، يان
ژى بلا بيژين: ب سى ئەگه ران ئهو پاقرىيا خو ژ دهست ددهت:

۱ - ب رپكا ئيك ژ ئەگه رين ئاشكهرا، وهكى: ههر پينج (حهواسان).

۲ - ب رپكا ئيك ژ ئەگه رين قه شارتى، وهكى: ههست وشه هوه تان.

۳ - ب رپكا ئيك ژ وان هزر و خيالين ب سهر دلى دا دئين.

ب وى شه رتى ئەگه ر ئەؤ رپكه ب دورستى نه هاتنه ب كارئينان.

وبه رى ئەم به حسى وان دهر گه هان بكهين يين شهيتان تىرا قه ستا دلى
دكهت دا وى بن دهستى خو بكهت، دى بيژين: دل ئهو پارچه يا له شىيه يا
گه لهك جاران ژ بن (ئيرادا) خودانى دهر دكهت، يهعنى: دل ده قه ره كا نازاده
د له شى مروفى دا، لهو دى بينى گه لهك جاران دلى مروفى بى وى دى
چته تشته كى، يان قيانا تشته كى د ناؤ خو دا دى حه وينت، ئەگه ر تو پسيارى
ژ خودانى بكه ي بو ته قيانا قى تشتى هه باندييه؟ دى بيژته ته: نزا!

وهدر ئەؤ دل هيه گه لهك جاران - ديسا دى بيژين: بىي خودانى - دچته
هندهك تشتان يين كو شه ريعدت وعه قل ژى ژى نه يى رازى، هندهك تشتين
وهسا يين كو ئهو ب خو ژى پشتى هنگى يى ژى نه رازى، وچونكى دل
- وهكى به رى نو كه مه گو تى - نه د دهستى مروفى دا يه مسوگه ر گه لهك

جاران خودان نه‌شیت دلی خو ژ وان (وه‌سواسان) بگرت یین ب سهر
دا دئین، وئو حاله‌تین ب سهر دلی دا دئین چار حاله‌تن:

۱- ئەو هزرا بیی خودانی ب سهر دلی دا دئیت وئو نه‌شیت وی
بزفرینت.

۲- فیانا فی هزری، یان: حه‌ز کرنا ب جهینانا وی.

۳- دانا حوکمی ژ لایی دلی شه ل سهر وی هزری کو ئەو یه پی‌تقی
ب جه بیت.

۴- بزافکرن بو جهینانا وی هزری، کرنا وی یان گوتنا وی.

و ژ ره‌ما خودی یه ب مروفی ئەوی مروف ژ ههر سی حاله‌تین ئیکی
عه‌فی کریه، یه‌عنی: هندی هزر تشته‌ک بت د دلی دا، ونه‌بته گوتن یان
کریار خودی لی ناگرت، وه‌کی د گوتنه‌کا پی‌عه‌مبه‌ری دا - سلاف لی بن :-
﴿إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَتَكَلَّمْ - خودی
ل ئومه‌تا من نه‌گرتیه ئەو تشتی دئینه سهر هزرا وان هندی ئەو کاری پی
نه‌که‌ت یان نه‌بیژت ﴿^(۱).

وده‌می ئەف گوتنا خودی ئەوا د دویمه‌هیا سووره‌تا (البقره) دا هاتییه
هاتییه خوارای: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٤٥﴾ - ههر تشته‌کی ل عه‌سمانان و ل عه‌ردی ملکی
خودی یه، وئو تشتی هوین د نه‌فسا خو دا ئاشکه‌را بکه‌ن یان شه‌شیرن
خودی پی‌ دزانت، ودی حسیبی سه‌را وی د گه‌ل هه‌وه‌ که‌ت، فیجا یی وی

(۱) موسلم فه‌دگوه‌یزت.

بقیّت دئی لئی بۆرت، ویی وی بقیّت دئی عهزاب دوت. و خودی ل سهر
 هر تشته کی یی خودان شیانه ﴿﴾.

هنگی هندهك صهحابی هاتنه نك پیغه مبهری - سلاؤ لئی بن - و گوئی:
 باره کی گران ل مه هاته کرن، ئیک ژ مه تشته کی وه سا دئیته سهر دلی یی وی
 نه قیّت بمینته د دلی دا، قیجا چاوا حسیا وی د گهل مه بیته کرن؟ پیغه مبهری
 - سلاؤ لئی بن - گوته وان: ﴿ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَقُولُوا كَمَا قَالَ اَهْلُ الْكِتَابَيْنِ مِنْ
 قَبْلِكُمْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا، بَلْ قُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ -
 ئه ری هه وه دقیت وه کی جوھی وفه لان بیژن: مه گوھ لئی بوو وئهم
 گوهدارییی ناکهین، هوین بیژن: مه گوھ لئی بوو ومه گوهداری بو کر،
 خودایی مه ل مه نه کره، وزفرین بو نك ته یه ﴿ ودهمی وان وه گوئی، ئایه تا
 دی هاته خورای: ﴿ لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا اِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
 اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ دُسِينَا اَوْ اَحْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِكْرًا
 كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاَعْفُ عَنَّا
 وَاغْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿﴾

خودی وی تشتی ژ به نییځ خو ناخوازت یی ئه وه نه شیځ بکهځ، خودایی مه
 ئه گهر تشته کی ته ل سهر مه فهر کری مه ژ بیر کر تول مه نه گره، یان
 ئه گهر ئه م خه له ت بووین ومه تشته ک کری یی ته ئه م ژئی داینه پاش، خودایی
 مه وتو باره کی ب زه جهت یی ئه م نه شیځی ژ وی یی ته ل گونه هکارین بهری
 مه کری تول مه نه که، خودایی مه وتو باره کی گران ژ داخوازی
 وگرفنارییان یی ئه م نه شیځی ل مه نه که، وتو گونه هین مه ژئی به، وعه یین
 مه فه شیره، وقه نجییی د گهل مه بکه، تو خودان وسهر کاری مه یی، قیجا
 تو مه ب سهر وان پیخه یین باوه ری ب دینی ته نه ئینای وکافر بووین ﴿﴾.

ژ فئى ئايەتى ژى ئاشكەرا دبت كو هەر تشته كى د بن شيانا مروقى دا
 نەبت خودى ل مروقى ناگرت، بەلى ئەو تشتى د شيانا مروقى دا بت - ئەگەر
 خو هزرا دلى ژى بت - خودى ل مروقى دگرت ئەگەر ئەو هزر يا دورست
 نەبت، وه كى د حديسه كى دا هاتى: ﴿ إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانَ بِسَيِّئِهِمَا فَالْقَاتِلُ
 وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ - ئەگەر دو موسلمان ب شيرى چوونه ئيك ودو ئەوى
 كوشتن كرى ويى هاتيبه كوشتن هەردو د ئاگرى دانە ﴿ ئينا هندە كان
 گۆت: ئەشى كوشتن يا كرى، وئەوى هاتيبه كوشتن بوچى؟ گۆت: ﴿ إِنَّهُ
 كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ - چونكى وى ژى دفا هەفالى خو
 بكوژت ﴿^(۱).

بەئنى: ئەۇ فيانا وى يا دلى دبتە ئەگەرا هندى ئەو ژى وه كى كوژە كى
 خو هېژاى ئاگرى جەهنەمى بت.

وېشتى فئى چەندى دى بېژين: ئەو دەرگەھين شەيتان تېرا دئيشە دلى دا
 وى دەستەسەر بگەت چەند دەرگەھەكن، دقئيت خودان كارى بگەت دا
 وان دەرگەھان بگرت حدەتا بېتە پاراستن، وئەو نەشيت وان دەرگەھان بگرت
 حدەتا بې ژانا نەبت.. وئەو دەرگەھ ئەفەنە:

۱ - فيانا دنيابى ژ بەر شەھوہ تېن وى.

۲ - كەرب فەبوون.

۳ - دلرەشى وحەسويدى.

۴ - بەخيلى وچرىكى.

۵ - حەژىكرنا مالى.

۶ - رېمەتى وقيانا جاھ ومەنصب وشوهرەتى.

(۱) بوخارى وموسلم ژى فەدگوھېرت.

۷ - طهمه‌عی .

۸ - ئیسراف د خوارن و جلکی دا .

۹ - لهز کرنا د کاران دا .

۱۰ - تیکه‌لییا غافل و عامییان .

ئه‌قنه ئه‌و دهر گه‌ه یین شه‌بتان تیرا قه‌ستا دلی دکه‌ت، وئهم - ئه‌گهر خودی‌ هه‌ز بکه‌ت - د به‌ر په‌رین بی‌ت دا دی‌ به‌حسی‌ قان هه‌می دهر گه‌هان که‌ین، وکانی‌ چاوا مروؤ‌ دی‌ شیت وان ل به‌ر شه‌یتانی گرت .
وهه‌ژییه‌ بی‌ژین بو‌ به‌ر هه‌ فکرنا فی‌ نفی‌سینی‌ مه‌ مفایه‌ کی‌ زی‌ده ژ دو کتی‌بان وه‌ر گرتییه‌ :

۱ - په‌رتوؤ‌کا (منهاج مختصر القاصدین) یا زانایی‌ مه‌زن (أحمد بن قدامة المقدسی) .

۲ - په‌رتوؤ‌کا (تصفیة القلوب من أدران الأوزار والذنوب) یا ئیمام (یحیی‌ بن حمزة الذمار) .

هیقییا مه‌ ژ خودایی‌ مه‌زن ئه‌وه ئه‌ؤ‌ نفی‌سینه‌ جهی‌ سوؤ‌د و مفای‌ بت .

ته‌حسین ئیبراهیم دۆ‌سکی

دهۆک ۸ / ۱۱ / ۲۰۰۶

پشکا ئیکى

ئەو دەرگەھىن شەيتان تىرا
قەستا دلى مرقى دكەت

دهرگه هی ئیکئی فیانا دنیایی ژ بهر شه هوه تین وی

مهزترین دهرگه شهیتان تیرا قهستا دلی مروقی دکهت فیانا ژینا دنیایی
یه ژ بهر وان خویشی وشه هوه تین نه رزان یین تیدا ههین، وهه مرۆقه کی
بقت نه فسا خو پاقر بکهت، ودلی خو ژ دهغه لی خرابیی وگونه هی
فهوژ پوت دقت ب دنیایی نه ئیته خاپاندن، وباش بزانت کو دنیایی د عه مرئ
خو بی کورتی دریز دا ری ل بهر گه لهک وه لیین خودی گرتیه ونه هیلا یه
ئهو کاروانی بگه هینه قویناغی و ب دورستی بگه هنه خودی.. هه ر وه سا
دقت ئه و بزانت کو ئه د دنیایه یا ئه و نوکه تیدا دژیت ئه و واره یی بابی وی
یی ئیکئی بو عقوبه لی هاتییه دانان پشتی وی بی ئه مریا خودی کری
و ژ به حه شتی هاتییه ده ریخستن، وئه و واری مروقه پی بیته عقوبه دان نه
دهسکه فتیه که ب دهست مروقی دکهقت، بهلکی ئه و سجنه که ئه و لی
دئته گرتن.

ومروقه ئه گه ر هزرا خو د دنیایی دا بکهت دی بینت ئه و سی پشکه:

۱- ئه و بارا ژئی بو ته دمینت حه تا د گه ل ته دئته ئاخه تی، وه کی:
باوه ری وزانین وکاری باش، وئه د پشکه ئه و نینه یا شریعت و عه قل
ب چاقه کی کیم به ری خو دده تی، یان ده افیتی.

۲- ئه و بارا ژئی بو ته دبه کوزان وکه سه ر ل ئاخه تی، وه کی: خو شیرنا
ب خرابی وگونه هان، وئه د پشکه به یا دلی به قدم دکهت ورۆژ بو رۆژی وی

تاری دکهت هتا نه هیلت رونا هییا باوهری ریکا خو بو بییت، وئه ف بارهیه
ژ دنیایی شریعت و عقل دهاقیتی و مرؤقی ژئی ددهته پاش.

۳- ئەو بار ژ دنیایی یا بو مرؤقی بته هاریکار ل سهر کارئی ئاخهرتی،
وهکی: خوارنا و قه خوارنا هلال ئەوا هیژی ددهته لهشی و خو شیرنا
ب خو شی و نعمهتین دورست، وئه ف پشکه ل سهر ئییهتا خودانی رادوهستت،
ئه گهر ئییهتا وی یا باش بت ئەو ب خیر بو دئیته نفیسین، وئه گهر نه.. نه!

راستییا دنیایی د کتاب و سونهتی دا:

ئەو ئایهتین قورئانی و حه دیسین پیغمبهری - سلاف لی بن - بین به حسی
دنیایی ب خرابی دکهن، و بهری مه ددهنه هندی ئەم خو ژئی دویر بکهین
ودلی خو نه بهینی گه له کن، و مه خسه د پی پشکا دووی ژ دنیایی یه ئەوا
ل ئاخهرتی بو خودانی دبهت کوفان و که سهر، ژ وان ئایهت و حه دیسان:

۱- د ئایهتا (۲۴) یدا ژ سوورهتا (یونس) خودایی مهزن دیبژت: ﴿إِنَّمَا
مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ
وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلِيمًا
أَتْنَهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَّمْ تَغْرَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ - هه ما مهته لا ژبنا دنیایی وهکی مهته لا بارانه کی یه مه
ژ عهسمانی ئینایه خواری، فیجا گه له ک رهنگین شینکاتی یین د نا قیک
ههلبووی پی شین بووین ژ وی به رههمی مرؤ ف بو خو دکهته قویت، و ژیی
حه دیوان ژئی دخون، هتا دهمی خه ملا عهردی ئاشکه را دبت، و خه لکی فی
عهردی هزر دکهن کو ئەو دی شین وی دورین و مفای بو خو وهر گرن،
فهرمانا مه ب تییرنا فی شینکاتی و خه ملا عهردی ب شه ف یان ب رۆژ هات،
ئینا مه ئەو شینکاتی دارو بار وهکی تشته کی دوری وبی مفا لیکر، ههر

وهكى نهو شينكاتى و داروبار بهرى هنگى ل سهر عهردى شين نه بووى، فيجا ههر وهسا تشتى هوين شانازيى بى دهن ژ خوشى وجوانيا دنيايى نهو ژى نامينت و خودى دى وى پويچ كهت. و كانى چاوا مه مهتلا فى دنيايى بو ههوه گوت و راستيا وى ناشكراكر - گهلى مرو فان - وهسا نه هيجهت و نايه تان بو وى مله تى ناشكرا دكهين بى هزرا خو تيدا بكهت، و مفايى دنيا و ناخره تى بو خو ژى وهر بگرت.

۲- و د نايه تا (۲۰) يدا ژ سووره تا (الحديد) ديئرت: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطْبًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ - گهلى مرو فان هوين بزنان هندی ژينا دنيايى يه ههما يارى و موژيلاهييه، لهش ياريان بى دهن و دل پيغه موژيل دهن، و نهو خهمله كه بو ههوه، و هوين د نايه را خو دا شانازيى ب خوشى و زيده ييا مالى و عه يالى دهن، مهتلا وى وهكى وى بارانى يه يا كه يفا و هرازان ب شوينكاتيى وى دبت، پاشى نهو شينكاتييه هسك دبت، لهو تو دى بينى نهو زهر دبت پشتى كو كهسك بووى، پاشى نهو دبهه پيش و هوير هوير دبت، و ل ناخره تى عه زابه كا دژوار بو كافران و لبيورين و رازييونهك ژ خودى بو خودان باوه ران ههيه. و ههما ژينا دنيايى بو وى بى كارى بو دكهت و ناخره تى ژ بير دكهت ب تنى په رتالى خاپاندنى يه.

۳- و پيغه مبهر - سلاف لى بن - ديئرت: ﴿وَاللَّهُ مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَثَلٌ مَّا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعُهُ هَذِهِ - وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ - فِي الْيَمِّ فَلْيَنْظُرْ بِمَ تَرْجِعُ - نهز ب خودى كه مه مهتلا دنيايى ل ناخره تى ههما وهكى وى يه نيك

ژ هدهوه قیّ تبلا خو - وئیشارهت ب تبلا شاهدی دا - بکته د دوریایی دا،
قیجا بلا بهری خو بدهتی کانی چ دی پیقه ئیت ﴿^(۱)﴾.

۴ - وییغهمبر - سلاؤ لی بن - دبیزت: ﴿مَا لِي وَمَا لِلدُّنْيَا مَا أَنَا فِي
الدُّنْيَا إِلَّا كَرَآكِبٍ اسْتَنْطَلْتُ حَتَّ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا - من وندیایی
چ د گهل ئیک ههیه، ههما نهز د دنیایی دا وه کی سویاره کی مه خو دایه بهر
سیههرا داره کی پاشی چوو وهیلا ﴿^(۲)﴾.

۵- ودبیزت: ﴿لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بُعُوضَةٍ مَا سَقَى
كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَاءٍ - نه گهر دنیایی ل نک خودی پهری پیشیه کی ئینابا وی
فره کا ئافی ژی نه ددا کافره کی ﴿^(۳)﴾.

دا گو دنیا مه نه خاپینت:

وحدهتا ئەم ب دنیایی نه ئیینه خاپاندن، قیجا فیانا وی دلّی مه داگیر
بکته، ومه ژ کار کرنا بو ئاخره تی دویر بکته، دقیت ئەم راستییا وی
بزانین، ومه دقیت راستییا وی - ل قییری - د چهند نمونه ومه ته له کان دا
به چاؤ بکهین:

۱- ههر کهسه کی عهقل ههبت و دنیا نیاسی بت دی زانت کو دنیا
- نه گهر چهند مروؤ تیدا بمینت ژی - عهمری وی یی کورته وزوی دبورت،
ههر چنده مروؤ گهلهک جاران دلّی خو ب هندی خو ش دکته کو نهو یا
ژی دریزه ودی بو مروؤی مینت!

(۱) موسلم فه دگو هیزت.

(۲) ترمذی فه دگو هیزت.

(۳) ترمذی فه دگو هیزت.

نهری جاره کی ته بهری خو دایه سیهرا داره کی دهمی ل عهردی ددهت
وهینکاتی و خوشیی ددهتی؟

یا ژ مروقی فه نهو سیههرا یا راهستایه و ژ جه ناچت، دهمی بینه کی تو
ژی غافل دبی پاشی لی دزقریه فه دی بینی نهو ل جهی خو نه مایه، دی
لی گهریی.. وهی! چ زوی چوو، بهری بینه کی ل فیری بوو! چاوا نهز
ب چوونا وی نه حسیام؟ به لی چوو.. پی نه فیت بیژی و فه گیر، چوو،
وهندی تو بیی تو نه شبی بزقرینی!

دنیا زی یا وه سایه.. سیهرا هوین و خوشه، ل بهر چاقین ته یا راهستایه،
لهو تو پی دئییه خاپاندن، یا ژ ته فه نهو ناچت، و نهو ب خو یا دجت،
کهنگی دی زانی یا دجت؟

دهمی تو بهری خو ددهیی پشتی نهو دجت.. هنگی ژ نوی تو دی زانی
چهند تویی نهزان بووی دهمی ته خو پی پشت گهرم کری، و ته هیقییین
پیغه گریداین، پاشی نهو چووی و تو هیلایه ب تنی، جاره کی بینه بهر
چاقین خو تو پی ل سهر لیقا دووی یا ژیی خو پی راهستای و د نافیهره ته
ومرنی دا بهوسته کامی، تو پی کاری خو دکهی دا خاترا خو ژ دنیایی
بخوازی.. هنگی بهریخو دانا ته بو دنیایی دی یا چاوا بت، و گوتنا ته بو وی
دی چ بت؟

جاره کی بهحسی دنیایی ل نک حسه نی بهصری هاته کرن، وی گوت:

(أحلام نوم أو كظل زائل)

إن اللیب بمثلها لا یجدع

گوت: نهو وه کی وان خهوانه بین مروقه د خهوی دا دبیت، یان وه کی
وی سیههری یه یا دجت، مروقی تیگه هشتی پی نائیته خاپاندن.

نه گهر ته دیت مروځه کی خو ب خه ونه کی پشت گهرم کر، یان هیڅیښین
خو ب سیبهره کی څه گریډان، تو دی بو وی چ بیژی؟

۲- مروځین دنیا جهر باندی زانییه کو ژ تبعه تی وی یه نهو خو بو دوست
وعاشقین خو دخه ملینت، خو جوان نیشا وان ددهت، ب نازکی د بهر چاڅو
ودلین وان را دبورت، حه تا نهو ژی پشت راست دبن وکهیف پی دئیت،
وهزر دکهن هنده ئیدی نهو گه هشتنه مرادی، ته هند دیت دربه کی وهسا
وهشانندی دلی وی د نیقی را که لاشت، وچاقین وی ب روڼدک هیلان!

به ری خو بده دهور و بهرین خو، وان مروځین دنیا یی ل ده سپی کی پهر داغی
وان تژی کری، خوشی پیدا کری، دلین وان سهر خوش کری، حه تا وان
هزر کری صلحه کا بهر ده وام د ناقبه را وان وسه عاده تی دا یا هاتییه مؤر کرن،
نه ما ئیدی نهو نه خوشی یی ببین، یان بنیاسن.. ونهو د فی بی هوشی دا،
د بهنجری ب فان هه می خوشی یان، ژ نشکه کی څه پهر داغ د دهستی دا دی
شکیت، دل ژ خوشی دی روپس بت، وه کی وی ئافاهی یی کافل دی لی
ئیت یی نه څه سه د ساله مایه بی خودان وکوند لی دخوینت!

کا نهو خوشی یی بوری؟ کا نهو هزرا وان دکر؟ هه می چوون.. فیجا دی
بینی خه می پهر دی خو یی رهش ب سهر وان ئینا خوار، و دنیا هه می د چاقان
دا تاری کر، ههر وه کی دنیا نه ههر نهو دنیا یه یا بهری هنگی وان هزر کری
خو شتقییا بهر دلی وانه.

دبیژن: جاره کی دنیا وه کی پیر ژنه کا چرچ یا خو وه کی کچه کا چارده
سالی خو خه ملاندی هاته بهر چاقین عیسا پیغه مبهری - سلاؤ لی ب -، ئینا وی
گوتی: ته شوی ب چه ندا کریهه؟ وی گوت: ئوو.. ههر نائیبه هژمارتن!
گوتی: باشه وان تو بهر دای یان مرن؟ وی گوت: نه، هه می من کوشتن! ئینا
عیسا پیغه مبهری گوتی: روی رهشی بو وان بت یین ژ نوی ته ماره دکهن،

چاوا ئەو عىبرەتى بۇ خۇ ژ زەلامىن تە يىن بۇرى وەرناگرن، تو ھەمىيان دكوژى، وئەو ژ تە ناترسن.

۳- دنيا ئەگەر ب سەر فە تو بەرى خۇ بدەيى دى يىنى ئەو گەلەك يا جوان و خوشكۆكە، يا ب خەمل و خىزە، بهارا دلانە، و خوشيا چافانە، بەلى ئەگەر تو دەمەكى ل نك راوەستى، و ژ نيزيك بەرى خۇ بدەيى، تىشتە كى دى تو دى يىنى گەلەك يى جودا، وەكى وى دىمى كریت و قورمچى يى خودان ب حوكمى صبغ و مكياجى بىنتە پيش سېى و حلى بكتە، پاشى بارانا راستيى ب سەر دا بيت و حقيقتە تا وى نيشا خەلكى بدەت، ھنگى پەردە دى ژ سەر رابت و ھەر كەسەك دى راستيى زانت ..

راستيا دنيايى كەنگى بۇ مروڤى ئاشكەرا دبت .. گوهداريا ئايەتى بكتە كانى ئەو چ دييت: ﴿ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ ﴾ (ق: ۱۹-۲۲). سەكەرانا مرني ب حەقييى دئيت، راستيى دگەل خۇ دئيت، چاڤين خودانى ب دورستى فەدكتە، پەردەي ژ سەر رادكتە، لەو ئەو ب دورستى تىشتى دىنت .. گوھى خۇ بدەنە وان كەسان ئەويىن دكەفنه بەر مرني راستيا دنيايى دى ھەوہ ژ وان گوھ لى بت.

۴- گاڤا دنيايى ب سەر دلئى تە دا گرت و خۇل بەر چاڤين تە شرين كر سەرھاتيا خۇ دگەل دنيايى بينە سەر ھزرا خۇ، بەرى تو بىى و پىشتى تو دمى، و دەمى تو يى ساخ، سى حالەتن يى چارى بۇ نينە:
حالەتى ئىكى: بەرى تو بىيە دنيايى، وى چەند سال وزەمان بۇراندینە،
وچەند مروڤ ديتينە؟

حاله تى دووى: پىشتى تو ژ دىبايى بار دكهى، ئەو چەند سال وزەمان
ومرۇقان دى بىنت؟

حاله تى سىيى: دەمى تو يى ساخ، چەند سالان دى بۆرىنى؟

پاشى قان ھەر سى دەمان بدە بەر ئىك، وبەرى خۆ بدە ھەقالىنىيا خۆ
ودىبايى، دى زانى ئەو چەند يا كورته.. ئەرى ما ژ عەقلىيە مرۇق رېقنگى
رېكە كى بت، ئارمانجەك ل بەر بت، ل سەر رېكى جھە كى خوش بىنت،
سىبەرە كا ھوین، ئافە كا سار وشرین، دەمە كى لى بىنت دا بېھنا خۆ
فەدەت، وخۆ بۆ قویناغا داھاتى بەرھەف بکەت، پاشى خوشىيا وى جھى وى
ژ بىرفە بەت ھەتا ئىكا ھند ژى چى بکەت ئەو ئارمانجا خۆ ب پشت گوھ
فە لى بدەت ورېكا خۆ بەردەت، ھەتا كاروان بچت ووى بەپىلت؟

ئەفە مەتەلا مرۇقى ودىبايى يە.. ئەو بۆ بىن بەرى تە نەمايە، وبۆ بىن پىشتى
تە ژى نامىنت، قىجا بۆچى تو دى دللى خۆ بى خوش كەى؟

۵- ھەر كارە كى ھەبت ب دویمایىيا وى دئىتە ھلسەنگاندن، وشەرتى
شۆلان بەراھى نینە، مارى دەمى تو بىنى و دەست بکەيە چەرمى وى گەلەك
كەيفا تە دى بى ئىت، بى حلى ونەرەمە، بەلى گاڤا تو نىزىك بووى وتە
ئاگەھ ژ خۆ نەما ئەو دى ب تە فەدەت، ھنگى ژەھرا وى تاما وى خوشىيى
ل نك تە ناھىلت يا تە ژ دەستكرنا چەرمى وى دىتى.

چەند تو خوشىيى ب دىبايى بەى، بەسە بۆ تە نەخوشى دەمى تو بىرا
خۆ ل دویمایىيا وى دئىنى، قىجا ھىشتا تول بەراھىيى دویمایىيى ژ بىرا خۆ
نەبە، دا دەمى تو دگەھىيە دویمایىيى پەشىمانى بەراھىيى نەبى.

دەرگه‌هی دووی کهرب فه‌بوون

دەرگه‌هی دووی یی شه‌یتان تیرا قه‌ستا دلی مرۆقی دکه‌ت دا وی ده‌سته‌سه‌ر بکه‌ت کهرب فه‌بوونه ئەوا ب عه‌ره‌بی دبیژنی: (الغضب)، ژ به‌ر وان ئەنجامی خراب یی کهرب د گهل خو دئیت، ووان گرفتاریین مه‌زن یی ئەو دلی تووش دکه‌تی.

وچونکی ئەو مرۆقی کهرب دلی وی داگیر دکه‌ت بو د سه‌ردا برنی یی ب سانا‌هیت‌ره شه‌یتان پتر خو نیزیکی وی دکه‌ت، وپتر هیقییین خو ب وی فه‌گری دده‌ت، وه‌ه‌ر ژ به‌ر فی چه‌ندی بوویه پی‌عه‌مه‌ری - سلا‌ف‌لی بن - پتر ژ جاره‌کی گۆته وی مرۆقی داخوای شیره‌ته‌کی ژ یی کری: ﴿ لا تغضب - کهربین خو فه‌نه‌که ﴾^(۱)، وده‌می مرۆفه‌کی پسپار ژ یی کری: ئەو چ تشته من ژ غه‌زه‌با خودی دپاریژت؟ گۆتی: ﴿ لا تغضب - کهربین خو فه‌نه‌که ﴾^(۲).

وکه‌رب چ‌ریسه‌که‌کا ناگریه‌ گافا که‌فته دلی وجهی خو تیدا کر وه‌کی وی په‌لی لی دئیت ئەوا د بن خو‌لیی فه‌ دئیته فه‌شارتن، هه‌ر جاره‌کا بایه‌کی لیدا وئه‌و خولی راکر په‌ل دی گه‌ش بت و‌دۆر وره‌خین خو سوژت، و (خۆمه‌زن‌کرن و‌دفن بلندی) ئەو بایه‌یی په‌لا که‌ربی د دلی دا گه‌ش دکه‌ت، و‌خوینی دکه‌لینت، و‌خوین ده‌می که‌لی له‌شی هه‌میی گه‌رم دکه‌ت،

(۱) وه‌کی بوخاری ژ یی فه‌گوه‌استی.

(۲) وه‌کی ئەبوو یه‌علا ژ یی فه‌گوه‌استی.

فِيْجَا دُوِيْر نَبِنَه نُو سَهْرِي بَكِيْشْتَه هِنْدِيْ نُوْ غَهْزَهْبَه خُوْل سَهْرِي بَدَهْت
وَعَهْقَلِي د نَافْ خُوْ دَا بِيِيْجَت، وَهَزْرِيْ ل نَكْ نَهْهِيْلَت، وَچِيْ گَاڤَا دَلْ وَعَهْقَل
هَهْرَدُو بِيْكَفَه هَاتَنَه بِيِيْجَانْ خُوْدَانْ ژ رِيْژَا مَرُوْڤِيْنِيِيْ دَكَهْت!

شُوِيْنُوَارِيْن كَهْرَبِيْ:

وَهْ كِيْ مَه دِيَار كَرِيْ كَهْرَب نَاگْرَه كَه دَهْمِيْ د دَلِيْ دَا پَهِيْدَا دَبْت هِنْدَهْك
شُوِيْنُوَار وَكَارْتِيْكَرِيْنِيْنْ خِرَاب ل سَهْر هَهْمِيْ لَهْشِيْ دَهْيِلَت، وَ ل فِيْرِيْ نُوْم دِيْ
نِيْشَارَهْتِيْ دَهِيْنَه چَار ژ وَانْ شُوِيْنُوَارِيْن بَهْرَهْمَهْ كِيْ خِرَاب پِيْتَقَه دِيِيْت:

نِيْك: نُو كَهْسِيْ كَهْرَبِيْنْ وَِيْ فُهْدَبِنْ رَهْنُگِيْ سَهْر وَچَاڤِيْنْ وَِيْ هِنْد كَرِيْت
دَبْت غَهْزَهْبْ ژِيْ دَفْرَت، وَنَهْ گَهْر نُو كَهْسْ پَهْشْتِيْ هَنْگِيْ خُوْ بِيِيْنَت دِيْ
شَهْرَمِيْ ژ خُوْ كَهْت كُو نُوْ نُوْ مَرُوْڤِيْ هِنْدِيْ كَرِيْت نُو بَت!

دو: كَهْرَبَا زِيْدَه هَهْڤَسَارِيْ نَهْزَمَانِيْ بَهْرَدَدَهْت، لَهْو تُو دِيْ بِيْنِيْ نُو
كَهْسِيْ كَهْرَبِيْنْ وَِيْ فُهْدَبِنْ هِنْدَهْك نَاخْفَتِيْنِيْنْ وَهَسَا دِيِيْژَت، نَهْ گَهْر پَهْشْتِيْ هَنْگِيْ
تُو نَاخْفَتِيْنِيْنْ وَِيْ بُوْ فُهْ گِيْرِيْ دِيْ شَهْرَمِيْ ژِيْ كَهْت.

سِي: نُهْ نَدَامِيْنْ دِيْ بِيْنْ لَهْشِيْ وَهْ كِيْ دَهْسْت وَبِيِيَانْ نُو ژِيْ ژ دَهْسْت
خُوْدَانِيْ دَهْر دَكَهْڤَن، وَنَهْو نَهْشِيْت نِيْدِيْ كُوْنْتِرُوْلِيْ ل سَهْر بَكَهْت، لَهْو
دِيْ بِيْنِيْ نُو - دَا كُو دَلِيْ خُوْ هُوِيْن بَكَهْت - دِيْ شَكَهْسْتَنْ وَلِيْدَانْ
وَ دِرَانْدَنْ وَخِرَابْ كَرْنِيْ كَهْت، وَدُوِيْر نَبِنَه نُو كُوْشْتَنِيْ ژِيْ بَكَهْت، وَهَنْگِيْ
فَهْرَقَا وَِيْ وَ مَرُوْڤِيْ دِيْن نَابَت، بَهْلَكِيْ مَرُوْڤِيْ دِيْن ژِيْ ژ وَِيْ چِيْتَرَه چُوْنَكِيْ
گَهْلَهْك ژ وَانْ تَشْتِيْن نُو دَكَهْت مَرُوْڤِيْ دِيْن نَاكَهْت.

چَار: نَهْ گَهْر نُو كَهْسِيْ كَهْرَبِيْنْ وَِيْ فُهْدَبِنْ بَشِيْت دَرَهْبَهْ كِيْ بَدَانْتَه وَِيْ يِيْ
كَهْرَبِيْنْ وَِيْ فُهْ كَرِيْن دِيْ دَانْتِيْ نَهْ گَهْر خُوْ نُو دَرَبْ گَهْلَهْك يِيْ دَرُوَار ژِيْ
بَت، وَنَهْ گَهْر نَهْشِيَا وَِيْ چَهْ نَدِيْ بَكَهْت نُو كَهْرَب د دَلِيْ دَا دِيْ غُوْلْغُوْلَت
وَ بِنْتَه كِيْنَهْ كَا دَرُوَار نَهْ گَهْر نَهْشِيَا يِيْ بَهْرَانْبَهْر بَسُوْژَت خُوْدَانِيْ دِيْ سُوْژَت،

لهو دىٰ بىنى ئهو قهت رحهت نابت وهه مى ده مان دىٰ ههست ب خه م
وكو قانان كهت ههتا نه بىنت تو لا وى ل يى بهر انبه ر قه دب ت .

كه رب د ئايه تهك وحه دىسه كى ۱۵:

ژ بهر ئه فا بو رى خو دىٰ ويىغه مبه رى وى - سلا ف لى بن - ئه م ژ فى
سالو خه تى داينه پاش، وئه م ل هندىٰ هشير كرين كو هه ر جاره كا مه بقىت
ئه م ب سلامه تى بمىنن دقىت ئه م ل ده مى كه رب فه بو نى بشىن خو بگرين .
و د قورئان وسونه تى دا ل گه لك جهان و ب گه لك ره نگان به حسى
كه ربى هاتىيه، وهه مى هندىٰ دگه هىنن كو مرؤفى نهرم وحه لىم، ئه وى
دشيت خو بگرت ونه هىلت كه رب سه رى ژ وى بستىنت، ئه وه مرؤفى
نمو ندى يى شه يتان نه شىت وى بيخته دا فىن خو .

د ئايه تا (۲۶) يدا ژ سووره تا (الفتح) خودايى مه زن كافر و خودان
باوه ران هه قبه رى ئىك دكه ت وجودا هىي د نا قبه را وان دا ئاشكه را دكه ت،
و دبىزت: ﴿ اِدَّ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَةَ الْحَمِيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِيْنَتَهُ عَلَى رَسُوْلِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْاَزْمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوْا اَحَقَّ
بِهَا وَاَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴾ ﴿ ۱۵ ﴾ د فى ئايه تى دا خودايى مه زن
دها قىته كافران ژ بهر هندىٰ چونكى كه ربا وان به رى وان سه رگه رمىيا
جاهلىيه تى ئه وا ئىكا هند ژ خودانى چى دكه ت كو ئه و پشته فانىيا باطلى
بكه ت وى زانين ته عه صصوبى بو بكه ت، وحه قىيى وه رنه گرت، و بهر انبه رى
وان ئايه تى مه دحىن پىغه مبه رى و خودان باوه ران كر چونكى ل شوينا كه ربى
سه كىنه ت وته نا هىي دلين وان تى كرىنه .

ويىغه مبه رى - سلا ف لى بن - د كو تنه كا خو دا دبىزت: ﴿ لَيْسَ
الشَّدِيْدُ بِالصَّرْعَةِ اِنَّمَا الشَّدِيْدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ - مرؤفى ب هىز

ودژوار نه ئه وه یی ب خو لیکدانئی یی زیرهك بت، بهلکی ئه وه یی ل ده می
که رب فه بوونی بشیته خو ﴿^(۱)﴾.

ئه گهرین که رب فه بوونی:

وحه تا کو ئه م بشیین که ربا خو دا کهین ونه هیلین شهیتان د فی ده رگه می
را بیته وقه ستا دلین مه بکهت، دقیت ئیکه مین جاران ئه م ب وان ئه گهران
زانا بین بین که ربی د دلی دا پهیدا دکهن، پاشی وان رپکان ژی بزانیین
ئه ف ده رده یی دئیتته چاره سه رکرن.

ل سه ری دی بیژین: هژماره کا ئه خلاقین خراب هه نه خودانی پالده دن کو
ئه و گهرم بیت و که رب خو ل دلی بدهت، ژ وان ئه خلاقان:

۱- خو مه زنکرن: مرؤفه کی تو دی بینی گه لهك د خو دگه هت، وه زر
دکهت ئه و گه لهك یی مه زنه، فیجا گا فا وی دیت که سه کی دی فی بهایی
ناده تی یی ئه و دده ته خو، یان کاره کی وه سا دکهت یی ئه و هزر دکهت دبه
کیمکرن بو بهایی وی دی بینی که ربین وی دی فه بن، ونیزیک ژ فی
ئه خلاقی (ئیعجابه) یه عنی: مرؤفهك گه لهك یی ب خو موعجب بت وه زره کا
مه زن ژ خو بکهت.. و چاره سه ری ورا کرنا فی ئه گهری ب هندی دبت
مرؤفی (ته واضعی) ل نک خو پهیدا بکهت.

۲- ترانه وجره کیشی: ترانه و یاری ب رهنگه کی زیده، وجره کیشی
وجه ده ل گه لهك جاران سه ری دکیشته هندی که ربی ل نک خودانی پهیدا
دکهت، و چاره یای فی ئه خلاقی ژی ئه وه مرؤفه ئه خلاقی بهرانبه ر ل نک خو
پهیدا بکهت بشیته ئه زمانی خو، و ل شوینا ده می خو ب جره کیشی
وجه ده لی فه بوورینت خو ب کارین ب مفا فه موژیل بکهت.

(۱) بوخاری و موسلم فه دگو هین.

۳- غەدرە و گەھاندنا زىانى: وئەقە ژى دېتە ئەگەرە ھندى كەرىپىن كەسى بەرانبەر قەبىن، وئەھىلاناقى ئەخلاقى ب ھندى دېت مەرۇفە بىرا خۆل مەزنىيا خودى بېنتەقە، و بزانت كو دويمايھىيا غەردى يا خرابە، و مەرۇقى ب وەفا بت دى ژ راستگويان ئېتە ھژمارتن.

۴- حرصا ل سەر مالى و مەنصبان: و كو بەرى مەرۇقى لى بت زوى خۆ زەنگىن بكت و بگەھتە جھېن بلند، ئەقە ژى گەلەك جاران دېتە ئەگەرە ھندى خودان كارەكى وەسا بكت كەرىپىن يى بەرانبەر قەكەت، يان كارەكى وەسا بېنت كەرىپىن وى ب خۆ قەبىن، و حەتا ئەو بشىت خۆ ژ قى ژى بپارىژت، دقېت وى قەناعەت ب وى رزقى ھەبت يى خودى داىي.

وراكرنا ھەر ئەخلاقەكى ژ فان ئەخلاقىن خراب ب ئىكى دى يى باش زەجھەت و خۆ وەستاندن بى دقېت، چونكى گەلەك جاران خەلك كەرب قەبوونى حسيب دكەن زىرەكى و مېرىنى، وداكرنا كەربى حسيب دكەن ترس وئەزىرەكى.

چارەيا كەرب قەبوونى:

ئەگەر ھات و جارەكى مەرۇفە كەفتە بەرانبەر ھەلوپستەكى وەسا كو كەرىپىن وى بى قەبىن، و حەتا ئەو بشىت خۆ بگرت و كارەكى يان گۆتسەكا وەسا نەكەت پشتى ھنگى ژى پەشىمان بىت دقېت ئەو دو رېكان ب كار بىنت: ب زانىنى، و ب كرىارى.

ب زانىنى: كو ئەو شەش مەسلان ل بىرا خۆ بىنت و خۆ بى زانا بكت: يا ئىكى: ھزرا خۆ د وان ئايدەت و حەدىسان دا بكت يىن د دەر حەقا قەدر و بەھايى وان كەسان دا ھاتىن يىن ل دەمى كەرب قەبوونى كەربا خۆ دادكەن، وەكى وى ئابەتى يا تېدا ھاتى: ﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ

وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ
 وَالصَّرَّاءِ وَالْكَبِيرِ الْعَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾
 (آل عمران: ۱۳۳-۱۳۴) ووه کی ناشکرا ئەڤ ئایه ته هندی دگههینن کو
 ئەو کەسی کەربا خو داگەت و ل خەلکی بیۆرت دی ژ وان بت یین
 ل ئاخەرەتی دچنە بەحەشتی.

یا دووی: دەمی کەربین وی فەدبن، وئەو لی دگەرپیت کەربا خو دارپژت
 وتولا خو بستینت، دقیت ئەو ل بیرا خو بینتەفە کو شیانا خودی ل سەر
 جزادانا وی پترە ژ شیانا وی ل سەر تۆلستاندنا وی ژ وی مروفی، وئەگەر
 ئەو مروف ئەفرۆ بی هەوجە لیبۆرینا وی بت، رۆژەك دی ئیت ئەو زی دی
 هەوجە لیبۆرینا خودی بت، و خودی رەحمی ب وی کەسی دبەت یی
 رەحمی ب خەلکی دبەت.

یا سیی: دقیت ئەو ل بیرا خو بینتەفە کو دووماهییا دوزمنی ونە یارەتیی،
 و کەرب و تۆلستاندنی ل دنیایی بەری ئاخەرەتی یا خرابە، و د کەفن دا مەزنان
 گۆتییە: ئاگری خولی ژئی مینت.. وئەگەر ئەو ئەفرۆ شیا دربی خو بوە شینتە
 کەسەکی و ل خەلەتیییا وی نەبۆرت، کی نابییژت رۆژەك دی ئیت ئەو
 کەس ب سەر وی دی کەفت و دربەکی مەزنتەر دی دانتی؟

یا چاری: بلا ئەو بیرا خۆل وی حالی کریت بینتەفە بی ئەو دکەفتی
 دەمی کەربین وی فەدبن، وەکی رەها ستویی وی ستویر دبت، و نافرچاقین وی
 دی بیژی دوپیشکەکی بی پیفە دای، و دەنگی وی بلند دبت و فەدلەرزت..
 و هتد ژ وان سالۆخەتین کریت یین وی قەت پی خوش نابت ل نک وی پەیدا
 بن.

یا پینجی: دقیت ئەو ل بیرا خو بینتەفە کو کەرب فەبوون و غەزەب وی
 ل بەر شەیتان شرین دکەن، ووی ژ خودی دویر دکەت، و کەرب دا کرنا وی

وی ل بهر خودی شریں دکهت ووی نیزیکی شهیتانی دکهت، و مروّقی
ب عقل ژ بهر خهم و عیجزیه کا بهروهخت شهر مزاریا دین و دنیا ی
ب دهست خوّ فه نائینت.

یا شهشی: بلا ئەو ل بیرا خوّ بینته فه کو کهرب فه بوونا وی ل سهر وی
تشتیه یی ل دویف ئیرادا خودی چیبوی نه ل دویف ئیرادا وی، وئه فه
نیشانا هندی یه کو وی دقیت ئیرادا خوّ ب پیش ئیرادا خودی بیخت.

ئه فه ژ لای زاینی فه، یی په یه نندی ب دل فه هه ی، و ژ لای کیریای
فه دقیت ئەو وی چاره یی ب کاربنت یا پیغه مبهری - سلاف لی بن - نیشا
مه دای وئه و ژ ی نه فه یه:

ئیک: ئە گەر تشتیه کی کهریین وی فه کرن بلا ئەو خوّ ب خودی
پاریزت ژ خرابیا شهیتانی و بیژت: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) چونکی
کهرب وه کی مه گوتی ژ شهیتانییه و دهر گه هه که ژ وان دهر گه هان یین ئەو
تیرا قهستا دلی مروّقی دکهت.

دو: یا باش ئەوه گاڤا کهریین مروّقی فه بوون ئەو وه زعی خوّ بگوهژرت،
ئه گهر یی ژ پیمان فه بت روینت، وئه گهر یی روینشتی بت رازیت.
سی: ویا باشتر ئەوه ئەو دهسقیژا خوّ بگرت و گهر ماتیا خوّ ب ساریا
ئافی بهت.

سی ره نگیں کهرب فه بوونی:

مروّقه بهر انبهر کهربی سی ره نگیں، دو ژ ی د خرابن، و ره نگیه کی یی باشه.
ره نگی ئیکی: ئەو مروّقه یی دله کی سار هه ی، چ تشت کهریین وی
فه نه کهن ئە گهر خوّ تشتیه کی وه سا بت کهرب یی بیته فه کرن ژ ی، وئه فه ئەو
مروّقه یی بی عار بت، وئه فه ره نگیه یی نیمامی شافعی - خودی ژ ی

رازی بت - د دهر حدقی دا دبیت: ئەو کەرە یی کەرین وی بینە قە کرن
و کەرین وی قەنەن!

رەنگی دووی: ئەو کەسە یی سەرا تەشتی بەر کەفتی ونە کە بەر کەفتی
کەرین وی قەدبن، حەتا دەرە جەبە کە کەر ب و غەزەب یا بووبە
سالۆ خەتە کە ب وی قە نووسیای، و ئەو یی دئیتە نیاسین.

رەنگی سیی: رەنگی نافنجی و ئە قە ئەو یی کەر با خۆ ب عەقلی و دینی
قە گری ددەت، ل جەهی کەری کەرین وی قەبن، و ل جەهی نە یی کەری
کەرین خۆ قەنە کەت، و دەمی کەرین وی قەدبن ژ ی ئیکا نە کەت
ژ کاری خۆ پەشیمان بت.

و هیژای گۆتنی یە کو ئیک ژ وان توخە کەسان یین خودی رۆژا قیامەتی
سبەرا خۆ لی دکەت ئەو یی عیجز دبت و کەرین وی قەدبن دەمی دبیت
بی ئەمریا خودی دئیتە کرن، چونکی ژ پینقیین قیانا خودی یە مرۆف عیجز
ببت دەمی دبیت ئەمری خودی یی دئیتە بی لیدان، و بستەیی ل سەر کرنا
گۆنەهی د ناخەلکی دا یا بە لاؤ دبت.

دهرگههئى سىيى دلرهشى وحهسويدى

دهرگههئى سىيى ژ وان دهرگههان يين شهيتان تيرا قهستا دلى مروقى دکهت دلرهشى وحهسويديه، ودهرگههئى دووى يى بهرى نوکه مه بهحس ژى کرى کهرب بوو، وناشکهرایه کو دل نهگهر تژى کهرب بوو وخودان نهشيا قى کهربا هه داکهت، ونهشيا کهربا خو دارپژت وتولا خو بستينت ژى، هنگى نهف کهربا هه دى د هناقين خودانى خو دا غهونت، وههر د وړى دا ههوهدهت وبته کينه کا دژوار، ونه دلى تژى کين بت دى رهش بت، ونهگهر رهش بوو دى بته ژندهرى هسويديى وسهرهکانيا ههمى خراييان.

ووهكى مه ديتى پهيوهندييه كا موکم د ناقههرا کهربى وکينى دا ههيه، لهو نهم ههردهم ملين وان ددینه نيک وديژين: کهرب وکين، يهعنى: ههر وهكى مه دقيت بيژين: کهرب کينى د گهل خو دئيت.. وکينى هسويدى ژى دزيت، وحهسويدى بهرى ههر تشتهكى خودانى خو دسوژت، چونكى هسويدى نهوه دلى مروقى بيشت دهمى دينت باشييهك يا گههشتييه كهسه كى دى، لهو تو دى بينى مروقى هسويد قهت رحهت نابت ههتا نهينت نهو نعمهتا گههشتييه وى كهسى بى نهو هسويديى پى دبهت ل نك نهمينت. ژ قى چهندى بو مه ديار دبت كو کين (نهوا ب عهرههئى ديژنى: الحقد) بهرى دارا کهربى يه (نهوا ب عهرههئى ديژنى: الغضب)، وحهسويدى بهرههئى مهزنى کينى يه.. قيجا ههر كهسه كى بقيت دلى خو ژ هسويديى

فہرڈیرت دقیت ہدری ہنگی نہہیلت کین جھیّ خو تیدا بکھت، وحتا جھیّ
کینی د دلی دا جیّ نہبت، دقیت دل ژ کھریّ بیٹہ پاراستن.

حەسویدی د کیتاب وسوننہتی ۱۵:

ژ بەر بەرھەمیّ حەسویدیّ ییّ خراب، وشوینوارین ویّ یین ویرانکەر
ل سەر دلی، خودیّ ویّغەمبەری - سلاڤ لسیّ بن - ئەم گەلەك یین لسیّ ہشیار
کرین وژیّ داینە پاش، وەکی ژ فان نمونەیان بوو مە ناشکەرا دبت:

۱- د دویمایھیا سوورەتا (الفلق) دا خودایّ مەزن بەریّ مە ددەتە ہندیّ
دەمیّ ئەم دوعایان بوّ خو ژ خودیّ دکەین وخو ب وی ژ خرابییان
دپاریژین، ئەم خو ژ خرابییا مرۆفیّ حەسوید پپاریژین، وەکی گۆتی: ﴿وَمِن
شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ چونکی حەسویدیّ ہندەك جاران کارتپکرنە کا
خراب ل سەر وی مرۆفی ژ ی ہدیہ ییّ حەسویدی پیّ دئیتەبرن.

۲- و د ئایەتەکیّ دا ژ سوورەتا (النساء) خودایّ مەزن ب عەجیبیّ قە
پسیارەکیّ ل دۆر وان کەسان دکەن یین حەسویدیّ ب خەلکی دبن ژ بەر
ویّ قەنجییا خودیّ د گەل وان کری و دبیتژت: ﴿أَمْ مَحْسُودُونَ النَّاسِ عَلَىٰ مَا
ءَاتَانَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ یەعنی: ئەقە کارەکیّ عەجیبە ژ وان، وبابەتی مرۆفیّ
ب عەقلە نینە ئەو ییّ ب فی رەنگی بت.

۳- ئەبوو ھورەیرە دبیتژت: من گوھ ل پیّغەمبەری بوو - سلاڤ لسیّ بن -
گۆت: ﴿سَيَصِيبُ أُمَّتِي دَاءُ الْأُمَمِ - دەردیّ مللەتان دیّ ئوممەتا من گرت ﴿
گۆتن: دەردیّ ئوممەتان چپە ئەی پیّغەمبەریّ خودیّ؟ گۆت: ﴿الْأَشْر،
والبطر، والتكاثر، والتنافس في الدنيا، والتباعد، والتحاسد، حتى يكون
البغي، ثم يكون الهرج - بەطرانسی، وبەری ئیك راكرنا د کۆمکرنا مالی

ودنیایی دا، وژیک دویرکه فتن، وحه سویدی بیك برن، حه تا کو ته عدایی
ل ئیک ودو بکهن، پاشی کوشتن پهیدا بت ﴿^(۱)﴾.

۴ - زوبهیری کوری عه ووامی دبیزت: پیغه مبهری - سلاؤ لی بن -
گوت: ﴿ دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ، هِيَ الْحَالِقَةُ، لَا
أَقُولُ تَحْلِقُ الشَّعْرَ، وَلَكِنْ تَحْلِقُ الدِّينَ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَفَلَا أُبَيِّنُكُمْ بِمَا يُثَبِّتُ ذَاكُمْ لَكُمْ؟ أَفْشُوا
السَّلَامَ بَيْنَكُمْ - دهردی ملله تین بهری هه وه هوین گرتن: حه سویدی
ونه فیان، نه وه تراشینی دکهت، نه ز نابیزم: نه موی د تراشت، به لکی نه و
دینی د تراشت، نه ز ب وی که مه بی نه فسا من د دهستی دا هوین ناچنه
به حه شتی حه تا هوین حه ز ژ ئیک ودو نه کهن، وما نه ز وی تشتی بو هه وه
نه بیژم بی فیانی بنه جه دکهت؟ سلاؤی د نابقه را خو دا به لاؤ بکهن ﴿^(۲)﴾.

۵ - نه بوو هورهیره دبیزت: پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - گوت: ﴿ إِيَّاكُمْ
وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا
تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَّرُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا - هشیار بن
هزرا خه لهت ژ خه لکی نه کهن، چونکی هزرا خه لهت دره وترین گوتنه، و
ب دزی فه گوهدارییا که سی نه کهن، و ل دویف سه ح وسویین که سی
نه گهرن، وحه سویدی بی ب ئیک ودو نه بهن، وپشت نه ده نه ئیک ودو،
ونه فیانی نه هاقینه ئیک ودو، و به نییین خودی بن ویرا بن ﴿^(۳)﴾.

ودقیّت ژ بیر نه کهین ئیکه مین بی نه مرییا خودی هاتییه کرن کو ژ لایی
ئیلیسی فه بوو ده می بو ناده می نه چوویه سو جدی نه نجمی حه سویدی بی بوو،

(۱) وه کی طه بهرانی ژئی فه دگوهیزت.

(۲) وه کی ترمذی فه دگوهیزت.

(۳) وه کی بوخاری فه دگوهیزت.

چاقین وی پی نەرابوون خودی ئەو قەنجی د گەل ئادەمی کری ئینا خو دفسن
بلند کر وگۆت: ئەز ژ وی چیتەرم.. وەرەر حەسویدی بوو بەری کوری
ئادەمی قابیلی دا هندی ئەو برای خو هابیلی بکوژت.

ژ بەر فی چەندی یا هاتییه گۆتن: حەسویدی سەرەکانیا هەمی خرابیانه،
وژێدەرا هەمی گونەهانە.

ئەگەرین پەیدا بوونا حەسویدی:

حەسویدی هژمارە کا ئەگەران بو هەنە، ل فیوی ئەم ب کورتی ئیشارەتی
دی دەینی، بو هندی دا ئەم پی ناگەدار بین:

ئەگەرا ئیکی: نەیارەتی و نەفیان:

هەر جارە کا نەیارەتی و نەفیان کەسە کی کەفتە دلی مروفی، مروفی دی
لی گەریت فی نەیارەتییا خو دەر کەت، فیجا ئەگەر ئەو نەشیا ب خو فی
نەیارەتییا دەر کەت، وزیانی بگەهینتە نەیاروی خو، ئەو نەفیان وی دی
وەر گەریت وبتە حەسویدی، یەعنی: ئەو دی حەز کەت نەخۆشی و بەلا
بگەهنە وی کەسی، و ئەگەر هات وی دیت قەنجی یان نەمەتە ک گەهشتە
وی کەسی دی حەسویدی پی بەت و حەز کەت ئەو نەمەت ل نک وی
نەمینت.

ئەگەرا دووی: دفسن بلندی و خو مەزن کرن:

یان ژی مروفی گەلە ک د خو بگەهت، و هزر بکەت کەس ژ وی چیتەرم
وباشتر نینە، فیجا ئەگەر وی دیت قەنجییه ک گەهشتە کەسە کی دی، یان مال
ومەنصبە ک کەفتە دەستان دی هزر کەت کو دفیا ئەو قەنجی یان مال
ومەنصب بو وی بان نە بو کەسی دی، فیجا ئەو هزرە دی بەری وی دەتە
حەسویدی، و دی حەز کەت ئەو قەنجی بو وی کەسی نەمینت، ژ بەر کو
ترسا وی ئەو ئەو قەنجی یان مال و مەنصب وی کەسی ب سەر وی بیخت.

ئەگەرا سېيى: نزم بەرىخودانا خەلكى:

نزم بەرىخودانا بۆ خەلكى ئەوۋە مرۆفۇ خەلكى ھەمىيى كىم بىنت، ۋەزىر بىكەت ئەو چو نىنن، و ب راستى ئەفۇ نزم بەرىخودانە ھەر ئەنجاما خۆ مەزىنكرنى، يە، ئەو مرۆفۇ خۆمەزىنكرن ل نك ھەبت، دى خەلكى كىم بىنت، ۋئەوى خەلكى كىم بىنت دى بۆ نەخۆش بت بىنت قەنجىيەك بگەھتە وان، قىچا ئەگەر جارەكى قەنجىيەك گەھشتە ئىك ژ وان دى بۆ ۋى نەخۆش بت، ۋدى حەز كەت ئەو قەنجى ل نك ۋى نەمىنت.. ۋئەفەبە ھەسۋىدى.

ئەگەرا چارى: خۆئىنانە رىزا خەلكى:

يەعنى: مرۆفۇ ھزر بىكەت چ فەرقى د ناڧبەرا مرۆفى ۋخەلكى دى دا نىنە ب تايبەتى ۋى خەلكى د سەر ۋى دا، چ ژ لايى مال ۋمەنصان قە بت، يان ژ لايى دەۋلەمەندى ۋمال مەزىيى قە بت، ھنگى ئەو دى ھزر كەت كو دڧىت ئەو ژى ۋەكى خەلكى دى با، ۋچونكى ئەو نە ۋەكى وانە، يەعنى: ئەو تىشتى ۋان ھەى ۋى نىنە، ئەو دى ھەسۋىدىيى ب وان بەت.

ئەگەرا پىنجى: ترسا ژ دەست دانا ئارمانجەكى:

ۋەكى كو دو كەس (مونافەسى) ل سەر ئىك ئارمانجى بىكەن، ۋەھەر ئىك ژ وان حەز بىكەت ۋى ئارمانجى ب دەست خۆ بىخت، قىچا ھەر ئىك ژ وان بترست بى دى بۆ گەھشتنا ۋى ئارمانجى بەرى ۋى راکەت لەو ھەسۋىدىيى پى بىت، ۋحەز نەكەت چو قەنجى بگەھنى، ۋئەو ھەسۋىدى ۋمونافەسا د ناڧبەرا ھەويان دا ۋ د ناڧبەرا خويشك ۋبرايان دا پەيدا دبت ژ فى رەنگىيە، ۋھەر ھەسۋىدىيە كا د ناڧبەرا ئىك جىنى مرۆفان دا پەيدا دبت ۋەكى خواندەفان ۋمامۇستا وزانا ۋخەلكى ئىك كارى دا ژ فى رەنگىيە.

ئەگەر شەشى: ئايانا پېشكىشى ومەزنىيى:

كو مروّفكەك حەز بکەت د ناۋ خەلكى دا يى پېشكىش بت، وبگەھتە جھېن بلند، ومەزنى ب دەست قە بېت، وكارى بکەت دا قى چەندى ب دەست خو قە بېت، ووى پى خوش بت خەلك مەدحېن وى بکەت، ئىجا ئەگەر وى دىت ھەفكوفەك د قى چەندى دا بو وى پەيدا بوو دى كەربا خو ھاقتى، وحەسويدىيى پى بەت.

ئەگەر حەفتى: نەفسا پېس ودلى رەش:

ھندەك مروّف ھەنە نەفسەكا پېس ودلەكى رەشى ھەى، دوپر ژ فان ھەمى ئەگەرېن بوورى بو وان نەخوشە بېنن يان گوھ لى بېن خودى قەنجى يا د گەل مروّفەكى كرى، ھەر جارەكا وان زانى كەسەكى نەمەتەكا گەھشتىيى بو وان گەلەك نەخوش دېت ودلېن وان ژ كەربى وحەسويدىيى تىرى دېن.. وحەز دكەن ئەو قەنجى ل نك وى كەسى نەمىنت ئەگەر خو ئەو قەنجى بو وان نەئىت ژى، ونەۋ ئەگەرە ژ ھەمى ئەگەرەن خرابترە، چونكى چارەسەر كرنا وى ژ يا ھەمىيان ب زەھەترە!

حەسويدى.. ورەنگەكى دوست:

پشتى بو مە ديار بووى كو حەسويدى ئىك ژ وان دەرگەھېن مەزنى يېن شەيتان تېرا قەستا دلى مروّفى دكەت، وپشتى ژ ئايەت وحەدېسان گونەھ وھرامىيا قى ئەخلاقى خراب بو مە ئاشكەرا بووى، مە دقېت ديار بکەين كو رەنگەكى (مونافەسا دوست) ھەيە ژ حەسويدىيى نائىتە ھژمارتن ئەو ژى ئەفەيە مروّف حەز بکەت وەكى مروّفېن قەنج لى بېت بى كو داخووا نەمانا قەنجىيى ل نك وان بکەت، يەئنى: مروّفى پى نەخوش نەبت كو خودى قەنجىيى د گەل كەسەكى دى بکەت، بەلى مروّف حەز بکەت كو ئەو ژى وەكى وان بت، ونەفەيە مەئنا وى حەدېسى ئەوا تېدا ھاتى: پېغەمبەر - سلاۋ

لی بن - دبیزت: ﴿ لَا حَسَدَ إِلَّا عَلَىٰ اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَقَامَ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ، وَرَجُلٌ أَعْطَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يَتَصَدَّقُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ - د دو تستان ب تی دا حدسویدی هدیہ: زهلامه کی خودی زانینا قورنانی یا دابی فیجا نهو ب شهف رادبت وی دخوینت، وزهلامه کی خودی مالی دابی فیجا نهو ب شهف ورؤژ خیران بی دکهت ﴿^(۱)، ومهخسد د فی حدسویدی نهو نینه مرؤف حز بکعت خودی وی قهنجیی ژ وی مرؤفی بستینت ویدهته مرؤفی.. نه! بهلکی مرؤفی دثیت خودی قهنجیه کا وه کی وی د گهل مرؤفی ژی بکعت، دا مرؤف ژی بشیت وی رهنگی خیری بکعت، یه عنی: بو هندی دا مرؤف (مونافهسی) ل سهر کرنا خیری د گهل وی کهسی بکعت، ودهلیل ل سهر فی چهندی گوتنا خودی یه: ﴿ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿۱۱﴾ یه عنی: د فی چهندی دا بلا نهو بهری ئیک ودو راکهن، ومونافهسی بکهن.

و د نایهته کا دی دا خودایی مهزن دبیزت: ﴿ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ — لهزی د وان نه گهران دا بکهن بین لیبورین پی ب دهست هده وهسه دثیت وه کی توبه کرنی و خودویر کرنا ژ گونه هان، دا جزایی هه وه بته لیبورین ژ خودایی هه وه وده حه شته کا فره هییا وی هندی عهرد وعه سمانان بو وان یا هاتیبه ناماده کرن بین باوه ری ب خودی ویغهمبری وی ئینای ﴿ وله ز کرن وبه ری ئیک راکرن هنگی چی دبت ده می ههر ئیکی دل تی هه بت بهری هه قالسی خو راکعت وبترسه هه قالسی وی ب بهرا وی بکعت ووی بهیلت.

(۱) وه کی بوخاری وموسلم ژی فه دگو هین.

چاره یا حسویدیئی:

حه تا مروؤ بشیت حسویدیئی ژ خو دویر بیخت، و دلی خو ژ دهردی
وی بپاریزت، دقیت نهو چند ریکه کان ب کار بینت:

ئیك: دقیت نهو بزانت کو زیانا حسویدیئی بهری هدر کهسه کی دگهته
وی ب خو، زیانی دگهینته دینی وی و دنیا یا وی، دینی وی چونکی نهو
ب فی کاری خو بی نه مریبا خودی دکهت و حهزا خو ب سدر نه مری خودی
دئخت، و دنیا یا وی چونکی نهو دلی خو تژی قه هر دکهت، وئاگره کی
وهسا د دلی خو دا هل دکهتی بهری ههمی تستان وی ب خو دسوژت،
وناهیلت دهلیقهیه کی نهو تهنا ورحهت بیت.

دو: عه قلی ساخلم قه بویل ناکهت خودانی وی ب دهستین خو وی
دهردی ل نک خو پیدا بکته یی نه خوشیا بهردهوام بو ژی چی دبت، چاوا
مروؤ قه بویل بکته ژ بهر قه نجیهك گه هشتیه ئیکی دی نهو زینا خو تژی
خدم و کهسه ر بکته؟

سی: دقیت مروؤ قه ناعدهت ب وی رزقی ههبت یی خودی دایی، و
ب وی قه دهری ژی یی رازی بت یا خودی بو دانای، و بزانت تشتهك
نه دگهته وی و نه دگهته کهسه کی دی بی قه دهره خودی.

چار: بلا نهو ل بیرا خو بینته قه کو حسویدییا وی چو زیانی ناگهینته
وی کهسی یی نهو حسویدیئی پی دبهت، چونکی حسویدییا وی وی
نعمهتی رانا کهت یا خودی دایه وی کهسی یی نهو حسویدیئی پی دبهت.

پنج: بلا نهو بهری خو بدهتی کانی نهو نه گهرا د پشت پیدابوونا
حسویدیئی رال نک وی چیه، پشتی هنگی بلا کاری بکته کو وی
نه گهری نه هیلت دا بشیت وی حسویدیئی ب خو ژی نه هیلت.

دەرگه‌هی چاری به خیلی وچریکی

به‌ری نوکه مه گوتبوو: حه‌سویدی ئیک ژ نه‌نجامین خرابین که‌ری یه، وئیک ژ وان دەرگه‌هین مه‌زنه بین شه‌یتان تیرا قه‌ستا دلّی مروّفی دکه‌ت، دا ده‌سته سه‌ر بکه‌ت، وئهو که‌سی حه‌سویدی ری‌کا خو بو دلّی وی کر، گه‌له‌ک پی‌فه ناچت حه‌سویدی دلّی وی دی ره‌ش که‌ت، وئه‌گه‌ر دلّی وی ره‌ش بوو دهرده‌کی دی یی مه‌زن دی ب دویش دا ئیت، کو دبتنه دهرگه‌ه‌کی دی ژ وان دهرگه‌هان بین شه‌یتان تیرا دئیتنه دلی، ئهو ژی به‌خیلی وچریکیه..

به‌خیلی چیه؟

به‌ری هه‌ر تشته‌کی یا گرنکه‌ ئهم ب دورستی بزاین کانی به‌خیلی چیه؟ وچریکیی چ توخویب بو هه‌نه؟ چونکی ژ تشتین ئاشکه‌رايه کو هه‌ر که‌سه‌کی هه‌بت - ئه‌گه‌ر چه‌ند یی به‌خیل ژی بت - هزر دکه‌ت ئهو که‌سه‌کی مه‌رده، و دبت کاره‌ک ژ که‌سه‌کی دهرکه‌فت پاشی خیلاف ل سه‌ر ده‌سیناشانکرنا وی کاری چی بت، هنده‌ک بیژن: خودانی فی کاری مروّقه‌کی به‌خيله، وهنده‌ک بیژن: ئهو یی به‌خیل نینه.. مه‌عنا: دقیت ئهم ل سه‌ر بزاین به‌خیلی چیه؟ دا پشتی هنگی بزاین به‌خیل کیه؟

وحدا تا ئه‌و مه‌سه‌له باش بو مه‌ ئاشکه‌را بت دی بیژن: هندی ماله بو حکمه‌ته‌ک و مه‌خسه‌ده‌کی یی هاتییه دان ئهو ژی ئهو ه پی‌قیین خه‌لکی بی بیته

ب جهنمان، و کانی چاوا مروّۀ دشیّت مالی د وی رپکی دا خهرج نه کهت یی کو پیئقیه تیدا خهرج بکهت، و هسا نهو دشیّت وی مالی زیدهی ههوجه یی ژی خهرج بکهت یان د وی رپکی دا خهرج بکهت یا پیئقی بوو تیدا نه هاتا خهرج کرن، ورپکه کا سیی ژی ههیه: کو مروّۀ مالی خو ب رهنگه کی عادل خهرج بکهت ل وی جهی خهرج بکهت یی پیئقیه لی بیته خهرج کرن، و ل وی جهی خهرج نه کهت یی کو پیئقیه لی نه ئیته خرچ کرن، و نه فهیه رپکا نافتجی و دورست.

ژ فی چه ندا بووری بو مه ناشکهره دبت کو دهستگرتن ل جهی دهستقه کرنی به خیلیه، و دهستقه کرن ل جهی دهستگرتنی (ته بذیر) و به طرائیه، و مهردینی نهوه ههر تشتهک ل جهی وی یی دورست بیته کرن، و نه چهندهیه قورئان ئیشاره تی بو ددهت ده می دیبژت: ﴿ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ٦٧ ﴾ — و نهون بین نه گهر تشتهک ژ مالی خو خهرج کر دهست بهردای نابن، و خو دهست گرتی ژی لی ناکن، و خهرج کرنا وان یا نافتجیه د ناقهرا دهست بهردان و دهست گرتی دا ﴿ (الفرقان: ٦٧).

قیجا ههر کهسه که حهتا بزانت کانی نهو یی مدهه یان یی چرپکه دقت بزانت نهو تشتی پیئقیه بیته خهرج کرن چیه؟

و بو بهرسف دی بیژن: تشتهک ههیه ژ لایی شهرعی فه پیئقیه بیته خهرج کرن وه کی زه کاتی بو نمونه، و تشتهک ههیه ژ لایی وژدان و مروه تی فه پیئقیه بیته خهرج کرن وه کی هاریکاریه کا زیده بو کهسه کی ههوجه، و مروقی مهرد نهوه یی فان ههردو پیئقیان ب جه بینت، و نهوی ههردو پیئقیان ب جه نه ئنت یان ئیک ژ ههردو پیئقیان نهو کهسه کی به خیله ههر چهنده نهوی پیئقی شهرعی ب جه نه ئنت به خیلیا وی پتره.

وبه خيلى ره وشته كى كرېته ژ هه ر كهسه كى هه بت، به لى ئه و ژ زه لامى كرېتتيره، و ژ مروؤين مه زن ودهوله مند هيشتا كرېتتيره، چونكى ئه و وان ل بهر خهلكى ره ش دكه ت.

وبه خيلى دو ره نكن: كو مروؤ به خيلى ب مالى خو بكه ت وخو ژ مه ر دينى بده ته پاش، وره نكى دى ئه وه مروؤ به خيلى ژ مالى كهسه كى دى بكه ت، يه عنى: بى خو ش نه بت كهسه كى دى ژى بى مه رد بده ت، له و دى بى د سه ر به خيلى خو را ئه و فه رمانى ب به خيلى ل خهلكى ژى دكه ت، وه كى ئايه ت به حس ژى دكه ت: ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ - ئه و ين به خيلى دكه ن وفه رمانا ب به خيلى ل خهلكى ژى دكه ن﴾ (النساء: ۳۷).

وبه خيلى چه ند ده رجه بو هه نه، وده رجا ژ هه ميبى مه زتتر ئه وه مروؤ د گه ل خو ب خو بى به خيل بت، دلى وى بچه ت شته كى وچرپكى وى تشتى نه خو ت، يان ب ده ست خو نه ئيخت.. ويا هاتيبه گو تن: مروؤى به خيل ئه و كهسه بى دژيت فه قير دا بمرت زه نكين!

به خيلى د قورئان وسونه تى دا:

چونكى به خيلى ژ وان سالو خه تين كرېته خودى ويغه مبه رى وى - سلاؤ لى بن - ئه م بين ژى داينه پاش، وئه گه ر ئه م به رى خو بده ينه كيتابى وسونه تى دى بين ل گه له ك جهان به حسى فى سالو خه تى خراب بى هاتيبه كرن، وفه رمان يال مه هاتيبه كرن كو خو ژى بده ينه پاش، ژ وان جهان:

۱- خودا بى مه زن دبى ژت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۸﴾ - وئه وين فه لسيى

هوین بو خهر جکرنا مالی د ریکا جیهادا دوژمنین خودی دا یین دئینه گازیکن، فیجا د ناؤهوه دا ههیه یی قهلسیی دکهت، وهه چیی قهلسیی بکهت ههما نهو قهلسیی ل خو دکهت، وخودییه یی بی منهت ژ ههوه وهوین ههژارین وینه، ونه گهر هوین پشت بدهنه باوه ریا ب خودی وینگیریا ب فهرمانا وی، نهو دی ملله ته کی دی ب ههوه گوهورت، پاشی نهو وه کی ههوه پشت نادهنه نه مرئ خودی، بهلکی دی گوهداریا وی ویا پیغه مبهری وی کهن، و ب مال وجانی خو نهو دی جیهادی د ریکا وی دا کهن ﴿ محمد: ۳۸﴾.

۴ - عبداللهاهی کوری عمری دیبژت: پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - کۆت: ﴿ اِيَّاكُمْ وَالشُّحَّ، فَاِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِالشُّحِّ، اَمْرُهُمْ بِالْبُخْلِ فَبِخُلُوْا، وَاَمْرُهُمْ بِالْقَطِيْعَةِ فَفَطَعُوْا، وَاَمْرُهُمْ بِالْفَجْرِ فَفَجَرُوْا - ههشپاری چریکیی بن، چونکی ههما یین بهری ههوه ب چریکیی یین چووینه هیلاکی، وی فهرمان ب قهلسیی ل وان کر فیجا وان قهلسی کر، وفهرمان ب برینا مروّفایینی ل وان کر فیجا وان مروّفایینی بری، وفهرمان ب زیده کافی ل وان کر فیجا وان زیده کافی کر ﴿^(۱)

۵- نههسی کوری مالکی دیبژت: پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - دگۆت: ﴿ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ - یا ره بیی نهز خو ب ته دپاریژم ژ بیزاری وکسانیی، وترسینوکیی، وپیراتییی، وبه خیلییی، ونهز خو ب ته دپاریژم ژ عهز ابا قهبری وفتنا ساخی مرنی ﴿^(۲)

(۱) وه کی نهبوو داوود ژئی فه دگوهیژت.

(۲) وه کی موسلم ژئی فه دگوهیژت.

۴- ئەوئى بەخېل بت ھزرا خراب ژ خودئى دکەت، چونكى ئەو ھنز دکەت ئەگەر وى دەستى خو بو کەسىن فەقىر پېئىقى دريژ کر، خودئى دئى وى فەقىر کەت!

۵- بەخېلى نە ژ سالوځەتېن پېغەمبەر و مروڤين چاکە، و مروڤ وە کى کئى بت دئى د گەل وى بت.

۶- ئەوئى د دنيايى دا رەھمى ب مروڤين موحاج نەبت و وان ژ تەنگاڤيى نەئىنتە دەر، ل ئاخەرەتئى خودئى ژى وى ژ تەنگاڤيى نائىنتە دەر، د حدیسە کا دورست دا ھاتىيە: رۆژا قىامەتئى خودئى دېئژتە عەبدە کى: من داخووا خوارنى ژ تە کربوو وتە خووان نەدا من، ئەو دئى بېئژت: چاوا دئى خوارنى دەمە تە، وتو رەببى عالەمى يى؟ دئى بېئژت: ما تە نەزانیبوو فلان عەبدى من داخووا خوارنى ژ تە کربوو وتە خووان نەدا بوئى، ئەرى ما تە نەزانیبوو کو ئەگەر تە خووان دابا وى وى تو دا وئى ل نک من بىنى^(۱).

چارە يا بەخېلىيى:

چارە يا بەخېلىيى ب دو ريکين سەرە کى دبت:

يا ئيکى: ب زانىنى: کو مروڤ خو د خرابيىن بەخېلىيى دا زانا بکەت و بىرا خو ل وان کرىتيان بىنتەڤە يىن بەخېلى ب سەر خودانى دا دئىنت، وناقئى وى خرابى و کرىت ل سەر ئەزمانى خەلکى دگېرت، ژبلى کو ئەو وى ل نک خودئى ژى شەرمزار دکەت.

يا دووى: ب کرىارى: يەعنى: ب کرىار ئەو وان ئەگەر ان ل نک خو نەھىلت يىن بەخېلىيى ل نک مروڤى پەيدا دکەن، وئاشکەرەيه کو مەزتەرىن ئەگەر د پشت بەخېلىيى را قيانا مالى دنيايى يە، کو مروڤ ب رەنگە کئى

(۱) وە کى موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەى فەدگوھيژت.

وهسا حەز ژ مالی بکەت ئێدی هەمی حەق و واجباتین دی ل بن پیمان بهیلت
و ب پشت گوھ فە لی بدهت.. و ئەو کەسی ب فی رەنگی بت یا عەجیب
نینە بته کەسە کی بە خیل و دەستگرتی و چریک.

وحە ژیکرنا مالی، و ئەفە دەرگەهی پینجی یە ژ وان دەرگەهان بین شەیتان
تیرا قەستا دلی دکەت - وەکی د دەرگەهی بیّت دا دی بو مه ناشکەرا بت -
ژ بەر ئیک ژ دو ئەگەران پەیدا دبت:

یان ژ بەر هندی دا مروژ ب وی مالی خووشی وشەهوەتین دنیایی
ب دەست خو بیخت و حالی خو وی عەیالی خو ژی خو ش بکەت، یان
ژی ژ بەر قیانا مالی خو ب خو، چونکی هندەك مروژ هەنە عاشقین مالی
ب خو نە، مالی وان هندە ئەگەر عەمری خو هەمی پوین و بخون ناگەهن
خلاس بکەن، د گەل هندی ژی دی بینی ئەو رحەت نابن حەتا هندە کی دی
ژی کۆم نە کەن، و یا غەریب ئەو ئەو دل نادەن تەشتە کی - ئەگەر خو یی
کیم ژی بت - ژ فی مالی بدەنە کەسە کی پیتفی یان کارە کی خیری، ئەفان
عشقا وان بو کۆمکرنا مالی ژ بەر مالی چو خیر د دلی دا نەهیلایه!

قیجا ئەو کەسی بقیّت بە خیلی ریکا خو بو دلی وی نەبینت، دقیت
باوهری ب خودی هەبت کو ئەو هەر سەرە کی خودی بدهت رزقی وی ژی
د گەل ددهت، و کو دانا خیری چویی ژ مالی کیم ناکەت بەلکی بەرە کەتی
دئختی، و قیانا مالی ژ بەر مالی ب خو چو خیر تیدا نینه.

دەرگه‌هی پینجی حه‌ژیکرنا مالی

وه‌کی د دویم‌اهیا په‌یقا بۆری دا مه‌ ئاشکه‌راکری هه‌ژیکرنا مالی
دنیا‌یی ب ره‌نگه‌کی و ه‌سا نه‌ هه‌ژیکرنا به‌ری خودانی بده‌ته طه‌مه‌عیی
وجریکیی، دهرگه‌هه‌که ژ وان دهرگه‌هین مه‌زن یین شه‌یتان تی‌را قه‌ستا
دلی مرۆفی دکه‌ت دا وی ده‌سته‌سه‌ر بکه‌ت، و مرۆفی نه‌گه‌ر دلی خو بۆ
قیانا مالی دنیا‌یی ل تاق کر، نه‌ه‌ قیانه‌ دی دلی وی به‌قه‌م که‌ت ورۆژ بۆ
رۆژی قریژی که‌ت هه‌تا نه‌و دل ئیدی بۆ رۆناهیی قه‌نه‌بت.. قیجا هه‌تا
مرۆفی خودان باوه‌ر دلی خو پاقر و بژوین به‌یلت دقیت نه‌و هه‌لوسته‌کی
دورست ژ هه‌ژیکرنا مالی دنیا‌یی وه‌ر بگرت.

وه‌تا هه‌لوسته‌ی مه‌ ژ هه‌ژیکرنا مالی یی دورست بت دقیت نه‌م هه‌ر ژ
ده‌سپیک‌ی ئاشکه‌را بکه‌ین کو هندی ماله‌ دقیت ژ به‌ر وی خو ب خو نه
مرۆفی بقیت ونه‌ مرۆفی نه‌قیانا خو به‌اقیتی، به‌لکی قیان ونه‌قیانا مرۆفی بۆ
مالی دقیت ژ به‌ر وی مه‌عنا‌یی بت یا ژی دئیه‌ وه‌ر گرتن، و ئاشکه‌راکرا
فی چه‌ندی دی د ناهه‌ره‌کا تایه‌ت دا بت نه‌گه‌ر خودی هه‌ز بکه‌ت.

مال .. د ناهه‌را قیان ونه‌قیانی دا:

هه‌تا هه‌لوسته‌ی مرۆفی ژ مالی هه‌لوسته‌کی دورست بت دقیت مرۆ
باش بزانت کانی مال بۆچی هاتیه‌ هاتیه‌ دان؟ و مه‌خسه‌دا مرۆفی ژ کو مکرنا
مالی چیه‌؟

گافا مه‌ به‌رسقا ئان هه‌ردو پساران ب دورستی زانی دقیت به‌ری خو
بده‌ینی کانی نه‌و مالی مه‌ هه‌ی و نه‌م کاری بۆ کو مکرنا وی دکه‌ین نه‌و ماله

بے ویّ مه خسه دیّ ب جه دئینت یا خودیّ ئەو ژ بەر دای یان نه؟! یه عنی:
 کانیّ ئەو ئەو ماله بے دورسته مه بقیت یان ژ ییتشییه مه نه قیت؟

ئەگەر ئەم بەریّ خوۆ بدهینه قورنانیّ دیّ بینین قورنآن د جهه کی دا نافیّ
 مالی دکهته (الخیر) وه کی دبیزت: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ - وئەو بو
 فیانا مالی بے دژواره ﴿(العاديات: ۸) ووه کی ئەم دبیین خودیّ د فیّ
 نایه تیّ دا نافیّ مالی بے کرپیه (خیر) و د نایه ته کا دی ژ ی دا خودایّ مه زن
 هەر فی نافیّ ددانته سەر مالی وه کی دبیزت: ﴿كَيْبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
 الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

﴿﴾ - خودیّ ل سەر هه وه نفیسییه ئەگەر نیشاین مرئی ل نک ئیک ژ هه وه
 پهیدا بن وئەو ماله کی ل پشت خوۆ بهیلت کو شیره تیّ ب هنده ک مالیّ
 خوۆ بو دایاب و مروقیین نیریک بکهت د گهل ب کارئینانا دادیسی، وئەفه
 حده کیّ بنه جهه ته قوادار کاری بیّ دکهن ئەوین ژ خودیّ دترسن ﴿(البقرة:
 ۱۸۰).

و ژ فان ههردو نایه تان بو مه ناشکهره دبت کو ده میّ خودیّ نافیّ مالی
 دکهته خیر خودیّ ژ ی دزانت ژ بەر هندیّ یه چونکی خیرا دنیایی وئاخه تیّ
 پیّ دبیته ب جهئینان، وخیرا ژ هه میبیّ مه زنتس ئەوه مروق ژینا خوۆ پیّ
 ب ریفه دبهت، وه کی د نایه ته کیّ دا هاتی: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي
 جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ - گه لی
 سەر کاران هوین مالیّ وان ژن ومیر وزاروکان ئەویّ د بن دهستیّ هه وه فه
 نه دهنه فیّ ئەگەر هه وه زانی ئەو دیّ وی پویچ کهن و د ریکین بیّ وج دا
 خه رج کهن، وئەف ماله یه بیّ ژینا مروقان بیّ ب ریفه دجت، وهوین ژ وی
 مالی زرقیّ وان بدهن ووان ب جلك بیخن، وگرتنه کا باش وقه نهج بیژنه ﴿

(النساء: ۵) مهعنا: نه گهر مروؤفی مال نهبت ژيانا وی ب دورستی ب ریښه ناچت.

ونهو خیرا د مالی دا هدی ومروؤ ژی دبینت دبتنه دو پشک:

۱ - خیرا دنیایی: ونهفه بو خهلکی ههمیی یا ناشکهرایه، لهو وان ههمیان شهره سهره.

۲- خیرا ناخرهتی: ونهفه د سی لایان دا بهرچاؤ دبت:

- نهو مالی مروؤ بو کرنا عیباده ته کی ل سهر خو خهرج دکهت، یان ل سهر خو خهرج دکهت دا بو کرنا عیباده ته کی ب هیر بکهفت.

- نهو مالی مروؤ بو قهنجی وهاریکاری ل سهر خهلکی خهرج دکهت.

- نهو مالی مروؤ ل سهر کاره کی خیری خهرج دکهت وه کی ئاڤا کرنا جهه کی گشتی بی خه لک ههمی مفایی ژی وهر دگرت.

مال نه گهر بو فی چه ندی بت دورسته بو مروؤفی مروؤ هز ژی بکهت ووی کوم بکهت، نه گهر نه.. نهو مال دی بته ژ پشکا دووی: نهو مالی پیښیه کو مروؤ هز ژی نه کت.

وهنگی مال دبتنه نهو مال بی ناییت مروؤ هز ژی بکهت وکاری بو کومکرنا وی بکهت نه گهر نهو مال نهشیا وی ئارمانجی ب جه بینت یا نهو بو هاتییه دان ووی دهوری بگپرت بی خودی نهو ژ بهر دای.. هنگی مال بو خودانی دی بته فتنه، وه کی خودایی مهزن د نایه ته کی دببثت: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ - هه ما مال وعیالی هه وه فتنه یه﴾ (التغابن: ۱۵).

بوچی فتنه یه؟

چونکی نهو بهری مروؤی دده ته سی گونه هین مهزن:

يا بُيُوتِى: گهلهك جاران مالدارى بهرى خودانى ددهته گوننهكارىيى، چونكى مال رهنگه كى شيانى ددهته مروفتى كوئو گوننهى بى بكهت نه گهر هند تهقوال نك وى نهبت بهرى وى بدهته خيىر كرنى ب وى مالى، ژ خوئ نه گهر هند تهقوال نك وى هه بوو وى ژ گوننهكارىيى بدهته پاش دقيت نهو صهبره كا مهزن بكيشت ونه خوشيهه كا دژوار بينت، و صهبرال سهر خوشيى يا ب زهجه تتره ژ صهبرال سهر نه خوشيى.

يا دووى: مالدارى خودانى خو فيرى بهرفرههيهى دكهت، وئهوئى ژيانه كا بهرفرهه و تزي (تدرفه) بيته سهرى ئيدى تهحه موللا بهرتهنگيى ناكهت، وئه گهر جاره كى هند بهرفرهه ب دهست وى نه كهت نهو دى قهستا ريكيى ب شوبهه كهت دارمانجا خو ب جه بينت.

يا سيبى: مال وكرمكرنا وى پترين جاران خودانى خو هند موژيل دكهت كو زكرى خودى ژ بيرا وى بچت، وئهفه سهرى ههمى دهردانه، خودايى مهزن د نايهته كى دا دييژت: ﴿يَتَأْتِيَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٩﴾ - ئهى ئهويى باوهرى ئيناي بلا مالى ههوه وعه يالى ههوه ههوه ژ بهرستنا خودى وگوه داريا وى موژيل نه كهت، وهه چيى مال وعه يالى وى وى ژ وى چهندي موژيل بكهت، نهو ئهون يين چو بار ژ دلوفانييا خودى بو وان نههدى ﴿المناقون: ٩﴾.

حهژيكرنا مالى دهندهك گوتيين پيغه مبهرى دا:

ومه خسه دا مه ب مالى ل فيرى پشكا دووى ژ مالييه، نهو مالى خودانى خو د سهر دا دبهت، وزكرى خودى ژ بيرا وى دبهت.

١ - نه بوو ذهر دييژت: ئيقارييه كى نهزل (حه ررا مه دينى) د گهل پيغه مبهرى بووم - سلاؤ لى بن - چيائى ئو خودى كهفته بهر سنگى مه، ئينا

وی گوت: ﴿يَا أَبَا ذَرٍّ، مَا أَحْبُّ أَنْ أَحْدَا لِي ذَهَبًا يَأْتِي عَلَيَّ لَيْلَةً أَوْ ثَلَاثَ عِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ، إِلَّا أَرْصُدُهُ لِدَيْنٍ إِلَّا أَنْ أَقُولَ بِهِ فِي عِبَادِ اللَّهِ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا - ئەبوو ذەر، ئەگەر ئوچود ھەمی زێر بت ویی من بت ئەز ھەز ناکەم شەفەك یان سی شەفەد سەر من را ببۆرن و ئەو ل نك من، وەسا نەبت ئەز ھندەکی بۆ دەینەکی ل نك خو بەیلم، من دقیت ئەز وی ھۆسا و ھۆسا و ھۆسا د ناپ بەنیین خودی دا بەلاڤ بەکەم ﴿پاشی گوت: ﴿الْأَكْثَرُونَ هُمْ الْأَقْلُونَ إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا - ئەوین پتر ئەون یین کیتمەر^(۱) ئەو تی نەبت یی ھۆسا کری و ھۆسا کری ﴿ووی ب دەستی خو ئیشارەت دکرە دانی^(۲).

۲- کەعی کوری مالکی ژ پیغەمبەری - سلاڤ لی بن - فەدگۆھیرت، دبیژت: پیغەمبەری - سلاڤ لی بن - گوت: ﴿مَا ذُبَّانَ جَائِعَانَ أَرْسَلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ - دو گورگین برسی بەکەفنه ناڤ پەزی ھند خرابیی ناگەھیننی ھندی طەمەعییا مروڤی ل سەر مالی و مەزنییی خرابیی دگەھیننە دینی وی ﴿^(۳).

۳ - عەبدللاھی کوری شەخیری دبیژت: ئەز ھاتمە نك پیغەمبەری - سلاڤ لی بن - وی سوورەتا (أهکم التکاثر) دخواند، و گوت: ﴿يَقُولُ ابْنُ آدَمَ: مَالِي مَالِي، قَالَ: وَهَلْ لَكَ يَا ابْنَ آدَمَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا أَكَلْتَ فَأَفْتَيْتَ، أَوْ لَبَسْتَ فَأَبْلَيْتَ، أَوْ تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ - کوری ئادەمی دبیژت: مالی من مالی من، گوت: و ما تشتەك ژ مالی ته ئەی کوری ئادەمی ھەیه ژبلی وی یی ته

(۱) یەعنی: ئەوین ل دنیا یی پتر ھەمی ئەوان ل ناخەرەتی کیتمەر دی ھەبت، ئەو تی نەبت یی خیر کرین.

(۲) وەکی بوخاری ژ ی فەدگۆھیرت.

(۳) ترمذی فی حدیسی ژ ی فەدگۆھیرت.

خواری وپوچ کری، یان کریه بهر خو ورزاندی، یان کریه خیر وبو خو هیلائی ﴿^(۱)﴾.

۴ - مہموودی کوریٰ لہیدی دیبڑت: پیغمبرہری - سلاؤ لی بن - گوت: ﴿ اثنان یکرہما ابن آدم: یکرہ الموت، والموت خیر للمؤمن من الفتنة، ویکرہ قلة المال، وقلة المال أقل للحساب - دو تشت ہدنه مروقی نہقین: وی مرن نہقیت، ومرن بو خودان باوہری ژ فتنی چیتہرہ، ووی کیم مالی نہقیت، وکیم مالی سفکترہ بو حسیی ﴿^(۲)﴾.

۵ - نہوو ہورہیرہ دیبڑت: پیغمبرہری - سلاؤ لی بن - گوت: ﴿ إذا مات ابن آدم قالت الملائكة: ما قدم؟ وقال الناس: ما خلف؟ - نہ گہر کوریٰ نادمی مر ملیاکت دیبڑن: وی چ بہری خو ہنارتییہ؟ ومروؤ دیبڑن: وی چ ل پشت خو ہیلائیہ؟ ﴿^(۳)﴾.

وجیلی نیکی ژ فی ٹومہتی کو جیلی صہحابیانہ وہسا بہری خو ددا مالی دنیایی کو نہو بہلا وفتندیہ خودی ددہتہ مروقی دا وی پی بجہرینت، و ژ بہر کو وان پی خوش نہوو نہو بینہ جہرباندن ژ ترسین نہ سہرکہفتنی دا، دو عایا نیک ژ وان نہو بوو خودی ہند مالی دنیایی نہدہتی نہو پیقہ موژیل بیت..

جارہ کی نیمامی عومہر ہندہک مال بو دہبکا موسلمانان زہینہ بی ہنارت، گاڤا مال گہشتیی وی گوت: خودی ل عومہری نہ گرت! پاشی رابوو ہر د گاڤی دا نہو مال ہمی ل سہر فقیران بہلاؤ کر، ودہستین خو سہرئہ فراز کرن وگوت: یا رہبی تو من ہند نہہیلیہ ساخ حہتا جارہ کا دی

(۱) موسلم فہدگوہیت.

(۲) نہجمہ فہدگوہیت.

(۳) بدیہقی فہدگوہیت.

عومەر مالی بۆ من بهنیرت! و خودی دو عایا وی قه بویل کر.. وئو ئیکه مین
ژنکا پیغه مبهری بوو - سلاڤ لی بن - پشتی وی مری.

و دبیزن: جاره کی مرؤفه کی نه خو شیهه گه هانده سهحابیی پیغه مبهری
ئه بوو دهر دائی ئینا وی نفرینه ک لی کر و گوت: یا ره بی هه چییی ئه فه
چهنده د گهل من کری تو له شی وی ساخلم بکهی، وعه مری وی دریز
بکهی، و مالی وی زیده بکهی!

ئه ف نفرینه یا ل نک گه له ک ژ مه مهزنترین دوعا وهیقیسه، ل نک فی
سهحابی مهزنترین نفرین بوو ئه ول نه یاری خو بکهت، ساخلمی وعه مری
دریز، وزهنگینی، خودانی خو د سهردا دبهن، وئه گهر ئه و وی د سهردا
نه بن زی، ئه ول ناخره تی بۆ وی دی بنه به لا، چونکی حسییای وی دی پی
دریز و دژوار بت.

چاره یا فتنه چه ژیکرنا مالی:

پشتی بۆ مه دیار بووی کو چه ژیکرنا مالی ژ بهر مالی ئیک ژ وان فتنه
وبه لایین مهزنه یین مرؤفی خودان باوهر پی موبته لا دبت، پسیار ل فیروی
ئه فه یه: ئه ری چاوا مرؤفه دی شیت خو ژ فی به لایی پاریزت، دا کو
چه ژیکرنا مالی دلای وی نه ستینت، وریکی بۆ شه پتانی خو ش نه کت کو
بی و فی دلی ده سته سه ر بکهت؟

فتنه مالی کو ئیک ژ وان شه هه وتانه یین مرؤفه بی د سهردا دچت ئه گهر
هات ووی ئه ف ماله د وی ریکی دا خه رج نه کر یا ئه و بۆ هاتییه دان، سه بر
بی د فیته هه تا مرؤفه زی بیته پاراستن.. وئو ب خو دو ره نگین فتنی مرؤفه بی
دچته هیلاکی: فتنه (شوبوهاتان) و فتنه (شه هه واتان)، و فتنه ئیکی ب باوهری
و یه قینی د ئیته پاشغه برن، و فتنه دووی ب سه بری، و (یه قین و سه بر) ئیمامه تی
ب ده ست مرؤفی فه دینت، وه کی د نایه ته کی دا هاتی: ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اٰیْمَةً

يَهْدُونَ بِأَخْرَجْنَا لَمَّا صَبَرُوا ۗ وَكَانُوا بِقَائِلَتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ - ومه هندهك پيشبهر
 ورپيشاندهر د وان دا دانان وان بهرى وان ددا خيرى وتووحيد وعبادهت
 وگوهداريا خودى، خهلكى دويكهفتنا وان دكر، وئو گههشتمه قى دهرهجا
 بلند ژ بهر كو وان صهبر ل سهر فهرمانا خودى دكر، وبهرى خهلكى ددا
 خودى، ووان د ريكما خودى دا تهحه ملا ههمى نهخوشيان دكر، ووان
 باورهريه كا باوهرى ب نايهت ودهليلين خودى دنينا ﴿ (السجدة: ٢٤) ﴾
 مهعنا: دهمى وان صهبر ل سهر شههواتين دنيايى كيشاى، ويهقين ب نايهتين
 خودى نيناى وبهر گرييا شوبوهاتان پي كرى، ئو هيژاى نيمامى بوون.

ودقيت مروث باش بزانت كو خوشى وسه عادهت د هندى دا نينه ماللى
 مروثى گهلهك بت، راسته مال ريكي ل بهر مروثى خوش دكتهت كو بشيت
 بارا پتر ژ خوشيپن دنيايى ب دهست خو بيخت، بهلى دقيت ژ بير
 نهكهين كو گهلهك جاران مروثه كي پرته كا نانى وفره كا ثاقى ب تنى هدى،
 د گهل دله كي قانع ونهفسه كا رازى، دلى وي گهلهك يى خوشتره ژ وى
 كهسى يى ماللى وي هندى يى قاروونى وفيرعونى وهامانى!

واقع قى چهندي بنهجه دكتهت له وههوجه ناكتهت چو دهليلان ل سهر
 قى چهندي بينين!!

دەرگه‌هی شه‌شی ریمه‌تی وشیانا نا‌ه وده‌نگان

ریمه‌تی وحه‌ژیکرنا نا‌ه وده‌نگ وجاه ومه‌نصیان ئەو ژی ئیک ژ وان
دەرگه‌هین به‌رفره‌هه یین شه‌یتان تیرا قه‌ستا دل‌ی مرۆقی دکه‌ت دا
ده‌سته‌سه‌ر بکه‌ت وبیخته داڤین خو.. وئه‌گه‌ر ئەو هه‌ر پینج دەرگه‌هین بۆری
ئەو بن یین شه‌یتان تیرا قه‌ستا دل‌ین مرۆڤین عامی ونه‌زان دکه‌ت، ئەه‌
دەرگه‌هه ئەوه یی‌گه‌له‌ک جاران ئەو تیرا قه‌ستا دل‌ین مرۆڤین زانا
وعیاده‌تکه‌ر ژی دکه‌ت، ووان پی‌دئیخته ره‌شه داڤین خو، له‌و ئەه‌
دەرگه‌هه زیده یی‌خه‌طه‌ره، وخوا ل‌ی ه‌شیارکرن زیده یا فه‌ره.

ریمه‌تی وحه‌ژیکرنا (جاه وشوهره‌ت) ونا‌ه وده‌نگان، وکو مرۆقی بقیت
خو بینته پ‌یش دا خه‌لک ب سه‌ری تیلان ئیشاره‌تی بده‌ته مرۆقی ئیک
ژ ئەگه‌رین تیسرنا خودانینه، له‌و عه‌ره‌بان د که‌فن دا گۆتیه: (حب الظهور
قاصمه‌ الظهور - فیانا خو ئینانه پ‌یشی پشتان دشکیت)، وئه‌ه‌ دهرده‌یه یی‌
زانا دیبژنی: (شرکا بچویکتر) یان (شرکا به‌رزه)، چونکی ئەو کانی
چهند د نا‌ه نوممه‌تی دا یا به‌لا‌فه هند ئەو یا فه‌شارتیه ژی! وگه‌له‌ک جاران
- وه‌کی مه‌ گۆتی - مرۆڤین زانا وعیاده‌تکه‌ر تویشی فی دهردی دبن وپی‌
دکه‌فن، چونکی ئەو ل سه‌ری ب سستی فه‌ وه‌ردگرن، و ب تشته‌کی
سورشتی دزانن له‌و چو ه‌زری بۆ ناکه‌ن.. ده‌می ئەو دبینن خه‌لک یی‌ل دۆر
کۆم دبن ومه‌دحین وان دکه‌ن، وموباله‌غی د قه‌درگرتنا وان دا دکه‌ن،
ئەو ه‌زر دکه‌ن ئەفه قه‌در گرتنه‌که ژ وان بۆ علم‌ی، له‌و چو ه‌زری ژئی
ناکه‌ت، هه‌تا هند ب خو دحه‌سین کو ئەو ژ خه‌لکی بلندترن له‌و دقیت

د بلندتر بن، وئدغه پینگاڤا ئیکې یه وان بهر ب دهردی ریمه تی وحه ژیکرنا
جاه وشوهره تی فه دبهت، ژ بهر فی ئیکې ئیسلامی ری نه دایه مه ئیک ژ مه
مه دحین کسه کی د رویی وی دا بکهت.

راستییا ریمه تییی وحه ژیکرنا جاه وشوهره تی:

ریمه تی ئه و ا ب عدره بی دپیژنی: (الریاء) ئه وه کسه ک ب طاعه تی خودی
رازیوونا به نیان بخوازت، یه عنی: باشییی بکهت و بیژت بو هندی دا خه لک
پی بجه سیین ومه دحین وی بکهن وژی رازی بن، مه عنا: نارمانجا وی ب فی
کاری باش ئه وه دلی خه لکی ب نک خو فه بکیشت ووان ژ خو رازی
بکهت دا وان که یف پی بیټ.

وئدگه ر مروّ ب دورستی هزرا خو د فی کاری دا بکهت دی زانت کو
ئو ره نگه کی شرکا ب خودی یه، چونکی ئه وه کسه فی چه ندی بکهت
ئییه تا وی صافی بو خودی نابت، مه عنا: ئه وه هنگی هنده ک که سان دئینته ریژا
خودی ودخوازت وان ژی د گه ل خودی ژ خو رازی بکهت.

وحه ژیکرنا جاه وشوهره تی ئه وه نارمانجا مروّ فی ژ هه ر کاره کی ئه و بت
مروّ دلین خه لکی ب نک خو فه بکیشت، وئیکا هند بکهت ئه وه هز ژ وی
بکهن دا بشیټ ب فی چه ندی بگه هته وان شه هوهت وحه ز کرنین وی
دقیټ ب دهست خو بیخت، وه کی وی دهوله مه ندی هز دکهت مالی خو
پتر لی بکهت دا بشیټ پتر خوشی وشه هوه تان ب دهست خو بیخت.

وئدگه ر مروّ فی ئه و نارمانجه دانا بهر سنگی خو ل بهر وی دی تشته کی
گه له کی ب ساناهی بت ئه و پی ل حه قییی بدانت وراستییی فه شیرت نه گه ر
هات خه لکی ب فی چه ندی خوش بت، یان ژی بلا بیژین: دی بته مروّ فه کی
وه سا حه قییی ل دو یف دلی خه لکی بهت، وکاری بو هندی نه کهت خه لکی
ل دو یف حه قییی بهت دا کسه ژی عیجز نه بت.

ریمه تی د کتاب وسوننه تی ۱۵:

نه گهر ئدم بهری خو بدهینه کیتابی وسوننه تی دی بینین ل گه له ک جهان خودی و پیغه مبهری - سلاؤ لسی بن - ئدم ژ ریمه تی بی داینه پاش، ووان نهو ل بهر مه یا رهش کری، وئدم ل هندی ناگه هدار کرینه کو ریمه تی کاری باش پویج دکهت وچو خیری تی ناهیلت، و ب راستی ههر ئایه ته ک یان حه دیسه کا بهری مه دایه ئیخلاصا د کاری دا نهو داخوازه که بو خو دویر ئیخستنا ژ ریمه تی، چونکی رویی بهرانه بر بو ریمه تی ئیخلاصه، ل جهه کی خودایی مهزن ناشکهره دکهن کو فرمان ل ههمی پیغه مبهر ودویکه فیتیین وان ب ئیخلاصا د کرنا عیاده تی دا هاتیه کرن وه کی دبیزت: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ (البینه: ۵) و ئیخلاصا د کرنا عیاده تی دا نهوه مروؤ خو ژ ریمه تی بده ته پاش.

ول جهه کی دی خودایی مهزن تییرن وهیلاکی ل سهر وان عیاده تکه ران دنقیست بین ریمه تی دکهن، و دبیزت: ﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۲﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿۳﴾ وَيَمْتَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿۴﴾ - عه زابا دژوار بو وان نفیژ که ران بت بین خو ژ نفیژا خو موژیل دکهن وژی بی ناگهه دمیسن، نهوین بو ریمه تییا مروؤشان کریارین خو ناشکهره دکهن. وهاریکاریی ژ خه لکی مهنه دکهن ﴿ (الماعون ۴-۷) 》.

و د ئایه ته کی دا خودایی مهزن دهافیتنه وان منافقان بین خه لکی ژ خو رازی دکهن ل سهر حسیا رازیبونا خودی و دبیزت: ﴿ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱﴾ - مه خسه دا وان ریمه تییه ودا خه لک مه دحین وان بکهن، و کیمه کی نه بت نهو خودی ل بیرا خو نائین ﴿ (النساء: ۱۳۲) 》.

ويغهمبر - سلاؤ لى بن - د گوتنه كا خو دا ديبزت: ﴿مَنْ سَمِعَ سَمِعَ
اللَّهُ بِهِ وَمَنْ يُرَائِي يُرَائِي اللَّهُ بِهِ﴾ ^(۱) ومهنا في حدیسی نهوه هدر كهسه كى
كاره كى باش بكهت ومهخسه دا وى پى خودى نهبت، بهلكى نارمانجا وى
نهو بت خهلك وى بينت وبهحسى وى بكهن، خودى شهوما وى دى د ناؤ
خهلكى دا بهت، ونهو تشتى خراب پى د دلى وى دا دى هدى خودى بو
خهلكى دى ناشكهرا كهت.

و د حدیسه كا دى دا پیغمبر - سلاؤ لى بت - ديبزت: ﴿إِنْ أَخَوْفُ
مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشَّرْكَ الْأَصْغَرُ - تشتى ژ هه ميان پسر نه زى دترسم
ل سهر هه وه شرکا بچويكتره ﴿گوتن: شرکا بچويكتر چيه نهى
پیغمبرى خودى؟ گوت: ﴿الرياء، إن الله تبارك وتعالى يقول يوم تجازى
العباد بأعمالهم: اذهبوا إلى الذين كنتم تراءون بأعمالكم في الدنيا فانظروا،
هل تجدون عندهم جزاء؟ - ريمه تيبه، روظا قيامه تى ده مى جزايى به نييان سهر
كريارين وان دئينه دان خودى ديبزت: هدر نه نك وان بين هه وه د دنيايى دا
ب كريارين خو ريمه تى بو دكر وبهرى خو بدهنى كانى دى جزايه كى ل نك
وان بينن؟﴾ ^(۲)

ونيزيك ژ فى حدیسی شه ددادى كورى نهوسى ديبزت: پیغمبر - سلاؤ
لى بن - ديبزت: ﴿أَخَوْفُ عَلَى أُمَّتِي الشَّرْكَ وَالشَّهْوَةُ الْخَفِيَّةُ - نه زل سهر
نومه تا خو ژ شركى وشه هه تا فه شارتي دترسم ﴿ئينا من گوتى: نهى
پیغمبرى خودى ما نومه تا ته پشتى ته دى شركى كهنه فه؟ وى گوت:
﴿نعم، أما إنهم لا يعبدون شمساً ولا قمراً، ولا حجراً ولا وثناً، ولكن يراءون
بأعمالهم - بهلى، نهو عه بدنييا روظى وه يقى ناكهن، وپه رستنا چو بهر

(۱) بوخارى وموسلم ژ عه بدلاهي كورى عه باسى فه دگو هيتر.

(۲) ئيمام نه همد ژ مهوودى كورى له بيدى فه دگو هيتر.

وصدنه مان ژى ناکه، بدهلکى ئەو ريمه تيبى ب کريارين خو دکهن ﴿١﴾
 ووهکى ئەم ديبين پيغه مبهري - سلاڤ لى بن - د فان ههردو حه ديسين خو دا
 ريمه تى ژ شرکى هژمارت.

وکاني چاوا خودى و پيغه مبهري - سلاڤ لى بن - ئەم ژ ريمه تيبى دايه
 پاش و هسا وان ئەم ژ ههژيکرن و داخوازا جاه و شوهرهت و مه نصبان دايه
 پاش ژ بهر وى ئەه نجامى خراب يى د دويڤ دا دئيت، خودايى مهزن
 د نايه ته کى دا دييژت: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ - ئەو مالا ئاخره تى يه ئەم خو شيا
 وى ددهينه وان يين خو مه ز نکرنا د عهردى دا و خرابکاري نه ئيت، د دويمه هيا
 باش بو وى يه يى خو ژ عهزبا خودى د پاريزت و گوهداريا وى دکهت ﴿
 (القصص: ٨٣)، ووهکى ئەم ديبين فى نايه تى فيانا خو بلندکرنا د عهردى
 دا ب فه سادى و خرابکاريى فه گري دا، و ئاشکه را کر کو به حه شت
 د دويمه هيا باش بو وى که سيبه يى ئەڤ ههردو تشته ل نک نههين.

دهره جين ريمه تيبى:

ريمه تيبى سى دهره جه ههنه، يان ب سى رهنگان دئيه پيش چاڤ، ئەو ژى
 ئەڤه نه:

ئيك: ئەو ريمه تيبيا په يوه ندى ب وى تشتى فه هه يى ريمه تى پى
 دئيه کرن، کو طاعهت و عيبادهته، و هکى ريمه تيبيا ب کرنا کارين فهرز يان يين
 سونهت.

دو: ئەو ريمه تيبيا په يوه ندى ب وان فه هه يى يين ريمه تى ژ بهر دئيه کرن کو
 مروڤش، و هکى وى يى ريمه تيبى ل نک خه لکى دکهت دا وان بخا پينت بو

(١) ئيمام ئەحمده و بدهيه قى فهد گوهرين.

هنديءا دا كو ٺهو شه هو ته كا دنياييءا ب دهست خو ؤه بينت، يان ژي بو
هنديءا دا خهلك ب چاڤه كيءا كيم بهريءا خو نه دهنيءا.

سيءا: ٺهو ريمه تيبيا پهيو هنديءا ب ريمه تيبيا ب خو ؤه ههءي، وه كي وي
ييءا د كاريءا باش دا زيره ك دبت ده ميءا خهلك وي دبيسن، ٺه گهر كه سيءا
ٺهو نه ديت ٺهو سست دبت يان ههر ويءا باشي يءا ناكه ت.

تشتي ريمه تي ژي گوت:

وگه لهك تشت هه نه ريمه تي دكه فتيءا، ل قيريءا ٺه م ديءا ئيشاره تي
ب هنده كان دهين:

۱- ريمه تيبيا د دينيءا دا ژ لايءا له شي وسه رو بهريءا دا: وه كي وي كه سيءا
ييءا ل نك خهلكيءا خو مه لويل وستوءا خوار بكه ت وبكه ته گريءا دا خهلك
بيءن: ٺه ؤه كه سه كيءا ژ خوديءا ترس و ب ته قوايه.

۲- ريمه تيبيا ب كراسيءا وجلكيءا: وه كي وي كه سيءا ييءا جلكيءا زانايان
دكه ته بهر خوءا دا خهلك قه دريءا وي بگرن ويءن: ٺه ؤه مروءه كيءا زانايه، يان
وه كي وي كه سيءا ييءا جلكه كيءا كه ؤن ودرپايءا دكه ته بهر خوءا دا خهلك
بيءن: ٺه ؤه صوفيهءا كيءا زاهد.

۳- ريمه تيبيا ب گوتنيءا: وه كي وي كه سيءا ييءا ده ميءا وه عزهءا كيءا ل خهلكي
دكه ت وه سا د خوءا دئينته دهر كو ٺهو ييءا ژ بهر دئاخفت دا خهلك بيءن:
ٺه ؤي علمهءا كيءا زيده هه يه، يان وه كي وي ييءا ده ميءا د نا ؤ خهلكيءا دا دروينت
ليقنيءا خو بلفلقينت دا خهلك بيءن: ٺه ؤه گه لهك زكريءا دكه ت.

۴- ريمه تيبيا ب كار وكرياريءا: وه كي وي ييءا نقيءا خوءا دريءا دكه ت
يان د نقيءا دا خوءا مه لويل دكه ت دا خهلك بيءن: چه ند مروءه كيءا
ب ته قوايه، يان وه كي وي كه سيءا ييءا ل پيش چاقين خهلكيءا خيران دده ت دا
بيءن: چه ند مروءه كيءا مه رد وخير خوازه.

۵- ریمه تیبیا ب گهله کییا ههڤال وهۆگر وکەس وکاران: وهکی وی یی
خهلکی گهلهک ل خوۆ کۆم دکەت و ب گهله کییا ههڤالان دخورپ، بو
هندی دا خهلهک بیژن: ئەڤه هنده هنده میڤان بو دئین، و ل شههی و بههیی
وی هنده زهلام کۆم دبن..

ئەڤه ئەو ریکن یین ریمه تی پی ل نک مروۆفی پهیدا دبت، لهو شریعت مه
ژی ددهته پاش.

چارهیا ریمه تیبی:

چهند ریکهك ههنه مروۆ دشیپ دهردی ریمه تیبی پی چارهسهر بکەت، ئەو
ژی ئەڤه نه:

۱- مروۆفی د دل دا ب ریمه تیبی بحهسیپت دڤیت باش بزانت کو خودی
رۆژا قیامهتی دهمی حسیی د گهل دکەت ل دوپف ئیهتا دلی دی حسیی دی
د گهل کەت نه ل دوپف وان گۆتین خهلهک د دهر حهقا وی دا دبیزت.

۲- وحهتا ریمه تی جهی خوۆ د دلی وی دا نه کەت دڤیت ئەو ب مهدهح
وقاپین خهلکی د سههرا دا نهچت وراستییا خوۆ ژ بیهر نه کەت، چونکی ئە گهر
خهلهک لای پی یی ناشکهره ب تنی بینن ئەو لای پی خوۆ یی ڤهشارتی ژ
دبینت وی دزانت.

۳- دڤیت ئەو بزانت کو مهدهحین خهلکی چو مفاپی ناگههینه وی دهمی
ئەو ب تنی بهرانبهه خودایی خوۆ رادوهستت.. ئە گهر هات و ئەو ب دورستی
پی و هسا نهبت وهکی خهلهک ژی دبیزن.

۴- دڤیت ئەو چو بهایی نهدهته گۆتین وی خهلکی یین مهدهحین وی
دکهن یان دهافی نی ئە گهر ئەو ل نک خوۆ پی پشت راست بت کو ئەو
پی ل سههرا حهقی پی وبلا ئەو ب گهله کی ههڤال وپشتهفانان ژی نه ئیته
خاپاندن.

۵ - هندی ژى بېټ بلا نهو کارى خو يى باش ب رهنگه کى قهشارتى بکته، وبلا نهو ژ وان کهسان نهبت يين مهدهحان بو خو ب باشييين خو دکهن، وخرابييين خو ژ بير دکهن.

چاره يا جهژيکرنا جاه ومه نصاب :

ونهو کهسى دهردي جهژيکرنا خوئينانه پيش وحصلکرنا جاه وگه هشتنا مه نصاب ل نک هدى ب چار ريکان نهو دشيت دهردي خو چاره سهر بکته:

۱- دقيت نهو باش بزانت کول ناخره تي نهو ب تنى قالا ژ هه مى جاه ومه نصب وشوهره تان دى ئيته نک خودايى خو بو حسيبى، ومرؤف هنگى چو مفايى وى ناکهن: ﴿ وَنَرْتُهُرْ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴾ (مریم: ۸۲).

۲- نه گهر خه لکى موباله غه د مهدهحان وى دا کرن دقيت نهو راستيبيا خو بو وان بيژت وديار بکته، دا نهو زيده د وى نه گهن، جاره کى زهلامه ک ژ هه يه تا پيغه مبهرى دا - سلاؤلى بن - قهله رزى، ئينا پيغه مبهرى گوتى: ﴿ هيدى هيدى، هه ما نهز کورى ژنه کى بووم گوشتى هشککرى ل مه که هى دخوار ﴾، وجاره کى هنده ک کهسان مهدهحان نه بوو به کرى ل نک کرن، وى گوت: (يا ره بى تو من باشتر لى بکهى ژ وى هزارا نهو ژ من دکهن، ووى تشتى بو من ژى بيه بى نهو ژ من نه زان).

۳ - بلا نهو ب خو ب دهستين خو کارى خو بکته، وييتفييين خو بقره تينت دا مه زنيا نه فسا خو بشکيت .. ده مى موبايه عا نه بوو به کرى هاتيه کرن، نهو چوو باره کى داران بو پيره ژنه کا فه قير دا پشتا وخو ئينا، گوت: دا نه فسا من زيده د خو نه گهت.

۴- هندی نهو بشيت دقيت خو ژ مه نصاب بده ته پاش، ووان کاران نه کهت يين مه زنى تيده هه بت، وه کى کول ده مى ريقه چوونى ب پيش هه قالين خو بکته، يان ژ خه لکى بخوازت بو وى رابنه فه، يان خو بو وى بچه مين، يان دهستى وى ماچى کهن، پيغه مبهرى نهو چندها هه هه مى نه دکر.

دەرگه هی حهفتی چاڤرسی و طه مهعی

بهری نوکه مه گۆتوو ڤیانا دنیا بی مال و مه نصبان ئیک ژ وان دەرگه هانه
 بی شهیتان تیرا قهستا دلئ مروقی دکهت دا دهسته سهر بکهت، ول ڤیری
 دی بیژین: ئیک ژ وان دهر دین مهزن بی حه ژیکرنا مالی و مه نصبان ل نک
 مروقی پهیدا دکهت نه وه نهو خودانی خو چاڤرسی دکهت، لهو دی بینی
 نهو چو جار تیر نابت، وقه ناعهت بو دلئ وی چی نابت، و طه مهعی دی
 بو وی بته سالوخه ته کی پیغه نویسیای.. وئغه ب خو خوسه ری خو
 دەرگه هه که ژ وان دەرگه هان بی ديسا دل بی دکهفته بن کار تیکرنا شهیتانی
 یا خراب، لهو مه دڤیت ڤی مه سه لی ژی د ناڤره کا تایهت دا روهن
 بکهین.

طه مهعی چیه؟

وحهتا مه سه له ل بهر مه یا روهن وناشکه را بت دڤیت نه م ل سه ری
 و بهری هه ر تشته کی بزاین طه مهعی چیه؟ و بوچی ل نک مروقی پهیدا دبت؟
 طه مهعی - وه کی زانایین بسپور دبیژن - نه وه: مروق دلئ خو بته تشتی،
 وی ژئ ب هیقی بت، وحهز بکهت بگه هینته خو، بیی نه گهرین دورست
 بی ب دهسته ڤینانا وی تشتی ب کار بینت، وئهو ب خو طه مهعی
 رهنگه کی خوزییی یه مروق رادهیلت، ڤیجا نه گهر نهو خوزییه یا گریدایی
 کاری بت یهعی: مروق وی کاری یان وان نه گهران بکار بینت بی وی
 خوزییب دهست وی فه دینت، هنگی نهو خوزی دبه هیقی، وئگهر نهو
 هیقی یا مروقی کار بو کری تشته کی دورست بت دی بته (طومووح)

وهندهك جاران دبیژنه وی ژی (طهمهعی) بهلی ئەف طهمهعی ئەوه یا دوریت وه کی د ئایته کا قورنانی دل سەر ئەزمانی خودان باوهران هاتییه گۆتن: ﴿وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ - وئهم طهمهعییا هندی دکهین کو خودایی مه مه بدهته د گهل مروئین چاک ﴿ (المائدة: ۸۴).

بهلی ئەگەر ئەو خوزییا مروؤ رادهیلت یا گریدایی کاری نهبت، یهعنی: مروؤ وی کاری نهکته ووان ئەگهران ب کار نهئینت یین وی خوزییی ب دهست مروؤی فه دئینن، وئهو خوزی ب خوژی تشته کی دورست نهبت، هنگی ئەو دپته ژ وی رهنگی طهمهعییی بی نه دورست ئەوی خودی وپیغمبهری وی - سلاؤ لی بن - ئەم ژی داینه پاش.

راستییا طهمهعی:

ژ تبعهتی مروؤی بی خودی ئەو ل سەر چیکری ئەوه: مروؤ د دل دا چهز دکته بی دهوله مه ندهبت، وخیر وخیرات وخوشییین دنیایی ل خوژیده کته، و د قی ده باره بی دا هه دیسهك ژ پیغمبهری - سلاؤ لی بن - دئینه فه گوهاسن تیدا هاتییه: ﴿لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَعِيَ ثَلَاثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ﴾ - ئەگەر کورپی ئادهمی دو نهالیین تژی مال هه بان دا داخوازا نهاله کا دی ژی کته، و ژ ناخی پیقهتر تشتهك زکی وی تژی ناکته، وخودی توبا وی کهسی قه بویل دکته بی توبه بکته ﴿^(۱).

وئەف چهز کرنا مروؤی بو زیده کرنا مالی ژ بهر هندی یه چونکی ئەو هزر دکته ئەگەر مالی وی زیده بوو خوشی وسه عادهت دی ل نک پهیدا بت،

(۱) بوخاری قی هه دیسی ژ عه بدلاهی کورپی عه بیاسی فه دگوهیژت، وموسلم ژ ئەنه سی کورپی مالکی فه دگوهیژت.

وتشتی ئەو ژ بیرا خو دبت ئەقەیه: هندی دلخۆشی وسەعادهتە ب مالی نائیتە کرین، بەلکی ئەو شعورە که قەناعەت د دلی دا پەیدا دکەت، ومرۆفی ئە گەر مالی قاروونی د دەستی دا هەبت، بەلی قەناعەت د دلی دا نەبت، هەست ب خوۆشی وسەعادهتی ناکەت.

مەعنا: دقیت مرۆفی خەز کرنا هە ئەوال نک هەدی ب قەناعەتی قە گری دەت، ومرۆفی ئە گەر قانع بوو دلی وی دی رحەت بت، ئە گەر مال و دەوله مەندی ب دەست کەفت دی حەمدا خودی کەت، و ئە گەر ب دەست نە کەفت دیسا دی حەمدا خودی ول دویف شیانا خوۆ دی وی کاری کەت یی رزقە کی حەلال بو پیتقە بیئ هندی خودی بو نقیسی.

مرۆفی قی چەندی نە کەت وقەناعەتی ل نک خو پەیدا نە کەت، ژینا خوۆ هەمی ب خەم و کەسەر قە دی بۆرینت، ئە گەر خودی مالە کی زیدە دایی دلی وی رحەت نابت چونکی هەندە کەس بین هەین مالە کی ژ یی وی زیدە تر هەبە، و ئە گەر خودی مالە کی کیم دایی خوزیا وی دی ئەو بت مالە کی زیدە وی هەبت، بلا د مال دا یی روینشتی ژ ی و چو کەدان بو خوۆ نە کەت ژ ی ..

ژ بەر قی چەندی ئیمامی عومەر دگۆت: (طەمەعی فقیری یە، وقەناعەت زەنگینی یە)، و جارە کی پسپارەك ژ عەقلدارە کی هاتە کرن: ئەری زەنگینی چیه؟ وی گۆت: زەنگینی ئەوە خوزییین تە دکیم بن، وتو ب هندی رازی بی کو تیرا تە بکەت.

طەمەعی د گۆتیین پیغەمبەری دا:

ئە گەر ئەم بەری خوۆ بدەینە حەدیسین پیغەمبەری - سلاؤ لی بن - دی بسین ئەو د گەلەك ژ فان گۆتنان دا بەری مە ددەتە قەناعەتی و رازیوونا ب وی رزقی یی خودی بو مە نقیسی، ژ وان حەدیسان:

۱- عهبدللاهی کوری عهمری کوری عاصی دبیژت: پیغمبهری - سلاؤ لی بن - دبیژت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ، وَرُزِقَ كَفَافًا، وَقَنَّعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ - وَی ئیفلح دیت بی موسلمان بووی، ورزقی وی هند بت تیرا وی بکعت، و خودی نهو قانع کر بت ب وی تشتی دایی﴾^(۱).

و نَبِیْكَ زُفَى حَهِدِیسی حه دیسه کا دی ههیه فوضالهیی کوری عوبهیدی تیدا دبیژت: پیغمبهر - سلاؤ لی بن - دبیژت: ﴿طُوبَى لِمَنْ هُدِيَ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَكَانَ عَيْشُهُ كَفَافًا، وَقَنَّعَ - خوزییا وی كهسی بهری وی بوئسلامی هاتییه دان، و ژیارا وی هند بت تیرا بکعت، و بی قانع بت﴾^(۲).

وقانعبوونا ب وی رزقی خودی دایه مروقی مهعنا وی نهوه مروقی طه مع نه بت.

۲- و د حه دیسه کا دی دا پیغمبهر - سلاؤ لی بن - بهحسی هندهك رهنگین جههنه مییان دکعت، و دبیژت: ﴿وَالْخَائِنُ الَّذِي لَا يَخْفَى لَهُ طَمَعٌ وَإِنْ دَقَّ إِلَّا خَائِنًا - نهو خائینی طه مهعییا وی نه یا ناشکهرا^(۳) و تشتتهك نه گهر چندت تشتته کی کیم ژی بت نهو خیانه تی دکعت^(۴) مهعنا: طه مهعییا وی یا زنده ئیکا هند ژ وی چی دکعت نهو خیانه تی خو د تشتی کیم ژی دا بکعت.

و ژ فی حه دیسی ناشکهرا دبت کو نهو طه مهعییا بهری مروقی ددهته خیانه تی دبتنه نه گهرا چوونا جههنه می.

(۱) موسلم فی حه دیسی فه دگو هیژت.

(۲) ترمذی فی حه دیسی فه دگو هیژت.

(۳) ل فئیری په یفا (لا یخفی) ب مهعنا (لا یظهر) دئیت.

(۴) موسلم فی حه دیسی ژ عباضی موحاشعی فه دگو هیژت.

۳- عبدالله لاهی کوری عهباسی دیبژت: پیغمه مبری - سلاؤ لی بن - ئەؤ دو عایه ذکر و دگۆت: ﴿اللهم قنعي بما رزقتني، وبارك لي فيه - یا رهیی تو قه ناعه تی ب وی رزقی ته دایه من بده من، و به ره که تی بو من بها قیژی﴾^(۱) و قه ناعه ت وه کی مه زانی دژی طه مه عی یه .

ژ زیانین طه مه عی:

ئهو مروؤ قه ناعه ت ب وی رزقی نه بت یی خودی دای، و هه رده م یی چاؤ برسی و طه ماع بت، ئەو گه له ک زیانان ب فی کاری خو دگه هینته خو، ژ وان زیانان:

۱- طه مه عی نیشانان کیم باوهریا خودانییه، چونکی ئەوی طه ماع بت مه عنا ئەو ب وی رزقی یی قانع نینه یی خودی دای، و یی رازی نینه ب وی قسمه تی یا خودی دانای.

۲- و ژ لایه کی دی فه ئەو نیشانان هندی یه کو مروؤقی طه مه عی ل نک هه ی هزرا خراب ژ خودی دکه ت، و وه تی دگه هت کو ئەوا بو هاتییه دان نه ل مسته وای و ییه، لهو دقیت بارا وی پتر بت.

۳- طه مه عی شعوروا ب فه قیرییا به رده وام ل نک خودانی پهیدا دکه ت، ب عه کسا وی که سی قه ناعه ت هه ی ودلی وی یی تیر ئەو هه رده م هه ست دکه ت کو ئەو یی ده وله مه نده، چونکی زه نگینی زه نگینییا دلپیه.

۴- طه مه عی خودانی خو هه رده م ره زیل دکه ت، و وه لی دکه ت کو هه می گا فا ستوی وی ل وی که سی یی خووار بت یی ئەو طه مه عییا تشته کی وی دکه ت.

(۱) حاکم فی حدیسی فه دگوهیژت.

۵- و ژ بهر فئی خالا بۆری دی بینی ئەو کەسی طەماع بت د چاقین خەلکی دا کەسەکی بی قیمەتە، و خەلک حەز ژئی ناکەن، لەو هەر کەسەکی بقیّت خەلک حەز ژئی بکەن، دقیت ئەو دلئی خو نەبەتە وی تشتی دەستی وان دا هەیی.

۶- طەمەعی وەستیانە کا بەردەوام ل نک خودانی پەیدا دکەت، وریکی نادەتی کو ئەو ب رحەتی و دل تەناهییی بژیّت، چونکی رزقی وی چەند زیڤە بت ژئی بەری وی دی ل زیڤەترییی بت.

چارەیا طەمەعییی:

ژ بەر کو قەناعەت رویی بەرانبەری طەمەعییی یە، مرؤفە حەتا بشیت خو ژ دەردی طەمەعییی بیاریژت دقیت بەری هەر تشتەکی قەناعەتی ل نک خو پەیدا بکەت، و ژبلی فئی چەند پینج ریکین دی ژئی هەنە مرؤفە چارەسەرییا طەمەعییی بی بکەت، ئەو ژئی ئەفەنە:

۱- دقیت مرؤفە بیرا خو ل وان زیانان بینتەفە یین کو د طەمەعییی دا هەین و ب تاییەتی ئەو رەزلی و شەرمزارییا طەمەعی ل نک خودانی پەیدا دکەت، و بزانت کو قەناعەت و خو دویر کرنا مرؤفی ژ طەمەعییی وی سەربەست دکەت، ویا هاتییه گۆتن: تشتی تو دلئی خو دەبی تو خو دکەیه ئیخسیری وی، و سەرفەرازییا مرؤفی د هندی دایە مرؤفە خو ژ خەلکی بی مندەت بکەت و طەمەعییا خو نەبەتە مالی دنیایی.

ئەو کەسی خرابی و زیانین طەمەعی ل بیرا خو بینتەفە نەفسا وی دی وی بەر ب قەناعەتی فە پالدهت، راستە ئەو دی تام کەتە تەعلییا صەبرا ل سەر شەهوەتان، بەلی مرؤفی ب عەقل بت سەرفەرازییا نەفسی نادەتە ب شەهوەتا زکی!

۲- بلا ئەو ب ئابۇرا د ژین وژیاری دا رازی بت، و د نهفدقا خو دا یی دەست بەردای و ب ئیسراف نەبت، وئەوی بقیّت سەرفەرازییا قەناعەتی ب دەست خو بیخت دقیت دەرگەهی مەصرەفا بەرفرەه ل بەر خو فەنەکەت، و د کەفن دا دبیژن: ئەوی ب ئابوری بت فەقیر نابت.

و ژ ئابوریی یە مەصرەفا مروقی ل دویشف شیان ویفەهاتین وی بت، وئەو کەسی مەصرەفا وی ژ میزانیا وی پتر بت، دی طەمەعییا مالە کی زیدەتر ژ وی کەت یی وی هەی، وەر جارە کاتە بەری خو دا یی د سەر خو دا وتە چاؤل وی کر دی ب وەستیانی حەسی و نەمەتا خودی د چافین تە دا دی کیم بت.

۳- دقیت مروفا باش ل بیرا خو بینت کو رزق ئەو یی خودی ددەت، و قسەت ژ ی ب دەستی و بیە، وەکی خودایی مەزن د نایەتە کی دا دبیژت:

﴿أَهْمَ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ لَنْ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۲﴾

ئەری ما ئەون رەحما خودایی تە لیکفە دکەن؟ ئەمین یین کو ژین وژیارا وان د دنیا یی دا د نایبەرا وان دا لیکفە کری، و مە ھندەک ژ وان ل سەر ھندەکان بلند کرینە: ئەفە یی دەولەمەندە ووی ھە یی فەقیرە، ئەفە یی ب ھیزە ووی ھە یی لاوازە، دا ھندەک ژ وان بینە ئەگەر ژ یارا ھندەکان و دلۆقایییا خودایی تە دەمی وان دبەتە بەحەشتی ژ وی چیتەرە یا ئەو د دنیا یانی دا کۆم دکەن ﴿الزخرف: ۳۲﴾.

فێجا ئەگەر کەسەکی دیت رزقی وی ئەفرۆ یی کیمە یان ھەما ھندە تیبرا وی دکەت، بلا ئەو ھەمدا خودی بکەت و خەما رزقی سوباهی نەخۆت، و باوهری ھەبت کو ئەو رزقی خودی بو نفیسی ھەر دی گەھتی، وئەوی بو وی نەنفیسی ژ ناگەھتی ئەگەر دنیا ھەمی ھاری وی بکەت، فێجا مادەم

مەسەلە ب فى رەنگىيە دۇئە ئۇ حەرىقە و طەمەئىيا ژ سەرىقە خۇ بىنتە دەر .

۴- ئەگەر مەزۇنەزرا خۇ د گەلەك ژ وان كەسان دا بگەت يىن خۇدىق دەر گەھى رزقى ل بەر فرەه كرى دىق بىنت عەقلىق وان گەلەك ژ يىق وان كەسان كىمترە يىق دەر گەھى رزقى ل بەر هاتىيە گرتن، بەرىقە خۇ بدە پىغەمبەران، خەلىفىن راشدى، صەحابى و تابعىيان، وزانايىن مەزن و موجتەهد.. ھەمى ئەو بوون يىن فەقىر، بەلىق ئەو قەناعەتا د دلىق وان دا ھەى ئەگەر ل سەر خەلكى ھەمىيەق هاتبا لىكفە كرن، دا تىرا ھەمىيان كەت.. و مەعنا قىق ئەو ئەگەر دەولەمەندى نىشانا باشى يان عەقلىدارىيا خۇدانى با، خۇدىق تەرازييا دەولەمەندى و فەقىرىيىق ب فى رەنگى نەددا. قىچا يىق قانع بە، و بلا طەمەئى رىكا خۇ بو دلىق تە نەبىنت دا بگەھىيە رىزا وان يىن خۇدىق نەمەت د گەل كرى.

۵- مەزۇنە دۇئە تىق بگەھت كو كۆمكرنا مالى و زىدە كرنا پەرتالىق دىيالىق ژ خەم و كۆفانان پىقشەتر چ ل وى زىدە ناكەت، وئەوىق مالى كىق زىدە ھەى دىق پىقشە موژىل بت، و ترسال سەر نەمان و كىمبوون و دزىيا وى مالى ناھىلت ئەو رحەت بىت.. ئەقشە ل دىيالىق، و ل ئاخەرەتىق حىبىيا مالى دىق وى گىرو كەت و ناھىلت ئەو زوى بچتە بەھەشتىق ئەگەر خۇ ئەو ژ بەھەشتىيان ژى بت.

ب ئەقان رىكىن بۆرى ئەو دىق شىت قەناعەتىق ب دەست خۇ ئىخت، و طەمەئىيەق ژ خۇ دوپر كەت.

دهرگه هی ههشتی ئیسرافا د خوارن و جلکی دا

قیانا خو شیبین دنیایی و کومکرنا وان ئیک ته گهر یا توخویدای نه بت ب توخوویی شهرعی ژ وان دهردانه بین ب سهر دلی دا دئین و د نهجام دا هندهك دهر دین دی بین مهزن د دلی دا پهیدا دبن، وه کی طهمعی وبه خیلییی کو بهری نوکه ب دریزی ئەم ل سهر ناخفت بووین.. وههر ژ وان دهردان بین کو ئەه قیانا هه د گهل خو پهیدا دکهت، ئەو ژی خو شی پیرنا ب قی مالییه ب رهنگه گی و هسا کو ژ هددی طبعی دهرباس بیت و بهری خودانی بدهته ئیسرافی، وئاشکه رایه کو ههر جاره کا شهیتانی دیت قیانا شهوهوت و خه ملا دنیایی دل تژی کر ئەو خهرزی خو ددانه د وی دلی دا، وههر دی مینت بهری خودانی وی دلی دهته خو موژیلکرنا ب ئافا کرنا دنیایی قه ل سهر حسیبا کارکرنا بو ئاخهرتی، وئه گهر وی ئەو گه هانده قی مسته وایی دی ئیکا هند ژی چی کهت کو ئەو دهست بدهته ئیسرافی، وئهو ی دهست بدهته ئیسرافی د خو شی برنا ب شهوهتین دنیایی دا هیقییین وی ب دنیایی دی د بهرفرهه و بی دویماهی بن، وئهو ی هیقییین بهرفرهه ب دنیایی هه بن ترسال سهر هه ی کو دویماهیا وی یا خراب بت، قیجا هه تا مروژ بشیت خو ژ دویماهیا خراب بپاریژت دقیت ئەو خو ژ ئیسرافی بدهته پاش.

ئیسراف و ته بذیر چنه؟

ئیسراف وه کی زمانزان دبیژن ئەوه: مروژ توخوویان دهرباس بکهت د ههر کاره کی دا یی ئەو بکهت، بهلی پتر جاران ده می په یقا (ئیسراف) دئیته ب کارئینان هنر بو دهرباسکرنا توخوویان د خهر جکرنا ملی

دا دچت، هەر وەسا پیلیدانا توخویان د خوارن و قەخوارن و جل و بەرگان دا.

وئەگەر ئەم بەری خۆ بدەینە نایەتین قورئانی و حەدیسین پێغەمبەری - سلاڤ لى بن - دى بینین پەیفای ئیسراف بۆ پیلیدانا توخویان د هەر کارەکی بۆ ئەمرییا خودی تیدا هەبت یا هاتییه ب کارئینان.

و ژ ئەنجامین ئیسرافى بین خراب (تەبذیرە)، و هەر جارەکا مرۆڤەکی دەست دا ئیسرافى و بۆ ل توخویان دانا، بەرى وى دى كەفتە تەبذیری، و تەبذیر ئەو مرۆڤە مالى خۆ زەعی بکەت، و د وان رێکان دا خەرج بکەت یین شریعتی رى بۆ نەداى.

و ئێك ژ مە حەتا بشییت فى دەرگەهى ل بەر شەیتانی بگرت، و دلى خۆ پاقر و پاراستى بهیلت، دقیت ئەو خۆ ژ فان هەردو دەردان پارێرت، چونكى هەندەك كەس وە هزر دكەن كو خۆ دویر کرنا ژ بەخیلی و طەمەعیی ئەو ئەو هەردو دەستین خۆ ڤە کەن، و زیده گافیى د خەرج کرنا مالى دا بکەن، و ئەو ب خۆ وەسا نینە.

راستییهك و بیریانەك:

بەرى نوکە - د دەرگەهى چارى دا - دەمى مە بەحسى بەخیلییى كرى، مە گوئیوو: هندی ماله خودى بۆ حکمەتەك و مەخسەدەكى بۆ دایە مرۆڤى ئەو ژى ئەو مرۆڤ پیتقییىن خۆ بۆ ب جە بینت، وئەگەر دەستگرتنا وى ل جەهى دەستڤە کرنى بەخیلی بت، ئاشکەرایە كو دەستڤە کرنا وى ژى ل جەهى دەستگرتنى دى (تەبذیر) و بەطرانى بت، و رێکا نافتجى د نایبەرا بەخیلی و ئیسرافى دا ئەو مرۆڤ بۆ مەرد بت، و مەردینى ئەو هەر تىشتەك ل جەهى وى یى دورست بیته کرن، دەستگرن ل جەهى دەستگرتنى و دەستڤە کرن ل جەهى دەستڤە کرنى، و ئەڤ چەندەیه قورئان ئیشارەتى بۆ ددەت

دهمی دبیزت: ﴿ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴾ - وئەون یین ئەگەر تشتەك ژ مالی خو خەر ج کر دەست بەردای نابن، و خو دەست گرتی ژ ی ناکن، و خەر جکرنا وان یا نافنجییه د نافهرا دەست بەردان و دەست گرتی دا ﴿ (الفرقان: ۶۷).

مەعنا: ئەو کەسی بەخیلییی ب ئیسرافیی دەرمان بکەت، وەکی وییە یی دخوازت تینکا خو ب ئاڤا سویر بشکینت.. قیجا بلا بەری بدەتی کانی تینکا وی دی شکیت یان دی زیدەتر لی ئیت؟!

پەنگ و پرویی ئیسراف و تەبذیری:

مە گۆت: هەلوستی مروۆ د خەر جکرنا مالی دا سی جویین: هەندەك د بەخیل و دەستگرتینە، بەلی ئەو قی بەخیلییا خو حسیب دکەن شارەزایی و ئابۆری، و هەندەك د موسرف و دەست بەرداینە، و ئەو ژ ی ئیسرافا خو حسیب دکەن مەردینی، و ئەو هەردو جویینە د خەلەتن و جینی دورست جینی نافنجییه ئەوی ئایەتا بۆری ئیشارەت دای.

و ئەگەر ئەم بەری خو بدەینە دەستە کا موسرف دی بینین ئیسرافا وان د دو لایان دا بەرچاڤ دبت: د لای چەند خەر جکرنا وان دا، و د لای چاوا خەر جکرنی دا. مروۆڤەکی تو دی بینی خەر جکرنا وی بۆ مالی گەلەك پتەرە ژ داهاویی، یەعنی: ئەو هەند مالی ل سەر بەرفرەهکرنا ژینا خو خەر ج دکەت کو زیدەتر بت ژ وی مالی یی وی هەمی، لەو تو دی بینی تەرازیا وی هەمی دەمان یا خواری، و هەمی گاڤان ئەو یی ل بن دەبنان، ئەڤە رەنگەکی ئیسرافیی یە.

پەنگی یی ئیسرافیی نە بەرچاڤ ئەو مروۆڤەك هەندەك مالی خو - بلا گەلەك نەبت ژ ی - د ریکای وی یا نە دورست دا خەر ج بکەت، وەکی وی یی مالی خو د ریکە کا حەرام دا خەر ج بکەت، یان بدەتە ب تشتەکی بی

مفا، ئهغه ژى كهسه كى موسرفه بلا نهو مال يى وى خهرج كرى ماله كى كيم ژى بت، وهندهك زانا دبيتون: نهو رهنگى دووى (خهرجكرنا مالى نه د رپكا وى يا دورست دا) نه ئيسرافه، بهلكى تهبذيره، چونكى ئيسراف پيليدانا توخويبانه د خهرجكرنى دا، يهعنى: ئيسرف نهوه مروؤ گهلهك مالى خهرج بكهت، ونهوى مالى د رپكا وى يا نه دورست دا خهرج دكهت بهلكى ماله كى كيم خهرج بكهت، وههه چاوا بت (ئيسراف وتهبذير) ههردو رپكا شهيتانييه بو د سهردابرا نا مروؤقى.

ونهگهه ئهه بهرى خو بدهينه قورئانى دى بو مه ئاشكهرا بت كو نهو رهنگى دووى يى ئيسرافى نهوى هندهكان ناهى تهبذيرى ل سهه داناي خرابتره ژ رهنگى ئيكى، قورئان دهه مى بهحسى ئيسرافى دكهت چ دبيت؟

قورئان دبيت: ﴿وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (١٤١) — هوين ئيسرافى نهكهن، چونكى خودى ههز ژ مروؤفين موسرف ناكهت ﴿(الأنعام: ١٤١)﴾.

ودهه مى بهحسى تهبذيرى دكهت دبيت: ﴿وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا﴾ (١٤١) إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾ — تو تهبذيرى نهكه، چونكى نهوين تهبذيرى دكهن برايين شهيتانانه، وشهيتانى كافرى ب خودايى خو كريبه ﴿(الإسراء: ٢٧)﴾، مهعنا نهغه دژوارتره!

ئيسراف وتهبذير ودويماهيا خراب:

ژ بلى ههردو ئايهتتين بورى نهوين بو مه ديار كرين كو مروؤقى موسرف ژ وان كهسانه بين خودى ههز ژى نهكهت، ومروؤقى موبهذهر دهستهبرايى شهيتانييه، هندهك ئايهتتين دى هههه دويماهيا خراب يا ئيسراف وتهبذيرى د دنيايى وئاخرهتى دا بو مه ئاشكهرا دكهن، ژ وان ئايهتان:

۱- خودایی مهزن دبیژت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ - وتو دهستی خو ژ دانا خیران نه گره، کو ل سهر خو و مالا خو و مروقین پیئقی بهرتهنگ بکهی، وتو هند بی دهست بهردای زی نه به، کو ژ تاقه تا خو زیده تر مالی بدهی، فیجا خه لک لومه ی ته بکهن وتو لومه لیگری پروینی، په شیمان بی سهر دهست بهردان و پویچکرنا مالی خو ﴿(الإسراء: ۲۹)﴾.

ژ فی نایه تی ناشکهر دبت کو نه و کسه کی د ژینا خو دا بی دهست بهردای و موسرف بت ، دی په شیمانی نیته ریکی، چونکی دویر نه گره نه و ئیسراف فه قیری بی بیته ریکی.

۲- و د نایه ته کا دی دا خودایی مهزن به حسی دویماهیا مروقین موسرف ل ناخه تی دکهت و دبیژت: ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ - وهندی موسرفن نه ون خه لکی ناگری ﴿(غافر: ۴۳)﴾.

ژ فی نایه تی ناشکهر دبت کو ئیسراف بهری خودانی خو دده ته ناگری جده نه می.

ئیسراف د گوتین پیغه مبهری ۱۵:

پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - د هژماره کا حه دیسین خو دا به حسی فی سالوخته تی دکهت و مه ژی دده ته پاش، ژ وان حه دیسان:

۱- عه بدلاهی کوری عه مری دبیژت: پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - گوت: ﴿كُلُوا، وَتَصَدَّقُوا، وَالْبُسُوا، فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا مَخِيلَةٍ - بخون، و خیران بدهن، و جلکی بکه نه بهر خو، بی ئیسراف و خو مه ز ن کرن ﴿^(۱)﴾.

(۱) نه سائی ژی فده د گوهیژت.

۲- موعیرہ بی کوری شوعبہ بی دبیرت: پیغمبرہری - سلاؤ لی بن -
 کُوت: ﴿إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ، وَمَنْعاً وَهَاتِ، وَوَادَ الْبَنَاتِ،
 وَكَرِهَ لَكُمْ قَيْلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةَ الْمَالِ - سى تشت خودای
 مہزن بو ہہوہ حہرامکرینہ: بی ئەمرییا دەیکان، وئەشارتتا کچان ب ساخی،
 وکو ہوین نہدەن وھەر بستین، ووی سى تشت بو ہہوہ مہکروہ کرینہ:
 فہ گواستنا زیدە بو ئاخفتان، وگەلەك پسیار، وزەعیکرنا مالی ﴿^(۱).

وزەعیکرنا مالی، یان بلا بیژین: خەر جکرنا وی، د ئیک ژ سى رپکان
 دانە:

أ - د وان رپکان دا بین شریعتی حہرامکرین، وئەفە تشتە کى حہرامہ
 ئە گەر خو ئەو مال مالە کى کیم ژى بت.

ب - د وان رپکان دا بین خیرا ئاخرتی بی ب دەست مروفی فہ دئیت،
 وئەفە کارە کى باشە، ب وی شہرتی مروف کارە کى فہرتەر نہہیلت و بچت
 خیرە کا دی بکەت.

ج - د وان رپکین حەلال دا بین ژینا مروفی بی خوش و بہرفرہ دبت،
 وئەفە تشتە کى دورستە، ب وی شہرتی زیدەى عہدەتى خەر ج نہ کەت.

زیانی ئیسراف و تەبذیری:

مروف ئە گەر باش ہزرا خو د ئیسرافى و تەبذیری دا بکەت، دى زانت کو
 فان سالوختان ہژمارە کا نہ یا کیم ژ خرابی وزیانان تیدا ہەنە، لەو خودى
 و پیغمبرہری - سلاؤ لی بن - ئەو حہرامکرینہ، ژ وان زیانان:

۱- بی ئەمرییا خودى و گواہدارییا شەیتانى تیدا ہەیە:

(۱) بوخاری و موسلم فہ دگوہیزن.

بوری د گهل مه کو خودی و پیغمبهری - سلاؤ لی بن - نهم ژ ئیسرافی و ته بدیری یین داینه پاش، ووان ناشکرا کریهه کو ئەڤ ههردو سالوخه ته ژ سالوخه تین شهیتانینه، مهعنا ئەو کهسی کاری بی بکهت ئەو غهزه با خودی ب دهست خوڤه دئینت، و مرۆڤی خودان باوهر وی کاری ناکهت بی غهزه با خودی پیغه دئیت.

۲- چافلیکرا شهیتانی تیدا ههیه:

بهری نوکه مه ئەو نایهت ئینا بوو ئەوا خودایی مهزن تیدا گوئی: ﴿إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾ (الإسراء: ۲۷)، و گهلهک زانایین ته فسیری دبیزن: مهعنا په یقا (إخوان الشیاطین) ئەوه ئەو وه کی شهیتانانه، چونکی شهیتانان ههردم بهری ل هندی گوهداریا خودی نه کهن، و ئەوی مالی خو زهعی دکهت و ته بدیری دکهت ئەو بی بی ئەمریا خودی دکهت، قیجال قیری ئەو شهیتان دگههنه ئیک.

۳- زهعیکرا مالی و فهقیری تیدا ههیه:

ئیسرافی زهعیکرا مالی تیدا ههیه، و ئەڤ مالی خودی ئیخستیهه دهستی مه ئەم ژی د بهر پیسارین، رۆژا قیامهتی پیسارا وی دی ژ مه ئینه کرن، و ئەوی مال د ریکا وی یا دورست دا خهرج نه کربت جزایی وی دی بی دژوار بت، ههردهسا ئەو کهسی مالی خو زهعی بکهت و زیده خهرج بکهت فهقیری و موعیزی دی ئینه ریکا وی، و فهقیری برایی کوفری یه!

۴- په شیمانیا ل سهرد مالی زهعیووی تیدا ههیه:

مرۆڤه دهمی مالی خو ل سهرد تشته کی بی مفا خهرج دکهت، و ئیسرافی د صهرفکرنا مالی خو دا دکهت، پشتی دهمهک ب سهرد دا دئیت و مال د دهستان دا کیم دبت، یان ئیکجار خلاس دبت، و ئەو ههوجهی خواستنی

دبت، دى شعوروى ب په شيمانيي كته، و مروفي ب عدقل بت وى تشتى
ناكته يى پشتي هنگى په شيمانيي دئينته رپكا وى.

۵- هندهك نه گهر وئ نجامين خراب بو هه نه:

نهو كهسى ئيسرافى دكته، نهو و هسا خو نيشا خهلكى ددهت كو چو
تشتى ژ وى كيېم نينه، وئو يى بى منه ته، وئ هه رهنگه كى خو مه ز نكرنى يه،
وئاشكه رايه ههر كهسه كى خو مه زن بكته د چاڤين خهلكى دا كيېم دبت،
وخهلك كه ربا خو دهافينى، ژ لايه كى دى فه نهو كهسى ئيسرافى و ته بذيرو
دكته ئيكا هند ژ خو چى دكته خهلك هه سويديي بى بهن، و مروفين دل
پيس و چاڤ هافيز چافان لى بدن، مه عنا نهو گونه هى دكته، وخهلكى ژى
گونه هكار دكته.

۶- پاشكه فتننا جفا كى تيدا هديه:

نهو جفاكا ئيسراف د ناڤ دا به لاڤ دبت، و كورپ وى فيرى (ته ره فى)
و ته بذيرو) دبن دى جفاكه كا وسست وخاڤ بت، و دى يا دوير بت ژ مجدى
و موكميى، لهو نهو هه ردهم دى يا پاشكه فتنى بت.

چاره چيه؟

ول دويماهيمى دى بيژين: چاره يى دهردى ئيسرافى نهو ه مروفل بيرا خو
بينته فه كو نهو مالى مروفى هه ي ئيمانه ته كه خودى كريبه د دهستى مروفى
دا وروژهك دى نيت نهو دى پسارا فى مالى ژ مه كته، ول روژا قيامه تى
پسيى كهسه كى ژ مه حشه رى نالقت هه تا پسارا مالى وى ژى نه ئينه كرن:
ژ كيشه ئينابوو و د چ دا صهرف كربوو؟

فيجا هيشتا نه فرو بلا نه م به رسقا خو بو فى پسارا مه زن به ره هه بكهين!

دەرگهه کی نه هی له زکرنا د کاران دا

دەرگهه کی دی ژ وان دەرگههان یین شهیتان تیرا قهستا دلی مرؤفی دکهت نه وه مرؤفه له زی د کاری دا بکهت، وهند خو نه گرت ههتا هزرین خو د وی کاری دا بکهت وکانی دویمهیا وی دی ل سهر چ راوهستت، و ب راستی ئهفه نیشانهك ژ نیشانین عدقل سفکییا خودانییه، هزر دکهت دی له زی کت دا زوی خو ب ئارمانجی را بگههینت، بهلی دی هند خو بینت نه وه تهحسی وئارمانجا وی هندی دی ژی دویر کفت.. فیجا ههتا ههر ئیک ژ مه دلی خو پاراستی وپاقر بهیلت دقیت نه وه فی دهردی ژ نک خو راکهت وئی دهری ل شهیتانی خو بگرت.

له زکرن .. پیناسه وئه گهر:

له زکرن یان عهجه له - وه کی ب عهره بی دیژنی - نه وه مرؤفه تشتی بهری ده می وی یی دورست بکهت، وهند خو نه گرت ههتا ده می وی بیت، و ل دویف فی پیناسه یی له زکرن ئه نجمی شه ههته کی ژ شه ههته یین مرؤفیه، یه عنی: دلی مرؤفی دی چته تشتی کی، یان زهوقی وی دی ل کاره کی دهت، وئه وهند خو ناگرت ههتا ده می کرنا وی تشتی دئیت یان ههتا بزانت کانی نه وه کاری دورست یان نه، دی رابت ههوا یی نه فسا خو وحه ز و شه ههته خو پیش ههر تشتی کی دی ئیخت، ودهست دهته کرنا وی کاری، و دویر نینه هندهك جاران نه وه بزانت کو نه فکاره یی دورست نینه ژی بهلی ژ له زین خو دا بدهته ناؤ وی کاری، وگازییا عهقلی وئه مری

شریعه‌تی لابه‌دهت، ژ بهر فیّ چهن‌دی له‌زکرن د کیتابیّ و سوننه‌تیّ دا
ب تشته کیّ خراب ویّ بها دئینه نیشادان.

ونه‌گهر مه زانی له‌زکرن پیش ئیخستنا شه‌هوت و حه‌زیّ یه ل سهر
ئه‌مریّ شه‌ری و حوکمیّ عه‌قلی، دیّ بو مه دیار بت کو ئه و مروّفیّ له‌زیّ
دکته مروّفه کیّ لاوازه چونکی وی هند حوکم ل سهر خو ب خو نینه کو
بشیتّ خو ژ کرنا وی کاری بده‌ته پاش ییّ په‌شیمانییّ ب سهر وی دا
دئینه.

وزانییّ مه‌زن (ئین حه‌جهر) ئاشکه‌را دکته کو له‌زکرن به‌ری خو پشت
راستکرنا د کاری دا ئیک ژ وان گونه‌هین مه‌زنه بین کو دبیزتیّ: (که‌بائر)
وپیغه‌مبهر - سلاؤ لیّ بن - دبیزت: ﴿العجلة من الشيطان -
له‌زکرن ژ شه‌یتانییه﴾ چونکی ده‌میّ مروّفه له‌زیّ دکته ئه و دشیتّ خرابییا
خو دهرباسی وی بکته بیّ ئه و ب خو بجه‌سیت، نه وه‌کی وی مروّفیّ ییّ
هیدی قه‌ستا کاری دکته، وپاش هزرا خو تیدا دکته، ئه و عه‌قلیّ خو
دیّ ده‌ته کاری وراستی دیّ بو وی ئاشکه‌را بت.

له‌زکرن د کیتابیّ و سوننه‌تیّ دا:

د گه‌له‌ک جهان دا ژ قورئانیّ و سوننه‌تیّ به‌حسیّ عه‌جه‌لیّ و له‌زکرنیّ
هاتییه کرن و کو ئه‌ویّ چو خیر پیقه ناییت، هدر وه‌سا به‌حسیّ مروّفیّ هاتییه
کرن کو ئه و ژ (عه‌جه‌لیّ) بیّ هاتییه ئافرانندن! ژ وان ئایه‌تان:

۱- خودایی مه‌زن د ئایه‌ته کیّ دا به‌حسیّ مروّفان دکته، و دیار دکته
کانیّ ئه و چهن‌د ب له‌زن و دبیزت: ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾ - هنده‌ک جاران مروّفه ده‌میّ که‌ربین وی قه‌دبن نفرینان
ل خو و مال و عه‌یالیّ خو دکته، کانیّ چاوا ئه و دو‌عیایان بو خو دکته
و مروّف تبیعه‌تیّ خو بیّ له‌زله‌زوکه ﴿(الإسراء: ۱۱)﴾.

۲- وهدر ئەڤ مه‌عنايه د ئايه‌ته‌كا دى يا پيرۆز دا دئيتيه دوباره‌كرن، ده‌مى خودايى مه‌زن ديبئزت: ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ﴾ (۷) - مرؤڤ له‌زله‌زۆك يى هاتيه ئافراندن، له‌زى د تشتان دا دكه‌ت وده‌ز دكه‌ت تشت زوى چى بن. وقوره‌يشيان له‌ز د هاتنا عه‌زايى دا كر و دگۆت بوچى ئەو ب سه‌رى مه‌ نائيت، ئينا خودى ئەو ژ هندي ترساندن كو ئەو دى وى عه‌زايى نيشا وان ده‌ت يا ئەو له‌زى لى دكه‌ن، فيجا بلا ئەو له‌زى لى نه‌كه‌ن ﴿(الأنبياء: ۳۷).

۳- وديبئزت: ﴿وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَافْتَحُوا أَبْوَابَهُمْ فَأَلْجَئُوا بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْتَبَرُونَ﴾ (۱۰۳) - وئه‌گه‌ر خودى زوى د به‌رسفا نفرينى مرؤقان دا بيت ده‌مى ئەو له‌زى تيدا دكه‌ت، وه‌كى ئەو زوى د به‌رسفا دوعايىن وان دا دئيت ده‌مى ئەو له‌زى تيدا دكه‌ن ئەو هه‌مى دا تى چن، فيجا ئەم وان بين ژ عه‌زبا مه‌ نترسن و باوه‌ريى ب رابوونا پشتى مرنى نه‌ئين د سه‌رداچوونا وان دا حيبه‌تى و به‌رزه ده‌يلين ﴿.

وئه‌ڤ ئايه‌ته‌ هندى دگه‌هينت كو مرؤڤ د خيىر وشه‌ران دا يى ب له‌زه، وئه‌ڤ له‌زا هه‌يه دبته ئەگه‌را هندى گه‌له‌ك جارن ئەو تشت بيته رپكا وى يى وى پى نه‌خوش، بو نمونه: عيجزيه‌ك دى بو چى بت، فيجا دا ئەو كه‌ر با خو داربئزت و دلى خو هوين كه‌ت دى رابت دى له‌زى د نفرينان دا ل خو يان ل ئيكي دى كه‌ت، وئه‌گه‌ر نفرينا وى ب جه‌هات ژ نوى دى په‌شيمان بت، به‌لى گه‌نگى؟ ده‌مى په‌شيمانى چو مغايبى نه‌ده‌ت!

۴- سه‌عدى كورپى ئەبوو وه‌ققاصى ديبئزت: من گوه‌ل پيغه‌مه‌رى بو - سلاڤ لى بن - دگۆت: ﴿التَّوَدُّةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا فِي عَمَلِ الْآخِرَةِ -

نهلهز کرن د هدمی تشتان دا پیئقییه کاری ئاخره تی تی نهبت ﴿^(۱)﴾، مه‌عنا: له‌ز کرن د هدر کاره کی هه‌بت دا یا باش نینه، کاری ئاخره تی تی نهبت، نه‌گه‌ر ده‌لیقه‌یا کرنا خیری هاته به‌ر سنگی ته‌سستی نه‌که، وپاش نه‌ئیخه له‌زی د کرنا وی دا بکه، چونکی تو نرانی کانی هند دی مینییه ساخ هه‌تا تو بگه‌هی پاشی وی کاری بکه‌ی یان نه.

۵- ئه‌نه‌سی کوری مالکی دیبژت: پیغه‌مبه‌ری - سلاف لی بن - گوټ: ﴿التَّائِي مِنَ اللَّهِ، وَالْعَجَلَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَمَا شِئَ أَكْثَرَ مَعَاذِيرَ مِنَ اللَّهِ، وَمَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْحَمْدِ - نه‌له‌ز کرن ژ خودی یه، وله‌ز کرن ژ شه‌یتانییه، وئیک ژ خودی پتر ریکا هیجه‌تان ل به‌ر خه‌لکی ناگرت، وتشته‌ک ژ همدی خوشتقیتر نینه ل نک خودی ﴿^(۲)﴾.

وکانی چاوا ئه‌ف هه‌دیه‌سه نیشا مه‌ده‌ت کو له‌ز کرنا د کاری دا ژ شه‌یتانییه، و نه‌له‌ز کرن ژ خودی یه، وه‌سا ئه‌و به‌ری مه‌ده‌ته هند ی ژ ی کو ئه‌م له‌زی د دانا حوکی دا ل سه‌ر خه‌لکی نه‌که‌ین، هه‌تا ئه‌م چو هیجه‌تان بو وان نه‌هیلین، وتشتین ل به‌ر وان دبه‌رزه هه‌میان ئاشکه‌را نه‌که‌ین.

۶- و د هه‌دیه‌سه کا دی هاتییه کو نه‌له‌ز کرن د کاران دا پشکه‌که ژ بیست و چار پشکین پیغه‌مبه‌راتیی، عه‌بدللاهی موزه‌نی دیبژت: پیغه‌مبه‌ری - سلاف لی بن - گوټ: ﴿السَّمْتُ الْحَسَنُ وَالْتُّؤَدَةُ وَالْأَقْتِصَادُ جُزْءٌ مِنْ أَرْبَعَةٍ

(۱) ئه‌بوو داوود فه‌دگوه‌یزت.

(۲) ئه‌بوو یه‌علا و به‌یه‌قی فی هه‌دیه‌سی فه‌دگوه‌یزن.

وَعَشْرِينَ جُزْءًا مِنَ التُّبُوَّةِ - سهر وسيمایي باش ونه له زکرن و ئابوری^(۱)
 پشکه که ژ بیست و چار پشکین پیغه مبه رینییی ﴿﴾.^(۲)

۷- وره ننگه کی له زکرنی د دو عایی ژی دا هدیبه دبنه نه گه را هندي دو عایا
 مروفي نه ئیته قه بویلکرن، نه بوو هورهیره دیبژت: پیغه مبه ری - سلاؤ لی بن -
 گوټ: ﴿﴾ يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي -
 دو عایا ئیک ژ هه وه دی ئیته قه بویلکرن هندي نه وه له زی نه که ت، بیژت: من
 دو عا کر و دو عایا من نه هاته قه بویلکرن ﴿﴾.^(۳)

صه حابی .. و مه سه لا له زکرنی:

صه حابیین پیغه مبه ری ژی - سلاؤ لی بن - د گوټین خو دا گه له ک
 ته ئکید ل سهر هندي ذکر مروټ د کار و کریار و حوکم و نه حکامین خو دا
 له زی نه که ت، ل قیری نه م دی هنده ک گوټین وان قه گیرین:

۱- ده بکا موسلمانان عایشا - خودی ژی رازی بت - دیبژت: نه گهر
 که یفا ته ب کاری مروټه کی هات، تو بیژه: ﴿﴾ أَعْمَلُوا فَمَسَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ﴿﴾ و که سه ک بلا ته سفک نه بینت.

یه عنی: نه گهر ته دیت مروټه کی کاره کی باش کر تو هند یی سفک نه به
 کو ب ظاهری کاری وی بییه خاپانندن، باش هنزین خو تیدا بکه، حه تا بزانی
 کانی وی چ ئارمانج ب وی کاری هدیبه، ووه سا یی به سیط نه به خه لک
 ب کاره کی یان گوټنه کا خوش ته د سهر دا بهت، و نه و کیز مروټه دشیت

(۱) یه عنی: مروفي ژین وسهر و به ره کی پاقر و بزوین هه بت، و د کاری خو دا له زی
 نه که ت، و مروټه کی نافنجی و ب ئابور بت د هه می کارین خو دا.

(۲) ترمذی فه دگو هیژت.

(۳) بوخاری و موسلم فه دگو هیژن.

قىچەندى بىكەت؟ بى گومان ئەوۈ يى لەزى د كارى وپىاران دا
نە كەت .

۲- عەبدىلاھى كورى عەباسى جارە كى زەلامەك دىت كارى وى ئەو
بوو وە عز ل خەلكى دكرن، گۆتى: ھەر حەفتىيى جارە كى بۆ خەلكى باخفە،
وئە گەر تو بىژى: كىمە، بلا دو جاران بت، وئە گەر گەلەك گەلەك زىدە
كەى بىكە سى جار، وھند قورئانى بۆ خەلكى نە خوینە مەلەل بۆ وان ژى
چى بت، وئەز تە نەبىنم تو بچىيە د ناۋ ھندەك مروقان وئەو بى داخفن تو
رابى ئاخفتنا وان بىرى وو عزان لى بىكەى قىجا وان ژ خو عىجز بىكەى،
بەلكى خو بى دەنگ بىكە، وئە گەر وان داخواز ژ تە كر كو بۆ وان باخفى
ھنگى باخفە دا ئاخفتنا تە ل بەر وان يا شرین بت .

و ژ قى گۆتنى ئاشكەرا دىت كو يا دورست بۆ مروقى ئەوۈ مروقى
لەزى د ئاخفتنا خو دا نە كەت، ئە گەر خو ئاخفتنا وى يا خىرى ژى بت،
وبشىت ھند خو بگرت حەتا ئاخفتن دئىتە بەرژكا وى، ئە گەر نە ئەو دى
ل بەر خەلكى سار بت، ودىت گەلەك جاران تويشى ھلنگفتنان بىت .

۳- ھەسەنى كورى عەلى - خودى ژى رازى بت - دىبىژت: ھوین بزنان
ھندى نەرم وھەلىمىيە جوانىيە بۆ خودانى، ووفا مرووتە، ولەزكرن بى
عەقلىيە، وسەفەر لاوازييە، وروىنشتنا د گەل بى خىران كىماسىيە، وتىكەلىيا
فاسقان شكى دئىنتە سەر خودانى .

۴- و جارە كى زەلامەك ھاتە نك موعاويەى - خودى ژى راز بت - دا
شاھىدە كى بەت، گاڤا وى شاھدەبىيا خو دای، موعاويەى ئىكسەر گۆتى:
تو درەوان دكەى، وى لى قەگىرا وگۆت: بى درەوین ئەوۈ ئەوۈ د ناۋ
جلكىن تە دا! ئىنا موعاويەى گۆت: ئەڤە جزابى ويىە بى لەزى بىكەت!

به‌عنی: ئەو کەسی لەزى بکەت دى وى تىشى بىنت و گوھ لى بت يى
وى بى نه‌خۆش بت.

لەزکرن د گوتین عەقلمداران ۱۵:

ومرۆڤین عەقلمدار و خودان سەرپۆر ژى هەمی ل سەر هندی کۆمبووینە
کو لەزکرن د کارى دا تىشتە کى خرابە، چونكى پتر جاران پەشیمانی پێقه
دئیت، و ب سەرپۆر یا هاتییه دیتن کو ئەو کەسى لەزى د کاران دا دکەت،
گەلەك جاران ناگەهتە ئارمانجا خو، چونكى لەزا وى بەرى وى ددەتە
تەحسینی..

خالدی بەرمە کى دگوت: هەچیی نه‌فسا خو ژ چار تىشتان مەنعە بکەت
دى یى لا ئیقى هندی بت چو نه‌خۆشیی مەزن ب سەر دا نه‌ئین: لەزکرنی،
جەدەلى، و گەلەك د خو گەهشتنى و خو مەمراندنى، چونكى لەزکرنی
پەشیمانی پێقه دئیت، و جەدەلى حییەتى بوون پێقه دئیت، و ئیعیجاب
و گەلەك د خو گەهشتنى نه‌قیانا خەلکى پێقه دئیت، و خو مەمراندنى
سەر شوڤى پێقه دئیت.

و ئەبوو حاتەمى بوستى دبیژت: لەزکرنی ژ توند و تیژیی یه، و خودانى
لەزى ئەگەر گەهشتە ئارمانجى کەس مەدحین وى ناکەت، و ئەگەر
نه‌گەهشتى هەمی دهاڤینی، و ئەو مرۆڤى لەزەزۆك بت چو جاران ل رپکا
راست ناچت، چونكى بەرى وى دى ل رپکین کورت بت ئەگەر خو
د نه‌خۆش ژى بن، لەو هەمی گافان پەشیمانی دى ئیشتە رپکا وى، و کەسى
لەز نه‌کرییه ئەگەر پەشیمانی ب دەست خو فه نه‌ئینابت، چونكى لەزى
کەفتن د گەل دایه.

زیانی لەزکرنی:

لەزکرن و عەجەلى گەلەك زیان و خرابى تیدا هەنە، ژ وان زیانان:

۱- هندی لهزه نیشانا کیم عه قلی ونه شاره زاییا خودانیسه، چونکی مرؤقی عه قله کی تمام ههبت قه سبا وی ریکی ناکهت یا په شیمانی پیقه دئیت.
۲- ب سه ربور یا هاتیسه دیتن کو ئه و کهسی لهزی دکهت پتر ژ خه لکی دی تووشی که فن و ته حسینان دبت، و خه له تیپین وی ژ خه له تیپین خه لکی دی پترن.

۳- و چونکی لهزی ته حسین پیقه دئیت وه کی مه گۆتی، پشتی ته حسین په شیمانی دئیت، و گه له ک جاران په شیمانی ل وی ده می دئیت یا په شیمانی تیدا چو مفایی نه گه هینته خودانی.

۴- مرؤقی لهزی د کارین خو دا دکهت گه له ک جاران خیری ژ دهست ددهت و گونه هی وزیانی دگه هینته خو، و نه وی لهزی د گۆتن و ئاخفتنی دا دکهت ناگه هت هزرا خو د گۆتسا خو دا بکهت، له و دی بینی گه له ک جاران نه و هنده ک گۆتسان دکهت و دبیژت دبنه جهی شهر مزاری و پروی ره شییا دین و دنیایی.

و ژ بهر فی چهندی ژ عومهری کوری خه گگابی دئیتسه فه گوهاستن کو وی دگۆت: خوزی حه فکا من هندی یا حیشتری با، دا من هزرا خو د ئاخفتنا خو دا کر با بهری بگه هته ده فی من!

۵- مرؤقی لهزه زۆک د ناؤ مرؤف و کهس و کارین خو دا، هدر وه سا د ناؤ ئویجاخ و ملله تی خو دا نابته سهر ورپیه ر، چونکی برپارین وی ههردهم دی نه د جهی خو دا بن.

ومفایین نه له ز کرنی:

و چاره یا له ز کرنی نه وه مرؤف لهزی نه کهت، و نه له ز کرنی مفایین مهزن تیدا هه نه، وه کی:

۱- ئەو مروڧى ژ تەحسین وخەلەتییى دپارێژت، وئەوى ژ ڤى چەندى
بیتە پاراستن زوى ب زوى پەشیمانى ناییتە ریکا وى.

۲- ژ بەر ڤى چەندى نەلەزکرن، وکرنا کارى ب رەنگەکى رحەت
وتیگەهشتن وەزر تیدا کرن ژ وان سالۆخەتانه یین خودى وپیغەمبەر - سالاڤ
لى بن - حەز ژى دکەن.

۳- مروڧى رحەت پتر ب سلامەتى دگەهتە ئارمانجا خو، چونكى ئەو
وەكى مە گۆتى ژ هلنگفتن وتەحسینی دئیتە پاراستن، وئەو د ناڤ خەلکى دا
پتر یى ب قەدر وقیمەتە ژى، چونكى بریارین وى پتر د سەرخۆ وبنەجەن.
ول دویمایی دى بیژین: بلا کەس هزر نەکەت نەلەزکرن ئەووە مروڤ
ڤیجا سست وخاڤ بیت، وکارى خو ب جددى نەکەت، نە! ل دەسپیکى مە
گۆتبوو: لەزکرن ئەووە مروڤ تشتى بەرى دەمى وى یى دورست بکەت،
و ژ خو ئەگەر دەمى تشتى هات و مروڧى ئەو نەکر ئەڤە خەلەتییە کا دیبە.

دهرگه‌هی ده‌هی تیکه‌لیبا غافل و عامیان

ومه‌خسه‌دا مه ب مروّقی غافل و عامی ل فیری ئەو کهسن بین دویر ژ زانین و تیگه‌هشتنی، ئەوین هزره‌کا و هسا ساخله‌م د سه‌ری وان دا نه‌بت دورستی و نه‌دورستی، باشی و خرابیی ژیک جودا بکه‌ن.. له‌و دی بینی ئیک ژ وان که‌له‌ک که‌یف ب خو و تیگه‌هشتنا خو دئیت، و زیده مه‌زن د خو دگه‌ت، ل وی ده‌می ئەو هتا گوهان د نه‌زانین و خرابیی دا یی نقو بووی، خه‌له‌تیین خو ب دورستی دزانن، و سه‌رداچونا خو ب هیدایه‌ت ل قه‌لم دده‌ن، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ - وئه‌گه‌ر بو وان بیسه‌گوتن: هوین خرابکاریی د عه‌ردی دا نه‌که‌ن، ئەو دی بیژن: هه‌ما ئەمین بین چاک. نی هندی ئەون د خرابکارن، به‌لی ژ به‌ر نه‌زانین و سه‌ررقیبا خو ئەو پی ناچه‌سن ﴿البقرة: ١١-١٢﴾.

فینجا ئەو مروّقی حالی وی ئەفه‌بت د سه‌ردا برنا وی ژ لای شه‌یتانی فه‌گه‌له‌ک دی یا ب سانه‌ی بت، له‌و تیکه‌لیبا وی ژ دی مه‌زنترین ده‌رگه‌بت شه‌یتان تیرا بیت و قه‌ستا دل‌ی مروّقی بکه‌ت، فینجا هه‌ر که‌سه‌کی بقیت دل‌ی وی پاراستی بمینت دقیت به‌ری خو بده‌تی کانی د نافه‌ه‌را وان دا یین ئەو هه‌قالینی و تیکه‌لیبا وان دکه‌ت، و د گه‌ل وان رادبت و دروینت هه‌ندک ژ فی ره‌نگی مروّقان هه‌نه‌یان نه‌؟ ئەگه‌ر به‌رسف (ئه‌) بت، دقیت ئەو

ل حسيبڻ خو بزرتۀه، نه گهر نه.. بلا نهو لومي ل خو بڪهت نه گهر زوي
يان درهنگ پهڙيي ههڦالان نهو ڙي گرت.

تيڪهلي وڪارتيڪرن:

جوانترين مهتل ل سهر مهسه لا ڪارتيڪرنا تيڪهليا ههڦالان ل سهر
مروڦي نهوه يا پيغهمبهه - سلاڦ لي بن - د حهديسه ڪا خو دا بو مه فه دگيرت،
نه بوو مووسايي نه شعهرى - خودي ڙي رازي بت - ديپڙت: پيغهمبههري -
سلاڦ لي بن - گوت: ﴿ اِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَحَامِلِ
الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ اِمَّا اَنْ يُحْدِثَكَ، وَاِمَّا اَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَاِمَّا
اَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكَبِيرِ اِمَّا اَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَاِمَّا اَنْ تَجِدَ رِيحًا
خَبِيثَةً - هه ما مه ته لا ههڦالي ڇاڪ وههڦالي خراب وه ڪي خوداني مسڪي
ووي ڪهسيه يي پف دڪه ته ڪوبهه، هلگري مسڪي يان دي هنده ڪي ده ته
ته، يان دي هنده ڪي بو خو ڙي ڪري، يان دي بيئه ڪا خوش ڙي ئيه ته،
ونهوي پف دڪه ته ڪوبهه يان دي جلڪين ته سوڙت، يان بيئه ڪا نه خوش
دي ڙي بيئي ﴿ (۱).

ڙ ڦي حهديسي ٺاشڪهرا دبت ڪو ههڦالينيا مروڦين ڇاڪ فايدين مهزن
دگههينته خوداني، وه ڪي: زانينا ب مفا ونه خلاق ي باش وڪريارين ڇاڪ، ڪا
چاوا ههڦالينيا مروڦين خراب مروڦي ڙ فان هه مي مفايان بي بار دڪهت،
ڦيجا نه گهر هات ههڦالين باش ب دهست مروڦي نه ڪهن، يان خراب هند
زيده بن باش ل بهر مروڦي بهرزه بن، هنگي يا باشتهر بو مروڦي نهوه نه گهر
هات ووي ڦيا بي ب سلامت بت نهو هندي بشيت خو ڙ خه لڪي شهدهه
بڪهت، وتيڪهليا خو د گهل وان ڪيم بڪهت، دا ڙ خرابيا وان بيئه پاراستن،
ونهصل د ڦي چهندي دا دو حهديسين پيغهمبههرينه - سلاڦ لي بن -.

(۱) بوخاري وموسلم ڦي حهديسي فه دگوهين.

حەدىسا ئېكى: عوقبەيى كورپى عامرى جوهەنى دىيىژت: من
 پىسار ژ پىغەمبەرى - سلاۋ لى بن - كر: رزگارى د چ تىشى داىه؟ وى
 گۆت: ﴿ أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلَيْسَعَكَ بَيْتُكَ، وَابِكِ عَلَى خَطِيئَتِكَ -
 ئەزمانى خۆ بگره، وبلا مالا تە تىرا تە بكتە، ول سەر گونهها خۆ بكه
 گرى ﴾^(۱).

مەعنا: ھندەك دەم ب سەر مروۋقان دا دئىن سلامەتى وپزگار دى ھندى
 دا بت مروۋ بىشپتە ئەزمانى خۆ، وى گۆتنى نەبىژت يا ئەنجامەكى خراب پىقە
 دئىت، ومالا وى تىرا وى بكتە، مەعنا: د مالا خۆ دا روپنت وخۆ
 ژ خەلكى قەدەر كەت، وزوى ب زوى تىكەلىيا خەلكى نەكەت، ول سەر
 گونهها خۆ بكتە گرى، وھەست ب پەشىمانىيى بكتە ل سەر خەلەتپىين
 خۆ بكتە.

حەدىسا دووى: ئەبوو سەئىدى خودرى دىيىژت: زەلامەك ھاتە نك
 پىغەمبەرى - سلاۋ لى بن - وپسار ژى كر: كىژ مروۋ ژ ھەمىيان باشتەرە؟
 وى گۆت: ﴿ مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ - ئەو خودان
 باورەى ب نەفسا خۆ ومالى خۆ جىھادا د رىكا خودى دا دكەت ﴾ گۆتى:
 پاشى كى؟ وى گۆت: ﴿ مُؤْمِنٌ فِي شَعْبٍ مِنْ الشَّعَابِ يَتَّقِي اللَّهَ وَيَدْعُ النَّاسَ
 مِنْ شَرِّهِ - خودان باورەكى ل گەلىيەكى ژ گەلىيان تەقوا خودى دكەت
 وخەلكى ژ خرابىيا خۆ دپارىژت ﴾^(۲).

مەعنا: ئەگەر مروۋ قى گەلەك تىكەلىيا خەلكى كر، ب تايبەتى خەلكى
 غافل ونەزان، دەردى وان دى مروۋ قى ژى قەگرت، لەو نە مروۋ ژ خرابىيا
 وان دئىتە پاراستن، ونە ئەو ژ خرابىيا مروۋ قى دئىنە پاراستن، لەو يا باشتەر بو

(۱) ترمذى قەدگوھىژت.

(۲) بوخارى وموسلم قەدگوھىژن.

وی ئەو ھە ئو پشەت بەدەتە وان و خو ژ وان فەدەر بکەت، و گەلەک تیکەلییا وان نە کەت، دا پاراستی بمیت.

خۆفەدەر کرن .. وراستیەك:

مە گۆت: خۆفەدەر کرنا ژ خەلکی خێرە کا گەلەک و سلامەتیە کا مەزن تێدا ھەیە، ژ بەر ھژمارە کا مفايین کو تێدا ھەین، و بەری ئەم وان مفايین بەر چاڤ بکەین راستیەك ھەیە دڤیت ئەم ژ بێرا خو نەبەین، ئەو ژى ئەفەیە: ئەو مروڤی تیکەلیی د گەل خەلکی بکەت و صەبری ل سەر نەخۆشییەن وان بکیشەت، و باوەری وزانینە کا وەسا ھەبت پی ژ خرابییەن وان بیئە پاراستن، و ل شوینا کو ئەو کار تیکر نە کا خراب ل وی بکەن، ئەو کار تیکر نە کا باش ل وان بکەت و مفايی بگەھینتە وان، ئەڤ مروڤە چیتەرە ژ وی یی ژ خەلکی برەفت و صەبری ل سەر نەخۆشییا وان نە کەت، ب ھێجە تا ھندی دا ئەو ژ خرابی و نەخۆشییا وان بیئە پاراستن، و دەلیل ل سەر فی چەندی گۆت نا پیغە مەریبە - سلاڤ لی بن - ئەوا عەبدللاھی کورێ عومەری ژى فەد گۆھیزت و تێدا ھاتیە: ﴿ الْمُوْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلٰی اٰذَاهُمْ اَعْظَمُ اَجْرًا مِنَ الْمُوْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلٰی اٰذَاهُمْ - ئەو خودان باوەری تیکەلیی د گەل مروڤان بکەت و صەبری ل سەر نەخۆشییا وان بکەت خیرا وی مەزنتەرە ژ وی خودان باوەری یی تیکەلیی د گەل مروڤان نە کەت و صەبری ل سەر نەخۆشییا وان نە کەت ﴾. (۱)

بەلی مەعنا فی گۆتئی ئەو نینە کو تیکەلی ھەردەم ژ خۆفەدەر کرنی چیتەرە، بەلکی چیتەری و نەچیتەری ب سەر و بەری مروڤی و جە و دەمی فە دئیتە گریدان، لەو یا دورست ئەو ھەیتە گۆتن: بۆ ھندەك كەسان تیکەلی ل ھندەك جە و ھندەك دەمان ژ خۆفەدەر کرنی باشتەرە، و بۆ ھندەك كەسین

(۱) ترمذی و ئبن ماجە و ئەحمەد فەد گۆھیزن.

دى خۇفەدەر كرن ل هندەك جھ وھندەك دەمان باشتەرە، وھەمى دەمان كىم
تېكەلىيان مروفىن عامى و غافلان باشتەرە، ژ بەر وان مفايىن كو د فى چەندى
دا ھەين يىن كو مە دۇيت نو كە بەحس ژى بكەين.

مفايىن خۇفەدەر كرن ژ عامى و غافلان:

و فان مفا و فايدهيان مروف د شىت ل سەر دو پشكان دئىنە ليكفە كرن:
مفايىن دىنى و يىن دىبايى، و ئەگەر ئەم ھزرا خۇ د فان ھەردو پشكىن مفايان
دا بكەين دى شىين كەينە شەش مفا:

مفايى ئىكى: ئەو كەسى گەلەك تېكەلىيا خەلكى نەكەت، ب تايىھەتى
خەلكى غافل و نەزان مەجالى وى بو كرنا عيادەتى دى پتر لى ئىت،
ودى پتر تاما مونا جاتا د گەل خودى سەح كەت، چونكى مانا خۇشتقى
ب تنى د گەل خۇشتقى تامەكا تايىھەت ددەتە فيانا وى.. (شيخ الإسلام ابن
تيمية) وەكى ھندەك شاگردەيىن وى ژى فەدگۆھىزن ھندەك جاران ژ ناۋ
مالان دەردكەت و قەستا چۆلى دكر، و ئەۋ مالكا شعرى يا (مەجنونى) د گەل
خۇ دوبارە دكر:

وَأَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الثِّيَابِ لَعْنَتِي أُحَدِّثُ عَنْكَ النَّفْسَ فِي السِّرِّ خَالِيَا

(ئەز ژ ناۋ مالان دەردكەفم، بەلكى دەمى ئەزى ب تنى ئەز بەحسى تە
د گەل خۇ بكەم).

- بۆچى ب تنى؟

- خودان دل فى چەندى دزان!

و ھەر ژ بەر فى چەندى ژ ھندەك عەقلىداران دئىنە فەگۇھاستن، دىيىژن:
عەقلىدارى دەھ پشكە، نەھ ژى ئەون مروف نەئاخفت، ويا دى ئەو مروف خۇ
ژ خەلكى فەدەر كەت.

مفایٰ دووی: ئەو کەسی خۆ ژ خەلکی فەدەرکەت ژ وان گونەهان دئێتە پاراستن یین کوب تیکەلییا مروّفان پەیدا دبن، ومەزنتەرین ئەو گونەه چارن: غەیبەت، وقەسە فەگوهاستن، ورویمەتی، وخۆ بی دەنگکرنا ل سەر خرابییا خەلکی.. ئەڤ هەمی گونەهە وگەلە کین دی ژ یین وه کی وان هنگی پەیدا دبن دەمی مروّف تیکەلییی د گەل خەلکی دکەت، ودخوازت موحامەلی د گەل وان بکەت، لەو خۆفەدەرکرن خودانی ژ فان گونەهان ددەتە پاش.

مفایٰ سیی: خۆفەدەرکرن مروّفی ژ فتنە وههفرکیی دپاریژت، ودینی وی ونەفسا وی ژ ی ب سلامەت دەیلت، عەبدللاهی کوری عەمری کوری عاصی دبیزت: پیغەمبەری - سلاڤ لى بن - گوته مه: ﴿يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ زَمَانٌ يُغْرِبُ النَّاسُ فِيهِ غَرْبَةً تَبْقَى خِثَالَةٌ مِنَ النَّاسِ قَدْ مَرَجَتْ عُهُودُهُمْ وَأَمَانَاتُهُمْ وَاخْتَلَفُوا فَكَانُوا هَكَذَا - نیریکە زەمانەک بیست مروّف تیدا بیتە مۆخلکرن وبیخیر ب تنی ب سەرکەفن، سۆز وپەیمانین وان تیکەلی ئیک دبن و ب ناڤ ئیک دکەفن، وهۆ لی دئێتە هە ﴿وتبلین خود ناڤیک را برن، ئینا مه گوته: هنگی ئەم چ بکەین ئەی پیغەمبەری خودی؟ گوته: ﴿تَأْخُذُونَ مَا تَعْرِفُونَ، وَتَدْرُونَ مَا تُنْكِرُونَ، وَتَقْبَلُونَ عَلَىٰ أَمْرٍ خَاصَّتْكُمْ، وَتَدْرُونَ أَمْرَ عَامَّتِكُمْ - ئەو تشتی هوین دزانن حەقیبە بکەن، وتشتی هوین نەزانن حەقیبە بهیلن، وهوین کاری خۆ بی تایبەت دورست بکەن، وههوه شۆله ژ کاری گشتی نەبت ﴿^(۱).

مەعنا: ل دەمی ب فی رەنگی دڤیت مروّفی های ژ خۆ هەبت و ب گەلەکی و ب سەرکەفتنا باطلی د سەردا نەچت، ونەبیژت: ئەز ژ ی وه کی خەلکی هەمییی، نه.. مروّفی خودان باوهر ویی سلامەتی بڤیت چی نابت بیتە دوپڤەلانکی کۆمی یان دوپلکی هەواران، وه کی دئێتە گوتهن!

(۱) ئەبوود داوود ونەسائی فەدگوھیزن.

مفای چاری: ب خوڤه دهر کرن ونه ټیکه لیبیا عامی وغافلان مروڤه ژ خرابی وزیانین وان دئینه پاراستن، چونکی مروڤه چ بکته مروڤه نه شیت خه لکی ژ خو رازی بکته، ومهسه له ل ڤیړی راناوه ست، چونکی ده می ټه و ژ ته رازی نه بڼ ټه و ته ناهیلن نه.. جار دی غه یسه تا ته کن، جار دی بی خه ختیان ب ته رادون، جار دی دره وان د دهر حقا ته دا ڤه گپرن، چاوا دی ژ فان هه می خرابی ټی وان ټییه پاراستن؟ ټه گهر ته خو ژ وان ڤه دهر کر.

مفای پینجی: ټه وی خو ژ خه لکی ڤه دهر دکته طه مه عییا وی ژ خه لکی دئینه ڤه برین، وطه مه عییا خه لکی ژ ی ژ وان دئینه ڤه برین، طه مه عییا وی ژ وان دئینه ڤه برین چونکی ده می ټه و پشت دده ته وان ټه و پشت دده ته هه ڤرکی ومونافه سه یا وان ل سهر کله خی مراری دنیایی، وطه مه عییا وان ژ وی دئینه برین چونکی هندي ټه و بکته ټه و نه شیت وان هه میان رازی بکته، وحه تا ټیک رازی بیت دهه عیجز دبن، ټه گهر ژ ی بی هیقی بوون دی وی ژ بیرکن!

مفای شه شی: ب خوڤه دهر کرنا ژ غافل ونه زانان مروڤه ژ دیتن و ټیکه لیبیا مروڤین ټه همق و دارگران رحه ت دبت، و ناشکه رایه کو دیتنا مروڤین دارگران و گوه دانا گوتنن وان تایی دئینه رحی، دبیژن: مروڤه ک جاره کی چوو نک زانایی مه زن ټه عمه شی و گوتی: دبیژن: «هه چیبی خودی چاقین وی ببت ب تشته کی دی بو وی به دهل ڤه دکته» ټه ری وی ټه و بو ته ب چ به دهل ڤه کریه؟ ټه عمه شی گوت: بو من ب هندي یی به دهل ڤه کری ټه ز مروڤین وه کی ته دارگران نابینم!

مه عنا: نه دیتنا دارگران ونه ټیکه لیبیا ټه همقان ټه عمه ته کا مه ز نه خودی د گهل مروڤی دکته، ڤیجا بوچی مروڤی ڤی ټه عمه تی ژ ده ست خو بکته و ب ده ستین خو تایی بیننه رحا خو؟

نه.. شه‌یتانی نه‌پینه، له‌عنه‌تا لی نه‌بارینه!!

هندهك تۆره‌یین تیکه‌لییا د گهل خه‌لکی:

مرۆڤ د گهل حه‌ز کرنا خوڤه‌ده‌ر کرنا ژ خه‌لکی دڤیت هندهك جارن تیکه‌لییا وان بکه‌ت، ژ به‌ر وان فایده‌ و مفا‌یین د تیکه‌لییا وان دا هه‌ین وه‌کی: فیربوون و فیر کرنی، و مفا‌گه‌هاندن و مفا‌ ژئی وهر گرتسی، و ب جهئینانا وان حه‌ق و حه‌قو‌قین شریعه‌تی ل سه‌ر مرۆفی واجب کرین.. وه‌تد، و دبیت هندهك جارن مرۆڤ نه‌چار بست تیکه‌لییی د گهل وی خه‌لکی ژئی بکه‌ت یی مرۆفی بی نه‌خۆش تیکه‌لییی د گهل بکه‌ت، وه‌نگی هندهك تۆره‌ هه‌نه دڤیت مرۆڤ ب جه‌ بینت و ژبیر نه‌که‌ت، نه‌گه‌ر فیا یی ب سلامه‌ت بت، ژ وان تۆره‌یان:

دڤیت مرۆڤ یی موته‌واضع بت نه‌ خو ژ وان بلندتر بینت ونه‌ ژئی خو کیم بکه‌ت، هند یی سنگفره‌ه و دلفره‌ه بت زوی نه‌ فویرییت، و وه‌سای بی شعور ژئی نه‌بت خو د تشتی نه‌گه‌هینت، یی رحه‌ت و ته‌نا بت، و وان کاران نه‌که‌ت یین وی ل به‌ر خه‌لکی سار دکه‌ت، قه‌ستا وان مه‌جلس و دیوانخانه‌یان بکه‌ت یین مرۆقین زانا و خودان سه‌ر بو‌ر لی دروینن دا مفا‌یی بو‌ خو ژئی وهر گرت، و خو ژ وان جهان بده‌ته‌ پاش یین مرۆقین عامی و غافل ونه‌زان قه‌ست دکه‌نی دا وه‌کی وان بی بها نه‌بت، و نه‌گه‌ر جاره‌کی نه‌چار بو‌ د گهل هندهك ژ فان ره‌نگه‌ مرۆقان روینشت بلا د گهل وان نه‌که‌فته‌ سوچه‌تی و د گهل وان به‌رنه‌ده‌ت و گوهدارییا گۆتگۆتکین وان نه‌که‌ت، و دڤیت نه‌و مه‌زن و زه‌لامین دنیا‌یی و کاربده‌ستان وه‌کی ناگری حسیب بکه‌ت هند خو نیریک نه‌که‌ت یی بسوژت و هند خو ژئی دویر نه‌که‌ت سه‌رما لی بده‌ت!

ول ههمی دهمان دفت مرؤف بزانت هندی مرؤف بی بی دهنگ بت دی بی
ب سلامت بت، وچی گافا ئه و ئاخفت، ئه و ب ئاخفتنا خو شه دی
ئیتنه گریدان.

پشکا دووی کارین دلان

پيشه کی

پشتی ٺه و رڼک يو مه ديار بووین يين کو شهيتان تپړا قهستا دلی مروفي خودان باوهر دکهت، دا خدرزی خو تپدا بدانت، وتوفي خو لی بچینت، وپشتی هنگی خودانی وی دلی بیخته داښن خو، ووی دهسته سهر بکهت.. وپشتی ٺه و چاره ژی مه زانین يين مروفي دشیب ب کارینت دا بشیت وان رڼکان ل بهر شهيتانی بگرت، یه عنی: پشتی ٺک ژ مه دشیب دلی خو پاقر و بزوین بهیلت ژ هیرشا دوژمنی خو یی مه زن، یا فهره ٺه و ب وان کاران ژی زانا بیت يين دل یی رادبت، چونکی کانی چاوا کار هه نه ٺندامین له شی یی رادبن وٺه کاره ل سهر دو پشکان دٺنه لیکفه کرن: کارین باش، و کارین خراب، و هسا هنده ک کار هه نه دل ژی یی رادبت، وٺه کاره ژی هه نه يين باش و هه نه يين دخراب، وٺه گهر کارین ٺندامین دی يين له شی چهنده کی یان چهنده ک ژی ب سانا هی بن، کارین دلی هه می ب زه همتن، و حدتا مروفي بشیت یی راببت دښت خو بوه ستینت و زه همتا پتر پیقه بهت، و ژ بهر گرنگییا فان کاران ههر دکه فن دا زانایین مه پوینته یی کریبه و کتیپین تایبته ل سهر داناینه، یان ژی ل ده سپکا کتیپین خو يين دی ب سرا خوانده فانان لی دٺینه ٺه، و بهری وان دده نی.

ونه تشته کی شه شارتیبه ٺه م ٺاشکه را دکه ین ده می ٺه م دیبژین: رزگاریسا مروفي ل ٺاخره تی ل سهر کارین دلی رادوه ستت بهری کارین ٺندامین له شی، چونکی ٺایه ته کا قورٺانی قی چهندی ب رهنگه کی روهن و ٺاشکه را بو مه بهر چاؤ دکهت ده می ل سهر ٺه زمانی ٺیراهیم پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - دیبژت: ﴿ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴾ ﴿٢٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٢٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى

اللَّهُ بِقَلْبِ سَلِيمٍ ﴿٨٨﴾ - وتو وی پوژی من شهر مزار نه که رۆژا مروفا بو حسیب
 و جزادانی ژ گورین خو رادبنهفه، رۆژا مال و کور چو مفای نه گه هیننه
 کهسی، نهو تی نهبت یی ب دله کی ساخلم بیته نک خودی ﴿
 (الشعراء: ۸۷-۸۹).

وئاشکه رایه دلی ساخلم نهو یی کاری ساخلم ژی چی دبت، ودلی
 ساخلم نهبت کاری وی ژی یی ساخلم نابت.

فینجا هتا ئەم ب فان کاران ژی ناگهدار بین، وپی رابین دقیت
 چهنده کی ئەم ل سەر فان کاران ژی باخفین ئیک ل دویف ئیکی.. وئهو کار
 ژی ئەفه نه:

۱ - دلسوزی (الإخلاص).

۲ - خو هیلانا ب هیفیا خودی فه (التوکل).

۳ - هیفی (الرجاء).

۴ - ترس (الخوف).

۵ - سوپاسی (الشکر).

۶ - رازیوون (الرضا).

۷ - بیئفره هی (الصبر).

۸ - حسیبا د گهل نه فسی (الخاصیة).

۹ - هزر کرن (التفکر).

۱۰ - فیان (الخبیة).

۱۱ - ته قواداری (التقوی).

کاری ئیکئی دلسۆزی (ئیکلاص)

کاری ئیکئی ویی ژ هه میان گرنگتر کو دل پی رادبت ئیکلاصه ئه وی هندهك جار ان ئه م ب کوردی دیئینی: (دلسۆزی)، ئەف دلسۆزیه یا دبته راستیا دینی و کلیلا گازییا پیغه مبه ران - سلاف لی بن -، وه کی خودایی مه زن د ئایه ته کی دا دیئرت: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴾ - د هه می دین و شریعه تان دا فه رمان ب تشته کی ل وان نه هاتبوو کرن ژبلی هندئی کو ئه و ب دلسۆزی په رستنا خودی ب تنی بکه ن و ب عیاده تی قه ستا کناری وی بکه ن، رویی خو ژ شرکی وه رگپرنه باوه ریی، و ب کرنا نقیژی رابن، وزه کاتی بده ن، و ئه وه دینی راست کو ئیسلامه ﴿ (البینه: ۵).

وئیکلاص کاکل ورحا عیاده تیه، و ئه و بو هه ر کاره کی هه بت وه کی رحی بو له شیه، وکانی چاوا چو له ش بی رح نازین، وه سا چو کار زی بی ئیکلاص ددورست نابن.. فیجا ئیکلاص چیه؟ وچاوا مروؤ دی شییت ب ده ست خو ئیخت؟

رمانا ئیکلاصی:

په یفا (ئیکلاص) د زمانی عه ره بان دا بو هندئی دئینه گو تن ئه گه ر تشتهك خوړی و صافی بیت ژ هه ر تشته کی وی پیس وقریژی و شیلی و به قه م بکه ت، و د شریعه تی دا (ئیکلاص) ئه وه: ئیه تا مروؤقی ب گوهدان و کرنا عیاده تی خودی ب تنی بت نه که سی دی.

لهو دئیته گوتن: ئیخلاص نه وه کاری مرؤفی بو خودی بت، وکەسی دی چو پشک وبار تیدا نه بن، و مرؤفی (موخلص) نه وه یی ل نک وی خەم نه بت نه گەر چو بهایی وی د دلین خەلکی دا نه مینت ژی پیخه مهت چاک کرنا دلی وی د گهل خودی، چونکی وی نه ئیت کهس ب کاری وی ناگه هدار بت و مه دحین وی سهرا بکهت.

ئیخلاص د قورئان و سوننه تی دا:

نه گەر ئەم بهری خو بدهینه قورئانی و هزرا خو د ئایه تین وی دا بکهین هەر وه سا د حدیسان ژی دا، دی بینین ل گه له ک جهان به حسی ئیخلاصی هاتییه، و فرمان بی هاتییه کرن، وه کی بو نمونه:

۱- ئەو ئایه تا بهری نوکه مه ئینا و ئاشکه را کری کو فرمان ب ئیخلاصا د عیاده تی دا ل هه می پیغه مبه ر و ئوممه تین بو رین هاتییه کرن: ﴿ وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً ﴾.

۲- خودی گوتنی ئاراسته ی پیغه مبه ری - سلاؤ لی بن - دکهت و دبیزتی: ﴿ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴾ - تو بیزه هندی ئەزم ئەز دی په رستنا خودی ب تنی کهم، و ب دلسۆزی دینی خو پیشکیشی وی کهم ﴿ (الزمر: ۱۴).

۳- و ل جهه کی دی دبیزتی: ﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ لا شريك لهٓ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢٤﴾ - تو بیزه وان: هندی نفیژا من و قوربانی منه ب تنی بو خودینه، وژینا من و مرنا من بو خودی یه خودایی هه می چیکرییان. چو هه ئشک بو وی د خودایینی و په رستن و ناؤ و سالۆ خه تان دا نینن، و ب ته و حیدا صافی خودایی من فرمان

ل من کریهه، وئەز ئیکەمین کەسم ژ فێ ئومەتیی من خو ب دەست خودی فه بەردای و باوەری بی ئینای ﴿ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳).

۴- د ئایەتە کادی دا خودایی مهزن دبیژت: ﴿ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ لِيَجْلوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا - ئەوی مرن وژین ئافرانندی دا ههوه بجهربینت کانی کاری کی ژ ههوه باشتره ﴿ (المالك: ۲).

وزانایی مهزن (الفصیل بن عیاض) د تەفسیرا فێ ئایەتیی دا دبیژت: کاری باشتر ئەوه یی پتر ئیخلاص تیدا هه یی دورستتر بت، چونکی ئەگەر یی دورست بت و ئیخلاص تیدا نەبت نایئته قەبویلکرن، و ئەگەر ئیخلاص تیدا هەبت و یی دورست نەبت ژ نایئته قەبویلکرن.

۵- خودی دبیژت: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا - دینی کەسی ژ یی وی باشتر نینه یی ب دلی ولەشی خو ب دەست خودی ب تنی فه بەردای، و ئەو یی قەنجیکار بت، و دویکەفتنا دینی ئیبراهیمی و شریعتیی وی کر بت، و خو ژ باوەریبین خراب و شریعتیین نه حق دابته پاش ﴿.

۶- و د ئایەتە کی دا خودیی مهزن ئەنجامی وی مروقی دیار دکەت یی ئیخلاصی دکەت و یی وی یی ئیخلاصی نه کەت ژ و دبیژت: ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿۶﴾ - هه چیی ب کاری خو خیرا ئاخهرتیی بخوازت و حەقی خودی ژ سەر خو راکەت و مالی د ریکا دینی دا خەرچ بکەت، ئەم دی بەره کەتیی بو وی هافیننه کاری وی یی باش، و دی خیرین باشییا وی بو وی دهه جار کی زیده کەین و هیشتا زیده تر زی بو وی یی مه بقیت، و هه چیی ب کاری خو داخوازا دنیایی ب تنی بکەت، ئەم دی وی

ژى دهنى يا مه يو وى كريبه پشك وبار، و ل ئاخره تى تشتهك بو وى نابت ﴿﴾.

۷- و د گوتنه كا خو دا پيغهمبه رى خودى - سلاؤ لى بن - ناشكه را دكه ت كو كار ب نئيه تانه، وه كى ديئرت: ﴿ اِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى - كار هه ما ب نئيه تانه، و بو هه ر كه سه كى ل دويغ نئيه تا وى دئيه دان ﴿﴾^(۱).

مه عنا: نئيه تا دورست وئى خلاص كارى دورست دكه ت، و ل دويغ نئيه تى خودى جزاى دده ته مروفى.

۸- و د گوتنه كا خو يا دى دا پيغهمبه ر - سلاؤ لى بن - ناشكه را دكه ت كول ئاخره تى مروفل دويغ نئيه تين وان دئيه ر اكرن، وه كى ديئرت: ﴿ اِنَّمَا يُعِثُّ النَّاسُ عَلَىٰ نِيَّاتِهِمْ - هه ما مروفل دويغ نئيه تين وان دئيه ر اكرن ﴿﴾^(۲).

گرنگيا ئىخلاصى:

گرنگيا ئىخلاصى ژ وان مفايان دئيت بين تيدا هه ين، كو ئه م دشين د چه ند خاله كان دا كوم بكه ين:

۱- ئىخلاص ئه گه را رزگار بوونى يه ل ئاخره تى وه كى به رى نو كه د ئايه ته كى دا هاتى: ﴿ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴾ (الشعراء: ۸۹).

۲- ئىخلاص دلى مروفى د دنياى دا كوم دكه ت و خه مى ژى دهر دئىخت، وه كى د هه ديسه كا پيغهمبه رى دا - سلاؤ لى بن - هاتى: ﴿ مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غَنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فِقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنْ

(۱) وه كى بوخارى ژ عومده رى كورى خه ططابى فه دگوه يرت.

(۲) ئبن ماجه ژ نه بوو هوره يره ي فه دگوه يرت.

الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ - ههچیئی ناخرهت خه ما وی بت خودی زهنگینیا وی دی گهته د دلی وی دا، وکاری وی دی بو پیک ئینت، دنیا د سهر دفنا خو را دی گهته وی، وههچیئی خه ما وی دنیا بت خودی فهقیریا وی دی دانته ناقچاقین وی وکاری وی دی بژاله کت، وهند ژ دنیایی دی گهته وی هندی بو هاتییه نفیسین ﴿^(۱)﴾.

۳- ئیخلاص دبنه نه گهرا هندی خیرین مهزن بو مرؤفی ب وان کاران فه بین یین نهو چو هزران ژئی نه کت، وه کی پیغه مبهه - سلاف لی بن - د گوتنه کا خو دا دیبژت: ﴿إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجَهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ عَلَيْهَا حَتَّىٰ مَا تَجْعَلَ فِيهَا فَمِ امْرَأَتِكَ - تو تشته کی بو کناری خودی نادهی نه گهه خیر ژئی نه گهته ته، هتا وی پارویی تو دکه یه د ده فی ژنکا خو دا ﴿^(۲)﴾.

۴- ئیخلاص خودانی خو ژ وان گونهه وخرابییان رزگار دکت یین ریمه تی دگه هینته مرؤفی، وه کی: پویچوونا کاری، ونه مانا خیری تیدا، وچوونا ناگری جهنه می.. هتد، چونکی ئیخلاص وه کی نه م دزانین دژی ریمه تییی یه.

۵- ئیخلاص کاری حلال وه ردگپرت و دکته عیبادت، و خودانی خو هیژای دهره جین بلند دکت، ونوونه ل سهر فی چندی هه نهو حه دیسا بو ریه نهوا تیدا هاتی کو ههه کهسه کی بو کناری خودی پاریه کی بکهته د ده فی بچویکیین خو دا خیر دی بو ئیته نفیسین، یه عنی: نه فی کاری هه یی وی کری ههه چهنده کاره کی (موباحه) ژئی، به لی دی بو وی حسیب بت عیبادت، چونکی وی ئیه تا خیری وئیخلاص تیدا کریه.

(۱) ترمذی ژ نه نه سی کوری مالکی فه دگو هپرت.

(۲) بوخاری ژ سه عدی کوری وه ققاصی فه دگو هپرت.

۶- ئېخلاص و ئىيه تا خېرى خودانى خۆ دگه هېنته خېرىن مه زن نه گهر خۆ
 نه و وان خېران - ژ بهر عوزره كى - نه كهت ژى، نه نه سى كورې مالكى
 دېيژت: پېغه مبهرى - سلاؤ لى بن - د غه زايه كى دا گوت: ﴿ إِنَّ أَقْرَامًا
 بِالْمَدِينَةِ خَلَفْنَا مَا سَلَكْنَا شِعْبًا وَلَا وادياً إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا فِيهِ حَبْسَهُمُ الْعُدْرُ -
 ل پشت مه ل مه دىنى هندهك مرؤ هه نه نه م نه چورينه گه ليه كى يان نهاله كى
 نه گهر نه و د گهل مه دا نه بن، عوزرى نه و گرېداينه ﴿^(۱)، يه عنى: نه و ژى
 د گهل مه پشكداريى د خېرى دا دكهن، چونكى وان ژى حه ز دكر د گهل
 مه دهر كه فنه جيهادى به لى ژ بهر هندهك عوزران نه و نه شيا دهر كه فن.

۷- ئېخلاص مرؤ فى ژ فتنين دنياى ژى خلاس دكهت، خودايى مه زن
 به حسى پېغه مبهرى خۆ يووسفى دكهت، دهمى ژنا عه زيزى مصرى داخوazy
 خرابيى ژى كرى و دېيژت: ﴿ وَقَدْ هَمَّتْ بِهِمْ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ
 رَبِّهِ كَذَلِكَ لِيَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾
 - راستى دللى يووسفى چوو خرابيى، وهاته سه ر دللى وى كو گوهداريا
 وى بكهت نه گهر ژ بهر هندى نه با كو وى ئايه تهك ژ ئايه تين خودايى خۆ
 ديت نه و ژ وى چهندى پاشقه لى دا يا دللى وى گوتىيى، وهما مه نه و
 ئايهت نيشا وى دا، دا نه م خرابى و كرئىيى ژ وى پاشقه لى بدهين، هندى
 نه وه نه و ژ وان به نييين مه يين پاقر و هليژارتى بو پېغه مبهرينيى بوو يين كو
 ئېخلاص د بهرستن و ته و حيدا خودى دا كرى ﴿ (يوسف: ۲۴).

نیشانين ئېخلاصى:

ئېخلاصى هندهك نيشان بو هه نه مرؤ ب رېكا وان دزانت كو دلى
 ئېخلاصا تېدا هه، و ئيه تا وى يا دورسته، نه و ژى ب كورتى نه فنه:

(۱) بوخارى فه دگو هېژت.

۱- حەماسا بۆ دینی و کاری خیری ل نک مروّقی هەبت، چونکی ئەو کەسی ئیخلاص ل نک هەبت دی بینی هەمی گاڤان حەزن دکەت بەر ب کاری خیری قە بچت، و خزمەتا دینی بکەت، و ئەو چو جارن سستییی د وان کاران دا ناکەت بین باشییی دینی تیدا هەبت.

۲- ئەگەر کاری باش ئەوی مروّق ب رەنگەکی قەشارتی دکەت پتەر بت ژ وی کاری باش یی ئەو ئاشکەرا دکەت، ئەقە نیشانا هندی یە کو ئەو مروّقیی (موخلصە) د کاری خو دا.

۳- ئەگەر مروّق قەستا خیری و باشییی بکەت و بەری وی لی نەبت فایده کی دنیا یی بگەهتی، یان خەلک مەدحین وی بکەن، بەلی ئەو داخوازا جزایی خیرا خو ژ خودی بکەت، و بەری وی ل هندی بت خودی ل ئاخو هتی خیرا وی بدەتی.

۴- ئەگەر ئەو صەبری ل سەر کاری خو بکەت، وی ب تەحەمول بت، و هەمی گاڤان یی دەق ب گازندە نەبت کو ئەو یی باشییی دکەت و کەس بەایی وی نزانت وقەدری وی ناگرت، چونکی ئەگەر ئییهتا وی بۆ خودی بت بەری وی ل خەلکی نابت.

۵- ئەگەر کاری خو ب رەنگەکی تمام وتازە بکەت دەمی یی ب تنی و کەس وی نەبیت، و خەما وی ئەو نەبت ئەق کاری ئەو دکەت ئاشکەرا بیت و خەلک یی بزنان.

ئەق نیشانی هە دەمی - ئەگەر ل نک مروّقی هەبن - هندی دگەهینن کو ئەو مروّقیی (موخلصە).

ئیخلاص و هەندەک مەسەلین کورت:

مەسەلا ئیککی: هەندەک جارن یا باش ئەو مروّق کاری خو یی باش ئاشکەرا بکەت و خەلکی پی بجه سینت، نە ژ بەر هندی دا ئەو مەدحین

مرؤفی بکدن، بهلکی ژ بهر هندهك فايدین دی یین کو د دویف دا دئین وه کی کو (تهشجیع) بو خه لکی چی بیت نهو ژی وی خیری بکدن، ونهفه دژی ئیخلاصی نینه.

مهسهلا دووی: ئیمامی نهوهوی دبیت: هدر کهسه کی کاره کی خیری کره دلی خو پاشی ژ بهر خه لکی نهو خیر نه کر، نهو وی ریمه تی کر.

بوچی؟ چونکی وی ژ بهر خه لکی نهو باشی نه کر، هیجه تا وی نهو بوو نه کو خه لك مه دحین وی بکدن ئیجا کاری وی بته ریمه تی، مه عنا: نه ژ ئیخلاصی یه مرؤف کاری باش ژ بهر گوتنن خه لکی نه کهت، بهلکی نهو ریمه تی ب خو یه!

مهسهلا سیی: یا دورست نینه مرؤف هه می کارین خو یین باش فه شیرت حدتا خه لك هزر بکهت مرؤف چو باشیان ناکهت، ب هیجه تا هندی دا پتر ئیخلاص د کاری مرؤفی دا هه بت، ودقیت ژ بیر نه کهین کو هندهك کار هه یه ب فه شارتی نائینه کرن، وه کی نقیژا ب جماعت، وچوونا حه جی و جهادی، وگه لهك کارین دی.

مهسهلا چاری: ئیخلاص نهو نینه مرؤفی ژبلی رازیوونا خودی چو ئارمانجین دی ب کاری نه بن، نه.. دبت مرؤف کاره کی باش بکهت وئییه تا مرؤفی خیر بت، و د گه ل هندی هندهك ئارمانجین دی یین دنیایی ژی پی هه بن، وه کی ئیک بجه حه جی و تجاره تی ژی بو خو بکهت، یان رژیسی بگرت وئییه تا وی پاراستنا صه ته تی ژی بت.. نهفه دورسته به لسی ب وی شه رتی ئیه تا وی یا سه ره کی بو خودی بت.

مهسهلا پینجی: نه گهر مرؤف کاره کی باش بکهت و خه لك مه دحین مرؤفی سه را وی باشی بکدن، ئیجا که یفا مرؤفی ب هندی بیت، و بو مرؤفی خوش بت، نهفه نه دژی ئیخلاصی یه، ونه ریمه تیه، بهلکی نهفه مزگینیا خیری یه

خودى دده ته عهبدى خودان باوهر، و خودى ئه گهر حهز ژ ئيكي كر دى قيانا
وى ئيخته دليين خهلكى.

مهسه لا شهشى: نه ژ ريمه تيبى يه مروڤ حهز بكهت سهر وبهري وى يى
جوان وتازه بت، وجلكين وى د پاقر و بزوين بن، ويينه كا خوش ژى بيت،
بهلكى ئهفه هندهك تشتين فهرن بو مروڤى خودان باوهر.

کارى دووى خوھیلانا ب هیقییا خودى ڦه (التوکل)

کارى دووى ژ وان کاران بین دل بى رادبت نه وه دل د ههمى کارو باران دا خو بهیلته ب هیقییا خودى ڦه، وهو د ڦى چه ندى دا یى راستگو بت و باوه ریه کا باوه رى هبت کو ژ خودى پیغه تر که سه کى دى نه شیت نه چو مفایى بگه هینته ونه چو زیانى ژى دویربخت د کارین دنیایى وین ئاخره تی ژى دا، وه ڦه یه یا ب عه ره بى دبیژنى: (التوکل).

و ژ بهر گرنگیا کارى (ته وه ککولى) و کارتیکرنا وی ل سهر باوه ریا خودانى چل ودو جاران د قورئانا پیروز دا به حسى ژى هاتیه کرن.

راستییا ته وه ککولى:

به رى هدر تشته کى پیثقییه ل سهر مه ئه م راستییا (ته وه ککولى) بزاین دا خه لته تی نه گه هین، چونکى دبت هنده ک که س هه بن مه سه له چه نده کى ل بهر ئالوز بت.

(ته وه ککول) د حقیقه تا خو دا ل سهر دو بناخه یان رادوه ست:

بناخه یى ئیکى: مروڦى باوه رى ب خودى هبت کو هدر تشته کى هبت خو شى بت نه خو شى بت، ل دنیایى یان ل ئاخره تی، ب ده ستى وی ب تنى یه، و تشتى وی حه ز نه کریت که سه ک نه شیت بکه ت.

بناخه یى دووى: مروڦ ئعمادا دلى خو بده ته سهر وی، و خو بهیلته ب هیقییا وی ڦه، یه عنى: وی ب دلى نه وه قه ناعه ت هبت کو ژ خودى

پتھتر کہسہک ییٰ ہیڑای ہندیٰ نینہ نہو خو بہیلتہ ب ہیقییٰ فہ وکارین خو
ہلپسیرتیٰ.

وٹاشکھراہہ کو ئەؤ باوہری وئەؤ قہناعەتہ ہندیٰ ناخوازت مروؤ فہ
ئەگەرین (ماددی) ب کار نہئیت یین خودیٰ داناینہ د عہردی دا،
چونکی ب کارئینانا ئەگہران چو زیانیٰ ناگہہینتہ (تہوہ ککولہ) خودانی
ہندی وی باوہری ہہبت کو ئەؤ ئەگہرہ رینکن بو ب دەستفہئینانا ئەنجامی،
وہاتنا ئەنجامی ب خودیٰ یہ، وئەگەر خودیٰ حەزن نہ کربت ئەو ب جہ
بیٹ ئەو ب جہ نائیٹ ئەگہر چہند مروؤ ئەگہران ب کار بینت زی.

ومروؤفی ئەگہر ئەؤ باوہرییہ د دل دا ہہبت ہیقییا وی دی ب خودیٰ
ب تنیٰ بت، کو ئەو باشیییٰ بینتہ رینکا وی وخرابییٰ زی بدتہ پاش، وژبلی
خودیٰ وی ہیقی ب کہسیٰ دی نابت کو وی ئەنجامی ب دەست فہ بینت ییٰ
ئەو دخوازت، وئەگەر وی ہیقییا خو ب فی رہنگی ب خوداییٰ خو فہ گرئدا
وخو ہیلا ب ہیقییا وی ب تنیٰ فہ خودیٰ دلیٰ وی دی رحەت ودیٰ
قہناعەتیٰ بو چیٰ کەت کو خودیٰ تیرا وی ہدیہ، وەکی د ئایەتہ کیٰ دا ہاتی:
﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ - وەہچییٰ خو بہیلتہ ب ہیقییا خودیٰ فہ
ئەو تیرا وی ہدیہ ﴿وہمیٰ باوہری بو وی چیٰ دبت کو خودیٰ تیرا وی
ہدیہ ئەو ب خەم ناکەفت ئەگہر دنیا ہمیٰ دوژمنیٰ وی بت ہندیٰ خودیٰ
ہەقالیٰ وی بت.

چاوا تہوہ ککول ب دەست مروؤفی فہ دئیٹ؟

(تہوہ ککولیٰ) ہندەک (مەرتەبە) بو ہەنە، یەعنی: حەتا مروؤ بشیٹ وی
ب دەست خو فہ بینت ہندەک تشت ہەنە دقیت مروؤ ب جہ بینت، ئەگەر
نە.. ئەو ب دەست مروؤفی فہ نائیٹ، ئەو مەرتەبە زی ئەفەنە:

۱- دَقِيتَ مَرُوفَ خُودِيْ بِنِباستِ وِساَلُوْخَه تَيِّنِ وِى ژى بزانست، وِباوهرى ههبت كو شِيانِيِنِ خُودِيْ د بِيْ تُوخوِيْبِنِ، وِراگرتن ب وِى ب تَنِيْ دبت، وِئهو تِيْرا مَرُوفِيْ ههيه باشِيِيْ بگههِنِيْتِيْ وِخِرابِيِيْ ژِيْ بدهته پاش، وِدهمِيْ تُو خُوْ دهِيْلِيِيْ ب هِيْقِيَا خُودِيْ قَه دَقِيتَ تَه باوهرى ههبت كو وِى هند شِيان ههيه وِى بُوْ تَه بكَهت يَا تَه دَقِيتَ، خُودايه كِيْ تُو ب دورستى نه نِياسِيْ وِ ب دورستى باوهرِيِيْ بِيْ نه نِيِنِيْ چاوا دِيْ خُوْ هِيْلِيِيْ ب هِيْقِيَا وِى قَه؟

۲- ژ باوهرى ئِيْنا نا دورست ب خُودِيْ ئه وه تَه باوهرى ههبت كو ههر تشته كِيْ ههبت د دُنِيَايِيْ دا خُودِيْ ئه گهره كا بُوْ داناي، وِئهو ب وِى ئه گهرِيْ قَه بِيْ گَرِيْدَاي، يه عِنِيْ: هاتن وِچِيْبُوْنا وِى تَشْتِيْ ب هاتن وِچِيْبُوْنا وِى ئه گهرِيْ قَه گَرِيْدَايه، زه قِيْبِيْ ئه گهر تُو نه چِيْنِيْ ل هِيْقِيَا به رهمِيْ نه به، وِئهو يْ بِيْ كار رُوِيْنْتَه خُوارِيْ، وِل هِيْقِيْبِيْ بت رزقِيْ وِى د كوله كِيْ رَا بِيْتَه خُوارِيْ، يان عه سمان زِيْران لِيْ باريْنت، وِبِيْزْت: ئه ز دِيْ خُوْ هِيْلِمَه ب هِيْقِيَا خُودِيْ قَه، ئه وِى ب دورستى باوهرى ب خُودِيْ نه ئِيْنايه، خُودِيْ د ئايه تَه كِيْ دا دِيْبِيْزْت: ﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ ۗ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝۴ ﴾ - وِهه چِيْبِيْ خُوْ بهيْلته ب هِيْقِيَا خُودِيْ قَه ئه وِ تِيْرا وِى ههيه كو خه مِيْنِ وِى نه هِيْلت، هندى خُودِيِيْ به فرمانا خُوْ بِيْكَ دُنِيْنت، چو ژ دهست وِى ده رناكه قْت، وِچو كار وِى بِيْزار ناكهن، خُودِيْ بُوْ ههر تشته كِيْ ده مهك دانايه ئه وِ دگه هتِيْ، وِقه ده رهك بُوْ دانايه ئه وِ ژِيْ ده رباز نابت ﴿ (الطلاق: ۳) وِئهو كه سِيْ ل وِى هِيْقِيْبِيْ وِى قه ده رِيْ رَا كهت يان د سهر رَا باز دهت، ئه وِ وِى باوهرِيِيْ به كا دورست نه ئِيْنايه.

۳- ئه دُوْ ئه گهرِيْنِ (ماددِيْ) وه كِيْ مه گُوْتِيْ خُودِيْ بِيْنِ دانايِنِ وِكار بِيْنِ بِيْتَه گَرِيْدَايِنِ، وِهر جاره كا وِى قِيَا ئه وِ دَشِيْتِ وان ئه گران رَا كهت، يه عِنِيْ: كاري ب جه بينت بِيْ ئه گهر بِيْنِ ژِيْ، ژ قِيْ ناشكه را دبت كو كار

همی - نه گهر ښه - ب دهستی خودینه، وبکهری ژ راستا خودی یه، ونه و
 خودایی نه گهر داناین و کار پیښه گریډاین دشیت - هر جاره کا وی ښا - وان
 نه گهران راکت، وعقلی مروځی ب خو هندی دسه لمنت کو شهرت نینه
 هر جاره کا نه گهر هاته ب کارئینان نه نجام د دویځ دا بیت، یان هر
 جاره کا نه گهر نه هاته ب کارئینان نه نجام نه یت، بهری خو بده مروځی نساخ
 هنده ک جاران دهرمانی ئیښا خو ب کار دئیت ژی د گهل هندی ساخ نابت،
 وهنده ک جاران ساخ دبت بیی دهرمانی ب کار بینت!

مه عناقی چیه؟

مه عناق وی نه وه مه سه له ل به راهیځی ودویماهیځی ب دهستی خودی یه، له و
 مروځی باوه ریبا وی ب خودی یا دورست بت دقت هدردهم هزا باشیځی ژی
 بکت، وقه ناعه ته کا تمام هه بت کو هر تشته کی خودی بو وی ښای خیرا
 وی تیدا.. څیجا بلا هم نه گهران ب کار بینن به لی هزر نه کهین نه گهره
 (عاملی) سهره کی د پشت هاتنا نه نجامی را.

ته وه ککول د کیتابی وسونه تی دا:

وه کی مه ل ده سپکی دیار کری چل ودو جاران به حسی (ته وه ککولی)
 وخو هیلانه ب هیځیا خودی ښه د قورئانی دا هاتیسه، و د سونه تی ژی
 گه له ک جاران به حسی وی هاتیسه کرن، و ل څیری هم دی هنده ک نایه ت
 وحه دیسان د څی دهر باره یی دا ئینن:

۱- د حه فت جهان دا ژ قورئانی خودی فهرمانی ل مه دکه ت هم خو
 بهیلینه ب هیځیا وی ښه، وه کی: ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴾، و
 ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ وهر وه کی نه ه نایه ته باوه ری
 ئینانا ب خودی ب (ته وه ککولی) ښه گریډده ت ودیځت: هوین خو بهیلنه

ب هیڅیا خودی ب تنی څه، نه گهر هوین د خودان باوهرن. مه‌عنا: نه گهر هوین خو نه هیلنه ب هیڅیا خودی څه نهو هدهوه باوهری ب وی نه‌ئینایه.

۲- بوری د گهل مه کو د نایه‌ته کی دا هاتییه: ﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾ - وه‌چی څو بهیلته ب هیڅیا خودی څه نهو تیرا وی هدیه کو خه‌مین وی نه‌هیلته ﴿ (الطلاق: ۳) مه‌عنا: ته‌وه ککوله مرؤفی دکته ئیک ژ مرؤفین خودی، ههر وه‌سا باری وی سفک دکته وخه‌مین وی رادکته.

۳- و ژ وان نایه‌تان بین بهایی ته‌وه ککولی بو مه به‌رچاؤ دکهن، نه‌ؤ نایه‌ته یه: ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾ - ونه‌گهر تو پسیارا فان بوتپه‌ریسان بین شریکان بو خودی چی دکهن بکه‌ی: کی نه‌ؤ عه‌سمان وعه‌رده ئافراندینه؟ مسوگهر نه‌و دی بیژن: خودی نه‌و بین ئافراندین، ونه‌و باوهریی ب ئافراندهری دئینن. تو بیژه وان: نه‌ری نه‌ؤ خوداوه‌ندین هوین بو خودی دکهنه شریک دی شین وی نه‌خوشیی ژ من دویرکهن یا خودی بو من هز کری، یان وی ته‌نگافیی ژ سهر من راکهن یا ب سهر من دا هاتی؟ یان نه‌ری نه‌و دی شین مفایه کی خودی بو من هز کری وگه‌هانندیه من ژ من دویرکهن، یان ره‌حما خودی ژ من گرن؟ نه‌و دی بیژن: نه. تو بیژه وان: خودی تیرا من هدیه ونه‌و به‌سی منه، بو د ده‌ستقه‌ئینانا مفای ودویرکرنا زیانی، هیڅیکار خو ده‌یلنه ب هیڅیا وی څه، فیجا نه‌وی نه‌ؤ چه‌نده د ده‌ستی وی دا نه‌و تیرا من هدیه، ونه‌و دی هدی خه‌مان ژ من دویرکته ﴿ (الزمر: ۳۸).

۴- عومهری کوری خه ططابی دبیزت: پیغه مبهری - سلاؤ لی بن -
 گۆت: ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرِزِقْتُمْ كَمَا يُرْزَقُ الطَّيْرُ
 تَعْدُو حِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا - نه گهر هوین ب راستی خو بهیلنه ب هیقیا
 خودی فه نهو دی رزقی دهته ههوه کانی چاوا رزقی دهته تهیری سپیدی
 برسی دهر دکهفت وئیقاری تیر دزفرت ﴿^(۱).

نهو کارین دژی تهوه ککولی:

هندهك كار هه نه نه گهر مروؤ بکهت یان باوهرییی پی بینت مهعنا وی
 نهوه مروؤقی خو نه هیلایه ب هیقیا خودی فه وتهوه ککولا خو نه دایه
 سه ری، ژ وان کاران:

۱- بی ئیفله حیا ب هندهك تشتین ده سنی شانگری:

وه کی مروؤفه کی نه گهر بقییت دهر کهفته سه فهره کی، پاشی تشته کی
 بینت بیژت: نهفه بی بی ئیفله حه، سه فهرا من خیر تیدا نابت، رابت بزفرت هه
 ونه چت. یان بیژت: فلان جه، یان فلان تشت، یان فلان کس، یی بی
 ئیفله حه، گافا دیت بترست تشتهك بیته سه ری. نهفه هه می یا دورست نینه
 ودژی تهوه ککولی یه.

۲- مروؤ بجهت نك خیفزانگان و باوهرییی ب گۆتین وان بینت، ونفشتیان
 ب خو فه بهلاویست هزر بکهت نهو دی خرابیی ژی دهته پاش، یان وه کی
 وان یین هندهك چافکان ب خو یان ب مال وعه یالین خو فه دکهن وهزر
 دکهن نهو دی خرابیی ژ وان دهنه پاش.

۳- خو هیلانه ب هیقیا تالی و بورجان فه و باوهری ئینانا پی دژی
 تهوه ککولی یه و کارتیکر نه کا خراب ل سه ری ئیمانا مروؤقی هه یه، ده می ئیمام

(۱) ترمذی فه دگوهیژت.

عەلى بۆ شەرى (بوغاتان) دەر كەفتى ھىندەك سىتېرناس ھاتنە بەراھىيا وى
 وگۆتى: نوکە دەر نە كەفە چونكى تالى تە يى ل بورجا (دوپىشكى)، وى
 گوھى خو نە دا وان و دەر كەفت.

مفايىن تەوہ ككولى:

خوھىلانە ب ھىقىيا خودى فە ھژمارە كا مفايىن مەزن تىدا ھەنە، ئەم
 دىيىن د فان خالان دا كورت بكەين:

۱- ئە گەر مروۇف ب دورستى خو بهيلىتە ب ھىقىيا خودى فە، خودى
 مروۇفى ناھىلتە ب تى، وسەر كەفتى دىننە رىكا مروۇفى، وە كى د ئايەتە كى
 دا ھاتى: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
 إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ
 يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ - وئەوین ھىندەك
 مروۇفان گووتىسى: خەلك دژى ھەوہ يىن كۆم بووین ودى ھەوہ برىن،
 فىجا ھوین ژ وان بترسن فى ترساندى باوہ رىيا وان ب سۆزا خودى پتر
 لى كر، و فى چەندى ئەو سست نە كرن، وگۆتن: خودى تىرا مە ھەبە
 وئەو چىترىن وە كىلە يى بەنىيىن وى خو دەھىلنە ب ھىقىيا وى فە. ئىنا ئەو
 ب قەنجىيە كى فە ژ نك خودى وسەراتىيى فە زفرىنە جەى خو، ووان
 دوژمنىن خودى رەزىل كرن ﴿آل عمران: ۱۷۳-۱۷۴﴾.

۲- تەوہ ككول باوہ رىيا مروۇفى ب خودى ب ھىز دىنخت، ودى مروۇفى
 ژى موكم دكەت، دا خو ل بەرانبەر تەنگاڤىيان بگرت، وتویشى شكەستىن
 نەفسى وە ھەبە بى نەبت.

۳- تەوہ ككول خرابىيى ژ مروۇفى ددەتە پاش ورتقى مروۇفە زىدە دكەت.

۴- ئەو كەسى خۆ بهیلتە ب هیقییا خودیٰ فە خودیٰ تیرا وی ههیه وی پاریزت، ویا بدر عهقل نینه كەسهك ب دورستی خۆ بهیلتە ب هیقییا خودیٰ فە و خودیٰ وی بهیلت ونه پاریزت، مروّقه كسی ژیهاتی نه گهر تو خۆ بهیلیه ب هیقییٰ فە ناهیلت چو نهخۆشی بگههنه ته، پا تو چ دیژی بو خودیٰ؟

۵- ئەویٰ خۆ بهیلتە ب هیقییا خودیٰ فە دیٰ ههست ب هندیٰ كەت كو ههردەم خودیٰ بیٰ د گەل وی، لهو یا بدر عهقل نینه ئەو ویٰ بكەت یا خودیٰ بیٰ خۆش نەبت.

۶- تەوه ككول مروّقی ل بهر خودیٰ شرین دكەت و فیانا وی ب دەست مروّقی فە دئیت.

۷- وئەویٰ خودیٰ هەز ژى بکەت سەرفەرازی ل دین و دنیاىیٰ دیٰ بارا وی بت، و دهندهك هەدیسین دورست دا هاتی كو ئەویٰ ب دورستی خۆ بهیلتە ب هیقییا خودیٰ فە ل ناخرەتی بیٰ حسیب دچته بهحەشتیٰ.

په‌ی‌شا دو‌ی‌ما‌هی‌ی‌:

زانایى مه‌زن (ابن القیم) د گۆتته‌كا خۆ دا دبیزت: (هندی تەوه ككوله نیفا دینییه، نیفا دی ل خۆزفرین و تەوبەیه، چونکی دینی ئستعانه و عیبادەتە، فیجا تەووه‌کل ئستعانهیه، و تەوبە عیبادەتە).

مەعنا: مەرتەبا (تەوه‌ككولی) بەری یا (تەوی) دئیت، چونکی مروّف بو ب جهئینانا مرادا خۆ خۆ دهیلتە ب هیقییا خودیٰ فە، مەعنا ئەو ئارمانجە و تەوبە ریكە.

کاری سییی هیفی (الرجاء)

کاری سییی ژ کاران دلی هیفیه ئهوا ب عه ره بی دیئونی: (الرجاء)،
وهیفی وه کی دئیه ناسین ئهوه مرؤفی چافه ری وی تشتی بت یی مرؤفی پی
خوش بت وکھیفا وی پی بیئ، ودهمی ئهم دیئین: پیئقیه دلی مرؤفی
خودان باوه ری پی ب هیفی بت مهنا وی ئهوه دئیت هه ردهم ئه وی چافه ری
قهنجی وکهره ما خودی بت، ووی که یف ب نعمه تا خودایی وی بیئ،
وباوه رییه کا باوه ری هه بت کو خودی منه تا خو ل سه ر وی دی تمام که ت
و ل ئاخه رته ی به ری وی دی به حه شتی.

به لی دئیت ژ بیس نه که ین کو هیفیداری ئه و نینه مرؤف روینته خواری
وکاری نه که ت وهما به س دلی خو خوش بکه ت کو ئه وی دی گه هته
مرادی، نه .. ئه فی کاری نابیئنی: هیفی، به لکی ئه و دبه ت خوزی، و خوزییین
ترسی چو پیئفه ناییئ، مرؤفه ک ئه گه ر زه فیئا خو بکیئت و توفی بچینت
و ب دورستی ب کاری خو رابست، هنگی ئه و دی یی ب هیفی بت
کو به ره کی باش ب ده ست وی فه بیئ، به لی ئه گه ر وی ده ست داهیلان
و چو کار نه کرن هنگی نه عه قلدارییه ئه و ل هیفیا چو به ره می بت.

وهیفیداری کاره کی گه له کی پیئقیه بو وی که سی یی قه ستا ری که کی
بکه ت و به ر ل ئارمانجه کی هه بت، چونکی هه ر جاره کا ئه و بی هیفی بوو ئه و
نه شیئ به رده و امییی بده ته ری کا خو، وئه و که سی ئارمانجا وی ئه و بت د فی
دنیا یی دا ب سلامه تی بده ته ری کی، و ل ئاخه رته ی بگه هته به حه شتا خودایی

خو فدره ل سهر وی نهو یی ب هیفی بت، دا بشیت بهرده و امیی بده ته ریکی.

وهیفی ب هیزترین نه گهره هاریکاریا مروقی دکهت کو نهو ل سهر ریکی یی خو راگر بت ل وی ده می یی ری تزی نه خوشی و ناسته ننگ دبت، وهیفی بهرانبه ربی هیفیوونی یه، و نهوی هیفی ب خودایی خو نه بت نهو چافه رپی ره حما وی نابت، و نهوی چافه رپی ره حما خودی بت حالی وی ژ حالی کافری یی جودا نابت، خودایی مه زن د نایه ته کی دا دبیزت: ﴿وَلَا تَأْيِسُوا مِنَ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيِسُ مِنَ رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْكٰفِرُونَ﴾ — وهیفییا خو ژ ره حما خودی نه برن، چونکی ژ وان یین کافریی ب قه ده را خودی دکهن پیقه تر کهس ژ دلوفانییا خودی بی هیفی نابت ﴿یوسف: ۸۷﴾.

هیفی د کیتاب وسونه تی:

نه گهر نه م بهری خو بدهینه کیتابا خودی وسونه تا پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - دی بینین ل گه له ک جه و ب گه له ک ره نگان به حسی هیفییی هاتییه کرن، د نایه ته کی دا به حسی هیفییا خودان باوه ران ب فی ره نگیی هاتییه کرن:

خودی دبیزت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ - هندى نهون یین باوه ری ب خودی و پیغه مبهری وی ئینای و کار ب شریعه تی وی کری وجهی خو هیلای و مشه ختبووین، و جهاد د ریکا خودی دا کری، نهون یین دلئی خو دبه نه قه نجی و دلوفانییا خودی. و خودی گونه ژبیری گونه هین

به‌نیین خوویه، ب دلۆفانییه‌کا به‌رفرهه دلۆفانییی پی دبهت ﴿البقرة: ۲۱۸﴾.

مه‌عنا: خودان باوهر کاری دکهن و ژ خودایی خو ب هیقینه.

و د نایه‌ته‌کا دی دا خودایی مه‌زن ناشکه‌را دکهت کو وی ده‌رگه‌هی هیقی ل به‌ر به‌نیین خو - ب تایه‌تی بین گونه‌ه‌کار - فه کریه، وه‌کی دبیزت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۵۳﴾ - تو نهی موحه‌مه‌د بیژه وان به‌نیین من بین گه‌له‌ک ب ناؤ گونه‌هی فه چووین، و ب کرنا خرابییان ته‌عدایی ل خو کری: ژ به‌ر گونه‌هین خو بین مشه هوین ژ دلۆفانییا خودی بی هیقی نه‌بن، هندی خودیه گونه‌هان هه‌میان ژی دبهت بو وی یی ژی تۆبه بکهت و ل خو بزفرت، هندی نه‌وه نه‌و باش گونه‌ه ژیری گونه‌هین به‌نیین خو بین تۆبه‌که‌ره، وی دلۆفانکاره ب وان ﴿الزمر: ۵۳﴾.

و د ده‌دیه‌سه‌کا قودسی دا پیغه‌مه‌ر - سلاؤ لی بن - ژ خودایی مه‌زن فه‌دگو‌هیزت کو وی گو‌تیه: ﴿يٰۤاِبْنَۤ اٰدَمَ، اِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِيْ وَرَجَوْتَنِيْ غَفَرْتُ لَكَ عَلٰى مَا كَانَ فِیْكَ وَلَا اُبٰلِی، يٰۤاِبْنَۤ اٰدَمَ لَوْ بَلَغْتَ ذُنُوْبَكَ عَنَانَ السَّمَآءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِيْ غَفَرْتُ لَكَ وَلَا اُبٰلِی، يٰۤاِبْنَۤ اٰدَمَ اِنَّكَ لَوِ اٰتَيْتَنِيْ بِقُرَابِ الْاَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيْتَنِيْ لَا تُشْرِكْ بِيْ شَيْئًا لِاَتِيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً - نهی کو‌ری ئاده‌می هندی تو دو‌عایی ژ من بکه‌ی وی ژ من ب هیقی بی نه‌ز دی گونه‌هین ته ژی به‌م بوؤ من نه‌خه‌مه، نهی کو‌ری ئاده‌می نه‌گه‌ر گونه‌هین ته بگه‌هنه په‌ری عه‌سمانی پاشی تو داخو‌زا گونه‌ه ژیرنی ژ من بکه‌ی نه‌ز دی گونه‌هین ته ژی به‌م بوؤ من نه‌خه‌مه، نهی کو‌ری ئاده‌می نه‌گه‌ر تو بییه‌نک من وته تژی عه‌ردی گونه‌ه هه‌بن به‌لی تو بیی وته چو شریک بوؤ من چی نه‌ک‌رین،

ئەز دى تۇرى عەردى ب گۆھزىيرن قە ب نك تەقە ئىم ﴿^(۱)﴾. وئەق چەندە
دەرگەھى ھىقىيى ل بەر بەنيان قە دكەت.

و د حەدىسە كا دى يا قودسى دا پىغەمبەر - سلاۋ لى بن - ژ خودايى
خو قە دگۆھىرت دىيىت: ﴿ اَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِ بِي وَأَنَا مَعَهُ حَيْثُ يَذْكُرُنِي -
ئەز ل دويىف وى ھزرى مە يا بەنيى من ژ من دكەت، وئەز د گەل وى مە
ھەر جەھەكى وى ئەز لى ل بىرا خو ئىنامەقە ﴿^(۲)﴾، مەعنا: ئەگەر مروقى
ژ خودى بى ب ھىقىى بت ئەو ل دويىف ھزرا مروقى بت.

و د حەدىسە كا دى دا پىغەمبەر - سلاۋ لى بن - شىرەتى ل مە دكەت
كو ئەم خو ژ رەھا خودى بى ھىقىى نەكەين، جابرى كورى عەبدللاھى
ئەنصارى دىيىت: من گۆھ ل پىغەمبەرى بوو - سلاۋ لى بن - بەرى مرنا خو
ب سى رۆژان دگۆت: ﴿ لا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ
وَجَلَّ - ئىك ژ ھەوۈ بلا نەمرت بى ئەو ھزرا باش ژ خودايى پاك وبلند
بكەت ﴿^(۳)﴾.

و ژ وان حەدىسان بىن مروقى گۆنەھكار ب ھىقىى دىيىخت ئەوۈ يا تىدا
ھاتى: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتُرُهُ، فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ
كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيُّ رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي
نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ، قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَا أَعْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى
كِتَابَ حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ: هَتُوْلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا
عَلَى رَبِّهِمْ^ع أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ - خودى خودان باوهرى نىريك دكەت

(۱) ترمذى قە دگۆھىرت.

(۲) موسلم قە دگۆھىرت.

(۳) موسلم قە دگۆھىرت.

وستاره‌یا خو ددانتنه سهر و دبیژتی: فلان گونه‌ل بیرا ته‌یه؟ فلان گونه‌ل بیرا ته‌یه؟ ئەو دبیژت: بەلسی یا ره‌بسی، حەتا ئەو ئعترافی ب هەمی گونه‌هین خو دکەت، قیجا ئەو هزر دکەت کو ئەو تیچوو، خودی دبیژتی: د دنیا‌یی من تو ستاره کربووی و ئەفرۆ ئەز دی و ان بو ته ژێ به‌م، و کیتابا وی یا خیران دی ئیته‌دان، و کافر و منافق شاهد ل سهر وان دی بیژن: ئەفه ئەون بین دره‌و ژل سهر ناخی خودایی خو کری، هندی له‌عنه‌تا خودی یه‌ل سهر زۆرداران بت ﴿^(۱)﴾.

ره‌نگین هیقیی:

هیقیی ب خودی سی ره‌نگ بو هه‌نه، دو ژێ ددورست و دقه‌بویلکرینه، و ئیک یا دورست نینه و نائینه قه‌بویلکرن، ئەو ههر سی ره‌نگ ژێ ئەفه‌نه:

۱- ئەو که‌سی کارین قه‌نج بکه‌ن، و ل دو یف شیانا خو گوهدارییا فه‌رمانا خودی دکەت و خو ژ بی ئەمرییا وی دده‌ته پاش، و هیقییاری ره‌حما خودی یه‌ و کو خودی خیرا کاری وی بده‌تی. ئەف هیقییه یا د جهی خو دایه.

۲- ئەو که‌سی ب نا‌ف گونه‌هی فه‌ چووی، و بی ئەمرییا خودی کری، پاشی ژ گونه‌ها خو لیقه‌بووی و ژێ په‌شیمان بووی، قیجا هیقییا وی ئەوه خودی ل وی ببۆرت و گونه‌ها وی ژێ به‌ت و وی ستاره بکه‌ت، ئەف هیقییه ژێ یا د جهی خو دایه.

۳- ئەو که‌سی زی‌ده ب نا‌ف گونه‌هان فه‌ چووی، و ته‌خسیری د گونه‌هان دا نه‌کری، د گه‌ل هندی ژێ هزرا لیقه‌بوون و په‌شیمانیی نا‌که‌ت، و جارەك ژ جار ان ئەو ل خودایی خو نازقوت، و د سهر هندی را ئەو خو

(۱) بوخاری ژ عبدالله‌هی کوری عومەری فه‌دگوه‌یت.

ب هیقی دئیخت کو خودی ره می بی بدهت .. وئه فیه ب راستی ره نگه کی
غوروور وهی قییا ژ دره وه، چونکی خودانی وی دخوازت سه فینا خو
ل هسکاتی بی بدهت.

ومرؤقی خودان باوهر ده می قهستا خودایی خو دکهت، دو ره نگه دیتن
وبه ریخودان وی هه نه:

دیتنه ک بو نه فسا خو وکار وکریارین خو، وهنگی نه وهست ب ترسی
دکته، چونکی نه و دزانت هندی نه و کارین باش بکته ژ ی نه و نه شی
حه قی خودی ب دورستی ژ سه ر خو راکهت، وده می نه و هزرا خو
د گونه هین خو دا دکته و بیرا خو ل وان کارین کریت دئیته فیه یین وی
کرین هزر دکته نه و دی تیچت وهیلاک بارا وینه.

ودیتنا وی یا دی بو ره ما خودایی وی یا به رفه هه، وکو نه وه می
گونه هان ژ ی دبهت، و ل به نیین خو یین گونه هکار دبورت، وئه فیه
دهر گه می هی قی ل بهر وی فه دکته، له و هنده ک زانا ده می هی قی ددانه
نیاسین دبیزن: هی قی نه وه بهری مرؤقی ل فره هییا ره ما خودی بت.

ژ بهر نه فا بوری نه م دبیزن: مرؤقی موسلمان هه رده م دقیت د ناقبه را
ترس وهی قی دا بژیت، هندی بی ساخ دقیت ترسا وی ژ خودایی خو پتر
بت، دا بهری وی نه کفته گونه می، وده می مرن نیزیکی وی دبت دقیت
هی قییا وی ب خودایی وی پتر بت و بیرا خو پتر ل وان قه نجییا
بیتنه فیه نه وین وی د ژیا نا خو دا کرین، وئه و که سین ل نک وی د نامه ژ ی
دقیت بیرا وی پتر ل ره حم دلوفانییا خودی بیننه فیه، دا هی قییا وی
مه زتر ل ی بت و بمرت وئه وی ب هی قی.

دهر ه جین هی قی:

هی قی چنده دهر هجه بو هه نه، دقیت نه م بی دئاگه دار بین:

دوره جا ئېښكى ټهوه: هېقى مرؤفى پال بدهت كو ټهوه د عبيادهتى دا پتر
خو بوهستينت، وټهوه وهستيان ل بهر وى يا شرين ژى بت.

دوره جا دووى ټهوه: هېقى مرؤفى پال بدهت كو ټهوه نهفسا خو ژ وان
تشتان بدهته پاش يين بو وى بووينه عدهت، بو هندى دا ټهوه پتر نيژيكى
خودى بت.

دوره جا سيبى ټهوه: هېقى خودانى خو وه لى بكهت كو ټهوه دلى خو
نه بهته دنيايى، و ژ كهسپن زاهد بيته هژمارتن.

ودقيت ژ بير نه كهين كو (هېقى) يا گرېدايه ب (تهوه ككولى) ټه،
يه عنى: ټهوه كهسى هېقىيه كا مهن ب خودايى خو ههبت دقيت ټهوه د ههمى
كارين خو دا خو بهيلته ب هېقىيا وى ټه، وټهوى هېقىيا وى ب خودى
ههبت ټهوه تهوه ككولا خو نادهته سهر كهسه كى دى.

حه تا بگه هينه هېقىيى:

ئيك ژ مه حه تا بگه هته هېقىيى وبشيت بته مرؤفه كى هېقىدار، دقيت ټهوه
بيرا خو ل چار خالان بينته ټه:

۱- ټهوه قه نجيپن مهن يين بهرى نو كه خودى د گهل وى كرين، وههر
ئيك ژ مه ټه گهر هنرا خو د ژيانا خو يا بوړى دا بكهت دى زانت كو
خودى گه لك قه نجي ونعمه تين مهن د گهل وى كرينه.

۲- ټهوه سوژ وپه يمانين خودى ب رهحم ودلوقانيبى داينه به نيبين خو،
و كو ټهوه گونه هين وان ژى بيهت وخيرين وان زيده بكهت ههر جاره كا وان
خو هيلاب هېقىيا وى ټه، وداخوازا وى چه ندى ژ وى كر.

۳- گه لك جار ان خودى ژ كه ره ما خو قه نجيان د گهل مرؤفه كى
دكهت، ونه خو شى وبه لايان ژى ددهته پاش بيبى ټهوه وى چه ندى ژ وى

بجوازت یان ئەو ییّ ههژی هندی ژى بت، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وئەفە قەنجییا خودی ئەو وی ددەتە وی ییّ وی
بقیّت.

۴- بەرفره هییا ره‌ما خودی وکو چو تشت ل بەر وی ناسی نابت، لەو
هەر کەسە کیّ وی بقیّت ئەو دشیّت ره‌جی پیّ ببهت وقەنجییی بدهتی، ئە‌گەر
خۆ ئەو کەس ییّ گونە‌ه‌کار و خودان تە‌خسیری ژى بت.
ئەوی بیرا خۆ ل فان هەر چار خالان بینتە‌فە هیقییا وی ب ره‌ما خودی
دی هه‌بت.

بەر‌هە‌می هیقییی:

دەمی مرۆفە هیقییداری ره‌ما خودی بت چە‌ند بەر‌هە‌مین باش دی
ب دەست فە ئین، ژ وان بەر‌هە‌مان:

- ۱- خۆ وە‌ستاندنا د عیبادە‌تی دا، دا هیقییا وی هیقییه‌کا خورش نە‌بت.
- ۲- هندی ئەو پتر ب عیبادە‌تی خۆ نیزیکی خودی بکەت، ئەو پتر
دی هە‌ست ب خۆشی و دلرحە‌تییی کەت، چونکی ئەو دزانت زی‌ده‌کرنا وی
بۆ عیبادە‌تی هیقییا وی مە‌زن دکەت.
- ۳- هیقییا ب خودی نە‌خۆشیییین ریکی ل بەر مرۆفی سفق دکەت،
و مرۆفی ل سەر چوونی مجدتر لی دکەت.
- ۴- هەر وە‌سا ئەو بەری مرۆفی ددە‌تە شوکری ژى، وشوکر عە‌بدینییا
مرۆفی بۆ خودی بەر‌چاؤ دکەت.
- ۵- هیقی ترسی د گەل خۆ دئینت، و ترس هیقییی د گەل خۆ دئینت،
و خودان باوەر ب وان هە‌ردووان دژیت، نە‌ هیقییا وی وی ژ خودی بی
منەت دکەت، ونە ترسا وی وی بی هیقی دکەت.

پسارهك ل دویمایی:

ل دویمایی پسارهك ههیه دبت ژ لایی هندهك كهسان فه بیته هلیخستن:
ئهری چی دبت مروژ هیقییا خو ب ئیکی دی ژبلی خودی فه گری دت؟
بو بهرسف دی بیژین: بهلی چی دبت، نه گهر نهو کار نهو بت یی
د شیانا وی مروژی دا بت کو بکته، بهلی نه گهر نهو کار د شیانا وی دا
چی نابت مروژ هیقییا خو ب وی فه گری دت.. ونهو کارین بهس خودی
دشیته بکته دقیت مروژی ب هیقی نهبت كهسه کی دی بو مروژی
بکته.

کاری چاری ترس (الخوف)

کاری چاری ژ کارین دلی ترسه، و ترس نه وه مرؤ هزرا هاتنا وی تشتی بکته یی بو وی نه خوش، یان ژ دهست چوونا وی تشتی یی وی پی خوش بت، و مه خسه د ب ترسی ل فیری ترسا ژ خودی یه، یه عنی: مرؤ فی ژ بهر ته خسیری و گونه هیین خو (تهو قوع) و هزرا هاتنا غزه با خودی بکته، و کو خودی ل گونه هیین وی نه بورت و وی هیژای چوونا جه نه می بکته، فیجا نه ترسا هه ئیکا هند ژ وی چی بکته نه و عه بدینیا خو بو خودی پتر لی بکته و خو دویر کرنا خو ژ بی نه مریبا خودی زیده تر لی بکته.

نه و دلی ترسا ژ خودی تیدا نه بت چو خیر د تیدا نابت، چونکی دی دله کی بی منته بت ژ خودی، و چافه ری ره ما وی نابت.

ترسا ژ خودی د قورئان وسونه تی ۱۵:

د قورئانا پیروز و سونه تا پیغه مبهری دا - سلاؤ لی بن - ب گه لک ره نگان به حسی ترسی بی هاتیبه کرن، و ئیک ژ وان ره نگان ترسا ژ خودی یه - کو بابه تی ناخفتنا مهیه - و ل فیری نه م دی ئیشاره تی دهینه هنده ک ژ فان جهان:

۱- د نایه ته کی دا خودایی مه زن به حسی خودان باوه ران دکته و مه دحین وان ژ بهر هنده ک سالو خه تین وان دکته و دیبژت: ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ - ته نشستی ن فان بین باوه ری بی ب نایه تین خودی دئین ژ نفینان بلند دبن،

ب شەقی رادبن نَقِیْرَان بۆ خودایی خۆ دکهن، ژ ترسین عەزایی دا و ژ بەر ب دەستفە ئینانا خیری ئەو دوغایان ژ خودایی خۆ دکهن، و ژ وی رزقی مه دایی ئەو مالی د ریکا خودی دا خەرچ دکهن ﴿ (السجدة: ۱۶) 》.

۲- و د ئایەتە کا دی دا خودایی مەزن فەرمانی ل مه دکەت کو ئەم ب ترس و طەماعی فە دوغایی ژ وی بکەین، وه کی دبیژت: ﴿ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ - هوین خرابکاریسی د عەردی دا نه کەن، پشستی خودی ب هەنارتنا پیغەمبەران ئەو چاککری و ب عیادەتی ئافاکری، وهوین ژ ترسین عەزایا وی دا ویخەمەت وەرگرتنا قەنجیا وی ب دلەکی صافی دوغایان ژ وی بکەن، هندی دلرفانییا خودی یه یا نیژیکی قەنجیکارانە ﴿ (الأعراف: ۵۶) 》.

وئاشکەراییه هەر کەسه کی مروؤ ژی بترست دی ژی رەفت خودی تی نەبت، دەمی مروؤ ژ وی دترست مروؤ درەفته نک وی، لەو ئایەت دبیژتە مه: ژ وی بترستە، ودوغایان بۆ خۆ ژی بکە.

۳- و د ئایەتە کی دا خودایی مەزن ترسا ژ وی ب باوەریی فە گری دەت دەمی دبیژت: ﴿ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (آل عمران: ۱۷۵) یه عنی: ئەگەر ههوه باوهری ب من ههبت ژ من بترسن، و ژ فی دئیتە زانیین کو ئەوی ژ خودی نەترست وی باوهری ب خودی نینه، مهعنا: ترسا ژ خودی کاره کی واجه ل سەر هەمی خودان باوهران.

۴- د گەلەك ئایەتان دا خودایی مەزن بەحسی جەهنەمی و عەزایا وی یا دژوار دکەت، و بەحسی غەزەبا خودی ژی دکەت ئەوا گەلەك جاران د دنیایی دا بەری ناخەرەتی ب سەر هەندەکان دا دئیت.. ئەفە هەمی ژ بەر

هندي يه دا مروڤه ژ وی بترست و د نه نجام دا وان کاران بکته یین وی بی
خوش و فهران بی ل مه کری.

۵- ده بکا موسلمانا عائشا - خودی ژی رازی بت - دبیت: من پسارا
فی نایه تی ژ پیغه مبری - سلاڤ لسی بن - کر ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ
وَجِلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۶۰﴾ (المؤمنون: ۶۰) من گوتی: ئه ری ئه و
به حسی وانه یین مه بی ښه دخون و دزیی دکه ن؟ وی گوت: ﴿ لَا يَا بِنْتَ
الصَّادِقِ، وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يَصُومُونَ وَيُصَلُّونَ وَيَتَصَدَّقُونَ، وَهُمْ يَخَافُونَ أَن لَّا
يُقْبَلَ مِنْهُمْ، أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ - نه ئه ی کچا صدیقی،
به لکی ئه و ئه ون یین روژ بیان دگرن و نقیژان دکه ن و خیران ددهن، و ئه و
دترسن ئه و ژی نه ئینه قه بویلکرن، ئه ون یین له زی دکرنا خیران دا
دکه ن ﴿^(۱).

دهره جین ترسی:

کانی چاوا هیښی دهره جه هه نه - وه کی بدری نوکه د گهل مه بوری -
وه سا ترسی ژی دهره جه هه نه، هنده ک ژی ددورستن و دئینه قه بویلکرن،
وهنده ک ددورستن نین و نائینه قه بویلکرن، له و نه م دشین ترسا ژ خودی
ل سه ر دو پشکان لیکنه کهن:

پشکا ئیکی: مروڤه هند ژ خودی بترست کو ئه مری وی ب جه بینت،
وخو ژ نه هیین وی بده ته پاش، ئه ډ قه دهر ترسه یا باشه، به لکی واجبه وه کی
نوکه مه دیار کری.

پشکا دووی: ترس نه گهر وه لسی هات ئیکا هند ژ خودانی خو چی
بکته کو ئه و وی نساخ بکته، یان وی بی هیښی بکته کو ئیدی چو

(۱) ترمذی ښه دگو هیرت.

کاران نه کهت، نه هډ رهنګی ترسی یی دورست نینه و ژ مروځی نائیته
قه بویلکرن.

وترسا ژ خودی هنگی دی یا ب فایده بت نه گهر توبه وپه شیمانی د گهل
دا ههبت، چونکی ترسا بی په شیمانییا ل سهر خرابیی فایده تیډا نابت.

دا کو ژ خودی بترسین :

ترسا ژ خودی ژ بهر ترسی ب خو نه نارمانجه، بهلکی ترس بو هندی یه
دا نهو بهری خودانی خو بده ته پیگیریا ب فرمانا خودی، وچونکی ترسا
مروځی ژ خودی واجبه کی شه رعیه دځیت نهو وان نه گهران ب کار بینت
یین ترسا خودی ل نک وی زیده دکهت، ووان نه گهران نه هم دشین د فان
خالان دا کوم بکهین:

۱- کو نهو بیرا خو ل وان گونه هان بینته څه یین وی بهری هنگی کرین،
ووی ته خسیرییا وی د دهر حقا خودایی خو دا کری:

نعمهت و قه نجیین خودی ل سهر مروځی گه له کن، هندی نهو بیټی نهو
نه شیت وان بهر میرت، و هندی نهو بیټی نهو نه شیت حقی وان ژ سهر خو
راکهت، د گهل هندی ژی دی بینی نه ه مروځه ته خسیریی د گهل خودایی
دکهت، و بهر ده و امیسی د بی نه مرییا وی دا دکهت، ههر چه نده نهو دزانت
ژی کو خودایی بی بی زاله و ههر ده می وی بقیت نهو دی ټولی ژی ستینت،
وعه زابه کا دژوار ده تی.. ځیجا ههر ئیک ژ مه نه گهر بیرا خو ل وان گونه ه
وته خسیرییا بینته څه یین وی د دهر حقا خودایی خو دا کرین، و بیرا
خو ل مه زنی و شیا نا خودایی خو بینته څه دلی وی ژ ترسا خودایی وی دی
تژی بت.

ومه سه له ک ل ځیری هه یه مه دځیت ب کورتی ئیشاره تی بده یی: مروځیت
زانا ترسا وان ژ خودی ب خو یه، چونکی ده می نهو مه زنییا خودی ل بیرا

خو دئینهفه وهه فیهری چونه بییا خو دکهت، دلّی وان ژ هه بیه تی تژی دبت، لهو ترسا ئیک ژ وان ژ (موقابه لا) خودی - نه گهر ب شه رمزاری فه بت - مه زنتره ژ ترسا چونوا د ئاگری دا، بهری خو بدنه ی خودی د ئابه ته کی دا چ دبیزت: ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ - خودی هه وه ژ خو دترسینت ﴿﴾، زانایه کی خودیناس دگوت: رۆژا قیامه تی نه گهر خو نه ز بزائم کو خودی نه زی نازا کریم ژی شه رما من ژ وی سه را ته خسیریا من د دهر حدقا وی دا کری دی ئیکا هند ژ من چی کهت کو نه ز سه ری خو ل بهر رانه کهم ده می نه ز دچمه نک!

نه فه ترسا زانایانه، مروقی عامی ترسا وان ژ جه نه می وعه زایی یه، و نه گهر وان باوه ریا ب جه نه می نه بت چو ترس وشه رمل نک وان نابت.

۲- کو نه و بیره خو ل پاشه رۆژا خو بینته فه، نه گهر هات و نه و یا وه سا نه بت وه کی وی دقیت:

پاشه رۆژ بهر په ره کی فه شار تیه ل بهر مروقی، چ مه خسه دا مه پی پاشه رۆژا دنیایی بت، چ یا ئاخه تی بت، و که فن دا هه را د پاشه رۆژی دا ژ وان کارانه بین مروقه وه ستاندی وباری وی گران کری، و مروقی خودان باوه بت باش دزانت کو پاشه رۆژ د دهستی خودی دایه، و پاشه رۆژا ب دورستی هه ر بو نک خودی یه ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ (الشوری: ۱۵)، وهه ر ئیک ژ مه نه گهر بیره خو ل قی پاشه رۆژی بینته فه ووی حسینی بکهت کو نه و یا وه سا نابت وه کی وی دقیت دلّی وی ژ ترسی دی تژی بت.

۳- هه ر کرنا د مه زنییا خودی دا:

ومه زنییا خودی ژ مه زنییا چیکریین وی بو مه بهر چا فه دبت، و نه وی هه رین خو د مه زنییا خودایی خو دا بکهت، ترسا خودی دلّی وی دا دی

پهيدا بت، وههر ژ بهر فئى چهندي يه قورئان ل گه له ك جهان مه زنيا
خودئى ل بيرا مه دئينه فه، قورئان دبئزت: ﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ
وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝٦٧﴾ - وان خودئى ب دورستى مه زن نه كريبه وه كى نهو
بئى ژ هه ژئى، چونكى وان د گهل وى په رستنا وى تشتى كر بئى نه مفاى ونه
زيانى نه گه هبت، فئيجا وان نهو ئافراندى ئينا رئزا ئافرانده رى، نهوى ژ شيانا
خو يا مه زن رؤژا قيامه تئى عه درى هه ميبئى ب مسته كئى دگرت، وعه سمان
د دهستئى وى بئى راستئى دا دبئچاينه، خودئى بئى پاك و بيسرؤز بت ژ وئى شركا
نه ؤ بو تپه ريسه بئى دكه ن ﴿ (الزمر: ٦٧).

٤- هزر كرنا د مرنئى دا:

نه فه ژئى ژ وان نه گه رانه بئين ترسا ژ خودئى د دلى دا پهيدا دكه ت،
د هه مى تشتان دا بهلكى تو ب هئزا خو يان ب مالى خو يان ب مرو ؤ
وكه س و كار بئ خو بشبئى به ر ه فانيبئى ژ خو بكه ي، به س مرنئى تئى نه بت، گا فا
نهو هات هه مى رئى ل بهر خودانى دئينه گرتن، وچو ده ر گه ه نامينن نهو
بقوتت ده ر گه ه كئى ب تنئى تئى نه بت: ده ر گه هئى خودئى، نهوى ژ بئين و مرن
داى.. و ل بهر ده رازينكا مرنئى مه زن و بچويك، نه مير وفه قير، وه كى ئيك
لئى دئين، نه نه فه قه سرا خو د گهل خو دبه ت نه وئى هه كؤلكئى خو، هه مى
كت كته قه سته قه برئى دكه ن و ب تنئى بئى حه ره س و تپ ونه جمه لئى
دمينن: ﴿ وَلَقَدْ جَعَلْنَا نُورًا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْنَا مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَؤُا ۗ لَقَدْ
تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَصَلَّٰ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝٩٤﴾ (الأنعام: ٩٤).

وهزر کرنا د مرنی دا نه ژ بهر مرنی ب خوږه، بهلکی ژ بهر وی ژینا
 پستی مرنی دئیت، مرن گوهورینا حاله کی ب حاله کیسه، د قی دنیا یی دا
 گهلهک تشت هه نه مروؤ د دلی خو دا فه دشیرت، گهلهک نه حه قی هه نه
 ب سهر دفنا مروؤ قی فه دچن، بهلسی ل ناخره تی نهو هه می نابت، عهر د تشتی
 د ناؤ خو دا دهر دئیخت ودل سررین خو ناشکهر ا دکهن: ﴿ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ
 مَا فِي الْقُبُورِ ۖ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۗ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝ ﴾
 (العادیات: ۹-۱۱).

۵- هه فالینیا وان که سین ژ خودی ترسن:

نهو بو مروؤ قی دبنه هاریکاری کو مروؤ ژی ژ خودی بترست، وتو دشیی
 هه فالینیا وان که سان بکهی ب ریکا خواندنا سهرهاتی وگوتنن وان نه گهر
 خودی نعمه تا هه فالینیا وان ب خو ب رزقی ته نه کربت ژی.
 وان کتیبان بخوینه نهو پین به حسی مروؤ قین خودی دکهن، وگوتنن وان
 فه دگیرن دا تو ژی چاؤل وان بکهی ومفای بو خو ژی بیینی.

رپگرین ترسا ژ خودی:

پستی مه نهو نه گهر زانین یین هاریکاریا مه دکهن کو نه م ژ خودی
 بترسین یا باش نهو نه م ب وان کاران ژی ناگهدار بین یین دبنه رپگر
 د ناقبه را مه وترسا ژ خودی دا، نهو ژی نه فه نه:

۱- کرنا گونه هان ب تایبه تی گونه هین بچویک یین مروؤ چو هزران چیی
 نه کدت، نهو ده می دکه فنه سه ریک وستویر دبن دی مروؤ قی ره ق وتاری
 دکهن قیجا ئیدی ترسا ژ خودی کاری تی نا کدت.

۲- حه ژیکرنا دنیا یی ب ره نگه کی وها کو مروؤ ب هه می فه بته پالی
 دنیا یی، وناخره تی ژ بیرا خو ببه ت.

۳۔ ہہ فالینیا گونہہکاران، ئەو ژى ئیكا هند ژ مروقی چی دکەت دلئ مروقی رەق بیت وترسا خودئ تئدا نہمینت.

مفایین ترسا ژ خودئ:

ول دویمایی پسیارہ کا هەى دبت بیته کرن: ئەرى بۆچی ئەم ژ خودئ بترسین؟ یان مفایین ترسا ژ خودئ چنە؟

د بەرسقی دا دئ بیژین: ئەگەر بەها وگرنگییا هەر تشته کی ژ وان مفایان بیته ناسین یین تئدا هەین، بەها وگرنگییا ترسا ژ خودئ ژى ژ وان مفایان بۆ مە ئاشکەرا بت یین کو تئدا هەین، ژ وان مفایان:

۱۔ راسته فیان گەلەك جاران بەرى مروقی ددەتە پیگیریسا ب فەرمانین وی یی مروقە حەز ژى دکەت، بەلى دقیت ژ بیر نەكەین کو گەلەك جاران ترسى ژى دەور د قى پیگیریی دا هەیه، مروقە ئەگەر ژ خودئ ترسیا دئ خو ژ وان کاران دەتە پاش یین وی یی نەخوش.

۲۔ مروقە دەمى ژ دویماییه کی بترسى دئ باش کارى خو کەت وهەمى ئەگەران ب کار ئینت، دا هندی ژى بیت خو ژ وی دویماییا نەباش پاریزت، ئەبوو هورەیره دبیزت: من گوھل پیغەمبەرى بوو - سلاؤ لى بن - د گوت: ﴿مَنْ خَافَ أَدْلَجَ، وَمَنْ أَدْلَجَ بَلَغَ الْمَنْزِلَ، أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةٌ، أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةُ﴾ - ئەو کەسى بترست ل دویماییا شەقى نەیار ب سەر دا بگرت ل دەسپیکا شەقى دئ دەتە رى، وئەوى ل دەسپیکا شەقى بدەتە رى دئ گەتتە مرادى، نى پەرتالى خودئ یى ب بەیاه، نى پەرتالى خودئ بەحەشتە ﴿^(۱)﴾، مەعنا ئەوى ترسا خودئ د دلى دا هەبت و ژ دویماییا خراب کو جەننەمە بترست، هیشتا ل دنیاى دئ کارى خو پاراستنى کەت، دا

(۱) ترمذی فەدگوھبیرت.

نه گه هته وی دویمایی، و ب راستی نهو به حه شتا خودی ل ئاخره تی دده ته
مروقی ب بهر هندی دکه فت خودان خو بو هستینت.
خودی به حه شتا خو ب رزقی مه بکته، و مه بکته ژ وان یین ئاشکهره
وفه شارتی ژ وی دترسن.

کاری پینجی سوپاسی (الشکر)

سوپاسی (یان: شوکر) ئەو کارە یی خودانی خو دگههینته دەرەجا دلخۆش و بەختە وەرەن، و ئەگەر باوهری دو پارچە بت، پارچە بەک دی: شوکر بت و پارچە یا دی دی صەبر بت.. و دلی مروقی یی پاقر و قەوژارتی نابت حەتا دلەکی (شوکر دار) نەبت، و ئیک ژ مە حەتا ژ کەسین (شوکر دار) بت دقیت ل سەری بزانت کانی شوکر چیه.

پیناسە یا سوپاسیی:

سوپاسی ئاشکەرا کرنا (تعرافا) ب قەنجیی یه، و پە یقا (شکر) د زمانی عەرەبی دا پامانا ئاشکەرا کرنی د دەت، و بەرانبەر وی پە یقا (کفر) د ئیت کو پامانا قەشارتنی د دەت، و د زارافی شەرعی دا شوکر ئەو: شوینوارین قەنجی و نەمەتین خودی ل سەر عەبدی ئاشکەرا بن، د دلی وی دا ب ریکا باوهری ئینانی، و ل سەر ئەزمانی وی ب ریکا مەدح و سەنایی، و ل سەر لەشی وی ژ ب ریکا گوهداری و طاعەتی.

ووەکی ژ فی پیناسەیی بو مە ئاشکەرا بووی شوکر ژ دلی دەست پی دکەت، و ئەوی دلەکی شوکر دار نەبت ب ئەزمانی و ئەندامین لەشی ژ یی شوکر دار نابت.. و شوکر بەرانبەری قەنجی و نەمەتی یه، و ئەو کەسی ل وی باوهری نەبت کو خودی نەمەت و قەنجی لی کرینە قەت هزرا شوکر ی ژ ی ناکەت.

شوکر د قورئانی ۱۵:

ژ بهر گرنګییا شوکری خودایی مهزن گهلهك جاران بهحسی وی
د قورئانی ۱۵ کریه، وئو ب چهند تشته کین دی بیت گرنګ فه گریډایه،
وه کی:

— زکری خودی، ده می دیبژت: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ﴾ — هوین ب کرنا عبادتی من ل بیرا خو بینن نه ز ب لیبوری وی
قهنجیا خو دی هه وه ل بیرا خو ئینم، و ب گوتن و کریار شوکرا من بکهن،
وقهنجیا من ل هه وه کری ژ بیرا خو نه بدن ﴿(البقرة: ۱۵۲)﴾.

— باوه ری ب خودی، وه کی دیبژت: ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
وَأَمَنْتُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ — ما خودی ب عه زابدانا هه وه دی
چ کهت نه گهر هوین کاری چاک بکهن و باوه ری ب خودی و پیغه مبه ری
وی بینن؟ هندی خودی یه ژ هه میان یی بی منته ته، وه ما نه و به نیان
ب گونه هین وان عه زاب ددهت، و خودی شوکرداری به نیین خو بوویه
ل سهر گوهداریا وان بو وی، وی پرزانا بوویه ب ههر تشته کی هه ی ﴿
(النساء: ۱۴۷)﴾.

و د نایه ته کی دا خودایی مهزن ناشکه را دکهت کو شوکرداری نعمه تی
زیده دکهت و کوفر عه زابی ب سهر خودانی دا دئبت، ده می دیبژت: ﴿وَإِذْ
تَأَذَّرَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ —
هوین ل بیرا خو بینن ده می خودایی هه وه ب ره نګه کی مسوګر دایه
زاینی: کو نه گهر هوین شوکرا وی بکهن نه و دی قهنجیا خو ل هه وه
زیده کهت، و نه گهر هوین کوفری ب قهنجیا خودی بکهن نه و
ب عه زابه کا دژوار دی هه وه عه زاب دهت ﴿(إبراهيم: ۷)﴾.

و خودیٰ حەز ژ کاری شوکرداری دکەت و حەز ژ کاری کافری ناکەت،
 وەکی د نایەتەکی دا هاتی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ
 لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ - گەلی مروڤان ئەگەر هۆین کافرایی
 ب خودایی خۆ بکەن ئەو یی بئێ منەتە ژ هەو، ووی چو پیتقی ب هەو
 نینە، و ئەو بو بە نییەن خۆ ب کوفری رازی نابت، و فەرمانی ژی ب کوفری
 ناکەت، بەلکی ئەو ب هندی رازی دبت کو هۆین سوپاسییا قەنجیی و ی
 ل سەر خۆ بکەن ﴿(الزمر: ۷)﴾.

و د نایەتەکا دی دا خودایی مەزن ئاشکەرا دکەت کو شوکر ئیک
 ژ ئارمانجین ئافراندا مروڤیە دەمی دبێت: ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (۷۸)
 - و خودایی مەزنی یی هۆین پستی دەمی هەگرتنی ژ زکین دەیکین هەو
 ئیناینە دەر، هەو تشتەک ژ دەور و بەرین خۆ نەدزانی، ووی ئەو ئەندام دانە
 هەو یین هۆین تشتان یی بزانی وەکی گوو و چاؤ و دلان، دا بەلکی هۆین
 سوپاسییا خودیٰ ل سەر وان قەنجییان بکەن ﴿(النحل: ۷۸)﴾.

چاوا شوکر دئیتە کرن؟

بەری نوکە مە گۆت: شوکر ب دلی و ئەزمانی ولەشی دبت، و حەتا ئەم
 بیبە هەندەک کەسین شوکر دار دقیت ئەم سی تشتان بزانی:

۱- وئێ نەمەتی یا د گەل مە هاتیە کرن، ووی یی نەمەت د گەل مە
 کری:

هەر جارەکا مروڤ ل وئێ باوهری نەبت کو نەمەت یا د گەل وی هاتیە
 کرن، و هزر بکەت کو غەدره یا ل وی هاتیە کرن و ئەو ژ نەمەت و قەنجییان
 یی بئێ بارە، نائیتە سەر هزرا وی ئەو شوکری بکەت، چونکی شوکر وەکی

ئەم دزانين سەرا نەمەتە تى دئىتە كرن، و بەرانبەر قى چەندى ئەو كەسى ل وى باوەرى بت كو قەنجى د گەل وى يا هاتىيە كرن دى شو كرا وى كەت يى قەنجى د گەل كرى..

وقەنجىكارى مەزن يى قەنجىيىن وى ئەم ھەمى قە گرتىن ھەر خودى يە، قىجا نەمەتا وى ل بىرا خو بىنە قە دا شو كرا وى ل بىرا تە بت.

۲- وەر گرتن وقە بويلكرنا نەمەتى:

وقە بويلكرنا نەمەتى ب ھندى بت مروؤ ھەو جەبىيا خو بو وى نەمەتى ديار بكت، و خو ژى بى منەت نە كەت، ئە گەر تە باوەرى ھەبت كو نەمەت يا د گەل تە هاتىيە كرن، بەلى تو ھزر بكتى تە چو منەت ب وى نەمەتى نىنە، يان تو يى ژ ھەژى وى نەمەتى يى لەو ئەو نەمەت يا د گەل تە هاتىيە كرن، ھنگى شو كرا وى نەمەتى نائىتە سەر ھزرا تە، دقوت تە باوەرى ھەبت كو ئەو قەنجىيە كەرەمە كە خودى د گەل تە دكەت، نە كو حەقى زەھمەتا تە يە ئەو ددە تە تە، چونكى ھندى تو بو وى بكتى تو نە شىي حەقى وى ژ سەر خو ٲراكەى حەتا بگەھتە ھندى تە حەق ل سەر وى ھەبت!

۳- كرنا مەدحىن وى يى نەمەت د گەل مە كرى:

و كرنا مەدحىن وى ب دو ٲىكانە: مروؤ وان سالوختان بو وى دەسنىشان بكت يىن مەردىنى و كەرەم وقەنجىيى ددەنە وى، و مروؤ بەحسى وان نەمەتان بكت يىن وى وى د گەل كرىن، ب دەقى بىژت، و وان نەمەتان د بى ئەمرىيا وى دا ب كار نەئىنت.

پشتى ئەم قان ھەر سى تىشتان ل بىرا خو دئىنە قە ئەو دى بو مە بنە ھارىكار ودى مە پال دەن كو ئەم شو كرا خودى بكتىن، بەلى دبت ل قىرى پىيارەك بىتە كرن: ئەرى مەعنا وى چىە ئەم شو كرا خودى بكتىن؟ و شو كرا مە بو خودى دى يا چاوا بت؟

وهكى ئەم دزانين: شوكر داورست و تمام ئەوه بهرانبه ر وى قهنجيى يا
كدهسك د گهل ته دكهت، تو جزايى وى بدهيى ب دهفى سوپاسييا وى بكهى
ومه دحيى وى بكهى، و تو ژى قهنجيه كى لى بكهى، شوكر ا تمام ئەفهيه..
بهلى خودى يى دهوله مهنده ووى چو منته ب هندى نينه ئەم قهنجيى لى
بكهين، پا چاوا شوكر ا بو وى دى يا تمام بت؟

ب پينج تشتان:

۱- ئەم ب دلى ئەم حەز ژ وى بكهين، هەژيكرنا شوكر دارى بو وى يى
شوكر ا وى دئيتە كرن.

۲- ب دهفى ئعترافى ب قهنجيا وى بكهين.

۳- و د گهل شى ئعترافى ئەم مەدح و سەنايا وى ژى بكهين ب وى
رەنگى يى ئەم ژ هەژى.

۴- ئەم ملكه چى وى بين، و خو ل بهرانبه ر وى كيم بينين، چونكى ئەم
د هه و جهى وينه وئەو يى هه و جهى مه نينه.

۵- ئەو نەمە تين خودى د گهل مه كرين ئەم د بى ئەمريا وى دا ب كار
نەئينين، ونه كهينه ئاميره ت بو وى تشتى يى رازييوونا خودى تيدا نەبت.

مه رته به يين شوكرى:

شوكرى سى مه ته به بو هه نه:

۱- شوكر ا ب دلى:

و شوكر ا ب دلى ئەوه مرؤف بزانت و باوه رى هەبت كو خودايى مەزن
خودانى هەمى وان نەمەت و قهنجيانه يين د گهل وى هاتينه كرن، نەمە تا دان
و ئافراندى، يا عه قل و ساخله ميى، يا هيدا يەت و باوه ريى، و يا مال و عه يال
و سامان وزانىنى.. و هتد.

وچونكى باوهرى ئينانا ب نعمةتى دهوره كى مهزن د شوكر كرنى دا هديه
 هردوم قورئان بيرا مه ل وان نعمةتان دئينته فه بين خودى د گهل مه كرين:

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
 الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ
 الْأَنْهَارَ ﴿٣٤﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٥﴾
 وَءَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ
 لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٦﴾ - خودايى مهزناه بى عهسمان وعهرد ژ چونه بى نافراندين،
 وباران ژ عهورى ئينا خواري شيجا وى عهرد پشتى مرى بى شينكره فه
 و رزقى ههوه ژى ئينادهر، وگه مى وپاپور بن دهستى ههوه كرن، دا ئه و
 ب فهرمانا وى وبؤ مفايى ههوه د دهريايى دا بچن، ووى رويبار بؤ ههوه بن
 دهست كرن دا ههوه وحهيوان وداروبارى ههوه پى ئاؤ بدهت. ووى رورژ
 وهديف بؤ ههوه بن دهست كرن ههردو د زقرينا خو دا دبهرده وامن، دا
 مه صلح هتا ههوه بى بقه تيبت، ووى شهؤ بؤ رحه تى وتنه ناھييا ههوه دا ورورژ
 بؤ ژيار وبه رگه ريانا ههوه دا. و ژ هه ر تشته كى هوين بخوازن وى بى دا به
 ههوه، و نه گه ر هوين قهنجيبن خودى ل سهر خو بهژميترن هوين نه شين
 هه ميان بهژميترن، چونكى ئه و گه له كن. هندي مروفه گه له ك زورداريى
 ل خو دكه ت، وگه له ك قهنجيبن خودايى خو فه دشيرت ﴿ (ابراهيم: ۳۲ -
 ۳۴)﴾.

۲- شوكر ا ب نه زمانى:

نه زمان ده رپىنى ژ وى تشتى دكه ت بى د دلى دا هدى، وهه ر جاره كا
 دل ب شوكر ا خودى تژى بوو، نه زمان ب حه مد وسه نايا وى دى گه رييت،
 له و يا فه ره هه ر جاره كا مروؤ ب قهنجيه كا خودى حه سيا ب نه زمانى

دهرپرینی ژ سوپاسی وشو کرا خو بکعت، وئدغه پشکه که ژ وی حکمته تی یا د وان (ئەذکاران) دا هەمی یین پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - نیشا مه داین، دەمی ئەم پشتی هەر نعمه ته کی رهنگه کی زکری بکهین.

۳- شوکرا ب ئەندامین له شی:

ومه خسه دا مه ب ئەندامین له شی ل قیری ئەو ئەندامین دینه ژیلی دلی وئەزمانی، وشوکرا ب ئەندامان ئەوه خودان فان ئەندامان د بی ئەمریا خودایی خو دا ب کار نه ئینت، یه عنی: ئەؤ ئەندامین له شی پشکه ک ژ وان نعمه تانه یین خودی د گهل مه کرین، ونه ژ وژدانی یه وی ئەؤ نعمه ته دابنه مه وئەم وان د وی تشتی دا ب کار بینین یی وی یی خوش نهبت.

حه تا تو ببیه شوکردار:

حه تا تو ببیه مرؤفه کی شوکردار دقیت فان مه سه له یان ژ بیر نه که ی:

۱- بهری خو بده یی د بن خو دا نه یی د سهر خو دا، دا بهایی نعمه تا خودی د چاقین ته دا کیم نهبت، ئەغه شیره تا پیغه مبهریه - سلاؤ لی بن -: ﴿ انظُرُوا إِلَىٰ مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَىٰ مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾. (۱)

۲- باش بزانه پسپارا وان نعمه تان یین خودی د گهل ته کرین دی ژ ته ئیته کرن، خو وی فرا نافی یا تو فه دخوی: ﴿ تُمْرٌ لِّتَسْقُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾ (التکاش: ۸).

۳- دوعایی ژ خودایی خو بکه کو ئەو هاریکاریا ته بکعت ل سهر هندی کو تو ژ مرؤفین شوکردار بی، و ژ وان دوعایین پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - پشتی هەمی نفیژان دکرن ئەغه بوو: ﴿ اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَىٰ ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ ﴾

(۱) ترمذی وئبن ماجه وئەحمەد ژ ئەبوو هورهیره ی فه دگو هیزن.

وَحَسُنَ عِبَادَتِكَ - یا رهیبی هاریکارییا من بکه ل سهر زکر وشوکر وعبادهتی
باش بو ته ﴿﴾. (۱)

۴- سوجدا شوکری ژ وان سوجده یانه یین پیغه مبهری - سلاؤ لی بن -
نیشا مه داین، دا ئەم شوکرا خو بو خودی ل سهر نعمه تین وی پی ناشکهره
بکه یین.

وی پیغه مبهری ب خو - سلاؤ لی بن - دەمی خه بهر هکی خوش گه هشتبایی،
یی فایدی ئیسلامی تیدا هه با دا چته سوجدی، ههر وه سا سه حابیین وی ژ ی
ئه ژ سوننه تا وی ب کار دئینا.. وزانایین ئوممه تی ژ ی ههر ل سهر فی ریکی
دچوون، دەمی خه بهری مرنا حاکی عیراقی حه ججایی زالم گه هشتیه
ئیمامی مه زن حه سه نی به صری ئەو چوو سوجدا شوکری.

(۱) ئەبو داوود ژ موغادی فه دگو هیرت.

کاری شہشی رازیوون (الرضا)

رازیوون (الرضا) ٺهو ڙی کاره که ڙ کارین دلی یین کو پیشیہ ٺهه پی
دزانا بین ویی رابین، ٺه گهر هات ومه ٺیا دله کی پاقر و بڙوین مه ههبت،
ووه کی هه می کارین بڙوین - ویین ڙ نوی دئین ڙی - دٺیت ٺهه بزاین
رازیوون چیه؟ وچاوا بهحسی وی د کیتاب وسونه تی دا هاتییه؟ وچاوا دی
بینه ڙ وان کهسان یین ب کاری رازیوونی رادبن.

رازیوون چیه؟

رازیوون دڙی نه رازیوونی یه، وکانی چاوا رازیوون ڙ عهبدی پیدایا
دبت وهسا ٺهو ڙ خودی ڙی پیدایا دبت: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾
ورازیوونا عهبدی ڙ خودایی وی ٺهوه ٺهو نه ٺیانا خو نه هاتیته وی تشتی یی
قهدهرا خودی ل سهر هه بووی، ورازیوونا خودی ڙ عهبدی ٺهوه ٺهو وی ل
وی جهی نه بینت یی وی پی نه خو ش وهردهم وی د فرمانا خو دا بینت، دا
د ٺه انجام دا ٺهو وی بینته ریکا وی یا وی پی خو ش بت.

ریکا رازیوونا خودی:

قورنانا پیرو ڙ بؤ مه ٺاشکه را دکهت کو ب جهینانا عهبدی بؤ وان ٺه رک
وواجبان یین خودی ل سهر ملین وی دانین ریکا رازیوونا خودی یه ڙ وی،
وه کی دبیژت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ
مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتٍ هُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿١١١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ

أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ - ئەوین باوهری ب خودی ئینای و ژ جهی کوفری قهستا جهی ئیسلامی کری، و مال و جانی خو پسخه مهت بلند کرنا په یفا خودی داین، ئەفان دهره جین وان ل نک خودی دمه زنترن، و ئەون یین ب رازیوونا وی دسه رکه فتی. هندی ئەف خودان باوهره نه یین کو مشهخت بووین مزگیی ب دلوفانییا به رفره و رازیوونا عیجزی ب دویف دا نه ئیت ژ خودایی وان بو وان ههیه، و ل دویمایی ئەو دی چنه به حهشتین هه رمانی و خو شیا بهره وام. هه و هه ر ئەو دی د وان به حهشتان دا مینن چو دویمایی بو مان و خو شیا وان نینه، و ئەفه جزایی وان چاکیانه یین وان د ژینا خو یا دنیایی دا کرین. هندی خودی یه خیره کا مهزن ل نک وی ههیه بو وی یی باوهری ئینای و چاکی کری و پیگیری ب فه رمانا خودی کری ﴿التوبة: ۲۰-۲۲﴾.

وصه برال سهر طاعت و عیاده تی خودی، هه ره و هه سا صه برال سهر خو شی و نه خو شییین دنیایی ئەو ژی سهری دکشته رازیوونی: ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَايِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ ﴿٢٣﴾ - تو بیهنا خو فرهه بکه ل سهر وان سالو خهت و نه حه قییین دره و پیکه ر دهر حه قاته دا دیژن، و تو د نفیژا سپیدی دا بهری هه لاتنا رۆژی، و د نفیژا ئیقاری دا بهری ئاقابوونا رۆژی، و د نفیژا عهیشا دال شهقی، و د نفیژا نیفرۆ و مه غره ب دال په خین رۆژی ب سوپاسییا خودایی خو ته سیحا وی بکه، دا ب وی رهنگی تو ژی رازی خیرا فان کریاران بو ته بیته دان ﴿طه: ۱۳۰﴾.

بناخه و مه رته به یین رازیوونی:

رازیوونا عهبدی ژ خودایی وی بناخه یهك و چه ند مه رته به بو هه نه، بیی هه بوونا وی بناخه یی مرۆفه هه ر ژ موسلمانان نایته هژمارتن، و مه به ست

ب وی بناخهیه ئەوه مروۆ یی رازی بت (ئەللاھ) خودایی وی بت، و (ئیسلام) دینی وی بت، و (موحه مەد) - سلاؤ لى بن - پیغه مبهری وی بت، وه کی د حەدیسە کى دا هاتی: ﴿ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِحَمْدِ رَسُولٍ﴾^(۱) مەعنا: ئەوی ب فئی چه ندی رازی نه بت ئەوی تام نه کریه باوهریی.

ورازیبونا ب خوداینیا خودی و پیغه مبهرینیا موحه مەدی - سلاؤ لى بن - ب چار تستان دبت: کو مروۆ ئعترافی ب (ئولووهیهت و ربووبیهت) خودی بکەت، و باوهریی ب پیغه مبهرینیا موحه مەدی - سلاؤ لى بن - بینت و گوهدارییا وی بکەت، و رازی بت کو ئیسلام دینی وی بت، و تەسلیمی خودانی فئی دینی بت.

و ئەؤ هەر چار تشتە ئەگەر گۆتتا ب دەفی ب تنی بت دی کاره کى ب ساناهی بت، بەلى دەمی ئەو دبتە کریار دی کاره کى گەله کى ب زهجهت بت!

ورازیبونا ب خودی ئەوه مروۆ ب فیان و عەبدینیا وی رازی بت، ژ وی بتی بترست و ژ وی ب تنی یی ب هیقی بت، باوهریی ب (تەدبیر و تەقدیر) وی بینت ویی پى خوش بت، و ئەو تشت ب دلی بت یی حوکمی خودی ل سەر هاتی، و خو بهیلته ب هیقییا وی ب تنی فه، ئەفهیه رازیبونا ب خودی.

ورازیبونا ب پیغه مبهری - سلاؤ لى بن - ئەوه مروۆ ب پیغه مبهرینیا وی یی رازی بت، و خو تەسلیمی ئەمری وی بکەت، و د ئەمر و فەرمانین وی دا یی ب گومان نه بت، سوننهتا وی بو خو بکەتە رپهر، و ب چو حوکمان ژ بلی حوکمی وی یی رازی نه بت.

(۱) موسلم ژ عەباسی مامی پیغه مبهری - سلاؤ لى بن - فەدگوهیزت.

ورازیبونا ب ئیسلامی ئەوه مرۆڤی قانع بت ئیسلام بته مهنهه ج وریباز
 بو ژینا وی، د ههمی (ئهمر ونههی) یین خو دا پیگیریی ب ئیسلامی بکته،
 ودهمی ئەو پیگیریی پی دکته زی ئەو ل وی باوهری بت کو باشی وحهقی
 ئەوه یا د ئیسلامی دا هدی ئەگەر خو نه ئەو بت یا ههواپی خه لکی د گهل،
 یان نه ئەو بت یال دویف ههواپی نهفسا وی زی.

و ژ بلی فی بناخهیی سهره کی رازیبونی چار مه رته به هه نه، پسار
 ژ به حیایی کوری موعادی هاته کرن: کهنگی مرۆڤ دی شیت گه هته مه قامی
 رازیبونی؟ وی گوت: ئەگەر وی ل سهر چار بناخه یان سهره ده ری
 (وته عامول) د گهل خودایی خو کر.. بیژت: یا ره بی! ئەگەر تو بدهیه من
 دی قه بویل کهم، و ئەگەر ته ژ من ستاند دی رازی ب، و ئەگەر ته ئەز هیلام
 دی عه بدینییا ته کهم، و ئەگەر ته ئەز فه خواندم دی د به رسفا ته ئیم.

ورازیبونا دلی نیشانا راستییا علمی خودانییه لهو ئەو دمیتته د گهل
 مرۆڤی خو پستی ئەو دچته به حه شتی زی، نه وه کی هیقی وترسی ئەوا د گهل
 خودانی نامینت پستی ئەو دچته به حه شتی.

رازیبون و ئالۆزیهک:

مه گوت: رازیبونا مرۆڤی ب خودانییا خودی ئەوه مرۆڤ ب حوکمی
 وی رازی بت، و ب (ته دبیر و ته قدیرا) وی یی خو ش بت، و دبت ئەڤ گوتته
 ئالۆزیه کی ل نک هندهک کهسان پهیدا بکته و وان پال بدهت کو ئیک
 ژ وان پساره کا ب فی رهنگی بکته:

ئهری ما شهرتی رازیبونی ئەوه مرۆڤ نه ئیشت دهمی خودی موصیبه ته کی
 ب سهری دئینت؟

د به رسقی دا دی بیژین: نه خیر! شهرتی رازیبونا ب خودی ئەو نینه تو
 بیشی یان ههست ب نه خو شییی بکهی دهمی خودی موصیبه ته کی ب سهری

ته دئینت، یان به لایه کی دده ته ته، به لکی شهرتی وی نه وه تو (عتراضی) ل سهر حوکی خودی نه که ی ونه رازیبونا خو ل سهر دیار نه که ی، ونه گهر ئیک هبت تی نه گهت مهعنا وی چیه مرؤ ههست ب نه خو شیی بکهت وهر د وی ده می ژ ی دا بی رازی بت، نمونده کی ب دهرمانی دی بو ئینم، مرؤ فی نساخ ده می دختر دهرمانه کی نه خو ش دده تی و دبیرتی: چاره سه رییا دهردی ته یا د فی دهرمانی دا، دی بینی نه وه وی دهرمانی دی فه خوت وده می فه خوت دی ههست ب نه خو شی و ئیشانی کهت، به لکی د گهل هند ی ژ ی وی بی خو شه نه وه وی دهرمانی ب پاره بکرت و ب که یف فه ب کار بینت.

قیجا هزر نه که ده می تو ب موصیبه تی دئیشی، یان ته ب به لایه نه خو ش دبت نه وه تو بی رازی نینی ل سهر نه می خودی.. نه! یا گرنگ نه وه ده می موصیبهت دئیت تو ب نه رازیبون فه پیشوازیی لی نه که ی، و ئیکا هند نه که ی ژ ی بیته زانین ته که رب ژ وی خودایی فه دهن بی نه وه موصیبه ته - بو حکمه ته کا نه وه بی دزانت - دایه ته.

چاوا دی رازی بین؟

ونه گهر ته بقیته رازیبون ی ب دهست خو فه بینی، ری گه لهک یا ئاسی و ب زه همت نابت.. تو باوه ریی بینه کو هدر تشته کی خودی بو ته چه زکری وهلبژارتی نه وه باشتین تشته بو ته، نه گهر خو ل بهر چاؤ بو ته بی خو ش نه بت ژ ی، به لکی (موشکیلا) ته نه فه یه دبت تو نه زانی کانی بوچی نه وه باشتین تشته بو ته، ونه گهر تشته کی دی ژبلی وی دابا ته بو ته یا باش نه بوو.

گه لهک جاران مه دیتییه مرؤ فه کی دل ل سهر تشته کی بوویه وهرز کرییه نه گهر نه وه تشته نه گه هتی زیانه کا مه زن دی گه هته وی، وپشتی نه وه

نه گه هشتییب دمه کی بو وی ئاشکهره بوو کو زیانه کا مهزن دا گه هته
وی نه گهر نهو تشت گه هشتبا وی.. وهوسا دی بو وی ئاشکهره بت کو
نهوا خودی بو وی حهز کری ژ وی باشتر بوو یا وی بو خو حهز دکر.
وهنگی نهو دی ب وی رازی بت یا خودی بو حهز کری..

مه قام ودهره جین رازیوونی:

رازیوونی سی مه قام ودهره جه بو هه نه:

یا ئیککی: کو مروّف ب وی رزقی رازی بت یی خودی بو وی نفیسی.

یا دووی وبلندتر: مروّف ب وی قه ده ری رازی بت یا خودی بو
حهز کری. یا سییی وبلندتر: مروّف ب خودی رازی بت و ب که سی دی
ژبلی وی رازی نه بت.

وهه قه سی دهره جه نه ئیک ژ یا دی بلندتر، ودبت که سه ک هه بت
بشیت ب سهر دهره جه کی بکه فت، به لی نه شیت خو بکه هینته دهره جا دی،
یی رازی بت ب وی رزقی گه هشتییب، به لی سه بری ل سهر مرنا
خو شتقییه کی خو نه که ت، سه بری ل سهر مو صیبه تی بکه ت، به لی نه شیت
بشت بده ته وی تشتی یی دلی وی دچتی، دا خودی ژی رازی بت.

وهو مروّفی ب خودی رازی بت، کو بلندترین دهره جا رازیوونی یه،
نهوه یی پشت بده ته ههر تشته کی به ری وی نه ده ته خودی نه گهر خو نهو
تشت یی حه لال ژی بت، وه کی هنده ک موژ یلا هیین دنیا یی - قیجا پا هوین
چ دبیژن بو تشتی حه رام؟

سی ره نگین رازیوونی:

سی ره نگین رازیوونی هه نه:

رهنگی ئیکی: رازیوونا ب طاعتی خودی، وئەفە طاعتە، یەعنی: ئەگەر توو بێ رازی بی طاعتی خودی بێتە کەرن، و تە بێ خوش بت، ئەو دی بو تە حسیب بت طاعت ئەگەر خو نە تو بی بێ ئەو طاعت کری ژێ.

رهنگی دووی: رازیوونا ب موصیبه تی، دەمی خودی موصیبه تە کا تە پی خوش نەبت دەتە تە تو خو نە رازی نە کە ل سەر، ئەفە واجبه کی شەرعییه، و بو تە ب خیر ژێ دئیتە نقیسین، چونکی ئەو حسیب دبت صەبر، ژ خو ئەگەر وە ل تە بێت کو تە بێ نە خوش ژێ نەبت.. ئەفە دەرەجە کە کیم کەس دشین بگهنی.

رهنگی سێی: رازیوونا ل سەر گونەھی، یەعنی: تە بێ خوش بت گونەھ و بی ئەمرییا خودی بێتە کەرن، و توو بێ بێ رازی بی، ئەو بو تە ب گونەھ دی ئیتە حسیب کەرن ئەگەر خو نە تو بی بێ ئەو گونەھ کری ژێ، چونکی رازیوونا ب گونەھی گونەھه، و رازیوونا ب کوفری کوفره.

بەرەمی رازیوونی:

رازیوونا ب خودی و پیغمبەری و ئیسلامی گەلەك بەرەمەین باش پیئە دئین، ژ وان بەرەمان:

۱- رازیوون ژ تمامیا عیادەتییه، ئەوی ب خودایی خو رازی ببت دی ب دورستی و تمامی عیادەتی وی کەت.

۲- رازیوونا مرۆفی ژ خودی رازیوونا خودی ژ مرۆفی پیئە دئیت.

۳- رازیوونا ب ئەمری خودی غەم و کۆفان و کەسەرەن ژ مرۆفی دویر دئیت.

۴- رازیوونا ب حوکمی خودی مرۆفی ژ وان منافقان فەدەر دکەت ئەوین (ئعتراضی) ل سەر شریعەتی خودی دکەت، و هەفرکیی سەرا ئەمری وی دکەن.

۵- رازیوون ویّ شعورویّ ل نک مرؤفی پهیدا دکهت کو خودی ییّ عادلّه وتشتیّ ئەو تهقدیر دکهت ئەوه دادی، وئەویّ ب خودی رازی نەبت ئەو زولمیّ پال ددهته وی وئەفه کوفره.

۶- ئەگەر تو ب قسمة تا خو ییّ رازی بی بهریّ ته نامینته ل کهسیّ ودلیّ ته ژ کەرب ونهثیان وحەسوییدییّ دیّ بیّ قالا وپاقر بت.

۷- رازیوون وه ل مرؤفی دکهت کو ئەو ییّ شوکردار بت، وبهری نوکه مه گۆتوو: شوکر نعمهتی زیدە دکهت.

۸- رازیوون دلیّ مرؤفی بو عیبادهتی قالا دکهت، لهو دیّ بینی ئەویّ رازی بت پتر ژ خەلکیّ دی تاما عیبادهتی دزانت.

۹- رازیوون خیرا وی کاری ب دەست مرؤفی قه دئینت ییّ مرؤفی نه کری ژی وه کی بهری نوکه مه دیارکری، چونکی دەمیّ تو ب باشییّ رازی بیّ بو ته باشیه ئەگەر خو ته ئەو باشی نه کربت ژی.

رازیوونا خەلکی:

ول دویمایییّ دیّ بیژین: رازیوونا خەلکی دقیت ئەز ئارمانج نەبت یا بهریّ ته دمینته لیّ، چونکی (رازیوونا خەلکی ئارمانجەکه کهس نەشیت ب دەست خو بیخت) وه کی ئیمامی شافعی - خودی ژی رازی بت - دیبژت، پشتی هنگی خودی ئەمری ل مه کری ئەم وی ژ خو رازی کهین نه خەلکی، چونکی رازیوونا خەلکی، وه کی دیبژت: ﴿وَاللّٰهُ وَّرَسُوْلُهُ اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ﴾ - و خودی و بیغه مبهری وی هیژاترن کو ئەو وان رازی بکهن، ئەگەر راسته ئەو دخودان باوهرن ﴿التوبة: ۶۲﴾.

وئەویّ لیّ بگهڕیین خەلکی ژ خو رازی بکهت ل سەر حسیا رازیوونا خودی، نه خودی ژی رازی دبت ونه خەلک، بهلیّ ئەویّ خودی ژ خو

رازی بکھت ل سہر حسییا خہلکی، خودی دی ژی رازی بت ودی خہلکی
ژی ژی رازی کہت.. وہ کی ژ دہیکا موسلمانان عائیشای - خودی ژی
رازی بت - دئیته فہ گوهاستن.

کاریِ حفتی

بینفره‌هی (الصبر)

کاریِ حفتی ژ کارین دلی بینفره‌هییه ئەوا ب عەرەبی دبیژنی: (الصبر)،
 و ژ بەر گرنگییا فی کاری و کارتیکرنا وی یا مەزن ل سەر ژیا نا مروۆفی
 نیژیکی نۆت جاران د قورئانی دا بەحس یی ژئی هاتییه کرن، وئاشکەراییه
 مروۆفین بینفره‌ه خیرا دنیایی وئاخه‌تی ب دەست خوۆ فه دئینن..

ل دنیایی: خودی د گهل وان دایه، لهو ژینا وان ب تام دکهفت، ئیمام
 ئەحمەد ژ عومەری کوری خه‌ططایی فه‌دگوهیزت دبیژت: ((باشترین ژیارا
 خوۆ ب صەبری مه‌ دیتییه))، وئیمامه‌تیا د دینی دا ژی هەر ب صەبری ب
 دەست خودانی فه‌ دئیت، ئەفه‌ ل دنیایی.. و ل ئاخه‌تی ئەو فه‌نجییا مەزن یا
 خودی دده‌ته‌ صەبرکیشی هەر نائیته‌ حسییی، فیجا صەبر چیه؟ وچاوا
 دی شییین ژ مروۆفین صەبرکیش و بینفره‌ه بین؟ ئەفه‌ دی بابەتی گۆتتا مه‌ یا
 فی جاری بت.

پیناسه‌یا بینفره‌هییی:

بینفره‌هی وه‌کی دئیته‌ زانین ئەوه‌ مروۆفی هند ته‌حه‌مول هەبت کو تویشی
 داڤین بیته‌نگیی نه‌بت ده‌می ئەو تشته‌کی وه‌سا دینت یی وی پی نه‌خوۆش
 بت، وپه‌یقا (صەبر) ئەوا د زمانی عەرەبان دا بوۆ فی کاری دئیته‌ گۆتن پمانا
 حەبس وگرتتا نه‌فسی دده‌ت، یه‌عنی: مروۆفه‌ نه‌فسا خوۆ بگرت و نه‌هیلت ئەو
 کاره‌کی خه‌له‌ت بکه‌ت ده‌می تشته‌کی نه‌خوۆش دینت.

و د زارافی شه‌رعی دا مه‌به‌ست ب بینفره‌هییی ئەوه‌ مروۆفه‌ بیئا خوۆ ل سەر
 کرنا وی تشتی فره‌ه بکه‌ت یی خودی فیای، یان ل سەر نه‌کرنا وی تشتی یی

خودی یی نه خوش بت، ونه فسا خو ل سهر فی چهندی حهس بکته. هه ر
 وهسا مروژ ل ده می چیبوونا وی کاری یی وی یی نه خوش بت یان ل بهر وی
 گران بت خو راگرت و فیهسه نگییا خو ژ ده ست نه ده ت.

و ژ فی چهندی بو مه دیار دبت کو سی ره نگیین صهبری هه نه:

- صهبرال سهر کرنا وی کاری یی خودی فه رمان یی کری.

- و صهبرال سهر نه کرنا وی کاری یی خودی نه هی ژ یی کری.

- و صهبرال سهر وان قه ده رین نه خوش بین خودی بو مروژی حه زکرین.

بینفره هی د قورئانی دا:

مه گوت: نیژیکی نوت جاران به حسی صهبری ووی خیر وبه ایی
 صهبر کیش ب ده ست خو فه دئینت د قورئانی دا هاتییه، و ل فی ری نه م دی
 هنده ک ئایه تان بو نمونه فه گپین:

ل جهه کی خودایی مه زن ناشکهره دکته کو سوننه تا وی د مروژان دا
 نه وه نه و وان ب به لا و مو صیه تان بجه ربینت دا مروژین صهبر کیش ناشکهره
 بن، نه و صهبر کیشین سی جزایی مه زن بو دئینه ده سنی شان کرن، ئایه ت
 دیبژت:

﴿وَلَنْبَلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَنَشِيرِ
 الصَّيْرِیْنَ ﴿۱۷﴾ الَّذِیْنَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِیْبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَیْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۸﴾ أُولَئِكَ عَلَیْهِمْ
 صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَهْتَدُونَ ﴿۱۹﴾﴾ - ب هنده کی ژ ترس
 و برس و کی مکرنا مال و روح و ده رامت یی نه م دی هه وه جه ربینین. و تو مزگینیسی
 ب که هیف و خوشیا دویمه یی ل دنیا یی و ناخه رتی بده وان یین بینفره هیسی
 ل سهر فی چهندی دکهن. نه وین نه گهر نه خوشیه ک گه شتی دیبژن: نه م
 به نییین خودینه و ملکی وینه، و نه م دی زفرینه نک وی. نه وین هه مه دح

وَدَلُّوْا فَنِيْهَ كَمَا مَهْزَنُ ثُ خُوْدَى بُوْ وَانْ هَدِيْهَ، وَئَهُوْ ئَهُوْنَ يَبِيْنَ لَ سَهْرٍ رِيْكََا
رِاسْت ﴿ (البقرة: ۱۵۵-۱۵۷).

مَدْعَنَا: (صَلَاتٍ وَرَهْمٍ وَهَيْدَايَةٍ) هَهْرٍ سَيِّ دَگَهَنَهْ وَیْ كَهَسِيْ یِيْ
صَهْبِرِيْ لَ سَهْرٍ مُوْصِيْبَهْتِيْ دَكِيْشْت.

وَ دَ نَائِهْتَهْ كَا دِيْ دَا خُوْدَايِيْ مَهْزَنُ فَهْرَمَانِيْ بَ صَهْبِرِيْ لَ مَهْ دَكَهْتِ
وَئَاشْكَهْرَا دَكَهْتِ كُوْ صَهْبِرِيْ ئِيْفَلَهْ حَ يَبْقَهْ دَئِيْتِ، يَهْ عَنِيْ: مَرْوُفِيْ دَگَهْ هِيْتَهْ
مَرَادِيْ، دَهْمِيْ نَهْمَرِ دَكَهْتِ وَدَبِيْزْتِ: ﴿ يَتَأْتِيْهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا أَصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا
وَرَابِطُوْا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿ - نَهْیْ نَهْوِيْنَ بَاوَهْرِيْ ئِيْنَايِ صَهْبِرِيْ
لَ سَهْرٍ گُوْهَدَانَا خُوْدَايِيْ خُوْ بَكِيْشْنِ، وَ لَ سَهْرٍ وَیْ تَهْنِگَا فَيْ وَنَهْ خُوْشِيْيَا دَئِيْتَهْ
سَهْرِيْ هَهْوَهْ، وَبَهْرَانْبَهْرِيْ دُوْزْمِيْنِ خُوْ دَبِيْهَنْ فَرَهْ بِنِ دَا نَهْوْ ژ هَهْوَهْ دَبِيْهَنْ
فَرَهْهَتْرَ نَهْبِنِ، وَ لَ سَهْرٍ جِيْهَادِيْ دَبَهْرَدَهْوَامِ بِنِ، وَ دَهْمِيْ حَالِيْنِ خُوْ دَا
هَوِيْنِ ژ خُوْدِيْ بَتْرَسْنِ دَا هَوِيْنِ ئِيْفَلَهْ حَيِّ بِيْنِيْنَ ﴿ (آلِ عَمْرَانَ: ۲۰۰).

وَ دَهْمِيْ خُوْدَايِيْ مَهْزَنُ بَهْ حَسِيْ مَرْوُفِيْنِ بِيْنْفَرَهْهْ دَكَهْتِ نَاشْكَهْرَا دَكَهْتِ
ژ بَهْرٍ صَهْبِرَا وَانْ كِيْشَايِ نَهْوْ دُوْجَارْ كِيْ خِيْرِيْ دَدَهْتَهْ وَانْ، دَهْمِيْ دَبِيْزْتِ:
﴿ اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرْتَبَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا - نَهْوَانِ خِيْرَا كَارِيْ وَانْ دُوْجَارْ كِيْ
بُوْ دَئِيْتَهْ دَانِ ژ بَهْرٍ صَهْبِرَا وَانْ كِيْشَايِ ﴿ (القصص: ۵۴).

وَ لَ نَاخْرَهْتِيْ ژِيْ جَزَايِيْ صَهْبِرِيْ یِيْ نَاشْكَهْرَا يَهْ: ﴿ وَجَزَلْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوْا
جَنَّةً وَحَرِيْرًا ﴿ - ژ بَهْرٍ وَیْ صَهْبِرَا وَانْ كِيْشَايِ خُوْدِيْ بَهْ حَشْتِ دَا وَانْ
وَ جَلْكِیْنَ نَافْرَمِيْشِيْ كَرْنَهْ بَهْرٍ ﴿ (الانسان: ۱۳).

وَ ژ فَيْ ژِيْ مَهْزَنْسَرِ وَئَاشْكَهْرَا تَرِ دَ نَائِهْتَهْ كِيْ دَا خُوْدَايِيْ مَهْزَنُ بَهْ حَسِيْ
جَزَايِيْ صَهْبِرِ كِيْشَانِ دَكَهْتِ وَدَبِيْزْتِ: ﴿ اِنَّمَا يُؤْتِيْ الصَّابِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿ - هَنْدِيْ صَهْبِرِ كِيْشَنْ هَهْمَا بِيْ حَسِيْبِ جَزَايِيْ وَانْ دَئِيْتَهْ دَانِ ﴿

(الزمر: ۱۰) مه‌عنا: جزایى وان ل نك خودى هندی یى مه‌زن و مشه‌یه هه‌ما هه‌ر نائیته حسیبکرن.

صه‌بر د گوتنن پیغه‌مبه‌ری دا:

پیغه‌مبه‌ر ژى - سلاڤ لى بن - د گه‌له‌ك گوتنن خو دا به‌حسى صه‌برى و خیر و بهایى وى دكته، وئاشكه‌را دكته كو به‌ره‌مى صه‌برى هه‌مى خیر و به‌ره‌كه‌ته، ژ وان هه‌ديسان:

۱- نه‌بوو سه‌عیدى خودرى دبیژت: پیغه‌مبه‌ری - سلاڤ لى بن - گوت: ﴿وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ - دانه‌ك ب خیرتر و به‌رفره‌تر ژ صه‌برى بو كه‌سى نه‌هاتیه دان﴾^(۱)، یه‌عنى: هه‌ر قه‌نجیه‌كا خودى بده‌ته ته یا باشتر و ب خیرتر نابت ژ هندی نه‌و صه‌برى بده‌ته ته.

۲- د هنده‌ك ربویه‌تین هه‌ديسان بن عه‌بباسى دا یا ناقدار نه‌وا پیغه‌مبه‌رى خودى - سلاڤ لى بن - تیدا چنده‌شیره‌ته‌كان لى دكته هاتیه: ﴿وَأَعْلَمُ أَنَّ فِي الصَّبْرِ عَلَى مَا تَكَرَّرَ خَيْرًا كَثِيرًا، وَأَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ، وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكُرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا - وتو بزانه هندی صه‌برال سه‌ر وى تشتییه‌یى ته پى نه‌خوش خیره‌كا مه‌زن تیدا هه‌یه، و سه‌ر كه‌فتن یا د گه‌ل صه‌برى، و به‌رفره‌مى یا د گه‌ل ته‌نگافیى، و د گه‌ل نه‌خوشیى خوشی هه‌یه﴾^(۲).

۳- و سه‌برا د دنیاىى دال ئاخه‌تى بو خودانى دبنه روناھى، نه‌بوو مالكى نه‌شعه‌رى دبیژت: پیغه‌مبه‌ری - سلاڤ لى بن - گوت: ﴿وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ - و سه‌بر روناھیه﴾^(۳).

(۱) بوخارى و موسلم فه‌دگوه‌یزن.

(۲) نه‌حمه‌د فه‌دگوه‌یزت.

(۳) موسلم ربویه‌ت دكته.

پهنگين صهبرى:

صهبر دو پهنگن وهدر پهنگهك ژى دبتنه دو پشك، نهفه چار پهنگ.

پهنگي ئيكي: صهبرا نهفسي، ونهفه دو پشكه:

پشكا ئيكي: صهبرا نهفسي يا ب كوته كي، نهوا ژبلي صهبرى چو ريكيين
دى مروفي نههين، وهكي بو نمونه: دهمي خوشتفقيه كي مروفي دموت، يان
موصيه ته كا مهزن يا مروفي چو دهست تيدا نه دئينه سهري مروفي، و مروفي
ژبلي صهبرى چو ريك نهين.

وپشكا دووي: صهبرا نهفسي يا نختياري وهكي وي صهبرى يا مروفل
سدر ب جهينانا نه مري خودي دكته، وهكي: كرنا باشيان وخو
دوير كرنا ژ خرابيان.

پهنگي دووي: صهبرا لهشي، ونهفه ژى دو پشكه:

پشكا ئيكي: صهبرا لهشي يا ب كوته كي، وهكي مروفي گرتي دهمي
دئينه عهزابدان، ووي چو ري نين ژبلي صهبرى.

وپشكا دووي: صهبرا لهشي يا نختياري، وهكي وي كهسي هندهك كارين
ب زهجهت دكته.

و د پشكين ئيكي دا ژ هردو پهنگان (صهبرا ب كوته كي) حديوانهت
ژى پشكداريا مروفان تيدا دكهن، لهو حنير نينه مروفي پهنگي صهبرى
بكيشت، بهلكي حنير نهوه مروفي صهبرا نختياري ل نك ههبت.. مروفه كي
عهقदार ديژت: كهسهك وهكي وي جحيلي خهلكي مهروي نهشيا من،
روژه كي گوته من: صهبر ل نك ههوه چيه؟ من گوتي: صهبر نهوه نه گهر
خوارن ب دهست مه كته هم دخوين، ونه گهر ب دهست مه نه كته هم
صهبرى دكيشين، ئينا وي گوته من: وهكي صهين مه ل مهروي نهوه ژى
دوهسانن! من گوتي: پا صهبر ل نك ههوه چيه؟ وي گوت: نه گهر خوارن

ب دهست مه نه کهت ئەم صەبری دکیشین، و ئەگەر ب دەست مه کهت ئەم
دەینە کەسین پیتقی و تەحەممولی دکەین!

مەعنا: صەبرا دورست ئەو تەو صەبری بکیشی ل وی دەمی تە رپکە کا
دی ژبلی صەبری هەبت.. ئەگەر نه ما دی چ کەمی؟!

دەلیقەیین صەبری:

ئەو صەبرا مروژ پی خودان خیر دبت گەلەک دەلیقە و مەجال بو هەنە،
و هەکی:

۱- صەبرال سەر بەلایین دنیا یی: و هەکی مرنا خوشتقییان، نساخی،
فەقیری، خوسارەتییا مالی، کیمبوونا دەخل و دەرامەتی.. و هتد.

۲- صەبرال سەر خوشییان: و هەکی دەولەمەندی وزیدەبوونا مال و عەپالی،
و خو دویرکونا ژ وان تشتین بو نەفسی دخوش و خودی ل سەر مروژی حەرام
کرین.

۳- صەبرال سەر وان نەمەتان یین خودی داینە هەندەک کەسین دی ژبلی
وی و ئەو دینت، کو حەسویدی پی نەبت و چاقی وی لی نەبت، و بزانت
کو خودی ژ بەر حکمەتە کی ئەو قەنجی نەدایە وی.

۴- صەبرال سەر طاعەتی خودی، ب تایبەتی ل وی دەمی یی هاریکارین
مروژی ل سەر فی چەندی کیم دبن، و ئەقە ب زەحمەتترین رەنگین صەبری
یە، لەو د حەدیسە کی دا پیغەمبەر - سلاؤ لی بن - دبیژتە صەحابیین خو:
﴿إِنَّ مِنْ وَّرَائِكُمْ أَيَّامَ الصَّبْرِ، الصَّبْرُ فِيهِ مِثْلُ قَبْضِ عَلَى الْجَمْرِ، لِلْعَامِلِ فِيهِمْ
مِثْلُ أَجْرِ خَمْسِينَ رَجُلًا يَعْمَلُونَ مِثْلَ عَمَلِهِ - زەمانەک پستی هەوە دی ئیت
رۆژین صەبری، صەبر ل وی دەمی و هەکی گرتنا پەلی یە، ئەوی ل وی دەمی
باشیی بکەت خیرا وی هندی یا پینجی کەسانە ژ وان یین کارەکی وەسا
نە ل وی دەمی بکەت﴾.

ئينا هندەك صەحابيان گۆتى: ئەي پيغەمبەرى خودى! خيىرا پيىنجى
 كەسان ژ وان، پيغەمبەرى - سلاؤ لى بن - گۆت: ﴿نه خيىرا! يا پيىنجى
 كەسان ژ ھەوھ﴾^(۱) مەعنا: خيىرا ئىك ژ وان سەرا كرنا وى كارى ھندى
 خيىرا پيىنجى صەحابيانە!

وصەبرال سەر طاعەتى خودى سى حالت پيىرانە:

بەرى كرنا طاعەتى: كو مروؤ ئنيەتا دلى خودى بو خودى صافى كەت.

د گەل كرنا طاعەتى: كو مروؤ سستىيى تيدا نەكەت وژى غافل نەت.

پشتى طاعەتى: كو مروؤ بەلاؤ نەكەت ومەدحان بو خو پى نەكەت.

وطاعەتى ژ ھەميان ب زەھمەتتەر بەلاؤ كرنا دىنى دورستە ل وى دەمى بى
 خەلك تيدا ژ دىنى دورست لاددەن.. گاڤا عومەرى كورپى عەبدلەعەزىزى
 قباى بەرى خەلكى بەدەتە راستىيا ئىسلامى ووان بىدعە وخەلەتتيان راکەت
 يىن خەلكى ل دىنى زىدە كرىن، گۆت: «ئەزى كارەكى وەسا دكەم بو وى
 كەس ژ خودى پيىقەتر ھارى مروؤى ناكەت».

چاوا دى بىيە ژ صەبر كيشان؟

ئەگەر تە بڤيىت تو بىيە ژ مروؤفين صەبر كيش يىن خيىرا دىيائى وئاخرەتى
 دگەھتى بىرا خو ل فان خالان بىنەڤە:

۱- باش بزانه دنيا بو كەسى نەبوويه مال، وتبىعەتى دىيائى ئەو ھەو ئەو وى
 خو شىيا تمام نەدايە كەسى، ھەر ئىكى تو سەحكەيى دى بىنى ژ لايەكى ڤە بو
 وى نەخوشە.. دنيا يا ھۆسايە، وتو نەشىي تىبەتەتى وى بگوھۆرى، قىچا
 صەبرى بكيىشە.

(۱) ئەبوود داوود وئبن ماجە ژ ئەبوو ئەعلەبەيى خوشەنى ڤەدگوھيىن.

۲- ژ بیر نه که کو دنیا ملکی خودی یه، بی وی بقیّت نهو ددهتی ویی بقیّت ژی دستینت، وئووا وی ژی دایه ته ژی ئیمانته که ل نک ته، وههر جاره کا وی ئیمانتهی خو زفراند تو خو نهرازی نه که.

۳- بلا ته باوهری ههبت کو چو نه خوشییین بهردهوام نینن، وپشتی ههر نه خوشیه کی خوشیهك ههیه، فیجا صهبری بکیشه ههتا تو ژ تهنگافیی دهرباس دبی.

۴- وبو دهرباسوونا ژ تهنگافیی ب سلامهتی بلا ههوار وگازیا ته ههر وههر ژ خودی بت ونه ژ کهسی دی، وههر ژ بهر فی چهندی یه گهلهك جاران قورئان صهبری وتهوه ککولال سهر خودی پیکفه گری ددهت.

۵- صهبری خیره کا مهن یا تیدا ههی، گونهه پی دغهفرن، و خودتین ئیماننا دورست و مناقق بی ژیک جودا دبن، فیجا بهری خو بدی کانئ ته دثیت تو ژ کی ژ ههر دووان بی؟

ئاستهنگین صهبری:

یین کو خودانی خو ژ خیرا صهبری بی بار دکهن:

۱- لهزکرن د ب دهستقه ئینانا بهرهه می دا.. ئەفه صهبری ل نک خودانی ناهیلت.

۲- غهزه ب و خو نهزه بهتکرن ل ده می کهر ب فه بوونی دزی صهبری یه.

۳- بی هیقیسوون ژ رهها خودی مهزنترین ئاستهنگه دکهفته ریکا صهبری.

۴- نهرازیبوونا ب ئهمری خودی، و خو نهرازیکرنا ل سهر ئهمری، وه کی وان یین ب خو داددهن یان ب مرییان دبیتن، ئەفه صهبری ناهیلت.

کاری ههشتی حسیبا د گهل نهفسی (المحاسبة)

دل نه گهر یی ساخلم بت دی دهم بۆ دهمی دی حسیبی د گهل خودانی
خۆ کهت، وئهو مروفتی چو جارن حسیبی د گهل نهفسا خو نه کهت، دی
مروفته کی دل مری بت، وگهلهک مرین ساخین دل مری د فی دنیایی دا دئینه
دیتن!

فئجا حسیبا د گهل نهفسی ئیک ژ کارین دلییه دئیت مروفتی خودان باوهر
یی پی ناگهدار..

حسیبا د گهل نهفسی پیناسه وگرنگی:

حسیبا د گهل نهفسی نهوا ب عهره بی دبیژنی: (المحاسبة) په یقه که یا هاتییه
وهرگرتن ژ په یقا (حاسب) نهوا رامانا هژمارتنی ددهت، و د زارافی
شهرعی ژی دا ههر ب رامانا هژمارتنی دئیت، بهلی هژمارتنا کار
وکریاران و ب تاییه تی گونه هان، یه عنی: مروفت د گهل خو دهم بۆ دهمی کار
وکریارین خو بهژمیرت و ل بیره خو بینته فه، فئجا نه گهر وی دیت کاری
وی یی باشه وی که یف پی بیّت و بهرده و امیی ل سهر بکهت، وئه گهر وی
دیت کاری وی یی خرابه لیقه بت و په شیمان بت وژی تۆبه بکهت.

وهندهک زانا دبیژن: موحاسبه به نهوه عهقل زیره فانیی ل نهفسی بکهت دا
نهوه د سهر دا نهچت، وپسیری ژی بکهت: بۆچی ته هو کر و بۆچی ته هو
نه کر؟ فئجا نه گهر وی دیت نهوه کار بۆ خودی یه ل سهر رازی بیت
و بهرده و امیی ل سهر بکهت، وئه گهر دیت بۆ خودی نینه که یف پی بیّت
بهیلت وژی په شیمان بت.

وئەفۇ كارە يى كۆ دل بى رادىت بۇ نەفسا مروڧى گەلەك يى گىرنگە،
 چونكى نەفس يى قى كارى دورست نابت، ونەفس ئەگەر يا دورست نەبت
 بەرى خودانى خۆ دى دەتە هىلاكى، ونەوى ئەفرو حسىبى د گەل خۆ بكتە
 سوباهى دى بى پشت راست بت، چونكى دى ب عەبىبىن خۆ كەفت،
 وئەگەر قى كەفت دى خۆ ژى دەتە پاش.

رەنگىن حسىبى:

دو رەنگىن حسىبى د گەل نەفسى هەنە دل دكتە، ئەو ژى ئەفەنە:

۱- حسىبى بەرى كارى:

دەمى نەفسا مروڧى كارەكى ل بەر وى شرين دكتە وبەرى وى ددەتى،
 وبەرى ئەو قەستا وى كارى بكتە وبى رابىت، ئەگەر وى دلەكى هشيار
 ھەبت دللى وى دى پسپارى ژى كەت: ئەرى نارمانجا تە ب كرنا قى
 كارى چىه؟ و چ فايده د قى كارى دا بى تە دڧىت بى رابىبى ھەبە؟
 وفايدى قى رەنگى حسىبى ئەو ئىخلاصى ل نك خودانى پەيدا دكتە،
 وئاشكەراپە كو كارى ئىخلاص تىدا نەبت، چو فايدهى ناگەھىنتە خودانى
 خۆ، وژى نائىتە قەبولىكرن.

وژبلى قى چەندى ژى ئەفۇ رەنگى حسىبى مروڧى ژ گەلەك بەلا
 ونەخوشىبىن دىبايى ژى رزگار دكتە، چونكى دەمى بەرى كرنا ھەر
 كارەكى ئەو ھزرا خۆ تىدا دكتە، وبەرى خۆ ددەتى كانى چ فايده تىدا
 ھەبە، ئەو دى خۆ ژ كارى بى فايده دەتە پاش، كارى ب سەرگىژى
 ونەخوشى د دويف دا دڧىت ھەر ناكەت.

۲- حسىبى پشتى كارى:

ئەگەر مروڧى كارەك كر، ھەر كارەكى ھەبت، يا پىشتى ئەو ئەو پشتى
 كرنا كارى خۆ حسىبى د گەل خۆ بكتە، وحسىبى پشت كارى سى رەنگىن:

- حسیبیا د گهل نه فسی سہرا نہ کرنا کاری باش، یہ عنی: ئە گەر مروّفہ کی کاره کی باش ہاتہ ریکا وی، ووی خو ژئی دا پاش، دقیت ئەو حسیبیا د گهل خو بکەت: ئەری بوچی وی ئەڈ کاره نہ کر و د شینا وی دا بوو ئەو وی بکەت؟ یان ئە گەر کاره کی باش کر بەلی نہ ب رەنگی تمامتر و باشتر، بلا حسیبیا د گهل خو بکەت: بوچی وی ئەڈ کاره ب فی رەنگی نہ یی تمام کر ہەر چەندە وی دشیا ب رەنگه کی تمام بکەت؟

- حسیبیا د گهل نه فسی سہرا کرنا وی کاری یی نہ کرنا وی باشتر، وەکی کرنا گونہه کی یان کاره کی نہ ژ هەژئی ئە گەر خو ئەو کار یی گونہه و حەرام نہبت ژئی، ئەری بوچی وی ئەڈ کاره کر؟ و ما ئە گەر وی ئەو نہ کر با باشتر نہ بوو؟

- حسیبیا نه فسی سہرا کرنا کاری (موباح) کانی نارمانجا وی ژ کرنا وی کاری چ بوو؟ ئەوی بو خودی بوو یان نہ؟ چونکی کرنا کارین موباح بو خودانی ب خیر دئیتہ نقبسن ئە گەر ئیبتەتا وی یا باش بت.

کەنگی مروّفہ دی حسیبیا د گهل خو کەت؟

ئە گەر وی بئیرا خو ل هندی ئیناقه کو رۆژەك دی ئیت حسیب دی د گهل وی ئیتە کرن، فەرمانبەرەك ئە گەر بزانت دەمەك دی ئیت ریتقەبەر دی وی داخواز کەت دا حسیبیا کاری وی د گهل بکەت، دەمی هەر کاره کی د کەت ئەو دی باش د بەر را چت، و دی حسیبیا د گهل خو کەت، بو هندی دا ئەو د گهل ریتقەبەری خو شەرمزار نہبت، و عەبد ئە گەر ل بئیرا خو بینتەقە کو رۆژە کا هەدی ئەو تیدا دی ل بەرانبەر خودایی خو راپوہستت دا حسیبیا کا هویر سہرا هەمی کربارین وی د گهل بکەت، ہەر نوکە ئەو دی حسیبیا د گهل خو کەت و کاری خو دورست کەت، بەری ئەو رۆژ بیست یا ئەو تیدا شەرمزار دبت.

ل دور فئی مه عنایي ژ عومهری - خودی ژی رازی بت - دئیته
 فه گوهاستن دبیژت: «حسیبی د گهل خو بکهن بهری حسیب د گهل
 ههوه بیته کرن، و (کارین) خو بکیشن بهری نهو بیته کیشان، چونکی نهو
 چهنده بارسفکییه بو ههوه سوباهی ده می حسیب د گهل ههوه دئیته کرن».

قورئان وحسیبا د گهل نه فسی:

نایه تهك د قورئانا پیرۆز دا ههیه فه رمان تیدا ل مه هاتییه کرن كو ئهم
 خودان باوهر نه فرۆ - د دنیا یی دا - حسیبی د گهل خو بکهین، و بهری خو
 بدهینی کانی مه چ کار بو سوباهییا خو پیشکیش کریه، خودایی مه زن د وی
 نایه تی دا دبیژت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اتَّقُوْا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ
 وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَسُوْا اللّٰهَ فَاَنْسَاهُمْ اَنْفُسَهُمْ
 اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۹﴾﴾ (الحشر: ۱۸-۱۹).

وهو نایه ته گازییه که بو خودان باوهران كو ئهو ژ خودی بترسن،
 وهشیاری خو بن، وی بکهن یا وی فه رمان بی ل وان هاتییه کرن، و خو ژ وی
 بدهنه پاش یا خودی نهو ژی داینه پاش، خودی دبیژت: بلا ههه نه فسهك
 ههرا خو د وی کاری دا بکهت یی وی بو رۆژا قیامه تی پیشکیش کری،
 وهوین گهلی خودان باوهران د هه می کاری خو دا ژ خودی بترسن، هندی
 خودی یه ب وی کاری هوین دکهن یی شاره زایه، تشتهك ژ کریارین ههوه
 ل بهر وی بهرزه نابت وهو دی ههوه سهرا وان کاران جزا دهت.

پاشی خودایی مه زن دبیژته خودان باوهران: هوین وه کی وان نه بن یین
 نهو حهقی هیلای یی خودی ل سهه وان واجیکری، قیجا ژ بهر هندی وی
 بارا وان ژ وان خیری وان ژ عه زابا رۆژا قیامه تی رزگار دکهن ژ بیرا وان
 بر، نهوین هه نه یین فاسق، یین کو ژ بن ئه مری خودی و پیغه مبهری وی
 دهه ره فیتین.

ووہ کی ناشکھرا ئەف ئایہ تہ بناخہ یہ د مہسلا حسیبیا د گہل نہفسی،
 وئیشارہ تہ کہ کو ہر کہسہ کی حسیبی د گہل خو نہ کت دی بتہ ژ وان
 کہسان یین خودایی خو ژ بیر کری، قیجا خودی ئیکا ہند د گہل وان
 کری ئەو خو ب خو ژ ی ژ بیر بکہن!

و د ئایہ تہ کا دی خودایی مہزن بہحسی سألؤ ختہ کی ژ سألؤ ختین
 تہ قواداران دکت و دیبژت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَئِفٌ مِّنَ
 الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ (الأعراف: ۲۰۱).

یہ عنی: دەمی شہیطان جارہ کی ریکا خو بو دلین تہ قواداران دینت،
 و رہنگہ کی دودلیبی بو وان چی دکت، ہر زوی ئەو بیرا خو ل ئەمر
 و فەرمانا خودی دئیننہ، لەو ئەو ب چاؤ فہ کرن فہ خو ژ بی ئەمرییا خودی
 ددہنہ پاش.

ووہ کی ناشکھرا (موحاسہبہ) یہ بہری خودانی ددہتہ فی چہندی،
 چونکی ئەوی حسیبی د گہل خو نہ کت بہری وی ناکہفتہ فی چہندی.

حسیبیا نہفسی ژ کیفہ دەست پی دکت؟

مروثہ کی ئەگەر بقیٹ حسیبی د گہل نہفسا خو بکت دی ژ کیفہ
 دەست پی کت؟

زانایی مہزن (ابن القیم) ب دریزی بہرسفا فی پسیاری ددہت، ل قیری
 ئەم دی گوتنا وی ب کورتی فہ گیرین.. دیبژت:

ئەو کہسی بقیٹ حسیبی د گہل خو بکت دقیت بہری ہر تشتہ کی
 بہری خو بدہتہ کارین فہرض کانی ئەو ب دورستی پی رادبت یان سستی
 دئختہ کاری خو، ئەگەر وی ئەو ب دورستی کربن بلا شوکرا خودی
 بکت و بہر دەوامیسی ل سہر وی چہندی بکت، ئەگەر نہ بلال خو بزقرت.

پاشی بلا سەح بکەتیی کانی ئەو ھندەك ژ وان کاران دکەت یین خودی ل سەر وی حەرام کرین یان نە، و ھەر جارە کا وی دیت ئەو یی کارە کی حەرام دکەت بلا ژیی تۆبە بکەت و خو ژ وان ئەگەر ان بدەتە پاش یین بەری وی ددەنە وی کاری حەرام.

پشتی قی چەندی بلا ئەو پسیاری ژ خو بکەت کانی ئەو کەفتییە غەفلەتی یان نە؟ چونکی دبت مروّف فەرضان ب جھ بینت و خو ژ حەرامی بدەتە پاش و د گەل ھندی ژیی ئەو تویشی دا قین غەفلەتی بیت، بلا ئەو بیرا خو ل کار و گۆتەن بینتە قە یین ئەندامین لەشی وی کرین: ئەزمان، چاڤ، گوھ، دەست و پی، و ھتد.. پاشی بەری خو بدەتی کانی بەرھەمی قان ئەندامین وی وەکی بەرھەمی غافل و نەزانانە یان نە؟ و ل دویف بەرسقا خو بلا ئەنجامی بو خو دەسنیشان بکەت.

مفایین حسیبی:

حسیبا د گەل نەفسی گەلەك مفایین مەزن تیدا ھەنە، ل قیری ئەم دی بەحسی ھندە کان ب کورتی کەین:

۱- ئەو مروّفی گەلەك د خو بگەھت، وزیدە ب خو یی موعجب بت، چو خیر د سەری نابت، و ھەر دەم دی یی بەرھەڤ بت بو خو مەزن کرن و د سەر دا چوونی، و کەنگی مروّف ب دورستی دی خو نیاست؟ دەمی بیرا خو ل گونەھ و خرابیی خو دئینتە قە، ھنگی ئەو دی خو نیاست و غوروور بو وی ب گۆتین خەلکی چی نابت دەمی ئەو مەدحین وی دکەن، زانایی مەزن یوونسی کوری عوبەیدی دگۆت: «ھندەك جار ان ئەز سەد باشییان دئیمە بیرا خو خو ئیک ژ وان ل نک من نینە».

۲- حسیبا د گەل نەفسی ھاریکاریا خودانی ل سەر زیدە کرنا طاعەتی دکەت، و کو ئەو خو ژ خرابییان بدەتە پاش و تۆبە بکەت.

۳- حسیبا د گهل نهفسی مروقی نیزیکی خودایی دکهت، ووی ژ غهفلهتی ددهته پاش.

۴- حسیبا د گهل نهفسی نهقرۆ خودانی ژ پهشیمانیبا سوباهی رزگار دکهت وههر کهسهکی ل دنیایی حسیبه کا دژوار د گهل خو بکهت، ل ناخرهتی حسیبا وی دی یا سقک بت.

۵- وحسیبا د گهل نهفسی نیشانا هندی یه کو مروقی خیرا د سهری مای وئو ژ خودی دترست، ویی د دنیایی دا ژ خودی بترست ل ناخرهتی خودی وی ژ ترسی ئیم دکهت.

هندهك نمونه:

ول دویمایی مه دقیت چهند گۆتن ونموونه یه کان ل سهر حسیبا د گهل نهفسی فه گوهرین:

نه نهسی کوری مالکی دبیزت: جاره کی من گوهل عومهری بوو د ناڅهرا من ووی دا دیوارهك هه بوو ووی نهز نه ددیم، وی دگۆته خو: «عومهری کوری خه طابایی (أمیر المؤمنین).. هه هی هه! نهز ب خودی که مه کوری خه طابایی یان تو دی ته قوا خودی که ی یان نهو دی ته عهزاب دهت».

تابعی مه زن (حه سه نی به صری) دبیزت: «عه بد دی یی ب خیر بت هندی نه فسا وی وه عزی ل وی بکهت، وحسیب ژ هممه تا وی بت».

و (مه یوونی کوری مه رانی) دبیزت: «نه فس وه کی شریکی خائینه، نه گهر تو حسیبی د گهل نه که ی مالی ته هه میی دی بدت».

و (ئیراهیمی ته میمی) دبیزت: «جاره کی من ئینا بهر چاقین خو نهزی د به حه شتی دا ژ خوشی ونعمه تین وی د خوم و فله دخوم، پاشی من ئینا بهر چاقی خو نهزی د جه هه می دا وعه زابا وی یا ب سهر من دا دئیت، ئینا من گۆته نه فسا خو: نه ی نه فسا من! ته چ دقیت؟ وی گۆته من: من دقیت

بزفرمه فه دا کارین باش بکهه، ئینا من گوئی: هه ما نوکه تو یا د دنیایی دا،
فیجا کاری باش بکهه.

و (مالکی کوری دیناری) دبیژت: «خودی ره می ب وی بهت یی بیژته
نه فسا خو: ما تو نه نهوی یا ته فلان کار کری؟ ما تو نه نهوی یا ته فلان
کار کری؟ پاشی سهری وی بگرت و بهری وی بدهته کیتابا خودی».

کاری نه هی هزرکرن (التفکر)

هزرکرن ژی کاره که ژ کارین دلی بین مهزن، وئو کلیلا تیگه هشتی و رونا هییه، لهو خودایی مهزن د گله که جهان دا ژ قورئانا پیروز بهری مه یی دایی وفدرمان پی ل مه کرییه، وییغه مبهری وی ژی - سلاؤ لی بن - ئەهؤ کاره ب کریار و گوتن ل بهر مه شرین کرییه، فیجا دا ئەم ب فی کاری ژی دئاگه هدار بین فی جاری گوتنا مه دی یا تاییهت بت ل دور وی.. ئە گهر خودی حهز بکهت.

هزرکرن جیه؟

هزرکرن ئەوا ب عه ره بی دیژنی: (التفکر) ئەوه مروؤف ب دلی تشته کی ل بیرا خو بینه فه، ودلی خو تیدا بده ته کاری و هه ره فه گپرت هه تا باش بیته سهر ههزا وی ب ره نگه کی و هه سا خو تو دی بیژی ئەو یی ب چاؤ دینست، لهو د پیناسه یا (هزرکرنی) دا دئینه گوتن: ئەوه مروؤف دلی خو د رامانین تشتان دا بده ته کاری دا تشتی دلخواز ب دهست خو بیخت.

وهزرکرن د زارافی شهرعی دا ئەوه مروؤف ههزا خو کوم بکهت دا وی تشتی ل بیرا خو بینته فه یی خودی وقه نجیی ب گشتی پی ل بیرا مروؤفی دئینه فه، و ب فی چه ندی هزرکرن - وه کی زانایی مهزن (ابن القیم) دبیزت - قاعده یه کی مهزنه، چونکی ئەو بناخه یی باشی و خرابیی یه، و ده سپیکا ئیرادی و داخواز کرنا زوهدی و فیان و نه فیانا دورسته.

پهنگین هزرگرنی:

چار پهنگین هزرگرنی هه نه، وهه رهنگهك ژ وان ژى ل سهر دو پشكان
دئیته لیکهه کون.. ئەفه ههشت، وئو ژى ئەفه نه:

۱- هزرگرن د وی تشتی دا یی فایدی ئاخره تی تیدا هه ی.. وهزرگرن
د وان ریکان دا یین مروؤ فی فایدی پی ب دهست خو دئیت.

۲- هزرگرن د وی تشتی دا یی زیانا ئاخره تی تیدا هه ی.. وهزرگرن
د وان ریکان دا یین مروؤ وی زیانی پی ژ خو دویر دئیت.

۳- هزرگرن د وی تشتی دا یی فایدی دنیایی تیدا هه ی.. وهزرگرن
د وان ریکان دا یین مروؤ فی فایدی پی ب دهست خو دئیت.

۴- هزرگرن د وی تشتی دا یی زیانا دنیایی تیدا هه ی.. وهزرگرن د وان
ریکان دا یین ئەو زیان پی ژ مروؤی دویر دکهفت.

وسه ری هه هزرگرنه کا هه ی ئەوه مروؤ ههرا خو د وان قهنجی ونعمه تان
دا بکهت یین خودی د گهل مروؤی کرین، ویرا خو ل وان ئەمهر ونه هیان
بینته فه یین خودی لی کرین، و بهری خو بده ته وان ریکان یین ئەو پی
ب خودی وناؤ و سالو خه تی و زانا دبت، وئاشکه رایه کو فیان وزانین
ب فی پهنگی هزرگرنی فه دئیت. وئو وی ههرا وی د ئاخره تی دا بت، ویرا
خو ل وان کاران بینته فه یین سه رفه رازیبا ئاخره تی ب دهست وی فه دئیت
بی بهاییا دنیایی دی بو وی ئاشکه را بت، لهو فیانا ئاخره تی وزوهدا
د دنیایی دا دی ل نک وی پهیدا بت، چونکی ئەو بهرده و امییا ئاخره تی ناده ته
ب کورتیا دنیایی.

هزرگرن د قورئانی وسونه تی ۱۵:

ئه گهر ئەم بهری خو بدهینه قورئانا پیرۆز، هه ره و هسا سونه تا پیغه مبهری
ژی - سلاؤ لی بن -، دی بینین ل گهلهك جهان به حسی (هزرگرنی) هاتییه و

ل گهلهك جهان ژى مهدهحین وان كهسان هاتییه کرن بین هزرا خو دکهن، و ل گهلهك جهان بهحسی نیشاین مهزنییا خودی ل عهرد وعهسمانی هاتییه کرن، دا نم هزرا خو تیدا بکهین.. ژ وان نایهت وحه دیسان:

۱- عایشا دبیژت: شهفه کی پیغه مبهر - سلاؤ لی بن - ده سنقیژا خو گرت ورا بووفه دهست ب کرنا نقیژان کر وهند کره گری هتا ریھین وی تهر بووین، پاشی چوو سوجدی وهند کره گری هتا عهرد تهر بووی، پاشی خو دریژ کره سهر ته نشتا خو هتا بیلال هاتی دا بانگی سپیدی بدهت، ده می وی پیغه مبهر دیتی ونیشاین گریبی لی ددیار گوتی: نهی پیغه مبهری خودی! بو تو دکه به گری؟ ما خودی هه می گونه هین ته ژى نه برینه!؟

ئینا وی گوتی: شقیدی هندهك نایهت بو من بین هاتینه خواری تیچوون بو وی بت یی وان بخوینت وهزرا خو تیدا نه كهت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخَلْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٠﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِّنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ (آل عمران: ۱۹۰-۱۹۲) (۱).

ووه کی ناشکهرا نهؤ نایهته بهری مه ددهنه هندهك ژ وان چیکریین مهزن بین خودی ل عهرد وعهسمانان چیکرین، ومهدهحین وان كهسان دکهن بین هه می ده مان هزرین خو د ئافراندنا عهرد وعهسمانی دا دکهن وههوارین خو دگههیننه خودی کو ئهو وان ژ عهزابا ناگری پاریزت، ووان ل ئاخره تی شهر مزار نه كهت.

(۱) ئبن حبان فی حدیسی فه دگو هیژت.

۲- د نایه ته کا دی دا خودایی مه زن مه تله کی بۆ مه دئینت دا ئەم هزرا
 خو تیدا بکهین، دبیزت: ﴿أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلِ
 وَأَعْنَابٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ
 ذُرِّيَةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ (البقرة: ۲۶۶).

هزر بکهن.. زهلامه کی بیستانه کی مه زن یی دار قهسپ ومیوین تری
 یی ههبت، رویارین ئاف شیرین د بن دا بچن، وهمی رهنگین فیقی بۆ وی
 پیقه بین، ژئی بچوت وبفروشت وی دهوله مهنه بیت، حهتا دهمی ئەو ب ئاف
 سال قه دچت ورژا ژیی وی بهر ب ئافابوونی قه دچت، وپیراتی
 دگههتی قیجا ئیدی نهشیت سهخیرییا بیستانی خو بکهت، هنگی بهری وی
 لی بت عهیالی وی جهی وی بگرت و ب کاری وی رابت.. بهلی
 عهیالی وی یی هویر ههبت و پیقه نهئیت فی کاری بکهن، هنگی ههوجهییا
 وی دی یا چهنه بت؟ وکسههرا وی دی یا چاوا بت؟

پاشی هند بینت دهمه کی ب خافله تی قه هره بایه کی دژوار یی ئاگره کی
 سوژهك د گهل دا بیت و ب بیستانی وی بکهفت و بسوژت.. برویسییهك
 لی بدهت و بکهته رهژی، سهروبهری وی پیره میری دی گههته چ حالی؟

﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ ئەها ب فی
 رهنگی خودی مه ته لان بۆ ههوه دئینت، و نایه تان ئاشکههرا دکهت، دا بهلکی
 هوین هزرین خو بکهن!

نوکه.. ههوه زانی ئەفه مه ته لا کی یه؟

زهلامه کی دهوله مهنه، یی گهلهك خیر وقهنجیان بکهت، دهمی پیراتی
 قیرا دگههت، و بهر ب مرنی قه دچت شهیتان وی بیخته داڤیت خو و کاری

وی مهزن نیشا وی بدهت حدتا بی موعجب بت، وهزر بکعت وی حقی خودی بی ژ سهر خو راکری، ورومعتی ریکا خو بو دلی وی بینت فیجا نهو باشیین بهری هنگی ژی کرین پویچ بکعت و بسوزت.. نهها مهته لا فی وهکی یا پیره میری خودانی بیستانییه.

۳- مهته له کا دی.. خودی دبیزت: ﴿ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهِمْ أَنزَلْنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ (یونس: ۲۴).

نه ژ دنیا یا هوه یا هوین نیک و دو سهر ا فنا دکهن، هوین دزانن مهته لا وی وهکی یا چیه؟

هوین دبینن ده می ل زفستانی باران دبارت ونه و عهردی ل پائیزی هسک وزوها بووی جاره کا دی شین دبت و گه له ک ره نگین که سکاتی بی کو د نایک هه لبووی سهری هلدهن، وقویتی مروقی وی حیوانی ژی پیقه دئیت، فیجال بهاری دی سه که بی خه ملا عهردی یا ل کاره، چا ژی تیر نابن، پاشی دهه کی دریژ پیقه ناچت دی بهری خو دهی نه و عهردی وه سا ب خه مل به هی وهسک بو وه لی هات هه ته نه فییت بهری خو بدهی، یان ژی هیشتا هه نه و نه گه هشتییه ده می به هیوونی غه زه به ک ژ لای خودی ب سهر دا هات نه و شینکاتی ب عهرد فه بوو کشلاخ، و خودان ژ (لا حیللوه لای!) فه ههردو دهستان لیک ددهت، و (ته حه م ته حه ما) وی بلند دبت بهر په رین عه سمانی! نه فه مه ته لا عهری ته یه.. ل بهارا ژیی خو هندی تو بی بی منته یی یا ژ ته فه تو چیا بی ژ جه نا لقی، گاغا پیراتی.. یان

بهري هنگي نيشهك د ته نالزيا، ژ نوي ب دورستي دي خو نياسی، بهلی
 كهنگی؟ دهمی خو نياسين ژ نوي چو مفایي نه گه هينته ته ﴿ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾.

۴- په ننگه كی دی یی هزر كرنی: ﴿ أُولَئِكَ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي
 رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾ أُولَئِكَ يَسِرُّوْا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
 ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ﴿
 (الروم: ۸-۹).

هزر كرنا د خو ب خو دا، مړوځ چاوا چييوويه؟ و د چه ند قويناغان را
 دپورت؟ و نهغه تشته كه ل بهر چاځين مه ژي دبت، و هزر كرنا د عهد
 و عهسمانان دا نهو چاوا چييوينه؟ و چاوا كاري وان ب رڼه دچت؟ و نهغه
 تشته كه مړوځين زانا پتر يي د ناگه هدارن، يان نهو يي بهري مه چووين، يي
 نه م شوينواري و كيلى و ههستيكيي وان دييني، دويماهييا وان چ بوو؟ ل زه ماني
 خو وان ژ مه پتر عهد كيلا بوو وشين كربوو، قهسر و قوسوير بلند كربوو،
 و هندهك ژ وان گه هشتيونه دهره جا و هسا د دفن بلنديي دا دگوت: نه م
 ژ مرنې مه زنترين! پاشي چ لي هاتن؟ هدرن پسيارا كيلىيي وان بكنه دا
 بهر سقا ههوه بدن، دا بزانتن كاني دويماهييا ههوه ژي دي ل سهر
 چ راوهستت:

خودانيي گهردهن و خالا	جه مال و ملكهت و مالا
هه مې ژي دهر كه تن قالا	مرن خو رته چهوا شيايي

مفایین هزر کرنی:

هزر کرنا دورست ئەوا خودی فەرمان پی ل مه کری گەلەك مفایین مەزن تیدا هەنە، ل قیری ئەم دی ئیشارەتی دەینە هەندەکان:

۱- زێدە کرنا زانیی و ب دەستفە ئینانا مەعریفەتی ئیک ژ بەرچاقتیرین فیقی و بەرەمەمی هزر کرنی یە، و ژ بەر فی چەندی فەرمانا ل مە هاتیە کرن ئەم باش هزرا خو د ئایەتین قورئانی دا بکەین، دا ب دورستی تی بگەهین و پی زانا بین، و ئاشکەرایە کو تیگەهشتن وزانین بەری مروفی ددەنە کاریکرنی.

۲- هزر کرنا د ئایەت و نیشانی مەزنییا خودی دا باوهرییا مروفی ب خودی زێدە دکەت، و هەر ژ بەر فی چەندی یە خودایی مەزن د گەلەك جهان دا ژ قورئانی فەرمانی ل مە دکەت ئەم هزرا خو د شویندەست و چیکریین وی دا بکەین، دا ئەو هزر کرنا باوهرییا مە ب وی زێدە بکەت، دبیژن: لوقمانی حەکیم پتر دەمی خو ژ خەلکی بی قەدەر بوو و هزرین خو دکرن، ئینا ئیکی گوتی: شوینا تو بی ب تنی بی ئەگەر تو د گەل خەلکی روینی صەبرا تە دی پتر ئیت، وی گۆت: ئەگەر مروفی بی ب تنی بت، دی شیت باشتەر هزری کەت، و هزر کرنا دریز نیشانا ریکا بەحەشتی یە. یەعنی: هزر کرنا دریز باوهرییا مروفی زێدە دکەت لەو بەری وی بو بەحەشتی دئیتەدان.

۳- هزر کرنا د مەزنییا خودی دا سنگی مروفی فرەه دکەت و دلی وی رحەت دکەت، چونکی راستیی ل بەر وی ئاشکەرا دکەت، و حەقیی ل بەر وی شرین دکەت.

۴- و تشتی مەزن بی ئەو فایدین بۆری ل نک مروفی پەیدا دکەن ئەو ئەو دلی مروفی ب ترسا ژ خودی زیندی دکەن، و ئەو دلی ب ترسا ژ خودی

ئاقا بېت دنيا ب هەمى خوشييين خو فە نەشيت وى دەستەسەر بکەت، وئەو
دلى ب قى رەنگى بت دى بى ھيژاى چوونا بەحەشتى بت.

ھندەك گوتن ل دۆر ھزر كرنى:

ول دووماھيى مە دقیت ھندەك گوتتین زانا و مروؤقین تيگەھشتى ل دۆر
ھزر كرنى فە گيړين.

عومەرى كورپى عەبدلعهزىزى دبیژت: «ھزر كونا د نعمەتین خودى دا
باشترین عبادەتە».

وحەسەنى بەصرى د كاغەزا خو دائەوا بو عومەرى كورپى
عەبدلعهزىزى نقيسى گوتبوو: «تو بزانه كو ھزر كون بەرى مروؤقى ددەتە
خېرى و كارپيكرنى، و مروؤقى ژ كرنا خرابيى پەشيمان دكەت و بەرى وى ژى
و ەردگيړت، وئەو تشتى فەنا دبت ئەگەر خو گەلەك ژى بت نائيتە رپژا وى
تشتى بيمت ئەگەر خو بى كيم ژى بت».

وعەبدللاھى كورپى موبارەكى دبیژت: «زەلامەك د بەر عبادەت كەرەكى
را بۆرى، د ناڤەرا گيفكەكى و مەقبەرەكى دا بوو، ئينا گوتى: ئەى راھب!
تو بى د ناڤەرا دو خزینەيان دا ئەگەر ھزرين خو تيدا بکەى دى فايدهى بو
خو ژى كەى: خزینەيا مروؤقان - كو مەقبەرەيە - و خزینەيا مالى - كو
گيفكە».

وبشر ئەلحافى دبیژت: «ئەگەر خەلكى ھزرا خو د مەزنييا خودى دا
كربا، كەسى بى ئەمرييا وى نەدكر».

وفوضەيلى كورپى عياضى دبیژت: «ھزر كون قوديكە كە باشى و خرابييين
تە نيشا تە ددەت».

وئبن قەييم دبیژت: «ب مفاترين دەرمان ئەو تە نەفسا خو ب ھزر كرنى
فە موژيل بکەى، ھزر كونا د وى تشتى دا بى مايى تە تى بچت نە بى مايى تە

تی نهچت، چونکی هزر کرنا د وی تشتی دا یی مایی مروقی تی نهچت
دهر گههی همی خرابیانه، وئهو کهسی هزرا خو د وی تشتی دا بکهت یی
مایی وی تی نهچت نهو تشت دی ژ دهستی دهر کهفت یی مایی وی تی
دجت، و ل شوینا خو ب وی تشتی فه موژیل بکهت یی فایدی وی تیدا دی
خو ب وی تشتی فه موژیل کهت یی چو فایدی وی تیدا نهبت...)).

ڪاري دهی ڦیان (المحبۃ)

(نه نه سی ڪوری مالکی) دبیوت: زه لاهه کی پسیار ژ پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - کر، گوتی: قیامت که نگیه؟ وی گوتی: ﴿ مَا تَهْجُ بُوْیْ بَدْرَهْءُ کَرِیْبَهْ؟ ﴾ وی گوت: چونه! به لی نه ز حه ز خودی وی پیغه مبهری وی دکه م، پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - گوتی: ﴿ اَنْتَ مَعَ مَنْ اَحْبَبْتَ - تَوِیْ دَکْهَلْ وَیْ یِیْ تَوِ حَهْزْ زِیْ دَکْهَلْ ﴾ نه نه س دبیوت: ڦیجا که یفا مه ب تشته کی نه هات هندی که یفا مه ب ڦی گوتنا پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - هاتی^(۱).

ڦیان وحه ژیکرنا مروڦی بو خودی نهو که له کا رزگار بوونی یه یا ل ناخره تی مروڦی ژ هه می نه خوشی و ته نگاڦیان دهر باس دکه ت، وچونکی ڦیان د گهل ترس وهیڦیی بو مروڦی قه ستا خودی بکه ت وه کی سه ری وه اردو چه نگانه بو تهیری دڦیت بلند بڦرت، ڦیان ژی دبتنه ئیک ژ مه نترین کارین دلی یین کو فهره نه م یی دزانا بین..

ڦیان چه؟

ڦیان نهوا ب عه ره بی دبیوتی: (المحبۃ) که لینه که دئینه دلی ده می شه وقا دیتنا مه حبو بی تیدا زیده دبت، یان سو تنه که به ردبته هناقان ده می خه ری بیبا که هشتنا دوستی تیدا دنازریت..

(۱) بوخاری و موسلم ڦی حدیسی ڦه دگو هین.

ڦيان ٺهڻو ڊهره جديبه يا هه ڦرڪ سهره هه ڦرڪيبي ڊڪهن، وڪارڪهر ڙ ٻوڙ
گهه شتنا ويءَ غارداني ڊڪهن، ٺهڻيندار ڊرپڪا ويءَ ڊا خو ڦهنا ڊڪهن،
وعبياده تڪهر ل بهر سبيهره ويءَ ڊڊهه ريءَ، ڦيان - وهڪي زانايي ٺافدار (ابن
القيم) ڊيڙت - ٺهڻو ڙيانه يا ههر كهسهڪي ڇو بار تيڊا نه بن ڙ مريهان ڊئيته
هڙمارتن، ٺهڻو ڙوڻاهيهه يا ههر كهسهڪي ل نڪ نه بت ٺهڻو ويءَ ڊنيشا بهه حرا
زولماتي ڊا، ٺهڻو ڊهرمانه بيءَ هه چيبي ڊ دهست خو نه ٺيخت هه مي ڊهر ڊي
ڦيرا گهن، وٺهڻو خو شيبهه يا هه چيبي تام نه كه تي ڙيانا وي تيڪدا ڊي خم
وڪوڦان بت.. ٺهڻو ٻو ٺيماني وهڪي وي رحي يه يا لهش بي زيندي ڊبت.

ڦيانه يا مروڦي ب ساناهي ڊگههينته وان ڊهره جي بنلند بين بي زههه ته کا
مهزن مروڦ نه گهه تي، و مروڦي ڊگههينته وان مهتره بين مهزن بين بي وي ڇو
جاران مروڦ نه ڊگهه شتي، ٺهڻو ٺهڻو پيڙها مروڦي ب لهز ڊگههينته خو شتي بي
ڊلي، ول بهر دهستي وي بهرهه ڊڪهت، و ب ڊيدارا وي شاد ڊڪهت،
و ب هيڦيا وي زيندي ڊڪهت..

بهلي ٺهڻه ڦيندارن شهره فا دين وڊنيابي ب دهست خو ٺيخستي ده مي
ب ڦيانا خو خو ڊايه ڊگهه (خو شتي بي مهزن)، و ڊ نه زهه ڊا خودي وهسا
حهز ڪريبه مروڦ ڊگهه وي بت بي مروڦ هه ز ڙي ڊڪهت: ﴿أَنْتَ مَعَ مَنْ
أَحْبَبْتَ﴾ ڦيجا بهري خو ڊي ڪاني ل ڦيري تو هه ز ڙي ڊڪهت، ڊا بزاني
ڪاني ل ويڙي تو ڊي ڊگهه ڪي بي!

نشانين ڦيانا خودي ٻو مروڦي:

ٺهڻينداري هنگي ب دورستي ب تام ڊڪهت ده مي ٺهڻيندار بي بجهه سيٽ
ڪو خو شتي بي وي هندي وي يان پتر هه ز وي ڊڪهت، ڇونڪي ل وي
ده مي ٺهڻو ههست ب بهرهه مداريا ٺهڻينا خو ڊڪهت، ڊزانت ڪو ٺهڻينا ٺهڻو
بي ڊئاخفت وبهه حس ڙي ڊڪهت راستيهه ڪا واقعيه نه ڪو ڪو ٺهڻه ڪه ٺهڻو ڊلي

خو بی خوښ دکهت، یان خدیاله که د هزرا وی ب تنی دا دزیت، و فیانا
 مروځی بو خودی وه کی هدر فیانه کا دی، یان پسر ژ هدر فیانه کا دی، نابته
 راستیه کا و هسا کو مروځ ههست پی بکهت، ههتا نه بته خودان هندهک
 نیشاین ناشکهرا، نهو نیشاین نه دشین ل سهر دو پشکان لیکنه بکهین:
 نیشاین فیانا خودی بو مروځی، پاشی نیشاین فیانا مروځی بو خودی..
 چونکی ناشکهرایه کو نه هدر دهوایه کا ههبت خودانی وی یی راستگویه:

أيا ربع ليلي ما المحبون في الهوى

سواء.. ولا كل الشراب رحيق

ولا كل من تلقاه يلقاك قلبه

ولا كل من يخطو إليك مشوق

تكاثر الدعوى على الحب فاستوى

أسير صبابات الهوى و طليق

فیجا هندهک نیشان هه نه هدر جاره کا ل نک عهبدی پهیدا بوون دی ژ ی
 نیته زاین کو خودی ههز ژ وی دکهت، ژ وان نیشانان:

۱- چاقیریا خودی بو وی هدر ژ زارو کینی، کو بهری وی بدهته ریکا
 خیری و باشیی ووی ژ خرابی و گونه هی پاریت، یان ژ ی ب تهعیرا
 قورنای: خودی وی بو خو چی بکهت، وه کی د دهر حقا موسای دا -
 سلا لى بن - گوئی: ﴿ وَأَصْطَعْتِكَ لِتَفْسِي ﴾ ﴿ هندهک کهس هه نه
 چونکی خودی ههز ژ وان دکهت هدر ژ دهسپیکي نهو وان بو خو پهروه رده
 دکهت و گهلهک جار ان بی کهسه کی دی دهست د فی پهروه رده کرنی دا
 ههبت.

۲- دانا قهبولی بو وی د عهردی دا ب رهنگه کی وهسا کو فیانا وی بکهفته دلین خه لکی، نه بوو هورهیره دبیزت: پیغمهبری - سلافا لسی بن - گوت: ﴿إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَقَالَ: إِنِّي أَحِبُّ فَلَانًا فَأَجِبَّهُ، قَالَ: فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَجِيبُوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ، وَإِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَيَقُولُ: إِنِّي أَبْغَضُ فَلَانًا فَأَبْغِضْهُ، قَالَ: فَيَبْغِضُهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فَلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، قَالَ: فَيَبْغِضُونَهُ، ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبُغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ - نه گهر خودی عهدهك فیا دی داخوازا جبریلی كهت و بیژتی: نهز هز ژ فلانی دكهم تو ژى هز ژى بکه، گوت: فیجا جبریل ژى دی هز ژى كهت، پاشی د ناؤ خه لکی عهسمانی دا دی گازی كهت: خودی هز ژ فلانی دكهت هوین ژى هز ژى بکهن، فیجا خه لکی عهسمانی ژى دی هز ژى كهن، گوت: پاشی قهبول بو وی د عهردی دا دی ئیته دانان، ونه گهر خودی عهدهك نه فیا دی داخوازا جبریلی كهت و بیژتی: نهز هز ژ فلانی ناكه م تو ژى هز ژى نه كه، گوت: فیجا جبریل ژى هز ژى ناكهت، پاشی د ناؤ خه لکی عهسمانی دا دی گازی كهت: خودی هز ژ فلانی ناكهت هوین ژى هز ژى نه كهن، فیجا خه لکی عهسمانی ژى دی هز ژى ناكهن، گوت: پاشی نه فیان بو وی د عهردی دا دی ئیته دانان ﴿^(۱)

مهعنا: ژ نیشانین ههژ بکرنا خودی بو عهبدی نهوه عهبدین خودی یین چاك هز ژ وی بکهن، ههتا گهلهك جارن بی بزنان بوچی.

۳- دانا به لایى.. وتشته کی ناشکه رایه ههتا د وی فیانی دا نهوا د نا فهرا مرو فان ژى دا گهلهك جارن خودانی د فیت خوشقیبی خو بجهر بینهت دا

(۱) موسلم ریوایت دكهت.

ل بهر چاؤ ئاشكهره بكت كانى راسته نهو چهز ژى دكته، يان ژى
 چهژيكرنا وى ههما گوتنه كا سهردهفه، نههسى كورى مالكى دييژت:
 يّغهمبهرى - سلاؤ لى بن - گوت: ﴿عِظْمُ الْجَزَاءِ مَعَ عِظْمِ الْأَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ
 إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ -
 مهزنيا جزاى د گهل مهزنيا بهلايى يه، وئه گهر خودى هندهك مروؤ فيان دى
 وان جهربيت (بهلايى دهتى)، فيجا ههچيى رازى بوو رازيوون بو وييه،
 وههچيى رازينهبوو نه رازيوون بو وييه ﴿^(۱)

۴- مرن ل سهر كاره كى باش، دا ناؤ ودهنگين وى ب باشى د ناؤ خهلكى
 دا بهلاؤ بن، نهفه ژى نيشانا هندى يه كو خودى چهز ژ وى عهبدى دكته،
 ودهليل ل سهر فى چهندي نهو چهديسه يا عهمرى خوزاعى ژ پيغهمبهرى
 - سلاؤ لى بن - فه دگوهيژت وتيدا هاتيهه: ﴿إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا عَسَلَهُ
 - نه گهر خودى عهبدهك فيا دى وى شرين كته ﴿گوتن: چاوا دى وى
 شرين كته؟ گوت: ﴿يُوقَفُ لَهُ عَمَلًا صَالِحًا بَيْنَ يَدَيِ أَجَلِهِ حَتَّى يَرْضَى عَنْهُ
 جيرائه، أو قال: مَنْ حَوْلَهُ - دى بهرى وى دهته كاره كى چاك بهرى نهجهلا
 وى بيت دا جيرائين وى يان نهو كهسين ل دور ورهخين وى ژى رازى بن ﴿
 و د ريوايهته كا دى دا هاتيهه ﴿دا خودى ژى رازى بيت ﴿^(۲). معنا: مرنا
 ل سهر كارى باش دبتته نه گهره هندى خهلكى ژى و خودى ژى ژ مروقى
 رازى بيت، ههر وهسا نيشانا هندى يه كو خودى چهز ژ وى عهبدى دكته.

نیشانين فيانا مروقى بو خودى:

فيان تشته كى فهشارتويه د دلى دا، بهلى گهلهك جارن - نه گهر نه بيژين:
 ههمى جارن - نيشانين وى ل سهر كه د و كار وسهر وسيمايى خودانى

(۱) ترمذى وبن ماجه فه دگوهيژن.

(۲) بن حبان و حاكم فه دگوهيژن.

ئاشكەرا دېن، وھندى ڦيان گۆتئا دەڦى ب تنى بت دى كارەكى گەلەكى
 ب ساناهى بت، بەلى ئەۋ گۆتئە نە ژ خودى ونە ژ بەنيان نائىتە قەبولىكرن
 ھەتا راستىيا وى ل بەر چاۋ ئاشكەرا نەبت، ونەو مروڦى بىژت: ئەز ھەز
 ژ خودى دكەم، گۆتئا وى يا دورست نابت ھەتا ھندەك نىشان ل نك
 وى ديار نەبن، ژ وان نىشانان:

۱- كو ئەو ھەز بكت ھەر گاۋ خودى ل بىرا خوۋ بىنتەڦە، وموناجاتا وى
 بكت، وگۆتئا وى - كو قورئانە - بخوينت، وچونكى نقيژ ئەو ژفانە
 بى د نابقەرا مروڦى وخودايى وى دا ھەى دى بىنى مروڦى ب دورستى
 ھەز ژ خودى بكت گەلەك ھەز ژ نقيژى دكەت، ونەوى ڦيانا وى بو
 خودى گۆتئا دەڦى ب تنى بت نقيژ ل سەر وى گەلەك يا گرانە.

۲- گوھدارىيا خودى ئەمەر وفەرمانىن وى دا، چونكى يا بەرەقل نىنە
 مروڦ ھەز ژ ئىكى بكت وگۆتئىن وى ل ھەردى بدەت، وچو پى نەكەت،
 شاعره كى ھەرەب دىژت:

تعصي الإله وأنت تزعم حبه هذا محال في القياس بديع
 لو كان حبك صادقاً لأطعته إن احب لمن يجب مطيع

۳- ڦيانا كەسى ب سەر ڦيانا خودى نەئىخت، يان نەئىنتە رېژا ڦيانا وى،
 ونەڦە ب ھندى دئىتە زانين دەمى ئەو فەرمانا كەسەكى دى ب سەر يا
 خودى دئىخت يان دئىنتە رېژا فەرمانا وى.. وەكى وان بىن شرىعتى خودى
 ژ زىنا خوۋ لاددەن، يان: مەنھەجە كى دى دئىنتە رېژا شرىعتى وى، و د گەل
 ھندى ژى دىژن: ئەم ھەز ژ خودى دكەين!

۴- تەھمولا ھەمى رەنگىن نەخوشىيان د رېكا وى دا بكت، وئارمانجا
 وى يا سەرەكى ئەو بت خوشتقىيى وى ژى رازى بىت، ودورىشمى وى بى
 بلندتر ئەو بت: (ئەگەر خودى يار بت، بلا خەلك ھەمى نەيار بت).

۵- بۆ وی نهخۆش بت وغیرهت بۆ چی ببت دهمی بینت بی نهمرییا خودی یا دئیته کرن، چونکی دهمی مروؤفه حز ژ ئیکی بکته مروؤفی پی خۆش نابت بهحسی وی ب خرابی بیته کرن یان گوتنا وی بیته پیلیدان.

چاوا دی فیانا خودی ب دهست مه کهفت؟

گهلهك ریکین ههین مروؤفه فیانا خودی پی ب دهست خۆفه دئینت، ژ وان ریکان:

۱- خواندنا قورئانی ب رهنگه کی وهسا مروؤفه خۆ د مهعنا وی دا شارهزا بکته، وباش تی بگههت، وخۆشیا خۆ د خواندن وگوهانا وی دا بینت.

۲- کرنا عیادهتی سوننهت، پشتی کرنا عیادهتی فهرز ب دورستی، د هه دیسه کا قودسی دا پیغه مبهه - سلاؤ لی بن - دیبژت: ﴿خودی دیبژت: وما یزال عبدي یتقرب إلي بالنوافل حتی أحبه - عهبدی من دی مینت ب کرنا سوننهتا خۆ نیزیکی من کهت ههتا نهز حز ژ وی بکهه﴾.

۳- ل بیرئینانا خودی وگهلهك کرنا زکری وی، وئاشکه رایه نه گهر مروؤفه گهلهك ل نک ئیکی بمینت، یان گهلهك وی ل بیرا خۆ بیتههفه وبهحسی وی بکته، فیانا وی دی ل نک وی پهیدا بت.

۴- پیشخستنا وی کاری خودی دقیت ل سهه وی کاری مروؤفی دقیت، یان هیلانا وی کاری مروؤفی دقیت چونکی خودی نهو نهقیت، وئهفه کاره نهوه پی ب عههه بی دیبژنی: (ایثار)، وکانی چاوا (ایثار) دبته نیشان ل سهه فیانا مروؤفی بۆ خودی، وهسا نهو دبته نه گهر ژ بۆ فیانا وی بۆ خودی، وئهفه مهسهله کا هویره بهرفرهه کرن پی دقیت، وئی ری جهی بهرفرهه کرنی نینه.

۵- ل بیرئینانا وان نعمه تین مشه یین خودی د گهل مروؤفی کرین دبته نه گهرا هندی فیانا ته بۆ خودی زیده ببت، نه گهر جاره کی خودی

موصیبه تهك ئینا سدری ته ونعمه تهك ژ نعمه تین خو ژ ته ستاند، هدر زوی بیرا
 خول وان نعمه تین دی بینه فقه یین وی بو ته هیلاین، دا ئهو چهنده کاره کی
 خراب ل فیانا ته بو وی نه کت، ده می دختوران بریار دای پیه کی مصعبه ی
 کورپی زوبهیری بپرن ژ بهر ئیشی، وپشتی وان پیی وی بری مصعبه ی گوت:
 یا ره بی حمد بو ته بت، نه گهر ته پیه کی من بر بت ژی ته ئیکی دی بو من
 یی هیلای.. وهدر هنگی خدبه ری مرنا کورپی وی گه هشتی پشتی که فتیه بن
 پیین هه سپان، وی گوت: یا ره بی حمد بو ته بت، نه گهر ته کوره کی
 من بر بت ژی ته ئیکی دی بو من یی هیلای!

هشیار بی! ب چافه کی کیم به ری خه نه ده نعمه تین وی د گهل ته کرین
 دا فیانا ته بو وی کیم نه بت.

٦- چوونا نك وی ب دله کی شکهستی فقه ب تایه تی ل وان جه ووان
 ده مین نیژیکی د ناقبه را ته ووی دا پهیدا دبت، وه کی ل ده می چوونا
 سوجدی، وکرنا عیاده تی ل دویماهیا شهقی، وه کی خودایی مهزن
 ب رهنگه کی ژ هه ژی وی دئینه عهسمانی دنیایی و (ته جه للی) یی ل سهر
 عهبدین خو دکت، ودبیژت: کی داخوازهك ژ من ههیه دا ئهز داخوازا وی
 بو ب جه بینم؟ کی پسپارهك ژ من ههیه دا ئهز د بهرسقا وی بیم؟

ول دویماهیسی دی بیژین: نه گهر ته بقیت خودی حهز ژ ته بکهت ژ فی
 رهنگی مروغان به:

سه عدی کورپی ئه بوو وه ققاصی دبیزت: من گوهل پیغه مبهری بوو -
 سلا فلی بن - گوت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْخَفِيَّ﴾ - هندی
 خودی یه حهز ژ وی عهبدی دکت یی ب تهقوا بت، و ژ خه لکی یی منهت
 بت، ویی بهرزه بت ﴿^(١)﴾، یی ب تهقوا بت، یه عنی: ب گوتنا خودی بکهت

(١) موسلم فهد گو هیژت.

ل هەر جهه کي ئه و لي بت، وي ژ خه لکي هه مي بي منه ت ژ بهر وي
زه نگيني و ده وله مه نديا د دلي وي دا هه ي، و گه له ک تي که لييا خه لکي
نه که ت و خو ژ وان فه ده رکه ت.

کاری یازدی تهقوا (التقوی)

کاری یازدی و دیمایی بی دلی کو مه دقیت به حس ژی بکھین تهقوایه،
وئاشکھرایه کو تهقوا کاره کی مهزنه و بو دینی دبتنه بناخه، و هدر تهقوایه تامی
دده ته ژینا مروقی و بهایی دده ته خودانی، چونکی تهقوایه وی و حیوانی ژیک
جودا دکهت!

قیجا فهره بزاین کانی تهقوا چیه؟ و چاوا مروقی دی دشیت وی ب دست
خو نیخت؟ و فیقی بی ب دارا تهقوایی فه دئیچت چیه؟

تهقوا.. پیناسه ودهسپیک:

تهقوا د زمانی عه ره بان دا ناغه کی و هر گرتیه ژ په یقا (التقی)، و ژینده ری
وی (الاتقاء) ه، و کاری وی بی بوری (وقی) یه، یه عنی: پاراست، و پاراستن
ئه وه تشته ک ژ تشته کی دی بیته پالدان و دویور کن ژ بهر تشته کی سییی،
مه عننا: تهقوا د زمانی دا پاراستنه.

و د شریعتی دا چند پیناسه یه ک بو تهقوایی هه نه، ژ وان پیناسه یان:

هنده ک دیژن: تهقوا ئه وه تو په رده یه کی بیخه د ناقبه را خو وی تشتی
دا بی خودی حه رام کری.

وهنده کین دی دیژن: تهقوا ئه وه خودی ته ل وی جهی نه بینت یی وی
نه قیای ته لی بینت.

وهنده کین دی دیژن: تهقوا ئه وه مروقی خو ژ وی تشتی پپارژیت یی
بترست کو غه زه با خودی پی ب سهر وی دا بیست، و گوهداریا ئه مر

ونههيا خودی بکەت.. ودئیتە فەگوهاستن کو جاره کئی ئیمامی عومەر پسیار ژ ئوبهیی کوری کەعی کر: تەقوا چیە؟ وی گۆت: ئەهی (أمیر المؤمنین) تو چ جارا د ریکە کئی را نه چووی ستیری لی هەبن؟ گۆت: بەلی، گۆتی: تە چ کر؟ عومەری: گۆت: من دەلنگین خۆ هلدان وباش بەری خۆ دا جهی پی خۆ بەری ئەز پیگافا خۆ بهاقیم ژ ترسین هندی دا ستیری ب من بکەفن.. ئوبهیی گۆت: ئەها ئەوه تەقوا!

مەعنا: تەقوا ئەوه مروّف د ریکا خۆ دا د فئی ژبانی دا دەلنگ و دەهمەنین خۆ هلدەت، وباش بەری خۆ بەدەتە حەرامی و حەلالی، و خۆ ژ بی ئەمریبا خودایی مەزن بەدەتە پاش.

(ابن القیم) دبیژت: راستییا تەقوایی ئەوه مروّف کاری ب فەرمانا خودی بکەت باوهری پی هەبت و بو خۆ ب خیر حسیب بکەت، و خۆ ب باوهری فە خۆ ژ وی تشتی بەدەتە پاش پی خودی ئەو ژئی دایە پاش و بو خۆ ب خیر حسیب بکەت.

مەرتەبهیین تەقوایی:

و ژ ئەفا بۆری ئاشکەرا دبت کو تەقوایی سی مەرتەبه هەنە:

۱- خۆپاراستنا ژ عەزابا ئەبەدی ئەوا خودانی خۆ هەر وهەر دەهیلته د جهنەمی دا کو شرک و کوفره، و باوهری ئینانا ب په یفا تەوحیدی ئەوا قورئانی نافی (په یفا تەقوایی) ل سەر دانای دەمی گۆتی: ﴿وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى﴾ (الفتح: ۲۶).

۲- خۆپاراستنا ژ وان کاران یین کو دبنه ئەگەر چوونا خودانی بو جهنەمی ئەگەر خۆ بو دەمه کئی بەروەخت ژی بت، و ئەو کار - وه کی ئاشکەرا - ئەون یین دبیژنی: گونەه.

۳- خوږاراستنا ژ وان کاران ژى بين مرؤفى ب پهنگه کي وهسا موژيل دکهن کو ئهو خودي ژ بير بکته، يان چوونا وي بهر ب خودي شه هيدى وگيرؤ دکهن، نه گهر خو ئهو کار د حلال ژى بن، چونکي نهؤ رهنگه کاره دلى وي رهق دکهن، وهيدى هيدى وي بهر ب گونه هى شه دهن.

تهقوا د قورئانى:

ژ بهر گرنگيا تهقوايى بهحسى وي ب گلهك رهنگ وگلهك مهعنايان د قورئانى دا هاتيه:

ل هندهك جهان تهقوا ب مهعنايا ترسا ژ خودي هاتيه، وه كى: ﴿ هُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُۥ يُعْبَادُ فَاتَّقُونَ ﴿١٦﴾ - بو وان د جهنمه مى دا هندهك پارچه بين عهزابي ژ ئاگرى د سهر وان دا هه نه وه كى عهورين ل سهرليك، و د بن وان ژى دا هندهك پارچه هه نه. ب قى عهزابا ژنگوتى خودي بهنيين خو دترسينت، دا ئهو هشير بن. ئه ي بهنيين من فيجا هوين ژ من بترسن وگوهداريا فهرمانين من بكن ﴿ (الزمر: ١٦).

ول هندهك جهين دى تهقوا ب مهعنايا گوهدارى وعياده تى دئيت، وه كى: ﴿ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٢٢﴾ - ئه ي ئهوين باوهرى ئيناي، ب دورستى هوين گوهداريا خودي بكن وبي ئه مريا وي نه كهن، وشوكرا وي بكن وكافريي پى نه كهن، وبهردهوام خو ب ئيسلاما خو شه بگرن هه تا هوين دمرن ﴿ (آل عمران: ١٠٢).

وتهقوا ب مهعنايا خوږاراستنا ژ گونه هان ژى دئيت، ونه فديه مهعنايا تهقوايى يا دورست، وه كى د نايه ته كى دا هاتى: ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥ

وَيَحْشَى اللَّهَ وَيَتَّقَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾ - وهه چیبی د ئه مرفه رمانان دا گوهداریا خودی و پیتهمبه ری وی بکعت، و ژ دویمایهیا نه گوهداریی بترست، و خو ژ بی ئه مریا وی بیاریت، ئه و ئه ون بین خو شیبی د به حه شتی د اب دهست خو فه دئینن ﴿ (النور: ٥٢).

و د ئایه ته کا دی دا خودایی مه زن سی جاران به حسی ته قوایی دکعت، وه کی دبیرت: ﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وءَامَنُوا وَاَحْسَنُوا وَاللَّهُ مُجِيبُ الْاَلْحَسِنِ ﴿٥٣﴾ (المائدة: ٩٣)، وئه ژ سیاره کرنا په یفا (ته قوایی) یا ژ قه ستا نه بوویه، چونکی ته قوا جارا ئیکی ب رمانا خو پاراستنا ژ شرکی هاتیسه، و جارا دووی ب رمانا خو پاراستنا ژ بیدعی یه، و جارا سیبی ب رمانا خو پاراستنا ژ گونه هی یه، و به رانبه ر شرکی ته وحیده، و به رانبه ر بیدعی سوننه ته، و به رانبه ر گونه هی گوهدارییه، مه عنا فی ئایه تی سی مه رته به د گهل ئیک کومکر و فهران پی ل مه کر: مه رته با ئیمانی و یا سوننه تی و یا طاعه تی، دبیرت: چو گونه هل سهر وان خودان باوهران نینه ئه وین مه ی قه خواری به ری ئه و بیته حه رامکر نه گهر وان ئه و هیلا و باوهری ب خودی ئینا و ته قوا وی کر (یه عنی: خو ژ شرکی دا پاش) و کارین چاک کرن، پاشی ته قوا کر (یه عنی: پیگیری ب سوننه تی کر) و باوهری ئینا، پاشی ته قوا کر (یه عنی: گوهداری کر) و باوهری ئینا، هندی خودی یه حه ز ژ وان دکعت ئه وین د باوهریا خو دا گه هشتینه ده ره جا ئحسانی فیجا باوهریا وان ب تشتی غه یب و نه به رچا و وه کی باوهریا وان ب تشتی به رچا و لی هاتی.

تمامیا ته قوایی:

ئه فا بوری هدی ژ مه عنا و رمانین ته قوایی بو، به لی مروّف ب دورستی ناگه هته ده ره جا ته قوایی و نابته ژ مروّفین ته قوادار حه تا خو ژ وان تشتین

گونهه تپدا نه بدهته پاش ژ ترسین هندی دا کو بکفته ژ وان تستان دا یین
گونهه تپدا.

د ناؤ مروّقان دا هندهك كهس هه نه دبیزن: ئەم موسلمانین، و باوه ریپ
ب خودی و پیغه مبهری و ئیسلامی دئینن، و دبت خو ژ گه لهك رهنگین
گونههان ژی - ب تاییه تی یین مهزن - بدهته پاش، به لسی ده می گونه هه کا
بچویك دكهفته رپکا وی، یان کاره کی شك تپدا هه ی کانی گونه هه یان نه،
خو ژی نادهته پاش ودلی خو ب هندی خو ش دكهت کو به لکی ئەؤ کاره
گونهه نه بت، یان ئە گهر خو گونهه ژی بت ناخوری ده مه کی کیم پیشفه دی
چنه جهه نه می پاشی هه ر دی ژفرته به حه شتی.. ئەو که سی ب فی رهنگی بت
ی هیژای هندی نابت نا فی (متقی - تهقوادار) ل سه ر بیته دانان.

هه فالی پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - (ئه بوو ده رداء) - خودی ژی رازی
بت - دبیزت: ((تمامییا تهقوایی ئەوه عه بد د وی تشتی دا بی هندی دندکه کی
ژی تهقوا خودی، حه تا ئەو وی تشتی ئەو هزر دكهت بی حه لاله ژی
بهیلت ژ ترسین هندی دا ئەو تشت بی حه رام بت)).

ومه خسه دا وی ب تشتی حه لال ل فیری ئەو حه لاله بی مروّ تپدا دكهفته
شکی، و ئەفه ژ تمامییا وه ره عی و تهقوایی یه.

ول فیری مه سه لهك هه یه دقیت ئیشاره تی بدهینی: ئەو که سی بقیت
بی ب تهقوا بت دقیت خو د دینی دا شاره زا بکهت دا بزانت کانی ئەو
تشتی دقیت تهقوایی تپدا بکهت چیه، یه عنی: یا ب زه حه مه ته (ئه گهر نه بیژین:
موسه ته حیله) که سه ك د دینی دا بی جاهل و نه زان بت و بشیت بی ب تهقوا
بت، چونکی ئەوی حه لالی و حه رامی.. خیری و گونه هه ی.. سونه تی و بیده عی
ژیک جودا نه کهت نه شیت خو ژ کاری نه دورست بدهته پاش، و دی بیینی
هندهك جاران هندهك مروّ ژ نه زانینا خو ژ وی تشتی صافی حه لال دده نه

پاش هزر دكهن نهفه تهقوايه، ونهوب خو نهفه خو بى باركرنا ژ هولالييه نه كو تهقوايه!

ونيزيك ژ فى مدهسلى مدهسلا ب چوقه نه گرتنا گونه هانه، ب تايه تي گونه هيښ بجويك، نهوين مروڅ چو هزران ژى نه كهت، نه شان كارت يكرنه كا گهله كا خراب ل سهر تهقوايي ههيه، ودوير نينه نهو هندهك جار ان تهقوايي ئي كجار ژ بن بهت، ژ بهر فى چه ندى د حديسه كى دا هاتيه: عائيشا ديبژت: **يَبْغَمِبَهُرَى - سَلَاةُ لَى بِن - كَوْتَهُ مَن: ﴿يَا عَائِشَةُ، إِيَّاكَ وَمُحَقَّرَاتِ الْأَعْمَالِ، فَإِنَّ لَهَا مِنَ اللَّهِ طَالِبًا - نَهَى عَائِشًا! هَشِيَارَى وَان كَارَانَ بَه يِيَن مَرُوڅ چو هزران ژى نه كهت چونكى داخواز كهرهك بو وان ژ نك خودى ههيه ﴿^(۱) يه عنى: خودى مليا كه تهك تايهت بو هژمارتنا وان كاران ناماده كريبه، نهو وان دنقيست ونائينه ژبير كرن، ودقبت ژبير نه كهين كو نه گهر گهلهك ترك گه هشته ئيك ناگره كى بوش دى ژى هلبت.**

بهايى تهقوايي:

بهايى تهقوايي د تهرازيا ئيسلامى دا گهله كه، وهه ما بهسه بيژين: تهقوا نهو كاره يى خودى شيرهت پى ل مروڅين بهراهيى ويين دويماهيى ژى، وهكى د نايه ته كى دا هاتى: **﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (النساء: ۳۱)**. نيمامى قورطى د تهفسيرا فى نايه تي دا ديبژت: فدرمانا ب تهقوايي يا گشتيه بو هه مى ملله تان.

و د حديسه كى دا هاتيه: موغاز ديبژت: من گوته بېغمه مېرى - سلاة لى بن -: شيره ته كى ل من بكه، گوت: وى گوته من: **﴿اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا**

(۱) بن ماجه فه دگو هيرت.

كُنْتَ أَوْ أَيْتَمًا كُنْتَ - ههچی جهی تو لی بی تهقوا خودی بکه ﴿^(۱)﴾. و
 (شیخ الإسلام ابن تیمیه) دبیژت: من نه دیتییه شیره تهك ژ فی ب مفاتر ههبت
 بو وی كهسی بی تی بگهت و ل دو یف بچت.

و ژ دوعایین پیغمبهری - سلاؤ لی بن - یین هه ر بو خو ژ خودی دکرن
 نه شه بوو: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالْتَّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ﴾ ^(۲) یه عنی: یا
 ره بی نه ز داخو ازا هی دایه تی و تهقوایی و عه فافی و ده وله مه ندیی ژ ته دکهم.

چاوا دی ب تهقوا كهفی؟

نه گهر ته بقیّت بزانی کانی چاوا تو دی ب تهقوا كهفی؟ گو هی خو بد ه
 قان گو تنان:

نه گهر د دلی ته دا فیانا خودی ژ فیانا هه ر تشته کی دی پتر بوو..
 و نه گهر ل هه می ده مان ته هه ست ب هن دی کر کو خودی بی د گهل ته و ته
 دینت.. و نه گهر ته هه می گا فا دو یما هییا کرنا گونه هی ل بی را خو ئینا شه..
 و نه گهر ته زانی چاوا دی بهر گرییا هه وایی نه فسا خو کی.. و نه گهر تو
 ب وان ریگان شاره زا بووی یین شه یتان تی را قه ستا دلی مرو فی دکه ت و ته
 نه و ریك هه می لی گرتن، نه و تو ب تهقوا كهفتی!

سالو خه تین تهقواداران:

نه و ب خو تهقوا تشته كه د دلی دا، وه کی د حه دیسه کی دا هاتی،
 به لی د گهل هن دی ژی تهقوا نه گهر ل نک كه سه کی هه بت نه و هن ده ك
 سالو خه تین تاییه ت دی ل نک وی پهیدا كه ت، و قورئان د گه له ك نایه تان دا

(۱) ئیمام نه حمه د فه دگو هیژت.

(۲) وه کی موسلم ژی فه دگو هیژت.

ئيشاره تى دده ته وان سالوخه تان، وئهم ل قيرى ب كورتى دى به حسى
هندهك ژ وان سالوخه تان كهين:

- مرۆقين ته قوادار نهون يين باوه ريبى ب غهيبى دئين.
- ول خهله تيبين خهلكى دبورن، ول وان ب هيجهت نين.
- گونههين مهزن ناكه، ونصرارى ل سهر گونههين بچويك ژى ناكه.
- نه گهر جاره كى ب نك خهله تيبى فه چوونه وگونهههك كر ههر زوى
ليفه دبن وبه شيمان دبن وتوبه دكه.

- د گوتن وكريارين خو دا د راستگونه، ودره ژ وان دهر ناكه فت.
- (شه عاثرين خودى) مهزن دبين، يه عنى: نه دبسته نه ل سهر پيليدانا وان
تشتان يين خودى احترام لى گرتى وپيروژ كرين.

- داديبى د حوكم وئه حكامين خو دا ب جه دئين، وكهرب فه بوونا
وان ژ كهسه كى يان تشته كى ئيكا هند ژ وان چى ناكهت نهو بى داديبى
ب كار بينن.

مفا وبهره مى ته قوايى:

مهز نترين بهرهمى ته قوايى د دنيايى دا نهوه ته قوا خودانى خو دلفرهه
دكهت، ورزقى وى ژى بهر فرمه دكهت، وه كى د نايه ته كى دا هاتى: ﴿وَمَنْ
يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿١﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ
حَسْبُهُ ﴿٢﴾ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرِهِ ﴿٣﴾ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٤﴾﴾ (الطلاق: ٢-٣).

ههر وهسا ته قوا دبته نه گهرا هندى خودى كارى مرؤفى ل بهر
مرؤفى ب ساناهى بيخت، وه كى د نايه ته كى دا هاتى: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ
لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿١﴾﴾ (الطلاق: ٤).

پشکا سییؑ
نساخیین دکان

دهسيك

تبيعه تي خودي مروفل سدر داي نه فديه: هدر ئيك - بلا چهندي بي خراب
ژي بت - خو باش دبينت، وه كي نم ب كوردي دبيژن: ((كهسهك نابيژت:
دهوي من بي ترشه))! يه عني: نه گهر خو دهوي وي بي ترش ژي بت، وتاما
ترشاتيبي تژي دهفي وي بت ژي، نهو ئعترافي ب وي ترشاتيبي ناكهت،
ونه گهر وي چورپ نهديتن دي رابت هندهك هيجه تان پيشقه گرت..
وئنگليز ژي دمه تهله كا خو دا دبيژن: ((نيچيرفاني ب كي نه هاتي له عنه تي
ل ناميره تين خو دكهت))، يه عني: ل شوينا ئعترافي بكهت كو نهو ب كي
نيچيري ناييت، دي ب كي نه هاتنا خو دي ئيخته ستويي شو كا خو!

وچونكي مروف خهله تي وعه بيين خو زوي ب زوي نابينت گهلهك جاران
وه سا چي دبت مروف دهافيتيه كهسه كي دي وره خني لي دگرت سه را
خهله تيه كي يان عهبيه كا كول نك وي هه ي، ونهو ب خو نه گهر تو سه ح
بكه بي دي بيني نهو خهله تي يان عهيب، يان ئيكا ژ وي مه زنتس ژي ل نك
وي ب خو يا هه ي، ونه گهر جاره كي ئيكي بي را وي ل هندي ئينا فه كو نه و
خهله تي يان عهيب يان كي ماسي يا ل نك وي ژي هه ي، نهوي دي ب قي
چهندي نه خو ش بت، ودي خو نه رازي ژي كهت!

وخودي نه گهر خيرا مروفي ثيا دي چاقين وي فه كهت دا بهري ههر
تشته كي نهو خهله تي وكي ماسيين خو بينت، وزير كيبي ژي دي ده تي كو
نهو ئعترافي ب وان خهله تي وكي ماسيان ژي بكهت، دا نهو پشتي هنگي
هزرا چاره سه ري وخو پاراستنا ژ وان كي ماسيان بكهت، چونكي تشته كي
ئاشكهر ايه هندي مروف ب ده ردي خو نه حه سييت هزرا چاره سه ري بي ناكهت.

وپشتی مه - د بهر په پښ بوری دا - هندهك ژ وان رپكان زانين يين شه پتان
 تيرا قهستا دلي مروفي دكته، دا دهسته سهر بكهت وخهرزي خو لي
 بدانت، وپشتی مه به حسی هندهك ژ وان كارين باش ژي كری يين دلي
 ساخلم پي رادبت و خوداني پي سهر فراه دكته.. مه دقيت به حسی
 هندهك ژ وان دهر دان ژي بكهين يين دل تووش دبتی، چه نده كي د گهل
 (نيشين دلي) راوهستين دا پي ناگه هدار بين، پيخه مهت هندي كو خو ژي
 پاريزين، ونيك ژ مه نه گهر خو گهلهك ژ وان نيشين (عضوي) بترسنت
 يين دنيته دلي وكاري وي تيك ددهن و مروفي بهر ب مرنی قه دبهن، نه ز
 دبېژم: يا فهرتر نه وه مروف پتر ژ وان نيشين (درووني) بترست يين
 ب سهر دلي دا دنيين ودبنه نه گهرا هندي بهري خوداني ژ رپكا راست بيته
 وهر گيران، فيجال دنيايي وئاخه تي شهر مزار بست، چونكي تر سال سهر وي
 دهردي نيشه كا بهر دهوام بگه هينت كو هتا پشتی مرنی ژي بمينت مسوگهر
 دقيت پتر بت ژ وي دهردي نيشه كا بهر وهخت بگه هينت كو ب مرنی
 ب دويمهي بيت..

فيجا هتا هم ب فان پهنگه دهر دان شاهزا بين، دا خو ژي پاريزين،
 دقيت چه نده كي ب بهر فرهي ل سهر باخفين.. هيقييا مه ژ خودايي مه زن
 نه وه نهو هاريكاري مه بت ل سهر خو پاراستنا ژ فان همي دهر دان.

(۱)

بی ناکه هی (الغفلة)

مهزنترين دهر د دل تووش دبتی، ودبته نه گهرا هندى کو دل ب دورستی ب کارى خو رانده بت بی ناکه هییه نهوا ب عه ره بی دبیزنى: (الغفلة)، یه عنى: (عه طه له کا) وه سا بکه فته کارى دلى کو نهو ئیدى نه شیت ب وی تشتى ناکه هدار بت بی کو پیئقیه بی لى ناکه هدار بت، فیجا نهؤ بی ناکه هییه سه ری بکیشه وان نه نجمین خراب یین بهرى وی ژ رپکا دورست وه رد گپن، وی بهر ب دویر که فتنا ژ حقیقی قه دهن.

بی ناکه هی چیه؟

بی ناکه هی (یان: غفلة) ژ لایى زمانى قه رهنگه کى ژبیر کرنى یه، به لى نه گه هات مروفى دهست د وی ژبیر کرنى دا هبت، وه کى د نایه ته کا قورئانى دا هاتى: ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ - ده مى حسیندانا مروقان ل سهر کارى وان کرى نیزیک بوو، ونهو ژ قى راستیى بی ناکه دژین، وپشت ددهنه قى هشیار کرنى ﴿(الانبیاء: ۱)﴾، یه عنى: نه گه ر ئیک بیرا وان ل قى چه ندی بینته قه ژى نهو ل بیرا خو نائینه قه، وپشت ددهنه وی چه ندی، ونه قه یه جودایى د ناقبه را (غفلة ونسیان) دا، (نسیان - ژبیر کرن) تشته کى بی دهستى، بهروفاژى غفله تى کو کاره که خودانى دهست تیدا هدی، ومروفى (غافل) نهوه بی خو ژ تشتى بی ناکه ه بکته، وپیرا خو لى نه ئینته قه.

نه قه ژ لایى زمانى قه.. و ژ لایى زارافى شهرعى قه، غفلة نهوه: مروفا وی تشتى ژبیر بکته، یان ژبیرا خو ببت بی دقیت نهو ژبیر نه کته.

وهندهك زاناين دى دبين: غهفلت نهوه مروفا دهى خوب بى كارىي
 شه بهته سهري، ووى تشتى ل بيرا خو نهئنته شه بى نه گهرين ل بيرئنانا وى
 ههين.

يهعنى: نهو تشت نه بى ژ هه ژييه بيته ژ بيركرن، چونكى هه مى
 نه گهرين ل بيرئنانا وى بين ههين.

بى ناگه مى د قورئانى دا:

ل گهلهك جهان ژ قورئانى و ب گهلهك رهنگان بهحسى بى ناگه مى
 وغهفلهتى هاتيهه كرن، د نايه ته كى دا خودايى مهزن ب ناشكه رايى مه ژ شى
 كارى دده ته پاش ژ بهر وان خرابيين مهزن بين كو د دويف دا دئين، وه كى
 دبىـژت: ﴿وَأَذْكُرُّنَاكَ فِي نَفْسِكَ نَضْرَعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ
 بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ - تو د دل دا ب خو شكاندن وترس
 شه خودى ل بيرا خو بينه شه، و ب دهنه گه كى د ناقيه را بلندى ونزميى دا
 ل سپيده وئبقاران دوعا ژ وى بكه، وتو ژ وان نه به بين غافل وبى ناگه ه
 (الأعراف: ٢٠٥).

و ل جهه كى دى نهو مه ژ هندى ژى دده ته پاش كو نه م گوهدارى
 وهفاليينيا وى كهسى بكهين بى دلى وى ژ زكرى خودى بى غافل، وه كى
 دبىـژت: ﴿وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا
 - تو گوهداريا وى نه كه بى مه دلى وى ژ زكرى خو بى ناگه كرى،
 ووى دلچوونين خو ب سهر گوهداريا خودايى خو ئيخستين، ومسه لا وى
 د هه مى كارى وى دا بوويه زه عيبون وتيجون ﴿(الكهف: ٢٨).

نه ژ غافلان به، ونه ژى گوهداريا غافلان بكه نه گهر هات وته ثيا تو بى
 سهر فزاز بى د دنيايى وئاخره تى دا، چونكى غهفلت نه گهره كه ژ وان

نه گهران يين عهزايي ب سهر خوداني دا دئينن، د نابه ته كي دا خودايي مهزن
 ناشكه را دكهت كو غه فلهت ئيك ژ وان نه گهران بويه يين ل ناخره تي
 بهري عه بدين دنيايي دايه ناگري، وه كي دبيژت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ ﴿٧﴾
 اُولٰٓئِكَ مَاؤُنْهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ - هندی نهون يين دلي خو
 نابه نه ديدارا مه ل ناخره تي بو حسيبي، وئهو پيش ژينا ناخره تي قه ب ژينا
 دنيايي رازيبون، ووان خو ب ژينا دنيايي پشت گهرم كر، وئهو يين ژ نابه تين
 مه دبي ناگه، نهوان ژ بهر وان گونهه وخه له تيين وان د دنيايي دا دكرن
 جهي لي زفرينا وان ل ناخره تي ناگري جهه نه مي يه ﴿ (يونس: ٧-٨).

ومروئين غافلن ل ناخره تي ب دورستي خوسارهت دبن، پشتي نهو وي
 تشتي ب چاه دبين يي وان د دنيايي دا خو زي بي ناگه كرى، خودايي
 مهزن دبيژت: ﴿أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمُ أَبْصَرِهِمْ
 وَأُوتِيَتْهُمْ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٤﴾ لَا جَرَءُ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾ -
 نهو نهون يين خودي خه تم ب كوفري ل سهر دل وگوه وچاقين وان داي،
 وئه فه نه يين د بي ناگه ژ وي عهزايي يا خودي بو وان ناماده كرى،
 ب راستي نهون ل ناخره تي يين دزيانكار ﴿ (النحل: ١٠٦-١٠٧).

غه فلهت د حه ديسين پيغه مبهري دا:

پيغه مبهري - سلاؤ لي بن - د حه ديسه كا خو دا مه ل هندی ناگه هدار
 دكهت كو غافلپوونا دلي دبنه ئيك ژ وان نه گهران يين دوعا ژ بهر نه ئينه
 قه بويلكرن، عه بدللاهي كوري عه مري دبيژت: پيغه مبهري - سلاؤ لي
 بن - كوت: ﴿الْقُلُوبُ أَوْعِيَةٌ، وَبَعْضُهَا أَوْعَىٰ مِنْ بَعْضٍ فَاِذَا سَأَلْتُمُ اللّٰهَ عَزَّ
 وَجَلَّ أَيُّهَا النَّاسُ فَاسْأَلُوهُ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ، فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَجِيبُ لِعَبْدٍ

دَعَا عَنْ ظَهْرِ قَلْبِ غَافِلٍ - دل نامانن تشتی دپاریزن، وهندهك دل پتر
 ژ هندهكان تیگههشتن وپاراستنی دكهن، فِیْجَا ئه گهر هه وه گهلی مروّشان
 داخواز ژ خودی کر، هوین وهسا داخوازی ژی بکهن کو هوین ژ بهرسقدا نا
 وی دپشت راست بن، چونکی خودی بهرسقا وی عهبدی نادهت یی
 ژ دله کی غافل دوعایی ژی بکته ﴿^(۱)﴾.

و د حه دیسه کا دی دا پیغه مبهه - سلاؤ لی بن - ژنکان ب تایه تی ژ بی
 ناگه هی وغه فله تی دده ته پاش، وئاشکهره دکهت کو نه و کهسی غافل بیت،
 رهحم پی نائیته برن، یه عنی: نه و کهسی خودی ژ بیرا خو دبهت وزکری وی
 نه کهت، خودی ژ وی ژ بیرا خو دبهت رهحمی بی نابهت، (یوسه یرا) نِیْک
 ژ ژنکین موهاجرانه، دیبژت: پیغه مبهه ری - سلاؤ لی بن - گوته مه: ﴿عَلَيْكُمْ
 بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّقْدِيسِ، وَاعْقِدْنَ بِالْاِثْمَالِ، فَاِنَّهُنَّ مَسْئُولَاتٌ مُسْتَنْطَقَاتٌ،
 وَلَا تُغْفَلْنَ، فَتَسْبِيحُ الرَّحْمَةِ - هوین گه له ک بیژن: سبحان، لا اله الا الله،
 سبحان الملك القدوس، و ب تبلان بهژمیون، چونکی پسپار ژ وان دی
 ئیته کرن ودی ئینه ئاخفاندن وهوین غافل نه بن، دا رهحمی ژ بیر نه کهن ﴿^(۲)﴾.

یه عنی: دا وی کاری ژ بیر نه کهن یی دبته نه گهرا رهحم برنا ب هه وه.

وعه بدلاهی کوری عومه ری وئهبوو هورهیره ههردو دیبژن: پیغه مبهه ری
 - سلاؤ لی بن - ل سهه مینههرا خو گوته: ﴿لَيَنْتَهِيَنَّ اَقْوَامٌ عَنْ وُدِّعِهِمْ
 الْجُمُعَاتِ اَوْ لَيَخْتَمَنَّ اللّٰهُ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُوْنَنَّ مِنَ الْغَافِلِيْنَ - هندهك کهس
 نه هاتنا نفیژین نه بییی دی هیلن یان ژی خودی خه قی دی ل سهه دلین وان
 دهت، پاشی نه و دی بنه ژ غافلن ﴿^(۳)﴾.

(۱) نهحمه د فهدگو هیژت.

(۲) ترمذی ریوایهت دکهت.

(۳) موسلم ریوایهت دکهت.

و ژ فئى حەدىسى ئاشكەرا دېت كو خو فە كېشانا مروقى ژ كرنا نقيژا
ئەينىي ل مزگەفتى ب جماعت دېتە ئەگەرا ھندى كو خەتم ل سەر دلئى
مروقى بېتەدان، وئەو بېتە ژ غافلان.

ژ زيانين غەفلەتى:

دلەك ئەگەر تووشى دەردى غەفلەتى بوو، چەند زيانين مەزن دى
ب سەر خودانى وى دا ئين، ژ وان زيانان:

۱- مروقى غافل چونكى خودى ژ بىرا خو دېتە دېتە ھەقال ودوستى
شەيتانى، وئەوى دوستينيا شەيتانى بکەت خو تووشى كەرب ونەفیانا خودى
دکەت.

۲- ئەو مروقى خودايى خو ژ بىر بکەت و بېتە ژ غافلان، ئەو دى خو
وراستيا خو ژى ژ بىر کەت، لەو دى بتە خودان دلەكى مرى، وئەو
كەسى دلەكى مرى ھەبت تاما خو شىيى نرانت.

۳- مروقى غافل ژ خودى نيچىرە كا ب ساناھىيە بو شەيتانى ولەشكەرى
وى ژ ئەجىن خراب، لەو ئەو رپكا خو بو دلئى وى دىينن، وتزى دودلى
ووەسواس وگومان دکەن، ووى دئىخنە بن بارى ئيشين (نەفسى) يين
نەخوش وگران.

۴- مروقى غافل ئاگەھ ژ خودى نینە، وچونكى وى ئاگەھ ژ خودى نینە
دى بىنى ئەو شەرمى ژ خودى ناکەت، وھەر جارە كا مروقى شەرم ژ خودى
نەكر شەرمى ژ بەنيان ژى ناکەت، وئەو كەسى شەرمى نە ژ خودى
بکەت ونە ژ بەنيان چو خىر د سەرى نابت.

۵- غەفلەت پەردەيى د ناقەرا مروقى وگونەھى دا پراکەت، لەو دى
بىنى ئەو قەت خو ژ گونەھى وى ئەمرىيا خودى نادەتە پاش.

غەفلەت.. ونەگەرا مەزن:

ئەگەرا مەزن يا دلى مروفي توشى دەردى غەفلەتى دكەت ئەو
مروفي ژ بىرا خو بەت كول چو دەمان خودى مروفي ژ بىر ناكەت،
وهدردەم ئەو چاقدىرى وزىرهفانىي ل وى دكەت، و كار وگوتىن وى ل سەر
حسىب دكەت ورژەك دى ئىت ئەو دى حسىب سەرا وان د گەل وى
كەت، ونەو ژ بىرا خو بەت كو رژەك دى ئىت خو ئەو تىتىن وى د دلى
خو دا فدشارتن و ژ سەرى خو نەدئىنانە دەر ژى دى ل بەر خودى ئاشكەرا
بن.. ئەو راستىيا مەزن ئەگەر ل بىرا وى نەما دى كەفتە داڧىن غەفلەتى،
ژ بەر فى چەندى قورئان هەردەم مە ل فى راستىيا مەزن ئاگەلدار دكەت
وەكى دىت: ﴿ وَمَا رُبُّكَ بَغْفَلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ - خودى تە بى غافل و بى
ئاگە نىنە ژ وى كارى هون دكەن ﴿ (هود: ۱۲۳).

ڧىجا مادەم بى بى ئاگە نىنە وهدردەم ئەو هەوە دىنت هشىارى وى بن،
بلا ئەو هەوە ل وى جەبى نەدىنت بى وى نەڧىت هەوە لى بىنت، ئەگەر
پاشى هون پسىارا وى شەرمزارىي نەكەن يا دى ب سەر هەوە دا ئىت.

غەفلەت ودو ئەنجامىن كرىت:

ئەو دلى غەفلەت ب سەر دا هات د ئەنجام دا دى توشى دو كاران
بت ئىك ژ بى دى كرىتتر و خرابتره:

كارى ئىكى: ئەو دى هزر كەت ئەو ژ غەزەبا خودى بى پاراستىيە
ورزگار بوون بارا وىيە.

بەنى: غەفلەت و بى ئاگە هىيا ژ خودى ئىكا هند دى ژ وى چى كەت
ئەو وە د خو بگەهت كو ئەو مروڧەكى تمام و بى كىماسىيە، هەجى باشىيە كا
هەبت يا ل نك وى هەى، و كەسەك وەكى وى بى باش نىنە، ڧىجا مادەم
وەسايە ما ئەو دى ژ چ ترست، يان بوچى بترست؟

ئەفە مرۆفۇي غافلە.. بەلى مرۆفۇي خودان باوەر، ئەوى دەمى بەرى خو
 ددەتە كارى خو وتەخسیریا خو تیرا دینت، خو بى منەت ژ رەما خودى
 وپشت راست ژ غەزەبا وى نابینت، لەو غورور بو وى ژ بەر كارى وى بى
 باش چى نابت..

عەبدللاھى كورى مەسعودى - خودى ژى رازى بت - دبیژت: «مرۆفۇي
 خودان باوەر وەسا گونەھین خو دینت ھەر وەكى ئەو چىايەكن ل ھنداڤ
 سەرى وى نىزىكە ب سەر دا بىت، و مرۆفۇي سەرداچوى وەسا گونەھین خو
 دینت ھەر وەكى مېشەكن د سەر دفنا وى را دبۆرت و دچت...»

د ئایدەتەكى دا خوداى مەزن دبیژت: ﴿ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾
 أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ - ئەرى خەلكى
 گوندان (باژىران) ھزر دكەن كو ئەو دپشت راستن ژ عەزبا خودى، كو
 ب شەف د سەر وان دا بىت و ئەو دنقستى؟ ئەرى وخەلكى گوندان پشت
 راست بووینە كو عەزبا خودى ل دەمى تېشەتەگەھى بگەتە وان، دەمى
 ئەو د بى ناگەھ و ب كارى خو بى دنباىي فە دمژويل؟ ئەرى فېجا ئەو پشت
 راست بووینە ژ فى فەھیلان و ل دويف بەردانا خودى بو وان؟ نى ژ مللەتى
 تېچوى پېقەتر كەس ژ دويف بەردانا خودى پشت راست نابت ﴿
 (الأعراف: ٩٧-٩٩).

كارى دووى: ئەو دى ھىقيين مەزن رېست، وئوميدىن دویر ودرىژ
 راچىنت، ھەر وەكى د دنباىي دا دى بى ئەبەدى بت.

بورەیدە دبیژت: جارەكى پېغەمبەرى - سلاڤ لى بن - دەستى خو دانا
 سەر پاتكا خو وگۆت: ئەفە كورى ئادەمىيە، و ئەفە ئەجەلا وىيە، پاشى
 دەستى خو درىژكرە بەراھىيا خو وگۆت: وواھە ھىقىيا وىيە واھە..

ئەفە تىبەتتى مۇرۇقىيە، ھىقىيىن دوبر ل بەراھىيا خو ددانىت، و ژ بىر
 دكەت كو مرن پىي پىي يال دويىف وى دگەرت، وئەفەيە عەينى
 غەفلەتى: ﴿ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ
 هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ ﴾ (ق: ٢١-٢٢).
 فۇجىا مۇرۇقى بۇقىت دلى خو ساخلەم بەھلىت بلا ئەو وى ژ دەردى
 غەفلەتى پارىرت.

(۲)

خۆمه زنكرن (التكبر)

دهردى دووى ژ وان دهر دېن گافا دل گرت چويى تى ناهيلىت
خۆمه زنكرنه ئەوا ب عه ره بى دېژنى (كبر) يان (تكبر)، و ژ خۆمه زنكرنى يه
كو مروڤى ب خۆ (موعجب) بت، و گه له ك مه زن د خۆ بگه هت.. وه هر
به خت ره شى و خرابيه كا هه بت خۆمه زنكرن كليلا وى يه، وه ه ما به سه
بېژين: خۆمه زنكرن ئە گه را ئيكه مين گونه هى بوو بى ئەميريا خودى پى
هاتيه كرن، ده مى خودى فه رمان ل ئبليسى كرى بو ئاده مى بچته سوجدى
وى خۆ مه زن كر و ژ خۆ نه گرت بو وى بچته سوجدى وه يچه تا خۆ كرى به
ئەو گوتى: ته ئەزى ژ ناگرى چىكرىم و ئەو ژ ناخى، عه سلى من ژى وى
باشتره.. ئينا له عه نت لى هاتنه باران دن و ژ ره چا خودى هاته بى بار كرن،
فيجا دا ئەم ب قى دهردى دلى ژى شاره زا بين مه دڤيت چه نده كى
ب به رفره هى ل دۆر باخفين.

پيناسه يا خۆمه زنكرنى:

خۆمه زنكرن - وه كى ژ په يقى ب خۆ ئاشكه را دبت - ئەوه مروڤ
خۆ ژ چه مى خۆ مه زنتر بينت، و بهايه كى زېده تر ژ بهايى خۆ بو خۆ
بدانت، و ئەڤه حاله ته كى نه فسويه هنگى ل نك مروڤى پهيدا دبت ده مى ئەو
ب خۆ موعجب دبت وه زر دكه ت ئەو ژ خه لكى دى چيتر و باشتره.

مه عنا: خۆمه زنكرن دهرده كه ل نك وى كه سى پهيدا دبت ئەوى
ب دورستى خۆ نه نياست، يان - د دل دا - خۆ كيم بينت فيجا ل پيش چاؤ
وه سا د خۆ بينته دهرى كو ئەو گه له ك، و چه تا ئەو بشيت خۆ ب قى رهنگى

بينته پيش دى رابت ب چافه كى نزم بهرى خو دته خهلكى، وپى ل قه در
 وبهاى وان دانت، و خو ژ حه قيبى بلندتر بينت، و ژ بهر شى چه ندى
 پيغه مبهرى - سلا لى بن - د گوتنه كا خو دا خومه زنكون ب فى رهنگى دا
 نياسين و گوت: ﴿الْكَبِيرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَعَمَطُ النَّاسِ - خومه زنكون نهقه بويلكرنا
 حه قيبى و كيمكرنا بهايى خهلكيه﴾^(۱).

ومروقى ب خو (موعجب) نهو كهسه يى گهلهك د خو بگهت، لهو
 ب چافه كى بلند بهرى خو بدهته خو، وشانازيبى ب خو بهت، نهقه ژ لايى
 زمانى فه، و ژ لايى زارافى فه (عوجب) نهوه مروقه وان قهنجى ونعمه تين
 د گهل هاتينه كرن مهزن بينت و خو پى پشت گهرم بكهت، بى وان قهنجى
 ونعمه تان بو وى خودايى پال بدهت يى نهو د گهل كرين.

و ژ فى چه ندى بو مه ناشكهرا دبت كو جوداييه كا بچويك د ناقبهرا
 خومه زنكون و ب خو موعجيبى دا هديه، خومه زنكون نه خلاقه كى
 دهروونيه بهرى خودانى خو ددهته هندى نهو خو ژ خهلكى دى بلندتر
 بينت، بهلى تعجاب وهسا ژى دبت نه گهر خو نهو مروقه ب تنى ژى ههبت
 وكهسهك نهبت نهو خو ژ وان باشتر بينت ژى.

و (تعجاب) پتر جاران سهرى دكيشته (ته كه برى)، يه عنى: نهو كهسى
 ب خو موعجب بت دى خو ژ خهلكى مهزنتر بينت، لهو ههر جار نهوه
 ههر دو دهرده پيكفه دئنه گوتن.

رهنگين خو مهزنكونى:

خومه زنكونى سى رهنگ هه نه:

رهنگى ئيكى: خومه زنكون ل سهر خودى، وهكى كو مروقهك ژ دفن

(۱) موسلم ژ عبدالله لاهى كورى مدسعودى فهد گو هيرت.

بلندی ژ خو نہ گرت ئەمری خودی ل سەر خو ب جە بینت، و خو
 ژ عەبدینییا خودی مەزنتەر و بلندتر بینت، و ئەقە ژ هەمی رەنگین
 خۆمەزنکرنی خرابترە، خودایی مەزن دبیژت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
 عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ - هندی ئەون یین خو ژ باوەری ئینانا
 ب پەرستنا من ب تنی مەزنتەر لی دکەن، ئەو ب رەزیلی وشەر مزاری قە
 دی چنە جەهنەمی ﴿(غافر: ۶۰)﴾.

رەنگی دووی: خۆمەزنکرن ل سەر پیغەمبەری خودی - سالا لی بن -،
 وەکی وان کەسان ئەوین باوەری ب پیغەمبەری - سالا لی بن -
 نەئینای ب هیجەتا هندی کو ئەو ژ وی چیترن، یان ژ نەزاین و پرکداری
 سونەتا وی لاددن و ژ خو ناگرن پیگیری پی بکەن.

رەنگی سیی: خۆمەزنکرن ل سەر بەنیین خودی، کو خو ژ وان چیتەر
 و بلندتر بینت، و هزر بکەت کو دقیت خەلک هەمی د بن وی دا بن،
 و کەس ل ریزا وی نەبت.. و هەر چەندە ئەقە رەنگە ژ هەردوین بۆری
 نزمترە ژی بەلی گونەها وی گەلەک یا مەزنە، چونکی مەزنی بابەتی خودی
 ب تنی یە، و پیغەمبەر - سالا لی بن - دبیژت: ﴿يَقُولُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ:
 الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي، وَالْعَظْمَةُ إِزَارِي، مَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا أَلْقَيْتُهُ فِي جَهَنَّمَ -
 خودایی پاک دبیژت: مەزنی جلکی منە، هەر کەسی هەق کیی سەرا وی
 د گەل من بکەت، ئەز دی وی هاقیمە د جەهنەمی دا ﴿(۱)﴾.

دەرەجین خۆمەزنکرنی:

دەرەجە و پیکین خو مەزنکرنی ژی سییە:

یا ئیکی: خۆمەزنکرن ئەگەر د دلی دا بت، قیجا خودان هزر بکەت

(۱) ئبن ماجە ژ ئەبوو هورەیرە فی دەگوھیت.

ئەو ژ خەلکی چیتەرە، وبهائی وی پترە، چونکی ئەو ژ وان زاناترە یان پتر عیبادەتی دکەت یان مال ومەنصبین وی پیشکیشترن وهتد... ، بەلسی دگەل هندی ژی ئەو ب هەمی هیژا خو بیتی دا نههیلت ئەو تشتە ژ وی دیار بیت، وهەمی رهنگین تهواضعی ب کار بینت دا خو مەزنکرن کاری د وی نهکەت، ئەفە یا ب گونەه نینە، بەلسی مەتەلا وی وهکی مەتەلا وی ئاگریه یی ل بن پەلان هاتییه فەشارتن، خودان نزانن کانن دی فەمرت یان بایهک دی ئیت ووی گەش کەت، ووهکی وی دنکا تۆفی ئەوال بن ئاخنی دئینه فەشارتن مروؤ فزانن کانن دی مرت یان داره کا مەزن دی ژی شین بت، لەو یا باشتر ئەوه هندی مروؤ بشیت ری نەدەتە خو کو بەر ب فی دەره جەیا خو مەزنکرنی ژی فە بچت.

یا دووی: خو مەزنکرنی ئەگەر دل گرت وخودان بن دەستی خو کر دی بەری وی دەتە هندی ئەو ب کار وتهصەرروفاتین خو فی خو مەزنکرنی نیشا خەلکی بەت، دا ئەو بزائن کو ئەو یی مەزنە، دی بینی ئەو خو دفن بلند دکەت، رویی خو ژ هەقالین خو وئەو کەسین ل مەرتەبا وی وەر دگپرت، و ب چاقەکی نزم بەری خو ددەتە خەلکی، وئەگەر دیت کەسەکی قەدرەکی زیده نەدای تیک دچت ونافچاقین وی دبنه گری.

یا سیی: ویا بلندتر ئەوه ئەو مروؤ فە ب ئەزمانی ژی خو مەزنکرنی خو نیشا خەلکی بەت، چ راست چ دره و مەدحین خو بکەت، ووهسا خەلکی تی بگههینت کو علمی وی ژ یی خەلکی هەمی پترە، یان ئەصل ونەسەبا وی ژ یا خەلکی بلندترە، یان زوهد وتهقویا وی کەسەک ناگهتی.. وگەلەک جارن دا ئەو بەری خەلکی بەتە و ب رهنگەکی نە یی ئیکسەر مەزنییا خو بو خەلکی دیار بکەت دی ئەزمانی دەر حەقا خەلکی دا بەردەت وطەعنی ل فی دەت ووی هە دەت هەر وهکی وی دقیت بیژتە خەلکی: ئەو چو نینن ئەز گەلەکم!

ئەگەر ئىن خۆمەزنىڭ:

خۆمەزنىڭ سى ئىگەر بۇ ھەنە: ئەگەر كى پەيوەندى بى كەسى قە ھەيە بى خۆ مەزىن دكەت، وئىكى پەيوەندى بى كەسى قە ھەيە بى خۆمەزنىڭ سەر دئىتە كرن، وئىكى پەيوەندى بى كەسىڭ دى قە ھەيە ژبلى وان ھەردووان.

ئەگەر پەيوەندى بى خۆمەزنىڭ بى خۆ قە ھەي: بى خۆ موعجىبىيە، ۋەكى مە گۆتى: ئەو كەسى بى خۆ موعجىبىت، يەنى: خۆ مەزىن بىنىت، دى خۆل سەر خەلكى مەزىن كەت.

ۋەگەر پەيوەندى بى قە ھەي بى خۆمەزنىڭ ل سەر دئىتە كرن: كەرب ژى قەبوون ۋەلرەشپىيە، يەنى: خۆمەزنىڭ كەرب ژ كەسەكى قەدەت يان ژى ھەسۇيدىيى بى دەت، قىچا ۋەكى تۆلۋە كرنە كى دى رابىت خۆل سەر سەرى مەزىن كەت.

ۋەگەر پەيوەندى بى خەلكى دى قە ھەي: رومەتپىيە، يەنى: مەرۋقەك دى بىنىت ئىكى دى ژ ۋى چىترە، بەلى بۇ رومەتپىيا خەلكى ئەو دى رابىت خۆل سەر سەرى ۋى مەزىن كەت، ھەر چەندە ئەو دىل دا دزانت ئەو كەس ژ ۋى چىترە، ۋەگەر ئەو ۋەو ب تىنى بانە دىت ۋى خۆل سەر سەرى مەزىن نە كراب، مەننا: ژ بەر كو دا خەلك نەبىژن: ئەقى دى ژ ۋى چىترە، ئەو خۆل سەر سەرى مەزىن دكەت.

ئەنجامىن خۆمەزنىڭ:

مەرۋقەك ئەگەر بى خۆ موعجىب بوو، ۋقى ئەجىبى بەرى ۋى دا ھندى ئەو خۆ مەزىن بكەت، ئەۋ خۆ مەزىن كرنە بى چى رەنگى ھەبەت دى بەرى ۋى دەتە ھندەك ئاتاف ۋەنجامىن خراب بىن كو ۋى د چاقى خۇدى ۋى بەنىيان ژى دا كىم دكەن، ژ وان ئەنجامان:

- ئەو خەلەتى و كېمىسىيىن خۆ نايىنت، يان ئىتتىراڧى پى ناكەت، دا وەسا خۆ بۇ خەلكى ديار بىكەت كو ئەو پى بى كېمىسىيە، لەو پى ژ ھەژى ھىندى يە د سەر خەلكى ھەمىيان را بت.

- غورور بۇ وى ب رەئى و بۇچوونىن وى دى چى بت، ودى ھزر كەت رەئى و بۇچوونا كەسەكى ژ يا وى باشتىر نىنە، لەو خەلك ھەمى دڧىت پىنە سەر سەر رەئىا وى، وقەت ئەو ھزرا ھىندى ناكەت كو دبت جاره كى رەئىەك ھەبت ژ يا وى چىتر.

- و ژ بەر ئەڧا بۇرى رەنگەكى ئىستىداد و دكتاتورىيەتى ل نك وى دى پەيدا بت، لەو ژ خۆ ناگرت جاره كى ئەو گوھى خۆ بدەتە گۆتتا كەسەكى دى، بەلكى ھەر باوەر ناكەت گۆتتە كا ژى ژبلى يا وى ھەبت.

- و كانى چاوا خۆمەزىنكرن بەرى خودانى ددەتە ھىندى ئەو كېمىسىيىن خۆ د گەل خەلكى نەبىنت يان ئىتتىراڧى پى نەكەت، وەسا ئەو بەرى وى ددەتە ھىندى كو ئەو تەخسىرىيا خۆ د گەل خودا پى خۆ ژى نەبىنت يان ئىتتىراڧى پى نەكەت، يەعنى: مرۆڧى خۆمەزىنكەر باوهرى پى نائىنت كو وى تەخسىرى د دەر حدقا خودا پى خۆ دا يا كرى، يان كارى وى رەنگەكى سىستىيى تپدا ھەيە، لەو ئەو ھزر دكەت وى چول سەر خۆ نەھىلايە، و خودى - حاشا - بڧىت نەڧىت لازم وى بىتە بەھەشتى، ما نەبەسە ئەو ب ڧى مەزنىيا خۆ ڧە سەرى خۆ بۇ خودى دچەمىنت!!

- و ئەڧ ھزرە ئىكا ھىند ژ وى چى دكەت ئەو عىبادەت و كارى خۆ پى باش بىكەتە منەت ل سەر خودى، و ھزر نەكەت كو دبت ئەڧ عىبادەتە يان كارى باش پى وى كرى ژى نەئىتە قەبولىكرن، ھەر وەكى وى ضەمانەك ژ خودى يا وەرگرتى كو كارى وى پى قەبولىكرىيە، و خىرا وى يا نڧىسىيە، ڧىجا ھەما بلا پشت راست بت.

- وهەر ژ بهر فیّ چهندی دئی بینی مروّفیّ خوّمهزنکهر لهزیّ د باشییّ دا
 ناکهت، چونکی ئهو هزر دکهت باشییین وی تیرا وی ههنه ودزیدهنه ژی،
 دئی بیژت: ما بوچی خودیّ من نابهته بهحهشتی؟ باشی من گهله کین ههین
 وچو خرابی من نینن!

دویماهیبیا خوّمهزنکرنی:

ودبیژن: (الجزء من جنس العمل) یهعنی: ئهو جزاییّ مروّفه وهر دگرت دئی
 ژ پهنگی وی کاری بت یی مروّفه دکهت، وکاریّ خوّمهزنکرنیّ وهکی بو مه
 دیار بووی ئهوه کهسهک خوّ د سهر خه لکی را بیینت، لهو جزاییّ وی مروّفی
 یی فیّ کاری بکهت ئهوه خودیّ - د دنیا ییّ وئاخره تیّ دا - وی ژ خه لکی
 هه مییّ نزم تر لیّ بکهت ..

د دنیا ییّ دا دئی بینی ئهو کهسیّ خوّمهزن دکهت د چافیّن خه لکی دا
 دکهت، وهمی ب پهنگه کیّ نزم بهریّ خوّ ددهنی، و ل وی دهمیّ ئهو هزر
 دکهت کو ئهو ب فیّ کاریّ خوّ ییّ ب سهر خه لکی دکهت ئهو ب خوّ ییّ
 دکهت! و ب سهر بوور ژی گهلهک کهس مه یین دیتین وگوه لیّ بووی هزر
 دکر ئهو ژ چیا یان بلند ترن پاشی رۆژهک د سهر دا کهسهک ژ وان ره زیلتر
 نه بوو!

ئهفه د دنیا ییّ دا.. و ل ئاخره تیّ ل پيش چافیّن خه لکی هه مییّ دئی بو وان
 ئیته گوتن: ﴿ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فبئس متوى المتكبرين
 ﴿٧٦﴾ - د دهر گه هیّن جههنه میّ را ب ژور کهفن، ههروههر تیدا بمینن، وئهو
 جههنه م پیستیرین جهیّ فهحهویانیّ یه بو وان کهسینّ خوّمهزن دکر ﴿
 (غافر: ٧٦).

﴿ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدَّبْتُمْ طَيْبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا

وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
 وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾ - وپوړزا کافر ل سهر ناگری دښته پيشکيشکرن، وپو
 رهزيلکرن بو وان دښته گوتن: ب راستی ههوه خو شيبين خو د ژينا خو يا
 دنيايي دا بریون وههوه کهيف پي هاتبوو، فيجا نه فرؤ - نهی گه لی کافران -
 ب عذابه کا شهر مزار وپهزيلکهر د ناگری دا هوین دی ښته جزادان، ژ بهر
 خو مه زنکرنا بی حق یا ههوه د عهردی دا ذکر، و ژ بهر دهر کهفتنا ههوه
 ژ بن نه مری خودی ﴿ (الأحقاف: ٢٠) .

عبداللاهی کوری عه مری دبیژت: پیغه مبهری - سلافة لی بن - گوت:
 ﴿يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَالَ الدَّرِّ فِي صُورِ الرِّجَالِ، يَغْشَاهُمْ الذَّلَّ
 مِنْ كُلِّ مَكَانٍ، فَيُسَاقُونَ إِلَى سِجْنٍ فِي جَهَنَّمَ يُسَمَّى بُولَسَ، تَعْلُوهُمْ نَارُ الْأَنْبَارِ،
 يُسْقَوْنَ مِنْ عُصَارَةِ أَهْلِ النَّارِ طِينَةَ الْخَبَالِ - مرو فین خو مه زنکری وه کی
 دندکان ل سهر رهنگی زه ل امان دښته کو مکر ل مه حشه ری، شهر مزاری
 ژ هه می لایان فه ب سهر وان دا دښت، بو وی سجنا د جهنه می دا یا کو
 دبیژنی: بووله س دښته هاژوتن، ناگری ناگران ب سهر وان دکهفت، ژ وی
 کیم وعه دافی فه دخون یا ژ خه لکی جهنه می دچت، ته فنا خراب ﴿ (١) .

مه عنا: د جهنه می ب خو دا نهو دگر تینه، فيجا نهو سجنا د جهنه می دا
 بت هوین بیژن: دی یا چاوا بت؟
 خودی مه ژی پاریزت.

(١) ترمذی فه دگو هیژت.

(۳)

جوانکرنا سهرڦه سهرڦه

وخو موژیلکرنا ب کیماسیین خه لکی ڦه

(تزیین الظاهر والاشغال بعیوب الناس)

نساخییه کا دی ژ وان نساخیان یین دل تووش دبنی ټه وه دیتنا مروڦی بو جوانییی یا سهرڦه سهرڦه بت، یه عنی: مروڦ خو ب (مهظه هری) ڦه موژیل بکته وچو پویتی نه ده ته (جه وه هری)، وهزر بکته هه جار ه کا وی لایی خو یی بدرچاڦ - ټه وی خه لک دبیت - خوشکوک کر، وچو عهیب لی نه هیلان، مه عنا وی ټه بو مروڦه کی نمونهی یی بی کیماسی، ټه گهر خو د ناخو یییا خو دا ټه وی وه سا نه بت ژی.. و ب راستی ټه ڦه سالوخه تی کریت روپیه که ژ روپیین رومه تییی، ونیشانه که ژ نیشانی کورته بیی ونه تیگه هشتنا خودانی.

و ژ بهر نه دورستییا (نه فسییه تا) وی مروڦی ب ڦی رهنگی بت تو دی بیی ټه ڦه نساخییا وی یا دلی دی بدری وی ده ته نساخییه کا دی ژ ی یا گریدای هه ب ڦی نساخییی ڦه ټه وی ټه ڦه یه: ل وی ده می ټه عهیب و کیماسیین خو ڦه دشیرت و خو جوان نیشا خه لکی دده ت، دی بیی ټه وه گه لک جار ان عهیبین خه لکی یین ڦه شار تی ناشکه را دکته و ڦه دجویت، بو هندی دا ب رهنگه کی نه ټیکسه ر بیژت: ټه ز ژ خودانین ڦان کیماسیان چیرم، چونکی ټه وی کیماسی ل نک من نین.. و ژبلی کو ټه ڦه دهرده نیشانه ک ژ نیشانی (ټه ز ټه زی) یا خودانییه، ټه وه هندی ژی دگه هینت کو ټه ڦه مروڦه خودانی دل ه کی رهش و ټیسه و ییه.

جوانی جوانیا دلییه:

دبت بارا پتر ژ مه رۆژی جارەکی یان پتر ل بەر قۆدیکی رادووستن، دا بەری خۆ بدەنە سەر و بەری خۆ کانێ د جوان و (ئەنیقن) یان نە، و گاقا نوقته کا ب تنی ژێ د دیمەنی خۆ دا دیت یا ب دلی نەبت، و فێ (ئەناقەتی) تیک بدەت، دی خۆ وەستینت دا فێ نوقتا کریت ژێ بیهت و نەهیلت، ئە گەر خۆ ئەو هەندەک مالی ژێ پینخەمەت فێ چەندی ژ بەریکا خۆ خەرچ بکەت!

هەر وەسا مروۆ لێ دگەرپین مالا خۆ و ئەو جەهێ ئەو لێ دژیت جوان بکەت، دا ب رەنگەکی جوان و بەرکەفتی بیته پیش چاقین خەلکی، و ئەقە کارەکی خراب نینە وەکی ئەم دزانین، چونکی خودی بی جوانە و حەز ژ تشتی جوان دکەت وەکی د هەندەک حەدبسان دا هاتی.

بەلی تشتی ل فیری مه دقیت بیژین ئەقەیه: ئەری چەند ژ مه رۆژی جارەکی ل بەرانبەر قۆدیکا راستیی رادووستن دا بەری خۆ بدەنی کانێ وان نەفسە کا جوان و دلەکی پاقر هەیه یان نە؟

پاقریا دلی و جوانیا نەفسی ئەوا گەلەک ژ (ئەناقەتا) لەشی بو مروۆفی فەرتر، ل دکانین (کەمالیاتان) نائیتە فرۆتن دا مروۆ شیشە کا وی بو خۆ بکرت، و د گەل شیرێ دەیکی ژێ بو مروۆفی نائیتە قەگواستن کو مروۆ خۆ بهیلتە ب هیقیی قە، بەلکی ئەو ئەنجامی خۆ وەستاندنە کا رووحی و عەقلییه.

و جفاکا مه ئەفرۆ ژ هەر دەمه کی دی پتر هەو جەهیی ب وان مروۆقان هەیه یین خودان دلەکی جوان و نەفسە کا (ئەنیق)، ئەو وەلاتییی و ژدانە کا پاقر هەی، و ژدانە کا خۆ ژ هەمی بیخیری و کیماسییان بلند بکەت، چونکی ئەو

تارییا ئەفە ھندە سالە رەشمالا خۆ ل ھندافی ژینا مە فەدای ب دانانا ھندەك
قانونین نوێ یین شە کلی ب تنی بگوھۆرن نا فەرہفت.

نە دەیک و باب، ونەخواندنگەھ، نەشیت جیلەکی پەیدا کەت ئافا کرنا
کەسینییا خۆ ووەلاتی خۆ ب ستوی خۆ فە بگرت، ئەگەر ھات و مە ھندەك
مرۆفین وەسا نەبن د خودان نەفسە کا (جوان) بن، گوھۆرینا کراسی کارەکی
ب زەحمەت نینە، و خۆ خەملاندنا سەر فە سەر فە ژێ گەلەك وەستیان پی
نەفیت، بەلی جوانکرن و خەملاندنا دلییە مرۆفین مرۆف پی دفتین، لەو
مرۆف ب خۆ گوھار تە (جەوھەری) خۆ، نە کو (مەظھەری) خۆ ب تنی دشتیت
واقعی خۆ ب دورستی بگوھۆرت، گەلەك مرۆف ھەنە ددویر کوژن وەکی ئەم
ب کوردی دیبژین، یەعنی: ب سەر فە و ژ دویر فە گەشاتییە کا مەزن ژێ
دجت، مرۆف ھزر دکەت ئەو گەشاتی رۆناھییە، چەند گافە کا دی ب نک فە
جت، دی بینت گەشاتییە کا ژ درەوہ، گافا نیژیک بو باش دی زانت ل پشت
فی گەشاتییا بەر چاؤ دلە کی وەکی رەژییە ھەییە!

- بۆچی؟

- چونکی ئەؤ گەشاتییە ژ نەفسە کا (ئەنیق) ودلە کی پاقر دەر نە کەفتییە.

د گۆتنە کی دا یا بۆ پیغەمبەری - سلاؤ لی بن - ھاتییە پالدان ھاتییە:
﴿مَنْ أَصْلَحَ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ أَصْلَحَ اللَّهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ - ھەر
کەسە کی د ناڤەرا خۆ و خودی دا چاک بکەت، خودی دی د ناڤەرا وی
وخەلکی دا چاک کەت﴾^(۱)، مەعنا: ئەو مرۆفی دلی خۆ پاقر بکەت،
وئییە تا خۆ دورست بکەت، و دەمی یی ب تنی و کەس نە بینت بەند کی
د ناڤەرا خۆ و خودی دا نە بپرت، خودی دی وی د چاڤین خەلکی دا
ب قەدر ئیخت، و خەلک دی حەز ژێ کەن، چونکی جوانییا مرۆفی یا

(۱) ئەبوو شوجاعی دەیلەمی د (فردوس) ی دا فەدگوھیت.

ناخوځی وپاڅییا وی یا دلی، هەر دی کار ی د لای ی وی یی سهرڅه کهت و جوانیبه کا ظاهر ی ده تی.

وبه روڅاڅی څی چهن دی ټه و که سی به ری وی ل هن دی خو ب سهر څه جوان بینته پیښ، ووه سا خو نیشا خه لکی بدهت کو ټه و مرو څی خو دی یه ووی چو کیما سی نینن، وټه و ب خو یی ووه سا نه بت، یه عنی: کراسی ته قوایی ژ دره و بکه ته بهر خو، ده می دچته د ناڅ خه لکی دا لیقین خو ب زکری بلقلشینت، وگاڅا خه لک وی دبیت رو ټدکان ژ تر سین خو دی دا ببارینت، وگاڅا ما ب تنی نه ټه و سو یک ونه ټه و بازار! ههر رو ټه ک دی ټیت خو دی دی وی شهر مزار کهت، ههر د هه دیسا بو ری دا هاتیبه: ﴿مَنْ أَرَادَ وَجُوهَ الْخَلْقِ مَنَعَهُ اللَّهُ وَجْهَهُ وَوَجُوهَ الْخَلْقِ - ټه و که سی بخوازت به ری خه لکی بمینته لی، خو دی به ری خو ویی خه لکی ژ ی دی ژ ی وهر گپرت﴾.

وهدتا کو ټه و ژ ب شکلی سهرڅه سهرڅه نه ټیننه خپانندن، پیغه مبه ر - سلاڅ لی بن - د هه دیسه کا خو دا بو مه ټاشکه را دکهت کو ته قوا تشته کی څه شار تیبه د دلی دا نه کو هنده ک (مه ظاهر ن) ټاشکه را سهر دهر ی د گهل دټیته کرن، وه کی ئیشارهت دایه سنگی خو وسی جار ان گو تی: ﴿التقوی هاهنا﴾ ته قوا د څیری دایه.

و ژ بهر څی چهن دی زانایین مه یین سهر پراست دگو ت: ټه گهر ته مرو څه ک دیت دفر ت، یان ل سهر ټاڅی ب ریڅه دچت باوه ر ژ ی نه که هه تا به ری خو بده یی کانی ټه و د گهل (ټه مر ونه هییان) یی چا وایه.

ټه و رو ټا جفا کا مه وه لی هاتی ب ریکا (مه ظاهر ان) حوکم ب باشی ونه باشی یی ل سهر خه لکی دای، و ب گو ټنا ده څی و خو ش خو شکان د سهر دا چووی، هنگی مه ب ده ستین خو بازارا (دور و بیاتی و منافقی) یی د ناڅ خو دا ب ره و اج ئیحتست، ومه ئیکا هند ژ خه لکی جفا کا خو چی کر کو به ری

وان بمینته ل خو جوانکرنا ب سهرقه سهرقه، نه گهر خو نهو خو جوانکرنا ل سهر حسیبا جوانیبا نهفسی وپاقزیبا دلی ژی بت.

خوموژیلکرنا ب کیماسیین خه لکی فه:

ونه گهر مروّفه وه تی گه هشت کو جوانی جوانیبا ب سهرقه یه، ویا گرنگ نهوه لایب مروّفی یی بهرچا یی تازه بت، بیی هزری د جوانیبا نهفسی وپاقزیبا دلی دا بکته، دیتنا وی بو مهسه لا (مروّفی تمام) و (مروّفی کیّم) دی نیسه شیلکرن، قیجا هتا نهو خو ب سهر که سین دی بیخت ژبلی کو نهو ب سهرقه دی خو جوان نیشا خه لکی دهت، نهو دی ب شکاندنا خه لکی رابت بو هندی دا بهری روّناهیی - وه کی دبیژن - بده ته خو، وحه تا نهو بشیین خه لکی بشکینت نهو دی دو ریکیین خراب ب کار نینت:

یا نیکی: نهو ب چا فه کی کیّم دی بهری خو ده ته خه لکی، یه عنی: دی خو بلند بینت و خه لکی نزم، و که سی ب چو حسیب ناکهت، خودایی مه زن فدرمانی ل مه دکته و دبیزت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوْا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَلَابِزُوْا بِاللّٰغِبِؕ بئسَ الْاَسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمٰنِ ؕ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۵۱﴾ - نهی نهوین باوه ری ب خودی و بیغه مبهری وی نییای کومه کا خودان باوهر بلا یاریان بو خو ب کومه کا دی یا خودان باوهر نه کته، به لکی نهوین یاری پی دینه کرن ژ بین دی دچیتر بن، وچو ژنین خودان باوهر بلا یاریان بو خو ب چو ژنین دی بین خودان باوهر نه کهن، به لکی نهو ژنین یاری پی دینه کرن ژ بین دی دچیتر بن، وهندهك ژ ههوه بلا به حسی عه بیین هنده کان نه کهن، وناسنافین کریت هوین ل سهر نیک ودو نه دانن، ژ ری دهر که فتنا ههوه پشتی کو هوین هاتینه د نیسلامی دا پیسه سالوخت ونافه، وهه چیبی ژ فی کاری توبه نه کته نهو نهون یین

ب کرنا گونہاں زورداری ل خو کری ﴿ (الحجرات: ۱۱). وینغمبہر ژى
 - سلاؤ لى بن - د حدیسه کا خو دا دیبڑت: ﴿ بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ اَنْ
 يَحْقِرَ اَخَاهُ الْمُسْلِمَ - تیرا مروٹی ہدیہ خرابی ئو ب چافہ کی کیم بەری خو
 بدہتہ برای خو بی موسلمان ﴿ (۱).

مہنا: ئہ گہر مروٹہ کی موسلمان ہبت ہمی باشی ل نک ہبت، وچو
 کیماسی ژى ل نک نہبن، بەس کیماسییا وی ئو بت ئو ب چافہ کی کیم
 بەری خو بدہتہ برایہ کی خو بی موسلمان و (تہقیرا) وی بکەت، ئو تیرا
 وی ہدیہ وی بکەتہ مروٹہ کی خراب.

یا دووی: ئو دی لى گہریب خەلکی بزانت و ب دویف کیماسیین
 وان بکەفت، حتا ب سەر ہلبیت، بو ہندی دا پشتی ہنگی ئو رابت وان
 عہیب و کیماسییان د ناؤ خەلکی دا بەلاؤ بکەت وشەرما وان پی بہت..
 وتشتی غەریب ئوہ دی بینی گەلەك جاران ئو دی طہعنی ل کەسہ کی
 دہت سہرا عہیبہ کی یان کیماسیہ کی وئہ گہر تو باش سہح کەبی دی بینی
 ئو عہیب یان ئیکا ژ وی مەزنتەر یال نک وی ب خو ہدیہ، بەلى ئو وی
 عہیبا خو ژ بیر دکەت یان ژ بیرا خو دہت.

وئو ب خو ئہ گہر ہەر مروٹہك خو ب عہیبین خو فہ موژیل بکەت بو
 ہندی دا ئو ب وان زانا بت، و ب چارہسەر کرنا وان رابت، وی ہند دەم
 نابت ئو خو ب عہیبین خەلکی فہ موژیل بکەت، چونکی ژ خودی پتقہتر
 کەسی بی عہیب و کیماسی نینہ.

چارہ چیہ؟

وہسپار ل قیری ئەقہیہ: ئەری چارہسەرییا فی دەردی چیہ؟ وچاوا مروٹہ

(۱) موسلم ژ ئبوو ہرہرہی فہ دگوهیت.

دى شىت دلى خۆ ژ فى نساخىي پارتوت؟

- ئىكەمىن جار دقپت مرؤف بزانت كو جوانى جوانىيا دلىيه، وتەقوا نه كراسه كى ظاهرىيه مرؤف بو خەلكى بكەتە بەر خۆ، ئەگەر مرؤف بشىت راستىيا دلى خۆ ل پشت ھندەك (مەظھرىن ژ درەو) فەشىرت ژى و ل بەر خەلكى بەرزەكەت، ئەو نەشىت خۆ ل بەر خودى فەشىرت، و خودى رۆژا قىامەتى حسىي سەرا ئىيەتەن دلى د گەل مرؤفى دكەت نە رەنگ و پروپىن مرؤفى يەن سەرڤە.

- پاشى دقپت مرؤف بزانت كو چو كەس نىنن د بى كىماسى، و ھەر كەسە كى تو ب سەرڤە بەرى خۆ بەدى و تو ھزر كەى ئەڤە مرؤڤە كى كاملە و چو كىماسى ل نك نىنن، ئەگەر تو خۆ نىزىكى وى بكەى و تىكەلىي د گەل بكەى دى بىنى وى ھندەك عەيب و كىماسى يەن ھەين، و ب تى خودى يى تامامە، قىچا ئەگەر تە عەيبەك ل نك مرؤڤە كى دىت بى تە ھزر دكر ئەو بى بى عەيبە تو فى چەندى ب غەرىبى ڤە وەرنەگەر.

- ھندى ژ تە بىت تو خۆ ب پاڤژكرنا و جوانكرنا دل جەو ھەرى خۆ ڤە موژىل بكە، و پويتەكرنا تە ب (مەظھەرى) بلا ھند بت كو تو نەبىيە مرؤڤە كى غەرىب و (شاذ) د ناڤ خەلكى دا نە زىدەتر، چونكى ھندى تو پتر خۆ ب مەظھەرى ڤە موژىل بكەى پتر تو دى جەو ھەرى ب پشت گوھ ڤە لى دەى.

- ئەگەر عەيبەك يان كىماسىيە تە ل نك خۆ دىت لى بگەرى ل دويف شىان و پىڤەھاتىن خۆ وى عەيبى ل نك خۆ نەھىلە، ئەگەر خۆ خەلك ب وى عەيبا تە نەحەسىن ژى، و بلا خۆ پاراستنا تە ژ كىماسىيان ژ بەر خودى بت نە ژ بەر خەلكى و گۆتەن وان.

- كارى تە بلا ئەو نەبت تول دويف عەيبىن خەلكى بگەرىيى،

وکیماسییین وان بهژمیڤی، چونکی پیغه مبهڤر - سلاف لى بن - د گۆتته کا خو
 دا دیبژت: ﴿ يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بَلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلْ الْإِيمَانَ قَلْبَهُ، لَا تَعْتَابُوا
 الْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّهُ مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ
 اللَّهُ عَوْرَتَهُ يُفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ - ئەى گهلى ئەوین ب ئەزمانى باوهرى ئینای
 وباوهرى نهچوویه د دلى دا، نه کامییا موسلمانان نه کهن، ول دويف عهییڤ
 وان نه گهريین، چونکی ههچیی ل دويف عهییڤ وان بگهريیت خودی ژى
 دی ل دويف عهیا وی گهريیت، وئەوی خودی ل دويف عهیا وی بگهريیت
 دی ههتکا وی بدت د مالا وی دا ﴿^(۱).

- ئە گهر ته کیماسی وعهیهك ل نك مرۆفه کی دیت، وی عهییڤ د ناڤ
 خهلكی دا به لاف نه که، وکاری ته بلا ئەو بت وی مرۆفی ستاره کهى،
 پیغه مبهڤر - سلاف لى بن - دیبژت: ﴿ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ -
 ههڤر کهسه کی موسلمانه کی ستاره بکهت رۆژا قیامهتی خودی دی وی
 ستاره کهت ﴿^(۲).

مهعنا: ئە گهر د دنیاى دا تو ب سهڤر عهیا مرۆفه کی موسلمان هلبوی،
 عهیه کا کهس بى نهحهسیت، وتو وی عهییڤ فهشیری و د ناڤ خهلكی دا
 به لاف نه کهى، بهرانبهڤر فی کاری ته خودی ژى رۆژا قیامهتی عهییڤ ته دی
 فهشیرت وههتکا ته د ناڤ خهلكی دا نابهت.

(۱) ئەبو داوود ژ ئەبو بەرزەیی ئەسلەمی فه دگوهیژت.

(۲) بوخاری ریوایهت دکهت.

(۴)

خاپاندن (الغور)

دهرده کي دى ژ وان دهردان يين دل تووش دبتى خاپاندنه، نهوا نهم دشين بهرانبهري وى (خداع) ى، يان (غور) ى بدانين، يه عنى: دل نه گهر نه خوش بوو و ب دورستی ب کارى خو رانه بوو دى خودانى کيم فام کت و تيگه هشتنا وى تيك دت، لهو مهسه له ل بهر وى دى يا نالوز بت وحسييا وى دى يا خه له ت بت.

وحه تا نهم بشين خو ژ فى دهردى ژى پياريزين پيشيه نهم ل سهرى پى ناگهدار بين و بزائين کانى نهو چاوا و بوچى پهيدا دبت.

غورور (خاپاندن) چيه؟

بارا پتر ژ زانايين زمانى ل وى باوه رينه كو (غورور) په يفه كه دو رامانين سهره كى ژى دجن: يا نيكي كيمييه ويا دووى سهر داچوونه، ونه و غورورا مه دقيت ل قيرى به حس ژى بكه ين ب راستى فان ههردو مه عنايان ب خو فه دگرت، مرو فه كى دلى وى نساخ بت، ونه ف نساخيه نيكا هند ژى چى بكت تيگه هشتنا وى كيم بت قيجا نهو ب هندهك تستان بيته خاپاندن، يين نه ژ هه زى هندى بن كو مرو فى بخاپينن، ونه و وه لى بيت خه له تى د چاقان دا جوان بت وهزر بكت نهو خه له تى دورستيه. وه هر تشته كى د فى دنيايى دا هبت بلا چه ندى ب بها ژى بت ب بهر هندى ناكه ت مرو فى ژ خودى وريكا حه قيسى بكت، لهو هه ر تشته كى فى نيكي

بکہت خودیٰ نافیٰ (الغُرور) بی ل سہر دانای وہ کی دیبڑت: ﴿ وَلَا يُغْنِيكُمْ
بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴾ (لقمان: ۳۳).

وئہو ب خو (غوروور) رہنگہک ژ رہنگین نہزانیی، یہ، چونکی نہزانی
ئہوہ مروقی خہلت باوہری ب تشتی ہہبت ووی ل سہر راستی ودورستییا
وی نہبیت، بہلی چونکی (غوروور) دخوازت تشتہک ہہبت مروقی
بخاپینت ہتا ئہو خہلت د تشتی بگہہت وپی دسہردا بچت
جوداییہک دکفتہ د ناقبہرا غورووری ونہزانیی دا، ونہ ہدر نہزانیہ کا
ہہبت غوروورہ.

رہنگین خاپاندنی:

خاپاندنی چہند رہنگ بو ہہنہ، ہندہک ژ ہندہکان خرابتر ومہزنتسہر،
وئہم دشین بہرچاشترین رہنگین خاپاندنی د فان خالیی ژیری دا کوم بکہین:
رہنگی ئیکی: خاپاندنا ب دنیاہی:

د ناؤ مرو فان دا گہلہک کہس ہہنہ ب دنیاہی دئینہ خاپاندن، خو شیا
دنیاہی دلین وان دہستہسہر دکہت وئیکا ہند ژ وان چی دکہت ئہو ئاخہتا
بہردہوام وپی دویماہی بدہنہ ب دنیاہیا بہروہخت وژی کورت، چونکی
تشتی د دہست دا ئہگہر بی کیم ژی بت - ب دیتنا وان - چیتسہ ژ دہستی
د دہست دا نہبت ئہگہر بی پتر ژی بت.. و (دہوی جہرباندی چیتسہ
ژ ماستی نہجہرباندی)، وئہفہ غوروورا کافرانہ.

د نایہتہ کی دا خودایی مہزن دیبڑت: ﴿ يَمَعَشَرَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ
مِّنكُمْ يُقِصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا سَهْدًا عَلَيَّ أَنْفُسًا
وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَسَهِدُوا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۰﴾ - گہلی ئہجنہ
ومرو فان، ئہری ما چ پیغہمبہر ژ مللہتین ہوہو بو ہوہو نہہاتبون، بہحسی

وان ئايهتین من بۆ ههوه بکهن، وههوه ژ دیدارا عهزبا من ل رۆژا قیامهتی بترسین؟ وان گۆت: مه شاهدهیی ل سهر خو دا کو پیغه مبه رین ته ئايهتین ته گه هاندبوونه مه، وئه م ژ دیدارا فی رۆژا مه ترساندبووین، بهلی مه دره و پی کر بوو، و خه ملا ژینا دنیایی ئه و خاپاندن، و وان شاهدهیی ل سهر خو دا کو ئه و دکافر بوون ﴿ (الأنعام: ۱۳۰).

و د ئايه ته کا دی دا خودایی مه زن فه رمانی ل هه می مرۆفان دکه ت کو ئه و ب ژینا دنیایی نه ئینه خاپاندن، وه کی دبیزت: ﴿ يَتَأْتِيَ النَّاسُ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَعْرَنُكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿۵﴾ — گه لی مرۆفان هندى ئه و سۆزه یا خودی دای ب رابوونا قیامهتی و دانا خیری و عهزایی یا راسته و هه ر دی ب جه ئیت، فیجا ژینا دنیایی ب خوشی و پیتقییین خو فه بلا هه وه نه خاپینت، و بلا شهیتان هه وه نه خاپینت و ژ خودی نه که ت ﴿ (فاطر: ۵).

و گه نه هکارین مه زین فی ئومه تی د گه ل کو باوه ریا وان ب خودی و قیامه تی یا دورسته زی به لی ئه و د فی خاپاندنی دا پشکداریا کافران دکه ن، و ب دنیایی دئینه خاپاندن، به لی ئه صلی باوه ریییی یی کول نک وان هه می وان ژ کافران جودا دکه ت.

رهنگی دووی: خاپاندنا ب کارین باش:

د ناؤه مرۆفین خودان باوه ر دا گه له ک که س هه نه باشی و خرابی پیکفه یین کرین، و دبت ئه و هزر بکه ت باشییین وی ژ خرابییین وی پترن، چونکی ئه و باشییین خو دهر میتر و خرابیان ژ بیر دکه ت، وه کی وی یی رۆژی سه د جارن ته سیبیا خودی بکه ت پاشی ده می خو یی دی د غه یه تی وئه زمان دریژیان دا ببورینت، و گاڤا وی کارى خو ل بیره خو ئینا فه دی به حسی خیرا ته سیبیا تان که ت به لی بیره خو ل عقووبا غه یه تی و دره وی نائینته فه

هەر وه کی ئەو ژێ ناگرت، فێجا ژ بهر هندی دی هزر کەت باشییان وی گەله کن، وغوروور بو وی ب وان باشییان دی چێ بت، و دی هزر کەت ئەو باشییان وی دی وی خلاس کەن.

وهنده کێن دی هههه دزانن کو خرابییان وان ژ باشییان پترن به لێ ئەو خو دهیلنه ب هیفیا هندی فه کو مانی خودی یی ب رهههه! ئەو ب خو مروؤ هزرا باش ژ خودی بکهت کاره کی باش ویتقییه.. به لێ کو مروؤ ته خسرایی د خرابیان دا نه کەت، وهه چی گوناهه بته به راهییی خو ژێ نه ده ته پاش ب هیجه تا هندی کو خودی یی ب رهههه! ئەفه ئەو خاپاندن وغورووره یا نه بابته تی خودان عه قلی بت.

رهنگی سیی: خاپاندنا ب هیفیا چوونا بهحهشتی:

ویان ژ فان ژێ خرابتر نهون یین دلی خو ب هندی خوش دکەن کو مانی ئەو هەر دی جاره کی چنه بهحهشتی ئەگەر خو بو دهههه کی بچنه جههنه می ژێ، چونکی ئەو د خودان باوهرن، و خودان باوهر یی نه به دی نابت د جههنه می دا.

خودی د ئایه ته کی دا بهحسی هنده کێن وی فان دکەت ده می دیبژت:
 ﴿الْمَرِّ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ
 بَيْنَهُمْ ثُمَّ يُتَوَلَّى فُرْقَانُ اللَّهِ وَمَنْ آوَتْ يَنْتَسِبْ لَهُمْ مَعْرَضُونَ ﴿٦٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ
 إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَّعَرَّهْمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٦٨﴾ - ما ته ژ وان
 عه جیتر دیتییه ئەو یین خودی بارهك ژ کیتابی دایی فێجا وان زانی کو ئەوا بو
 ته هاتی حه قیییه، ئەو بو وی یا د کیتابا خودی دا هاتی دئییه گازی کون
 دا حوکمی د ناهههرا وان دا بکهت، فێجا ئەگەر ئەو ل دویف دلی وان
 نه بت بارا پتر ژ وان حوکمی خودی قه بویل ناکەن، و ئەو پشتدانا وان بو
 حه قییی ژ ئەگهرا وی باوهرییا خرابه ئەو ل نک وان هه ی، کو هندهك روژین

کیم تی نهن ئەو نائینە عەزابدان، وئەق باوەرییە یە ئەو ل سەر خودی
بستە کرین کو سقکیی ب دینی وی بکەن، و ل سەر دینی خو یی پویج یی
وان خو یی خاپاندی بەردەوام بئین ﴿آل عمران: ۲۳-۲۴﴾.

جوینی خاپاندیان:

ئەگەر ئەم بەری خو بەدەینە مرۆفان دی بین چار رەنگین مرۆفان
هەنە ژ هەمی کەسان پتر غورور بو چی دبت، وئەو زی وەکی ئیمامی
عەزالی دیبێت ئەقەنە:

۱- مرۆفین زانا:

هەندەك جار ان ل شوینا كو زانین خودانی خو بەر ب بلندیی قە بەت ئەو
وی نزم دكەت، وەکی وی یی قورئان بەحس ژی دكەت و دیبێت: ﴿وَأْتَلُ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الضَّالِّينَ
﴿۱۷۵﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكَهُ يُلْهَثْ — تو بو وان بەحسی وی
زەلامی بکە یی مە ئایەت و دەلیلین خو داینی، قیجا وی خو فیزی وان کر،
پاشی کوفر پی کر، وئەو هافیننە پشت خو، ئینا شەیتانی ئەو ژیر دەستی خو
کر، قیجا ژ بەر نە گوهدارییا وی بو خودای وی دوویکەفتنا وی بو شەیتانی
ئەو بوو ژ وان بەرزەبووین تیچووی. وئەگەر مە قیبا کو بهایی وی
بلندکەین ژ بەر وان ئایەتین مە داینی ئەم دا وە کەین، بەلی وی دەست دا
دنیایی و دوویکەفتنا دلچوونین خو کر، قیجا مەتەلا وی وەکی مەتەلا صەیه،
ئەگەر تو رەهیلییی یان بهیلی هەر دی حلكەحلكی کەت ﴿الأعراف:
۱۷۵-۱۷۶﴾.

وئەو زاناین غورور بو چی دبت گەلەك رەنگن، هەندەك ئەون یین

گهلهك خو شارهزا كرى د علمى شهرعى دا، بهلى كارى ب وى علمى ناكه ن بى ٽه و دزانن، وهنده كان علمى هه وى و كارى ژى پى ډكهن، بهلى دلى خو بو خودى ب دورستى پاڅو نه كړييه، له و رومعه تيبى ډكهن، و خو ډيننه پيش، وحه ز ډكهن خه لك هه مى وان ب به را خو بيخن، و بدانه د سه ر خو دا، و نه گهر ئيكي ٽه و ل فى خه له تيبى هشار كرن ٽه و دى بيژن: مه نه ژ بهر شه خصى خو يه، مه دقيت علمى شهرعى هديه تا خو هه بت!

ټه ډ رهنگى زانايان هزر ډكهن ژ بهر زانين و كارى وان، و قه درگرگرتا خه لكى بو وان دقيت خودى وان ببه ته به حه شتى! و نه ډه عه ينى غور و ووروى يه.

۲- مرو قين عبياده تكه ر:

ټه و ين وه سا د عبياده تى گه هه شتىن كو ټه و هندهك (طوقوسين شه كلينه) وهندهك (شه عا ئرين هسكن)، له و به رى وان بى ل هندى عبياده تى خو ژ لايى (كه ميه تى) ډه زيده بكن، و به رى وان ل هندى نينه كانى ټه ډ عبياده تى ټه و ډكهن ژ لايى (نه و عيه تى) ډه بى چا و ايه، و ټه و ژ بيرا خو ډهن كو خودى ده مى به حسى عه مه لى ډكه ت دييژت: ﴿لِيَبْلُوكُمْ أُيُكْرَ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (المملك: ۲) دا ټه و هه وه بجه ر بينت كانى كارى كى ژ هه وه باشته ر، گوت: باشته ر، و نه گوت: پته ر، مه عنا: شه رت نه ټه و هه عبياده تى ته پته ر بت، شه رت ټه و هه باشته ر و دورستتر بت.

و ل جهه كى دى خودى به حسى هندهك مرو فان ډكه ت ل ررژا قيامه تى ټه و ډ روى ره ش و ره زيلن، و دب يژت: ﴿وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ خَدِشَةً ۖ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۖ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً﴾ (الغاشية: ۲-۴)، وى ررژى ژ بهر عه زابى ټه و ډشه ستى و ره زيلن، وان ب كارى ډه خو وه ستان ډبوو، د دنيا بى دا گه لهك كار كړبوو، بهلى چونكى كارى وان بى دورست نه بوو ټه و كار

ژ وان نه هاته قه بويلكرن، و ل شوين كو كارى وان بهرى وان بده ته به حه شتى وى كارى بهرى وان دا جه نه مى. ده مى ئىمامى عومهر چوويه شامى ديت راهبه كى پير يى خو ب ره شى پىچاى هاته نك، گاڤا عومهرى نه و ديتى كره گرى، هنده كان گوتى: نهى (امير المؤمنين) چ تشتى گرييا ته ئينا؟ عومهرى گوت: نه فى هه زارى، تشتهك خواست ونه گه هشتى، وهىقيهك كره و فى نه كهفت، پاشى وى نه هه نايه ته خواند: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَدِشَةٌ ۝۱۰﴾
 عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿۱۱﴾

نه هه رنگى عيباده تكه ران نه وه يى هند بهرى وان ل ئىخلاصى و پاقرىيا دلى و دورستىيا عه ملى نينه، هندى بهرى وان يى ل زىده كرنا هه مارا عه ملى، ئيك ژ وان دى بيژت: رۆژى هنده سوننه تان نه ز دكه م، هنده رۆژىين سوننه ت نه هه ساله من يين گرتين، هنده جاران نه زى چوويمه حه جى. وهوسا فيرا دجت و عيباده تى خو ده ژميرت، ههر وه كى عيباده ته مرؤفى دبه ته به حه شتى نه ئىخلاص وره هه خودى!

۳- مرؤفين زاهد و صوفى:

نه وين وه سا خو نيشا خهلكى ددهن كو نه و خودانين دليين صافينه، يين شياين ب (رياضاتين رووحى) خو بگه هيننه دهره جا (حق اليقين)، له و ئىدى وان چو هه و جه يى ب عيباده تى و شريعه تى نه مايه، خرقة و كراسين زاهدان ل بهر خو دكه ن و دليين وان ب قيانا دنيايى و مالى دنائانه، ل پيش چاقين خهلكى دكه فنه چلخانه و خه لوه يان، و د پشت وان را غاردانى ل سهر دينارى و دهره مى دكه ن.

ب نافتى پاقرىيا دلى و (مشاهده يى و نه حوال و مه قاماتان) دناخفن، و ده ستى وان هه تا بن كه فشايى د نافت قريژا دنيايى را. نه هه زى جوينه كى مه غرورانه يين كارى وان يى سه رقه سه رقه وان دخاينت.

۴- مرؤفین دهلوه مند و مالدار:

وغوروورا فان ب هندی دبت ده می نهو مالی خو هنده کی یان گهله کی ل کارین باش خه رج دکهن، هنر دکهن نهو کاره ب تنی تیرا وان ههیه وان بیه ته به حه شتی، دی بینی ئیک ژ وان ب مه لایینان ل سهر چی کرنا مزگه فته کی خه رج دکته، و ل دهه جهان ناخی خو ل سهر دنقیست، دا کو به حسی وی ب باشی پشتی وی بمینت، ونه گهر ژی بیته خواست نهو دهه دیناران بده ته مرؤفه کی برسی بیی کس پی بجه سیی ل بهر نائیست. یان ژی حه تا دیناره کی ل کاره کی باش خه رج بکته، دهه ان ل کارین خراب خه رج دکته، و دلی خو ب هندی خوش دکته کو باشی خرابیی ژی دبهت.

چاره یا غورووری:

مه عنا غوروور دهرده کی مه زنه کییم کس ژی خلاس دبن، وههر کسه کی بقیی دلی خو ژ دهردی غورووری پاریزت دقیت نهو سی تشتان ل نک خو پهیدا بکته:

بی ئیکی: عه قله کی دورست، یی وی ژ غورووری پاریزت، وههر تشته کی ل سهر راستیا وی بمینت.

بی دووی: نهو مه عرفه تا خو خو بی بنیاست، وپی ب سهر ریکا دورست یا دنیایی وئاخه تی ژی هلبت.

بی سیی: نهو زانینا مرؤ و ریکی پی بزانت یا مرؤفی دگه هینته خودی ووی ژ شهیتانی و خاپاندا وی دپاریزت.

و د گهل فی هه میی ژی هه ردهم ترسا خودی د دلی وی دا، و خو ژ تیکه فتنا دفتنی دا پشت راست نه بمینت، زانایه کی مه زن ده می که فتیه بهر سه که راتی هنده کان گوتی: تو ژ شهیتانی قورتال بووی.. وی گوت: نه هیشتا یا مای.

(۵)

مه دج و خو ئینانه پیش

(المدح)

خودی مروّفه و هسا یی چیکری نهو هز دکهت خه لکی به حسی
وی ب باشی بکن، و دیتنا خه لکی بو وی دیتنه کا جوان و تازه بت، ههر
و هسا وی بی نه خو شه خه لک به حسی وی ب خرابی بکن، یان ناؤه و ده نگین
وی د ناؤه خه لکی دا ب ره نگه کی نه بی جوان به لافه بن.. پیغه مبه ری خودی
ئیراهیمی - سلاؤه لی بن - ئیک ژ دو عایین وی نهفه بو وی دگوت: ﴿ رَبِّ
هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾ (الشعراء: ۸۳-۸۵) ووه کی ئهم
دینین دو عایا وی یا ناؤه نهفه بو: یا ره بی تو ناؤه و ده نگه کی باش بو من د ناؤه
وی خه لکی دا به لافه که یین کو پاشی دی ئین، یه عنی: پشتی مرنا من زی
خه لک مه دحین من بکن، و ب باشی به حسی من بکن.

به لی گرفتاری د چ دایه؟ گرفتاری یا د وی ئیه تی دا یا مروّفی د پشت
فی چه ندی راهی، ههر و هسا یا د هندی زی دا کانی مروّفی د قیت
خه لک ب چ تشتی مه دحین مروّفی بکن؟

ل فی ری.. و د فان هه ردو مه سه لان دا ریگ جودا دبت، و مروّفی باش
وی خراب دئنه ژیک فافارتن، یه عنی: دورستی و نه دورستی، حه لالی
و حه رامی دکه فته مه سه لی، و هکی دی بو مه ئاشکه را بت نه گهر خودی
هز بکهت.

مه بهست ب قى دهردى چيه؟

مه دح و ناول خو دان، و خو ئينانه پيش ل بهر چاؤ ب رهنگه كى جوان،
ئهفه ژى دهندهك دهليقهيان دا دبتنه ئيشهك ژ وان ئيشان يين دلى دگرن،
و دبتنه نه گهر كو دل ب دورستى ب كارى خو را نه بت.. فيجا مه بهست
ب قى دهردى چيه؟

مه دح وه كى ناشكهره دژى هافيتنى يه، و مه بهست پى ئه وه خه لك
ب باشى ورهنگه كى جوان به حسى مرؤقى بكه ن، ووى كارى ووان
سالوخه تان بو مرؤقى پال بده ن يين مرؤقى پى خوش بت و كه يف پى بيت،
بو هندی دا مرؤف بزانت كو ئه و د چاقين خه لكى دا يى مه زن و ب به ايه،
و (حمد و سه نا) ژى د مه عنايين خو دا نيزيكى قى چه ندينه، ده مى ئه م
ديبزين: همدا خودى بكه، يه عنى: ب ئه زمانى خو به حسى وى ب باشى
بكه و سالوخه تين باش بو وى پال بده و مه دح يى وى بكه.

و (شوكر) ژى د مه عنايا خو دا يا دوير نينه ژ قى چه ندى، به لى شوكر
به رانه ر قه نجيبى يه، نه گهر كه سه كى قه نجيبه ك ل ته كر فيجا ته به حسى
وى ب باشى كر، ئه و ته شوكر وى كر، به لى همدا يان مه دح ژى ههر
وه سا شهرت نينه وى قه نجيبه ك گه هاندبته ته، به لكى تو تشته كى باش ل نك
وى دبيني ته كه يف پى دئيت فيجا تو به حسى وى ب باشى دكه ي، وئه فه
دژى وى يه ده مى تو تشته كى خراب ل نك دبيني فيجا تو ژ بهر وى تشتى
ره خنى لى دگرى وده افيسى.

و كانى چاوا مه دح ژ مرؤفه كى بو ئيكى دى دئيته كرن و ه سا ئه و ژ مرؤفى
بو وى ب خو ژى دئيته كرن، يه عنى: دى بينى مرؤفه ك كا چاوا هه ز دكه ت
خه لك مه دح يى وى بكه ن و به حسى وى ب باشى بكه ن، و ه سا ئه و ب خو
ژى مه دح يى خو دكه ت و به حسى خو ب باشى دكه ت.

د ناقهرا دورستی ونه دورستی:

وئۀ هردو حاله ته، كو خهلك مه دحین مرؤفی بكن، یان مرؤف ب خو مه دحین خو بكهت دبیت كاره كی دورست بت نه گهر خو ل توخوبه كی ده سنیسانكری گرت، ودبت بپته كاره كی نه دورست نه گهر ژ توخوبی خو یی طهبیی دهرباس بوو، وهنگی نهو دی بته ئشهك ژ ئیشین دلی یین كو فهره مرؤف خو ژی بیاریژت.

قیجا نهو توخوبی طهبیی چیه؟

مه گوت: پیغمبران دوعا یین کرین كو خودی ناؤ ودهنگین وان ب باشی د ناؤ خلكی دا به لاؤ بكن، وخودایی مه زن ب خو ژی د نایه ته كی دا فرمانی ل پیغمبری خو موحه ممدی - سلاؤ لی بن - دكوت، ودبیژتی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الضحی: ۱۱) و ژ حسه نی كوری ئیمام علی دئینه ریوایه تکران كو مه به ست ب فی نایه تی نهوه خودی دبیزت: نهو باشی وقه نجیا تو دكهی بیژه براین خو، ول دویف فی تهفسیری دی یا دورست بت مرؤف باشیا خو د ناؤ هندهك كهسان دا بیژت، نه گهر خو نهغه رهنگه كی مه دحی ژی بت ..

بهلی ناقیر و فاصل د مه سه لی دا چیه كو فی كاری هه ژ حه لالی وهرگیژت و حهرام بكهت؟

د به رسقی دا دی بیژین: دو خالین گرنگ ل فی ری هه نه دقیت مرؤف ژ بیرا خو نه بهت، نهو ژی نهغه نه:

یا ئیكي: نیه تا دلی:

نیهت ومه خسه دا دلی ته چیه ده می ته كه یف ب هندی بیست خهلك مه دحین ته بكن، و ب باشی به حسی ته بكن، ههر وهسا نیه تا دلی ته

چیه ده می تو د ناؤ خه لکی دا مه دحین خو دکه ی ب به حسکرنا باشیه ک
ژ باشیین خو یین دبت خه لک پی نه حسییین؟

راسته مه سه له کا نه فسییه هه ر که سه کی هه بت پی خوشه دیتن وره ییا
خه لکی د وی دا یا باش بت، به لی تشته کی دی ل قیری هه یه مرو فان
دکه ته چه ند پشکه ک:

هنده ک که سین هه یین ل دو یف شیا نا خو باشیین دکهن، وهندی ژ یی
ئی خلاصی ب کار دئینن، و به ری وان ل هندی نینه خه لک ب کاری وان
بجه سییت یان نه، چونکی نارمانجا وان نه وه خودی ژ یی رازی بت و جزایی
کاری وان به تی، ژ بهر قی چه ندی خه لک ب کاری وان بزنان یان نه زانن
نه وه کی ئیک به رده و امیی دده نه کاری خو یی باش، هه ر چه نده ده می
خه لک ب کاری وان بزنان بو وان خوشه .. نه شه تشته کی دورسته و چو
کیماسی پی نا ئیخته ئی خلاص و خیرا کاری وان.

وهنده ک که سین دی هه نه باشیین دکهن، و دبت مه خسه دا وان پی خودی
بت، به لی ده می نه وی کاری باش دکهن نه وه بهر گه ریانی دکهن کو
خه لک ب کاری وان بجه سییت دا مه دحین وان بکه ن، و نه گه ر هات و خه لک
ب کاری وان نه حسیا دی بو وان نه خوش بت، و ئحتماله نه وه د کرنا وی
باشیین دا سست بن، یه عنی: نه گه ر خه لک ب وان بجه سیین نه وه د باشیین دا
مجدر لی دئین ژ وی ده می یی خه لک تیدا ب وان نه حسیییت .. و نه شه
ره نگی مرو فان دبت بی ب خو بجه سیین یین بهر ب ریمه تیسی قه دچن،
و خه طره کا مه زن یا ل پیشیا وان!

وهنده ک که سین دی هه نه نارمانجا وان ژ هه ر کاره کی باش یی نه وه دکهن
خه لکه، له وه هه ر گافه کا وان زانی که س ب باشیا وان ناحه سییت نه وه چو
باشیا ناکهن، وچی گا فا وان باشیه ک کر و که س پی نه حسیا نه وه دی رابن

بهحسی وی باشیبا خو د ناؤ خه لکی دا کهن، ومهدحین خو پی کهن، دا زهجهتا وان بهلاش نهچت! وه کی نهو هزر دکهن، نهؤ رهنگی مرؤفان کاری وان ریمه تیبه، وچو خیر تیدا نینه، چونکی کار ب ئیه تانه وه کی د حدیسه کا دورست دا هاتی.

یا دووی: رهنگی کاری:

نهو کاری تو حهز دکهی خه لک مه دحین ته پی بکهن چیه؟ وپه یوه نندییا ته د گهل وی کاری چیه؟

د فی چندی ژی دا مرؤف ژیک دئینه فافارتن:

نه گهر نهو کاری مرؤفی پی خوش بت مه دحین وی پی بینه کرن کاره کی شه رعی بت، و ب وان شهرتین د خالا بوری دا مه بهحس ژی کر، هنگی مرؤف ژ غورورور و خو مه زنکرنی دی ئینه پاراستن.

ژ خو نه گهر نهو کاری مرؤف حهز دکهت خه لک مه دحین وی پی بکهت کاره کی باش بت بهلی وی نه کربت، خه لک هزر بکهن وی پی کری فیجا مه دحین وی پی بکهن، نهو خو بی دهنگ بکهت و که یفا وی ب فی چندی بیت، هنگی نهو دی ل سهر خه طهره کا مه زن بت، چونکی دبت نهؤ نایه ته ژ وی بگرت ده می خودایی مه زن دبیژت: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَارَةِ مَنْ الْعَذَابِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ - تو هزر نه که نهوین که یف ب وان کریارین کریت دئیت بین وان کرین، و حهز دکهن خه لک په سنا وان ب وی تشتی وان نه کری بدن، تو قهت هزر نه که نهو د دنیا پی دا ژ عه زابا خودی دی دپاراستی بن، و ل ئاخره تی عه زابه کا ب ئیش بو وان هدیہ ﴿﴾ (آل عمران: ۱۸۸). ووه کی ئاشکه را د فی نایه تی دا گه فه کا مه زن بو ههر که سه کی هدیہ پی کاره کی خراب بکهت و که یف پی بیت، ههر و هسا بو ههر که سه کی مه دحین خو

ب وی تشتی بکەت یی وی نه کری، و حەز بکەت خەلک ژێ مەدحین وی
ب وی چەندی بکەن.

ونیزیک ژ فی رەنگی مروّغان ئەو هه ژێ یی هندهک باشیی دکەت، و خەلک
هزره کا مەزنتەر ژێ دکەن، یان سالۆخەتەکی باشی ل نک هه کی علمی
یان تەقوایی و خەلک هزرا پتر ژێ دکەت، و ئەو فی چەندی دزانت بەلسی
خۆ بی دەنگ دکەت و کەیف ب فی چەندی دئیت.. ئەفه ژێ یی هیزای وی
گەفا مەزنه ئەوا د ئایەتا بۆری دا هاتی.

ژ بەر فی چەندی زانیین دورست (تەواضع) دکر، و دەمی ددیت خەلک
هزره کا مەزنتەر ژێ دکر وان خەلک ل راستیی هشیار دکر و حەقیقەتا خۆ
بۆ وان ئاشکەرا دکر، نه وه کی وان دره وینین خۆ ب کراسی زانا وشییخ
ووه لیان نیشا خەلکی ددەن، ئەگەر خەلک سەری خۆ بۆ نه چەمین
و دەستین وان ماچی نه کەن، عیجز دین و هزر دکەن تەعدایی ل سەر مەقامی
وان یی بلند هاته کەرن، و هندهک ژ حەقی وان یی مەزن هاته خوارن!

هشیاری فی رەنگی مەدحان به:

ئەو ب خۆ مەدحکرن چ مروّ مەدحین خۆ بکەت، چ خەلک ل نک
مروّفی مەدحین مروّفی بکەن، ئەگەر خۆ د توخوییین شەری یین دورست
ژێ دا بت کاره کی خەطەرە، چونکی نەفسا مروّفی - ئەگەر مروّف باش یی
لی هشیار نەبت - گەلەک جاران ژ دەست مروّفی فەدرست، و وه کی
دەواره کی شەنبۆز بەری خودانی ددەتە هیلاکی، ب تاییەتی ئەگەر دیت
خەلک ب چافه کی بلند یی بەری خۆ ددەنی و هزره کا مەزن یی ژێ دکەن.

و ژ بەر فی چەندی پیغمبەر - سلاؤ لی بن - د هندهک حەدیسن خۆ دا
مە ل خەطهرا فی مەسلەلی هشیار دکەت، دا کەس ژ مە سستییی تیدا
نەکەت، و ب هیجەتا رەنگی دورست تووشی رەنگی خەلەت بیت، و

د گهل هندى دلى خو ب هندى خوش بکته کو چو تشتى خهلهت وى
نه کرييه، وه کى رهنگه کى خو پاراستنى پيغه مبره - سلاؤ لى بن - دييژت:
﴿ إِذَا رَأَيْتُمُ الْمُدَّاحِينَ فَاحْتُوا فِي وُجُوهِهِمُ الثَّرَابَ - نه گهر هه وه مه دحه کهر
ديتن ناخى بهافينه نافچاڤين وان ﴾^(۱).

يه عنى: نه گهر کهسه کى ل نک هه وه مه دحپن هه وه کرن تژى دهستى خو
ناخ کهن و د ناؤ چافان وهر کهن.. چاوا؟

هندهک زانا دييژن: يه عنى ب راستى هوين ناخى ب ناؤ چاڤين وان
وهر کهن وهک پاشقه برن وره زيلکرن بو وان، دا نهو چو جارپن دى قى
چهندي نه کهن، وهنده کپن دى دييژن: مه خسه د پى نه وه هوين وان شه رميزار
بکهن، نه گهر مه خسه دا وان ب قى مه دحى تشتهک بت وه کى مالى يان
مراده کى، هوين چو نه دهنى و مرادا وى ب جه نه نينن.

ئيمامى غه زالى دييژت: شهش خرابى د مه دحکرنى دا ههنه، چار
ژى ژ مه دحه کهرى دگرن، ودو ژ وى دگرن پى مه دحپن وى دئينه کرن، پى
مه دحه کهر دبت موباله غى د مه دحى دا بکته هنگى دى بته دره وين، ودبت
مه خسه دا وى نهو بت خو ل نک قى کهسى شرين بکته وهنگى دى بته
منافق، ودبت تشته کى بيژت نه زانت کانى راسته يان نه وهنگى دى بته
موجازف، ودبت نهو کهسى نهو مه دحپن وى دکته مروڤه کى زالم بت
وهنگى دى بته گونه هکار، نهو وى مه دحپن وى دئينه کرن دبت ئيعجاب
وته که بور ل نک پهيدا بت سهرا قى مه دحى، ودبت که يفا وى ب فان
مه دحان بيټ ڤيجا نه ڤه چنده بته نه گهرا هندى کارى وى پى باش به طال
بت و بته رويمه تى. مه عنا: ب چى رهنگى هه وى يا باش نينه مروڤه مه دحپن
ئىکى ل نک وى بکته.

(۱) موسلم ژ مقدادى ڤه دگو هيژت.

و د حدیسه کا دی دا ئەسمائا کچا ئەبوو بە کری دبیژت: پیغەمبەری
 - سلاؤ لی بن - گووت: ﴿الْمُتَشَبِّحُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسِ ثَوْبِي زُورٍ﴾^(۱) وزانا
 د مەعنا فی حدیسی دا دبیژن: ئەوی خۆ ب وی تشتی بینتە پیش چافیین
 خەلکی یی بۆ وی نەهاتتە دان، مەتەلا وی وەکی مەتەلا وی مروۆفی درەوینە
 ئەوی کراسی مروۆفەکی بکەتە بەر خۆ و خەلکی وەسا تی بگەهینت کو ئەو
 کراس یی وئیە.

و ئەو حدیسه ب مەعنا وی یا بەرفرەه فە دبیژتە وەرگرتن، مروۆفەک ئەگەر
 مەدحیی خۆ ب تشتەکی وی نە کری بکەت، یان خۆ ب رەنگەکی نیشا
 خەلکی بەت و ئەو ب خۆ یی وەسا نینە، یان ژێ هەندەک کەس ل نک وی
 مەدحیی وی ب تشتەکی بکەن ل نک وی نەبت، و ئەو خۆ بی دەنگ بکەت
 وی رازی بت ب وی چەندی، ئەو دی ژ درەوینان ئیتە هژمارتن.

(۱) موسلم ریوایت دکەت.

(٦)

هېڅيا ژ وان يېن چو پيڅه نه ئيت (الامل فيمن لا يملكه)

ديسا ژ وان ئيش ودهردين دل تووش دبتى نه گهر هات باوهرى تيدا نه ما،
يان ژى كيم بووى، يان خهله لك كهفتى نهو هېڅيا خو ب ئيكى دى شه د
گهل خودى يان ژبلى خودى گرى ددهت، دا كو نهو ئيك نه خو شى
وتهنگافيه كى ژ سهر وى لادهت، يان مفايه كى بگه هينتى، يان رزقى بدهتى..
وژبلى كو نهو چنده نيشانا هه بوونا (خهله لى) يه د باوهرى خودانى دا
ژ لايه كى دى شه نهو نيشانا نه بوونا مه نطقه كى دورسته ژى ل نك وى،
چونكى مه نطقى دوست هندى دخوازت كو نه گهر تشتهك ب دهستى
ئيكى بت، ووى ئيكى نهو تشت ب سهرى ته ئينا، چ نهو تشت يى باش بت
چ يى خراب بت، بهس نهو ئيك دى شيت وى تشتى ژ سهر ته راکهت
يان ژ ته ستينت، ژ بهر كو ئاشكه رايه نهو ب شيت بدهت دى شيت
ستينت ژى، و نهو دى دان د دهستى دا نه بت ستاندى ژى د دهستى دا نابت.

پساره كا مه نطقى:

جارى دوير ژ مه سه لين دينى و (غهيبتان) نهو قاعيدى هه يى مه نطقى
مرؤف پال ددهت كو نهو پساره كى ژ خو بكهت، ژ عه قلى خو بهرى دلى
خو: نهرى نهو تشتين د دنيا يى دا ب سهرى من تين چ خو شى بن
چ نه خو شى كى د پشت رايه؟ و كى نهو بو من ته قدير كرينه؟

وېشتی بهرینخودانه کا دريژل دهليل ونيشانين علمي، وهيجت وهورهانين
 مهنطقى ئهو راستى بو مروفي بنهجه بوويه يا دين پي هاتي و باوره يي
 ژ مروفي خواستى كو ئهول وي قناعهت و باوره يي بت كو هر
 راوهستانهك ولفينهك وهر كار وشيانه كا دفي گهر دووني دا هه ي ژ خودي
 يه و ب خودي يه، وئه قه به مه عنا گوتنا مه يا هه ردهم: (لا حول ولا قوة إلا
 بالله)، ودهمي دين دييژت: ژ خودي يه و ب خودي يه.. مه عنا وي ئهو نينه
 ئهم وان ئه گهرين ماددى يين د دنيايي دا دبه لاف ژ بير بكهين، يان ب پشت
 گو هه لي بدهين، نه! بهلكي مه عنا وي ئه وه مه باوره ي هه بت كو ئه ه
 (ئه گهره) ب خودي يين بوينه (ئه گهر) وهر جاره كا خودي بقيت فان
 ئه گهران راکهت ئه ه چهنده ل بهر وي ئاسي نابت.

پشتى مه ئه ه زاني.. جاره كا دي دي ل بهر سقا پسارا بوري زقيرين:
 هر تشته كي هاته ريكا ته، يان هر خوشي ونه خوشيه كا ب سهر ته دا
 هات ئه و - ژ بلي ئه گهرين وي يين مادي يين بهر چاف - ژ خودي يه وه كي
 د ئابه ته كي دا هاتي: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا - توبه يژه:
 تشتهك ب سهرى مه ناييت ئه و نه بت يي خودي بو مه هه زكري و د له وحى
 پاراستى دا نفيسى ﴿التوبه: ۵۳﴾ خوشيهك ئه گهر گه هشته ته ئه و ژ
 خودي يه، ونه خوشيهك زي ئه گهر ب سهرى ته هات هر ژ خودي يه،
 وئهو ئه گهرين ماددى يين كو دكه ئه د ناهه را ته وژ يدهرى دا كو خودي يه
 مه ته لا وان وه كي مه ته لا وي مروفي پوسته چيه، ئه وي به ريده كي دگه هينته
 ته، وحه تا كارى ته كاره كي مه نطقى بت بهرى هر تشته كي دقيت
 بهرینخودانا ته بو مه سه لي كويرتر بت ژ هندي كو تو بهس لايي سه رقه
 سه رقه بييني.

وچه تا مه سه له ل بهر مه پتر يا روهن وئاشكه را بت دي نمونده يه كا

ماددی یا ساده فه گپړین: مروښه کي دهوله مهنده نه گهر خهلاته کي مهزن د گهل کهسه کي بو ته بهنيړت، تو دي سوپاسيا کي کهي؟ يا وي دهوله مهندي، يان ژي يا وي فه قيری خهلات گه هاندييه ته؟

د مهسه لين د ناههرا مروښه و مروښان دا نه دم ديسين خهلك هه مي چو نعتباري ناده نه (نه گهر و واسطه يان)، يه عني: کوير بهري خو دده نه مهسه لي سوپاسي وشوکرا وان يا دورست بو وي دهوله مهندي دئته ناراسته کرن يي نه و خهلات کرن، و نحتماله گهله ک جارن هه ما هه ر ل وي کهسي نازقون يي خهلات گه هاندي، دييژن: ما وي چ کرييه؟ هه ما يا وي بهس گه هاندييه و نه فه کاري وييه وي بقت نه قيت!

ويا عه جيپ نه وه د وان مهسه لان دا يين د ناههرا مروښي و خودي دا نه دم ديسين بو مروښان گهله ک يا ب زهحه ته (نه گهر و واسطه يان) ژ بير بکه ن، يان هه تا نعتباره کا کيم بده ني، خودي نعمته کي دي د گهل مروښه کي که ت دي وي دهوله مهنده که ت، نه و دي ژ بير که ت کو نه فه نعمته خهلاته که خودي يي دايي دي بيژت: هندي هند نه ز مروښه کي شاره زامه و د ت جاهه تي دا يي زيړه کم له و هنده نه زي دهوله مهنده بوويم! و نه و ژ بير خو دبه ت کو گهله ک که سين ژ وي شاره زاتر ژي بو تجاره تي يين هه ين، و د گهل هندي ژي وه کي وي دهوله مهنده نه بووينه ..

نه فه ب نسبت خوښيي .. و نه خوښي ژي هه ر وه سايه، دوژمنه ک دي ل سه ر ته زال بت و ب رپکا هنده ک که سان دي نه خوښييه کي گه هينته ته، گاڅا ته فيا گانده يه کي بو خو بکه ي، يان داخوازا راکرنا قي نه خوښيي بکه ي تو چو نعتباري ناده يه وان که سان يين ب تني بووينه واسطه بو گه هاندي وي نه خوښيي بهلکي دي ليگه رپي خو بگه هينيه ژنده ري دا هيقيي ژي بکه ي نه و وي نه خوښيي ژ سه ر ته راکه ت.

د گهل خودی ئەم دبینن مهسهله جودا دبت، خودی ژ بهر ئە گهرهك
 و حكمهته كا ئەو پى دزانت به لايه كى دى دت، عهرد دى هژييت، يان
 توفانك دى رابت، يان باران دى قهتعه بن، ئەم دى خودى و حكمهتا
 وى ژ بيركهين و نه گهرين ماددى ب تى - د گهل كو دبت ئەو د دورست
 ژى بن - دى ل بيرا خو ئيننه فه، وهكى وى يى تروميلا خو بهت
 ل ديواره كى بدهت و گاڤا پسيارا قى چه ندى ژى هاته كرن، بيژت: مانى
 خه تايين ستيرنى يان مه كينى بوو، و ژ بيرا خو بهت كو سائيقه كى هدى
 وى ستيرنى ووى مه كينى دهاژوت!

پشتى قى روهنكرنى، وپشتى ته زانى كو ههر خوشى وههر نه خو شيه كا
 دگه هته ته ژ خودى به، گاڤا ته فيا ئەو خوشى ل سهر ته بهردوام بت، يان
 ئەو نه خوشى ل نك ته نه مينت، تو دى ههوارا خو گه هينيه كى؟ ودى
 هيقيى ژ كى خوازى؟

ئه گهر مهسهلى بهيلىيه ب هيقييا عه قلى و مه نطقى، ئەو د بهر سقى دا
 دى بيژته ته: خودى.. بهلى ئە گهر بهرى خو بدهيه واقعى گه لهك كهسان
 ئەوين دلين وان نه دساخلم دى بينى هيقييا وان ههر خودى نينه، يان دبت
 هيقييا وان يا دو ماهيمى ژ نوى خودى بت!

قورئان و ئەو مهسهله:

و ژ بهر كو قورئان ئەو كيتابا خوداييه يا فطره تا مروقى دئاخيقت،
 وههدهم وى روى ب روى بهرانهر مه نطقى عه قلى ددانت، ئەو ل گه لهك
 بيرا مه ل قى راستيى دئيننه فه دا ئەم كوير بهرى خو بدهين: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ
 بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۗ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مَن

عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾ (یونس: ۱۰۶-۱۰۷). تو ئدی موحه مده، وهوین ژى گهلى مروقان ژبلى خودى گازی ودوعایان ژ كهسى دی نه كهن، نه ژ چو صه نه مان، ونه ژ چو خوداوه ندان، چونكى نهو نه شیئن نه چو مفایى بگه هیننه هه وه ونه چو زیانى ژ هه وه بده نه پاش، ژ بهر كو نهو چه نده د دهستى وان دا نینه، وكه سه كى نه گهر تشتك د دهستى دا نه بت نه ژ عه قلییه تو رابی وی تشتى ژى بخوازی، خودى دبیژت: نه گهر ته نه ؤ چه نده كر، و ژ بلى خودى ته دوعا ژ ئىكى دی كر، نهو هنگى تو دى ژ موشركان بى، یین ب شركى ونه گوهداریی زورداری ل خو كرى.

و د نایه تا دووى دا خودایى مه زن بو ته ئكید مه سه له ب ره نگه كى دی دوباره كر، و گۆت: نه گهر خودى نه خوشییه كى بگه هینته ته ژ وی پیقه تر كهس نینه وی نه خوشییه ژ سهر ته راکهت، ونه گهر وی بهر فره هییهك یان قه نجییهك بو ته قیا كهس نه شیئ وی ژ ته فه گپرت، خودى یه خوشى ونه خوشییه دده ته وی كهسى یی وی بقیئت ژ به نییئن خو، ونه وه گونه هیئن گونه هكاران ژى دبهت، ونه و دلوفانیی ب وان دبهت.

و د گه لهك جهان دا قورئان بو ئومه تیئن بو ری ب عهیب دزانت ده مى هندهك ژ وان په رستنئ ئاراسته ی ئىكى دی ژبلى خودى دكهن، یان هیقییئن خو ب ئىكى دی ژبلى خودى فه گرى ددهن، بو نموونه خودى د نایه ته كى دا دبیژت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ (المائدة: ۱۷).

ب راستى تشته كى غه ریه مه روؤ خودا نییى بده ته كه سه كى وه سا یى نه شیئ مرنى ژ خو بده ته پاش ده مى مرن قپرا دگهت. نایهت دبیژت: نهو كهس كافر بوون نهوین گۆتین: خودى مه سیحى كورى مه ریه مى ب خو یه،

تو - ئەي موحەممەد - بېژە وان: ئەگەر مەسىح خودى بایە ئەو دا شىت قەدەرا خودى پاشقەبەت دەمى خەز کرنا وی ل سەر هندى پیک دەهات کو ئەو وی و دەیکا وی و هەر کەسە کى ل سەر رويى عەردى بەتە هیلاکى. بەس ئەو نەشیا فى چەندى بکەت، دەیکا وی مر و ئەو نەشیا مرنى ژى دویر بکەت، و ئەو ژى وە کى وی دى مرت و ئەو نەشیت مرنى ژ خو ژى دویر بکەت، چونکى ئەو عەبدە کە ژ عەبدین خودى!

هەر وە کى قورئانى دقیت بېژتە مە: ئەگەر داخوזה کا تە هەبت، و تە فیا وی داخوای ژ ئیکى بکەى، بەرى خو بدى وی داخوای ژ ئیکى وە کى خو موحتاج نە کە، چونکى ئەوى موحتاج بت ئەو یى بېزارە، و ئەوى بېزار بت پېقە نائیت حالى بېزارە کى وە کى خو چى بکەت.

شەیتان و پەنگە کى د سەردابرنى:

شەیتان ئەوى سۆز دا هەر رېکە کا هەبت بو د سەردابرا دووندهها ئادەمى ئەو ب کار بینت، د فى مەسەلى دا شیاپە ب فەند و فیلأ خو گەلەك زاهدان د سەر دا بەت، دەمى ئەو وە تى گەهاندين كو حەتا ئەو بشیت خو بگەهیننە خودى، دقیت ئەو بو فى خو گەهاندينى ھندەك دەسكاتى و واسطەى ب کار بینن کا چاوا خەلك خو دگەهیننە مەزنىن دنیاى! و حەتا ئەو ھزر نە کەن ئەو ب فى کارى خو ژ خودى دویر کەفتینە شەیتانى ئەو وە تى گەهاندين كو وان ب فى کارى خو یان ب دانانا فان واسطەیان ئارمانج ھەر گەھشتنا خودى یە نە کو چو تشتین دى.. ئایەتە کا قورئانى د فى دەر حەقى دا دىبژت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُونَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ — ئەھ بۆتە پەرسە ژبلى خودى پەرسنا وی تشتى دکەن یى نە ب تشتە کى زىانى دگەهیننە وان، و نە

ل دنيايى ونه ل ئاخره تى مفايه كى دگه هينتى، وئو دبيژن: هه ما ئهم پهرستنا
 ئه وپن هه دكهين دا ئه و مه هدهرى بۆ مه ل نك خودى بكهن، تو - ئهى
 موحه ممد - بيژه وان: ئه رى هوين وى تشتى ژ مه سه لا فان
 مه هدهر چيان نيشا خودى ددهن يى ئه و نه ل عه سممانان ونه ل عه ردى
 نه زانت؟ چونكى ئه گهر هه وه ل عه ردى يان ل عه سممانان هنده ك
 مه هدهر چى هه بانه مه هدهرى بۆ هه وه بكهن ئه و ژ هه وه چيتر دا وان ناست،
 قيچا خودى يى پاك وبلنده ژ وى تشتى ئه و د پهرستنى دا بۆ وى دكه نه
 هه فېشك ﴿ (يونس: ۱۸).

مه عنا: ده مى عبيادهت بۆ هنده ك كه سين دى ژبلى خودى دكر - و
 دو عا كرن وه يقى ورجا ژ عبياده تيبه - وان دللى خو ب هندى خو ش دكر
 كو ئه و نه عبياده تى وان شريكان (يان واسطان) دكه ن بهلكى وان دقيت ئه و
 شريك مه هدهرى بۆ وان ل نك خودى بكهن، وه كى وان ئه وپن بيژن: ئه ف
 چاك وه ليينى ئه م هه وارپن خو دگه هينتى ئه م عبياده تى وان ناكهين، بهلكى
 ژ بهر جاه و مه رته با وان يان بلند ل نك خودى مه دقيت ئه و مه هدهرى بۆ مه
 ل نك خودى بكهن، وئهم قى چهندى دكهين دا خودى مه بده ته ب خاترا
 وان!!

هه ر به عنى ضه لاله تى به به لى ب كراسه كى دى!

چاره يا قى ده ردى:

وچاره يا دورست بۆ قى ده ردى ئه وى ب سه ر دلى دا دئيت ئه وه مرؤف
 باوه ريبا خو بهر انبه ر ته وحيدا خودى دورست بكهت، بزانت كو ژبلى
 خودى كه سه ك نينه بشيت نه فايده ي بگه هينتى نه زيانى، چونكى خيىر وشه ر
 د ده ستى خودى ب تنى دا يه، و خودى يى نيزيكى وييه وه ر جاره كا ئه وى
 خو هه وجهى خودى كر وه وارپن خو گه هاندى ئه و دى د هه وارى ئيت،

خودایی مهزن دبیژته پیغمبری خو - سلاؤ لی بن - ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾ - نه گهر به نیین من پسارا من ژ ته کر تو بیژره وان: هندی نه زم نه ز بی نیژیکی وانم، نه ز د گازییا وی دئیم بی گازی من بکهت، فیجا بلا نهو گوهدارییا من بکهن د وی تشتی دا بی نه ز فه رمانی بی ل وان دکهم، وبلا باوه ری بی ب من بینن، دا به لکی به ری وان بکهفته باشییا دین و دنیا یا وان ﴿ (البقرة: ۱۸۶).

و پیغمبر - سلاؤ لی بن - د حدیسه کا خو دا دبیژته پسمامی خو عبداللهی کوری عه بیاسی: ﴿ إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ - نه گهر ته پساره ک کر خو پساری ژ خودی بکه، و نه گهر ته داخوازا هاریکاریه کی کر تو ژ خودی بکه، و تو بزانه کو نه گهر نومدت ههمی کوم بیت دا مفایی ب تشته کی بگه هینته ته نهو نه شیت مفایی ب تشته کی بگه هینته ته ژبلی وی تشتی خودی بو ته نفیسی، و نه گهر نهو کوم بیت دا زبانی ب تشته کی بگه هینته ته نهو نه شیت زبانی ب تشته کی بگه هینته ته ب وی تشتی نه بت بی خودی ل سهر ته نفیسی ﴿ (۱).

(۱) ترمذی ژئی فهد گوهرت.

(۷)

ترانه کرنا ب خه لکی (الاستهزاء)

بهری نوکه مه ناشکهره کربوو کو خوّمه زنکرن ئیک ژ وان ئیشانه یین دل
تووش دبنی ههر جاره کاهات و باوهری تیدا کیم بوو، ونیزیک ژ فی ئیشی
ئیشه کا دی ههیه ئه و ژ دلی دگرت، وئهو ب خو ئه نجامه که ژ ئه نجامین
خوّمه زنکرنی.. ئه و ژی ترانه کرنا ب خه لکیه، کهسه کی ئه گهر خو مه زن
دیت که سی ل بهر سنگی خو ناینت، و که سی ب چو حسیب ناکهت، لهو
دی بینی ئه و بو کیمکرنا خه لکی ترانه و یارییان ب وان دکهت، فیجا دا ئه م
ب فی دهردی ژی ئاگه هدار ببین بو هندی دا خو ژی بدهینه پاش مه
دقیّت چهنده کی ل دور باخفین.

دهرده کی که فنه نوی:

پیغه مبهه - سلاؤ لی بن - د گوتنه کا خو دا دبیزت: ﴿لَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَن
قَبْلَكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّىٰ لَوْ سَلَكَوْا جُحْرًا ضَبَّ لَسَلَكَتُمْوُهُ -
هوین دی ل دویف رپکین وان یین بهری خو چن بوهووست بهووست و گهز
گهز، خو ئه گهر ئه و بچنه د کونین بزَن مشکان قه هوین ژی دی وه کهن ﴿
گوتن: ئه و جوهری و فله نه ئه ی پیغه مبهه ری خودی؟ گوت: ﴿پا دی کی
بن؟ ﴿^(۱).

(۱) بوخاری و موسلم ژ ئه بوو سه عیدی خودی قه دگوهیزن.

ژ فې حه ديسې ناشكهره دبت كو روزهك دى ب سهر موسلمانان دا نيت نهو د ههمى كار وكريارين خو دا - بين دىنى ويين دنيايى - دى چاډ ملله تين بهرى خو كهن، بين سهره كريارين وان خودى لى ب غه زه ب هاتى وله عندهت لى كرين.. وهه ژ بهر فې چهندي نهؤ رهنكه موسلمانان هاتى دى خو هپزاي غه زه با خودى دكهن.. وتړانه وياريكړنا ب خه لكى وهكى ژ نايهت وحه ديسان بو مه ناشكهره دبت نيك ژ وان سالوخه تان بوون بين ل نك فان نوممه تين بؤرين ههين، ونه و نه ب تى سالوخه تهك بوو ژ سالوخه تين نوممه تين بهرى، بهلكى نهو نيك ژ بهر چاډرين سالوخه تين وان كافر و منافقان بوو بين ل ده سپيكا ئيسلامى ژى كارى خو كريبه نه ياره تى و دوژمنيا پيغه مبهرى - سلاؤ لى بن - و دويكه فتيين وى ژ خودان باوهران.

ومروؤ ده مې نايه تين قورئانې دخوينت باش تى دئنته دهر كو ترانه ويارپيكرن نهو چه كى خراب بوو بى ههمى ملله تين كافر د گهل پيغه مبهرين خو ب كارئيناى، خودايى مه زن د نايه ته كى دا ديبت: ﴿وَلَقَدْ آسْتَجِزَىٰ بُرْسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ - ب راستى بهرى ته ژى نهى موحه مده، ترانه ب هندهك پيغه مبهران هاتبوونه كرن، ئينا نهو عه زاب ب سهر ترانه كهه ران دا هات يا وان يارى وتړانه بو خو پى دكرن ﴿(الانبيا: ٤١).

هندهك رهنگين ئسته زائى:

ويارپيكرن يان (ئسته زاء) - نهو دهر دى ژ ملله تين بهرى گه هشتيه مه - ل سهر گه له گ رهنگان دكه فته بهر چاډ، رهنكى ژ هه ميان كريتتر يارپيكرنا ب خودى و نايه تين وى و پيغه مبهرى وى و دپنى وييه، ومه گوت: نهؤ رهنكه ژ ههمى رهنگان كريتتره چونكى نهو خودانى خو كافر دكهت ووى وئيسلامى ژيك خلاص دكهت، و دليل ل سهر فې چهندي نهؤ

نایه تا پسر زده: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ
 وَعَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ
 نَعَفُ عَن طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ - ونه گهر تو
 نهی موحه مدهد، پسیارا وی تشتی ژ وان بکهی یی وان د دهر حه قاتا ته
 وهه فالین ته دا دگوت نهو دی بیژن: مه چو مه خسه د ب وی گوتنی
 نه بوو یا مه گوتی، تو بیژه وان: نه ری هه وه ب خودی و نایه تین وی
 و پیغه مبه ری وی یاری د کون؟ هون - نهی گه لی دورویان - داخوازا
 لیبوری نی نه کهن چو مفا د داخوازا هه وه دا نینه، چونکی هون ب فی گوتنا
 خو یین کافر بووین، نه گهر نه م ل دهسته که کی ژ هه وه بیورین یا کو
 داخوازا لیبوری نی کری و ژ دل تویه کری، نه م دی دهسته که کا دی عه زاب
 دهین ژ بهر وی تاوانا وان کری کو نه ف گوتنا خراب کری ﴿التوبه﴾:

(٦٥-٦٦).

ژ فی نایه تی ناشکه را دبت کو نهو که سی ترانه و یاریان بو خوب خودی
 یان شریعه تی وی بکه ت، یان ژی ب پیغه مبه ری - سلاؤ لی بن - وسوننه تا
 وی، نهو مروؤ دی کافر بت، و ژ تشتین زانایه د شریعه تی دا کو (کستهرانا
 ب دینی) نیک ژ پیشکینین (نهواقضین) ئیسلامی یه.

ول قیری پیغیه ئیشاره تی بدهینه دیارده کی کو گلهک جاران د ناؤ
 جفاکا مه دا روی دده ت، نهو ژ یاری بیکرنا ب دینی وسوننه تا پیغه مبه ری به
 - سلاؤ لی بن - ب هیجه تا که سه کی یان کوم و دهسته که کی، یه عنی: دی
 بینی هندهک جاران مروؤه کی دقیت ب یاری بیکرن فه ره خنی ل که سه کی یان
 دهسته که کا مروؤان بگرت فیجا بو ب جهینانا فی نارمانجی دی رابت یاریان
 بو خوب قورئانی یان سوننه تی که ت وهه می هزرا وی نه وه نهو ب فی
 کاری خو یی یاریان بو خوب وی که سی یان وی کومی دکه ت.. بو نمونه

وهكى وان يين ترانهيان ب ريه بهردانى يان سيواكى، يان حجابا ژنكا
 موسلمان دكهن، يان ژى دهقى خو ب نايه تين قورنانى وهر يادهت.. نهغه ژ
 وان كارانه يين خودانى كافر دكهن، فيجا مروقي موسلمان دقيت خو ل في
 چهندي هشار بكهت.

ونيزيك ژ في رهنكي ياريپيكرنى ياريپيكرنا ب (رموزين وشه خصيائين)
 ئيسلامينه، وهكى ياريپيكرنا ب صهحاي وئيمامين موجتههد وزانا وعالمين
 ئيسلامى، نهوين ب قهله مى وئهمانى خزمه تا ئيسلامى كرى، وژينا خو د
 ريكا دينى خودى دا بوراندى، يان ژى ياريپيكرنا ب كهسينيا مهلاى وزانايى
 دينى نهوى د چاقين خهلكى دا نينه راتيا دينى دكهن، نهغه چهنده ئيك ژ وان
 ريكانه يين نهيار دوزممين ئيسلامى دانانين دا دلى خهلكى پى ژ دينى سار
 بكهن، ويچ پيچه پيروزيا ئيسلامى د چاقين خهلكى دا بشكينين دا نهو
 بشين پشتى هنگى ب ساناهى دينى ژ دلى خهلكى بينه دهو.

ول فيرى خاله كا فهر ههيه پيتقيه ئيشاره تى بدهينى: قورنان د نايه تين خو
 دا بو مه ئاشكه را دكهن كو رازييونو نل سهر ياريپيكرنا ب دينى ژى تاوانا
 وى وهكى تاوانا ياريپيكرنى ب خويه، يهعنى: نهغه كهسهك بيت وياريان
 بو خو ب دينى بكهت، وكهسه كى دى ل نك وى پى حارز بت وخول سهر
 كارى وى پى دهنك بكهت وپى بكهته كهنى، فهرقا وان ههرددوان نينه،
 قورنان ديبت: ﴿ وَقد نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا
 وَتُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى تَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلَهُمْ ۗ إِنَّ
 اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴾ - راستى بو ههوه گهلى
 خودان باوه ران، د كيتابا خودايى ههوه دا هاتيه خواري كو نه گهر ههوه
 گوه لى بو كوفر و ترانه ب نايه تين خودى بينه كرن هوين د گهل وان
 كافرين نهروين، هنگى تى نهبت نه گهر وان گوتنه كا دى ژبلى كوفرى

وترانه یین ب نایه تین خودی کر، نه گهر هوین د گهل وان روینشتن، وئهو ب وی رهنگی بن، هوین ژی دی وه کی وان بن، چونکی هوین ب یاری پیکن و کوفرا وان رازیوون، وئهو ی ب گونه هی رازی بست وه کی ویه یی گونه هی بکه ت. هندی خودی یه کومکهری دوروی و کافران هممیانه د ناگری جههنه می دا ﴿ (النساء: ۱۴۰).

و د نابه ته کا دی دا قورئان دبیت: ﴿ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِتُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۶۷﴾ - وئه گهر ته نهی موحه مه د، نهو بوتپه ریس دیتن نهوین ب نه حقی وترانه فه گوتنان د دهر حقا نابه تین قورئانی دا دبیتن، تو خو ژ وان دویر بکه حه تا نهو سوجه ته کا دی دکهن، وئه گهر شه تانی نهه مه سه له ژ بیرا ته بر پشتی بیرا ته لی دئیه فه تو د گهل وی ملله تی زوردار نهروینه نهوین ب نه حقی د دهر حقا نابه تین خودی دا دناخفن ﴿ (الأنعام: ۶۸).

ههر وه سا دمه جالی یاری پیکرنا ب دینی دا قورئان مه ل مه سه له کا دی ناگه دار دکه ت، مه ژ هندی دده ته پاش کوئم وان کافران یین کو یارییان بو خو ب دینی مه دکهن و ب چافه کی کیم بهری خو دده نه مه بکه بنه دوست وسهر کار، قورئان دبیت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا أَوْلِيَاءَ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۶۸﴾ - نهی نهوین باوه ری ب خودی نیی و دویکه فتنا پیغه مبه ری وی کری، هوین وان بو خو نه که نه دوست وسهر کار یین یاری وترانه یان بو خو ب دینی هه وه دکهن ژ خودانین کیتابی و کافران، وهوین ژ خودی بترسن نه گهر هوین ب وی و ب شریعه تی وی دخودان

باوهرن ﴿المائدة: ۵۷﴾. مه‌عنا: نه بهس چي نابت مروّۋه تېکه‌لېيا وان بکهت بين ياريان بو خو ب دینی دکهن، بهلکی چي نابت خو ب دلی ژی مروّۋه حز ژ وان بکهت ووان بو خو بکهته هه‌قال وهوگر.

وئ‌گهر ئەه یاریی‌کرناب دینی ژ لایي بی دین وکافران فه بیته کرن، ره‌نگه‌گی دی یی یاریی‌کرناب دینی هه‌یه ژ لایي هنده‌ک که‌سان فه دئیته کرن بین کو خو ب خودانین دینی دزانن، ئەو ژی ئەون بین کول نک دلی خو دقین دینی ل بهر خه‌لکی شرین بکهن، قیجا دینی دکهنه (نوکنه) وسوحهت، ولی دگه‌رین دینی ل دویف دلی خه‌لکی بهن، وکار وگوتین بی خیر وبی بها تیکه‌لی دینی بکهن دا دینه‌کی تهر وخودان (حه‌یه‌ویهت) ل بهر سنگی خه‌لکی بدانن - وه‌کی ئەو بو خو دپیژن! - قورئان د دهر حه‌قا فان دا دیبژت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ هُمُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تَنَلَّىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾﴾ - و ژ مروّۋان هه‌یه یی گوتنا بی خیر دکرت - وئ‌ه هه‌ر گوتنه‌که یا کو خودانی خو ژ گوهدارییا خودی به‌رزه کهت - دا مروّۋان پی ژ رپکا هیدایه‌تی وه‌رگپته رپکا سه‌رداچوونی، وئ‌هو ترانه‌یان بو خو ب نایه‌تین خودی دکهت، ئەوان عه‌زابه‌کا پی ره‌زیل بسن بو هه‌یه. وئ‌گهر نایه‌تین قورئانی بو وی بینه خواندن ئەو دی پشت ده‌ته گوهدارییا خودی، و دی خو مه‌زن ودفن بلند کهت، هه‌ر وه‌کی وی گوهل تشته‌کی نه‌بووی، هه‌ر وه‌کی که‌راتی د گوهین وی دا هه‌ی، وه‌چییی ئەفه‌هالی وی بت تو ئەی موحه‌مه‌د، مزگینییی ب عه‌زابه‌کاب نیش د ناگری دال رۆژا قیامه‌تی بدی ﴿لقمان: ۶-۷﴾.

ره‌نگه‌کی دی یی یاریی‌کرنی کو ب راستی نیشه‌که دلی هنده‌ک که‌سان دگرت، و دبته ئەگه‌را هندی ئەو گونه‌هکار بن، وهیژای عه‌زابه‌ خودی بسن،

يارپيڪرنا ب خهلكيهه.. خودايي مهزن بو پاشقه ليدانا مه ژ في چه ندي
 ديترت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ
 مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوْا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوْا بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ الْاِلْتِمَٰ
 اَلْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمٰنِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴿١١﴾ - نهى نهوین باوهری
 ب خودی وینغه مبهری وی ئینای وکار ب شریعه تی وی کری، کومه کا
 خودان باوهر بلا یاریان بو خو ب کومه کا دی یا خودان باوهر نه کت،
 بهلکی نهوین یاری پی دینه کرن ژ یین دی دچیتسر بن، وچو ژنین خودان
 باوهر بلا یاریان بو خو ب چو ژنین دی یین خودان باوهر نه کت، بهلکی
 نهو ژنین یاری پی دینه کرن ژ یین دی دچیتسر بن، وهندهک ژ هه وه بلا
 بهحسی عه یین هنده کان نه کت، وناسنافین کریت هوین ل سهر ئیک ودو
 نه دانن، ژ ری دهر کهفتنا هه وه پشتی کو هوین هاتینه د ئیسلامی دا پیسه
 سالوخت ونافه، وهه چیی ژ فی کاری توبه نه کت نهو نهون یین ب کرنا
 فان گونه هان زورداری ل خو کری ﴿الحجرات: ۱۱﴾.

نه گهرین ئسته زائی:

- ویارپيڪرنا ب خهلكی ئیشه کا جفاکيهه، ودهرده که دلی دگرت،
 و نهو ژ بهر هژماره کا نه گهران پهیدا دت، ژ وان نه گهران:
- ۱- نهوی یاریان ب خهلكی دکت خو مهزن کرن د دلی وی دا ههیه،
 و نهو هزر دکت خهلك چو نینه لهو نهو یاریان بو خو ب وان دکت..
 و نهفه دهرده کی نهفسی یی مهزنه.
 - ۲- نهوی یاریان ب خهلكی دکت خودانی دله کی ئیشه وی وتاریسه،
 چونکی نهو قهنجیا خودی ل سهر خهلكی نابینت.

۳- وئەڭ كارە نیشانانە زانینا خودانییه ب شیاننا خودی، چونکی ئەگەر ئەو ب شیاننا خودی یی زانا با وی بە نییین خودی کیم نەدکرن.

وئەنجامی فی کاری ل سەر خودانی و ل سەر جفاکی ژ یی مەزنە، خەلک دی خو ژ وی دەنە پاش، چونکی دی خو ژ یی کپرن، ونەقیان و کەرب و کین ژ یی د ناڤ خەلکی دا پەیدا بت، وئەڤە کارە کە ئیسلامی نەڤیت د جفاکا موسلمانان دا پەیدا بت.

نافه رۆك

بابهت	به ره پەر
پیشگوتن	۵
پشگا ئیگی: ئەو دەرگه هین شهینان تیرا قهسا دلی مروقی دکهت	۱۵
دەرگه هی ئیگی: فیانا دنیایی ژ بهر شه هه تین وی	۱۷
دەرگه هی دووی: کهرب فه برون	۲۵
دەرگه هی سیی: دلره شی وحه سویدی	۳۳
دەرگه هی چاری: به خیلی وچریکی	۴۱
دەرگه هی پینجی: حه ژیکرنا مالی	۴۹
دەرگه هی شه شی: ریمه تی و فیانا ناؤ وده نگان	۵۷
دەرگه هی حه فشی: چاقرسی وطهمه عی	۶۵
دەرگه هی هه شتی: ئیسراف وته بذیر د خوارن و فه خوارن وجلکی دا	۷۳
دەرگه هی نه هی: له زکرنا د کاران دا	۸۱
دەرگه هی ده هی: تیکه لیا غافل و عامیان	۹۰
پشگا دووی: کارین دلان	۹۹
پیشه کی	۱۰۱
کاری ئیگی: دلسوزی (ئیحلاص)	۱۰۳
کاری دووی: خوهیلانا ب هیشیا خودی فه (التوکل)	۱۱۲
کاری سیی: هیقی (الرجاء)	۱۲۰

ڪاري چاري: ترس (الخوف)	۱۲۹
ڪاري پينجي: سوپاسي (الشكر)	۱۳۸
ڪاري شهشي: رازييون (الرضا)	۱۴۶
ڪاري حفتي: بينفره هي (الصبر)	۱۵۵
ڪاري ههشتي: حسييا د گهل نه فسي (الحاسبة)	۱۶۳
ڪاري نه هي: هزر ڪرن (التفكر)	۱۷۱
ڪاري ده هي: ثيان (الحبة)	۱۸۰
ڪاري يازدي: ته قوا (التقوى)	۱۸۹
پشڪا سبيي: نساخيبن دلان	۱۹۷
ده سپيڪ	۱۹۹
نساخييا ئيڪي: بي ناگه هي (العفلة)	۲۰۱
نساخييا دووي: خز مه ز نڪرن (التكبر)	۲۰۹
نساخييا سبيي: جوان ڪرنا سهرقه سهرقه وخو موژيل ڪرنا ب ڪيما سبيي خه لڪي شه (تزين الظاهر والاشتغال بعيوب الناس)	۲۱۷
نساخييا چاري: خاپان دن (الغرور)	۲۲۵
نساخييا پينجي: مه دح وخو ئينانه پيش (المدح)	۲۳۳
نساخييا شهشي: هي قيا ژ وان بين چو پيقه نه ئيت (الأمل فيمن لا يملكه)	۲۴۱
نساخييا حفتي: ترانه ڪرنا ب خه لڪي (الاستهزاء)	۲۴۹